

STŘEDA, 18. ÚNORA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 15:00.)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského Parlamentu přerušené ve čtvrtek 5. ledna 2009 za obnovené.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, polský inženýr Piotr Stańczak, od minulého září držený teroristy v Pákistánu jako rukojmí, byl svými únosci před dvěma týdny zavražděn. Jménem Evropského parlamentu bych rád vyjádřil své rozhořčení nad touto ohavnou vraždou nevinného muže, který byl polským občanem a občanem Evropské unie. Evropský parlament tento kriminální čin odsuzuje tím nejvíce možným způsobem. Rádi bychom rodině zesnulého a jeho příbuzným vyjádřili své upřímné sympatie a soustrast.

Terorismus je přímý útok na svobodu, lidská práva a demokracii. Terorismus je pokus o dosažení jednoho cíle slepým násilím a zničení našich společných hodnot. Vnáší velké nebezpečí pro bezpečnost a stabilitu mezinárodního společenství. Terorismus je zločin, na který bychom neměli reagovat měkce.

Dámy a pánové, v rodném jazyce tohoto zavražděného inženýra bych chtěl říci: „*Niech spoczywa w wiecznym pokoju* [Ať odpočívá ve věčném míru].“

Na památku Piotra Stańczaka vás prosím všechny, abyste povstali a vzpomněli na něj.

(Sněmovna povstala a zachovala minutu ticha.)

Dámy a pánové, lesní požáry v Austrálii vedly během posledních dnů k tragické ztrátě života. Tyto nejhorší lesní požáry v historii Austrálie se za děsivých okolností dotkly mnoha životů. Všichni jsme byli zděšeni mocnou silou přírodního neštěstí a jejími strašnými následky. Písemně jsem požádal australského premiéra, aby vyjádřil upřímné sympatie Evropského parlamentu. Jménem Evropského parlamentu bych při dnešním plenárním zasedání chtěl opět vyjádřit naši solidaritu s Austrálií, jejími lidmi a úřady v této smutné době.

Delegace Parlamentu odcestuje příští týden do Austrálie, aby osobně vyřídila naši soustrast. Rád bych nicméně využil této příležitosti a vyjádřil naše upřímné sympatie a soustrast rodinám těch, kteří ztratili své životy. Naše myšlenky jsou s vámi.

Dámy a pánové, znepokojující zprávy opět přicházejí z Íránské muslimské republiky. Sedm představitelů náboženské skupiny Bahá'í bylo v květnu 2008 vzato do vazby. Po osm měsíců jim byla odeprána možnost zákonného právního zástupce. Těchto sedm hodnostářů náboženské skupiny Bahá'í se tento týden podrobilo soudu, který nesplňuje ani ty nejzákladnější podmínky právního řádu. Samotné nositelce Nobelovy ceny a íránské právničky Shirin Ebadiové, která byla připravena tyto uvězněné představitele obhajovat, bylo také vyhrožováno smrtí.

Evropský parlament znovu co nejnaléhavěji vyzývá íránské orgány, aby respektovaly lidská práva a práva náboženských menšin a znovu uvážily své obvinění proti sedmi představitelům Bahá'í – Faribu Kamalabadimu, Jamaloddinu Khanjanovi, Afifu Naeimimu, Saeidu Rasaieovi, Mahvashovi Sabetimu, Behrouzovi Tavakkolimu a Vahidu Tizfahmovi. Tito lidé byli uvězněni pouze na základě jejich víry a měli by být okamžitě propuštěni.

(Potlesk)

Dámy a pánové, minulý pátek 13. ledna 2009 byl venezuelskou vládou v hlavním městě Caracas zatčen španělský člen této sněmovny pan Herrero a následně vyhnán ze země na základě jeho kritiky v médiích na adresu venezuelské vlády. Pan Herrero byl v této zemi členem oficiální delegace Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů, která byla pozvána opoziční stranou v kontextu s ústavním referendem. Aby ho zatkla, policie násilím vtrhla do jeho hotelového pokoje a posadila ho do plánovaného letu do Brazílie bez oficiálního vysvětlení nebo jakékoliv možnosti vyzvednutí osobních věcí. Shledáváme to nepřípustným!

Jménem Evropského parlamentu protestuji tou nejvýše možnou měrou proti těmto metodám. Důrazně odsuzuji tuto událost, která představuje porušování lidských práv a pošpiňuje demokratické instituce jako je Evropský parlament.

(Potlesk)

Giles Chichester (PPE-DE). – Pane předsedo, jako předseda parlamentní delegace pro vztahy s Austrálií a Novým Zélandem se zcela ztotožňuji s prohlášením, které jste právě učinil a děkuji vám za něj. Těším se, až příští týden předám váš vzkaz v Austrálii.

Předseda. – Velice vám děkuji, pane Chichestere.

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Následný postup na základě žádosti o ochranu imunity: viz zápis

5. Ověření pověřovacích listin: viz zápis

6. Výklad jednacího řádu: viz zápis

7. Oprava (článek 204a jednacího řádu): viz zápis

8. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

9. Předložení dokumentů: viz zápis

10. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

11. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

12. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

13. Plán práce

Předseda. – Bylo rozdáno konečné znění návrhu pořadu jednání tohoto zasedání, které bylo schváleno na schůzi konferenci předsedů ve čtvrtek 5. února 2009 v souladu s článkem 130 a 131 jednacího řádu. Byly navrženy následující pozměňovací návrhy:

středa:

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů požádala, aby zpráva pana Reula o řešení ropné krize byla odložena na příští dílčí jednání.

Herbert Reul, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, o tomto návrhu jsme ve výboru dlouze a usilovně diskutovali a dospěli jsme k rozhodnutí podporovanému převážnou většinou, ale včera i dnes tu bylo v první řadě řečeno velké množství informací a návrhů, protože ostatní výbory přidaly další případy k projednání.

Učinit rozhodnutí dnes mi nepřipadá jako dobrý nápad, máme-li příležitost najít řešení později, když bude mít Parlament podporu. Proto vás žádám, abyste dnes přijali tento odklad. Děkuji vám.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, předložili jsme dva návrhy, ale žádný z nich s největší pravděpodobností nezíská jasnou většinu v této sněmovně. Přeji si proto, aby byl tento návrh schválen.

Pane předsedo, s vaším dovořením se rovněž pokusím odložit zprávu pana Bermána. Není-li tento návrh vzhledem k opožděnému načasování přijat, rád bych nyní řekl, že se zítra pokusíme odložit hlasování o této zprávě. Děkuji vám.

Předseda. – Velice děkuji, pane Swobodo.

Přeje si někdo oponovat tomuto návrhu?

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, má skupina – Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance předložila usnesení, které má podporu Skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a velké části Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu. Proto si myslím, že pan Reul volá po odkladu ze strachu, že je jeho pozice menšinová.

Je mi velmi podivný fakt, že bychom tak dlouze a usilovně diskutovali a poté vyslechli volání o další odklad. Proto jsme proti odkladu.

President. – Dámy a pánové, vyslechli jste politické souvislosti. Zároveň jsme vyslechli projev pana Swobody. Rozhodnutí bude učiněno zítra.

(Parlament přijímá návrh Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů).

O návrhu pana Swobody budeme hlasovat zítra. Prosím všechny, abyste na to pamatovali při dnešním hlasování.

(Pořad jednání byl tedy změněn)⁽¹⁾

14. Role Evropské unie na Blízkém východě (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je prohlášení vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a Komise o úloze Evropské unie na Blízkém východě. Je mi potěšením přivítat mezi námi vysokého představitele, pana Solanu a požádat ho o vystoupení.

Javier Solana, vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. – Pane předsedo, v letošním roce 2009 se před vámi objevuji poprvé. Je mi velkým potěšením zde být a doufám, že dobrá spolupráce z minulosti bude tento rok pokračovat.

Válka v Gaze skončila před měsícem - 18. ledna a myslím, že byste se mnou souhlasili, že je to, jako by to bylo včera. Míra utrpení a zkázy byla ohromná a zanechala nám hořkou pachut' v ústech. Humanitární situace zůstává srdcervoucí. Potřebujeme najít nutné řešení k poskytnutí pomoci a snížení míry utrpení těchto lidí.

Zároveň musíme učinit, co bude v našich silách, abychom ukončili konflikt mezi Izraelci a Palestinci a mezi Izraelem a arabským světem. Parametry řešení jsou ve skutečnosti dobře známy a byly známy již po nějakou dobu. Nyní je důležitá politická vůle k tomu, aby byly zavedeny mezi Izraelci a Palestinci a mezi Araby a širším mezinárodním společenstvím.

Evropská výzva k míru na Blízkém východě zůstává jako vždy silná. Náš závazek vytvořit životaschopný a nezávislý Palestinský stát a soužití s Izraelem je úplný. Je středem naší politiky na Blízkém východě. Všechny naše činy mají na mysli strategický cíl. Dáme svou záruku všem, kteří chtějí mírové řešení mnoha výzev napříč oblastí Blízkého východu.

Tato sněmovna – Parlament – ví, jak obtížná a jak neovladatelná se tato situace může zdát. Příliš často byla tato oblast sužována koloběhem násilí, rostoucím extremismem a hospodářským strádáním. Zároveň jsou podmínky Evropanů a Američanů pro společné hledání míru na Blízkém východě pravděpodobně lepší než kdykoliv předtím. Vrátil jsem se z Washingtonu, kde jsem vedl dobrou diskusi s každým z Obamovy administrativy. Domnívám se, že jsem od nich obdržel slib, že je tento vyjádřený silný závazek skutečností. Jsme ochotni a připraveni společně s nimi pracovat na dosažení úspěchu v tomto konfliktu.

Domnívám se, že jmenování senátora Mitchella vyslancem USA dalo lidem na Blízkém východě a jeho přátelům obnovenou naději. Známe ho. Pracovali jsme s ním. Měl jsem tu čest s ním pracovat v roce 2001 na známé zprávě a zrovna nedávno jsem měl příležitost s ním pracovat v této oblasti.

⁽¹⁾ Pro dodatečné změny k plánu práce, viz zápis.

Pevně doufám, že tyto změny povedou k novému sblížení. Takovému, které stranám zajistí větší slovo k tomu, jak ovládat své záležitosti. Víme, že řešení a návrhy by měly být inspirovány místními podmínkami. Nicméně zároveň zůstává nezbytný hlubší mezinárodní závazek.

Proto je arabská mírová iniciativa tak důležitá. Tato iniciativa je kolektivním vyjádřením arabského světa k tomu, jak mohou pomoci ukončit svůj konflikt s Izraelem. Je to jejich odpověď na otázky, které brzdily jejich vývoj a jejich integraci do našeho globálního světa. To zůstává a mělo by zůstat na stole.

V Izraeli právě proběhly velmi důležité volby. Je samozřejmě na Izraelcích a jejich politických špičkách, aby rozhodli o složení své nové vlády. Z našeho pohledu doufáme, že nový premiér a vláda bude solidním partnerem v mírových rozhovorech.

Není třeba říkat, že totéž se týká i Palestinců. Oni musí také dát svou sněmovnu do pořádku včetně usmíření. Jak každý ví, že důrazně podporujeme intra-palestinské usmíření za prezidenta Abbáse a veškeré snahy Egypta a Arabské ligy tímto směrem. Toto bude klíčem k míru, stabilitě a rozvoji.

Jak jsem již řekl, vím, že tak jako my všichni byl tento Parlament hluboce zaujatý krizí v Gaze. Dovolte mi využít této příležitosti, abych vyzdvihl nejvýznamnější mezinárodní úsilí, která se soustředila na ukončení násilí a zklidnění nepříjemné situace civilního obyvatelstva.

Role Egypta v řešení situace v Gaze a samozřejmě se samotnými Palestinci zůstává rozhodující. Doufáme, že jejich snaha brzy povede k trvalému a udržitelnému klidu zbraní, k otevření hranic veškerému zboží a lidem a nějakému druhu intra-palestinské dohody. Bez tohoto bude obtížné – ne-li nemožné – Gazu obnovit.

Těšíme se na uvítání kladných ohlášení o klidu zbraní. Především proběhly dobré schůzky a doufejme, že budou pokračovat dnes i v budoucnu, aby byl klid zbraní bez odkladu vyhlášen. Jak víte, Egypt bude 2. května hostit důležitou konferenci o obnově a my očekáváme, že všechna mezinárodní společenství tam přijme závazky. Evropská unie rovněž sehrála svou roli. Okamžitě jsme vyjádřili svou ochotu přispět v konkrétních směrech k trvalému klidu zbraní. Zároveň jsme oznámili svou připravenost k opětovnému vyslání svých pozorovatelů na hraniční přechod Rafáh podle dohody, kterou jsme podepsali v roce 2005. Jsme připraveni zasáhnout v Rafáhu nebo na jakémkoliv hraničním přechodu, kde je pomoc potřebná nebo žádaná.

Mnoho evropských zemí rovněž vyjádřilo svou připravenost pomoci v zákazu nezákonného obchodování konkrétně pašování zbraní do Gazy. Aktivita Evropského parlamentu jako odpověď na krizi byly důležité a jsou částí celkových reakcí Evropské unie na tuto krizi.

Pokud jde o Spojené národy, můžeme vřele doporučit agenturu OSN pro pomoc palestinským uprchlíkům za její práci a vytrvalost a zdůrazňujeme, že bude Evropská unie pokračovat v podporování veškerého jejího úsilí.

Je jasné, že žádná jednotlivá země nebo organizace se může sama pustit do konfliktu na Blízkém východě. Skutečná podstata obtíží vyžaduje mnohostranné řešení. Kvarteto bude v nastávajících měsících hrát rozhodující roli. Nová administrativa USA ve spolupráci s námi potvrdila svůj záměr plně využít Kvarteta.

Hrozná událost v Gaze by nás zároveň měly přinutit podívat se více strategicky a dlouhodobě na Gazu. Pásmo Gazy představuje úplnou část palestinského teritoria okupovaného v roce 1967 a bezesporu bude součástí palestinského státu. Gaza se potřebuje stát hospodářsky a politicky životaschopná. Gaza se potřebuje stát součástí politického řešení.

Okamžitou prioritou zůstává bezpečný, trvalý a plně respektovaný klid zbraní a povolení nepřerušovaných dodávek humanitární pomoci. Potřebujeme vidět otevření hranic humanitární pomoci, obchodnímu zboží a lidem na pravidelném a předvídatelném základu.

Jak víte, diplomatický dopad konfliktu v Gaze v celé oblasti byl velmi závažný: nepřímé rozhovory mezi Sýrií a Izraelem byly odloženy; Mauretánie a Katar přerušily vazby s Izraelem; ústup arabské mírové iniciativy byl ohrožen.

Jak víte, arabská část se prohloubila. Bez arabské jednoty bude v Gaze i v mírovém procesu v široké oblasti Blízkého východu velmi obtížné pokročit. Mír na Blízkém východě vyžaduje jednotný arabský svět. Nadcházející vrcholná schůzka Arabské ligy bude velmi důležitá k obnovení arabské jednoty a konkrétně pro arabskou mírovou iniciativu.

V nadcházejících měsících se budou zároveň konat volby v Íránu a Libanonu. 12. června budou Íránci volit nového prezidenta. Opakovaně jsme vyjádřili hluboký respekt Íránu a své přání o vytvoření zcela rozdílného

druhu vztahu s touto zemí. Je to jasně zájem všech, ale aby toho bylo dosaženo, potřebujeme důvěru a tato důvěra musí být obnovena.

Dovolte mi zakončit sdělením, že rok 2009 bude kritický pro Blízký východ. Jsme zřejmě na prahu. Můžeme zvolit pokračování stejnou politikou stejným způsobem, přestože víme, že to povede ke stejným výsledkům - výsledkům, které již dnes známe. Na druhé straně se můžeme pokusit pracovat s energií, odhodláním a přizpůsobit své politiky, přizpůsobit směr, kterým rozšíříme dosažené výsledky.

Musíme pracovat na obou krizích vedení a řešení sporů – o tom není pochyb. Nicméně přišel čas, abychom se rozhodně soustředili na řešení sporů. Je to jediná cesta, jak ukončit tento nekonečný sled smrti a zkázy.

(Potlesk)

Předseda. – Velice vám děkuji, vážený pane vysoký představiteli. Dámy a pánové, rád bych přivedl vaši pozornost na skutečnost, že povedu ve funkci předsedy Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění tuto nadcházející neděli dvou a půl denní delegaci do Gazy, Ramalláhu, Sderotu a Jeruzaléma. Mezi jinými se bude jednat s prezidentem Peresem a premiérem Olmertem v Jeruzalémě a prezidentem Mahmúdem Abbásem za palestinskou samosprávu a premiérem Fayyadem v Ramalláhu. Gaza se bude připravovat na návštěvu Spojených národů, která se poté uskuteční.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedo, Blízký východ je nyní v období přeměny. Pravděpodobně vznikne s největší pravděpodobností nová izraelská vláda. Existuje již nová administrativa USA formující zahraniční politiku a priority. Brzy můžeme čelit přeměně na okupovaném palestinském území. Změna dynamičnosti tak může vytvořit příležitosti pro nová zapojení.

Nedá se nicméně popřít, že výsledkem tohoto nedávného konfliktu je obrovské lidské utrpení a zkáza. Nechal mírový proces na Blízkém východě, což si musíme přiznat, v obzvláště křehkém stavu. Tato sněmovna to ví příliš dobře a já se odkazuji na jednání a rozpravy, které zde již proběhly.

Na tomto místě rozhodně začátkem roku 2009 nechceme být. Ale pokud má jednoho dne dojít mezi Izraelem a Palestinou k míru, jediná cesta vpřed je učinit vše pro to, aby pokračovala jednání. Tato lidská tragédie v Gaze měla ohromný dopad na celou oblast. Zrovna včera v noci jsem se vrátila z cesty do Sýrie a Libanonu a samozřejmě o tom zvláště něco řeknu. Dovolte mi říci, že je nutné objasnit všem představitelům Izraele, že Evropská unie očekává trvalý závazek k mírovému procesu a k dvoustátnímu řešení.

Zároveň musíme posílit zprávu Palestincům, že silný palestinský úřad s účinným vedením celého okupovaného palestinského území je podstatný pro znovusjednocení západního břehu a Gazy a pro obnovení mírového procesu. Proto Evropská unie podporuje snahy Egypta, Turecka a ostatních k jeho dosažení.

Potřebujeme souhlasit s novou administrativou USA a jít společnou cestou vpřed. Telefonicky jsem minulý týden hovořila o těchto cílech s ministryní Clintonovou. Souhlasila s nutností klidu zbraní a obnovení mírového procesu, který je naprosto klíčový. Zároveň jsme se shodly na tom, že by měl Kvartet před koncem tohoto měsíce blíže diskutovat o této otázce. Jsem ráda, že americká administrativa vidí Kvartet jako velmi důležitou instituci směřem blíže k míru.

Konečně musíme zvýšit svůj závazek k zemím Arabské ligy. Shoda o míru se probouzí nejen v Izraeli a na území okupované Palestiny, ale také v Arabské lize, kde se objevují znepokojující skupiny.

Proto jsem zmínila, že jsem se právě vrátila ze Sýrie a Libanonu, kde jsem se v Sýrii setkala s prezidentem Assadem, v Libanonu s prezidentem Sleimanem a s ostatními klíčovými partnery. Nedávný konflikt silně poškodil vyjednávání nejen na palestinské ale i na syrské straně. Proto jsme si vyměnili názory na délku mírového procesu. Znovu zdůrazňuji silnou podporu Evropské unie arabské mírové iniciativě a naléhám na partnery, aby dodrželi své závazky, protože nabízí vážné rámce pro místní mírová jednání.

Zároveň jsem zdůraznila mylně učiněné rozhodnutí Sýrie a Libanonu zavést diplomatické vztahy a tlačila jsem k ukončení všech kroků v tomto procesu. V obou zemích jsme hovořili o účelných směrech, kterými může Evropská unie proces reformy podpořit. V Libanonu jsem znovu opakovala naši připravenost v zásadě rozmístit mise volebních pozorovatelů Evropské unie a již jsem se rozhodla, že by se tam měla průzkumná mise okamžitě vydat.

Evropská unie jako celek byla v uplynulých měsících neobyčejně aktivní na obou politických i praktických směrech. Politických směrem tím, jak jsem v lednu naposledy oznámila, že jsme se všichni zabývali

intenzivními diplomatickými aktivitami. Byli jsme v popředí při volání o klid zbraní a spolupracovali jsme s Egyptem a ostatními na docílení trvalému klidu zbraní.

Lednové závěry Rady ukázaly, že Evropská unie vyvíjí „pracovní plán“ pro trvalý klid zbraní. Tento dokument upozorňuje na šest oblastí činnosti včetně humanitární odezvy, prevence pašování do Gazy, znovuotevření hraničního přechodu v Gaze, obnovu, intra-palestinské smíření a opětovné zahájení mírového procesu.

Probíhá velmi citlivá práce. Dát, ale příchut rychlosti činů, ve kterým jsme byli všichni zapojeni: Byla jsem například 15. ledna na pracovní večeři pařížských spolupředsedů, 18. ledna na vrcholných schůzkách v Sharm el-Sheikhu a Jeruzalémě a 21. ledna na setkání ministrů Evropské unie s Izraelem a 25. ledna se skupinou slouženou z Egypta, palestinské samosprávy, Jordánu a Turecka. Kromě toho komisař Louis Michel, který je zodpovědný za humanitární pomoc, navštívil 24. a 25. ledna Gazu.

Jsme v pravidelném kontaktu s kolegy z Kvarteta. Měli jsme v Moskvě důležitou schůzku s trojkou. Měla jsem tento telefonický rozhovor s Clintonovou; Javier Solana byl ve Washingtonu a dohodli jsme se na potřebě obnovy mírového procesu. Pokračujeme s naší silniční mapou ve sledování a zároveň rozšiřujeme pomoc ve státních strukturách včetně citlivých oblastí jako je právní stát a hraniční řízení.

Akční strategie Evropské unie na Blízkém východě zároveň předvídá podporu Evropské unie pro určitý konečný stav otázek například pro Jeruzalém, uprchlíky a bezpečnostní opatření.

V praktických příkladech - Evropská unie upřednostnila dodání humanitární pomoci lidem v Gaze. Komise již zmobilizovala prakticky přes noc 10 miliónů EUR a dalších 32 miliónů bylo slíbeno na nadcházející období.

Egyptská vláda pořádá na začátku března mezinárodní konferenci v Sharm el-Sheikhu na podporu palestinského hospodářství pro obnovu Gazy. My jako Komise budeme spolupořadatelem této události. Jsem potěšena, že máme příležitost hovořit o slibech, které se chystá Komise učinit zde v Parlamentu společně s předsedy Výrobu pro zahraniční věci a Rozpočtového výboru v brzkém stádiu 2. února. Znovu vám děkuji za vaši podporu.

V tuto chvíli není problému jen financování, ale přístup konkrétně do Gazy. Byli jsme velmi hlasití jak na veřejnosti jako i v soukromí, jde-li o nepřípustné uzavření hranice v Gaze. Tato sněmovna bude společně se mnou ještě jednou vyvolávat přání, aby byla hranice plně otevřena.

(Potlesk)

Pokud se přístup opravdu zlepší – a o tom nepochybuji – budeme moci zhodnotit náš finanční odhad. V tom momentě bude potřeba, abych se vrátila a toto s vámi projednala. Doufám, že budu opět moci počítat s vaší podporou.

Vážení poslanci, můžete počítat se závazkem Komise – a zároveň s mým osobním závazkem – učinit vše, co bude v našich silách, abychom pomohli přivést mír tak rychle, jak to bude možné, do těch nejvíce problémových částí světa. Budeme samozřejmě pokračovat v úzké spolupráci s touto sněmovnou.

(Potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, pane Vondro, pane Solano, paní komisařko Ferrero-Waldnerová, dámy a pánové, situace v Gaze se každým dnem nepatrně zhoršuje. Populace enormně trpí. Všeho je nedostatek.

Embargo uvalené na Gazu znamená, že každé dodání humanitární pomoci musí projít mnoha překážkami. I přesto, že je humanitární pomoc dodána, nedostatečně naplňuje potřeby země. Nemocnice již nemohou dále náležitě operovat. Již není možné nadále o obyvatelstvo pečovat. To, co se dnes v Gaze odehrává, je humanitární katastrofa významného rozsahu.

Evropská unie již v této oblasti hraje zásadní roli. Finanční podpora, kterou již Palestincům poskytla a s níž pokračuje, je značná. Učinila tím mnoho počátečních kroků k zamezení humanitární katastrofy, jejíž svědkem dnes jsme. Navzdory překážkám dodávky humanitární pomoci, podpora obyvatelstva pásma Gazy pokračuje. Právě dnes poskytla Evropská unie 41 miliónů EUR na pomoc Organizaci Spojených národů palestinským uprchlíkům. Toto tedy pro nás není ta chvíle, kdy bychom měli mlčet.

Pro mě musí být evropská zpráva jasná. Nesmíme tolerovat, aby byla v tomto konfliktu brána humanitární pomoc jako rukojmí. Je důležité, aby se byla tato pomoc schopna pohybovat volně bez omezení a aby byly hranice otevřeny.

Mimoto bylo vydáno Hamásu varování. Incident z minulého měsíce, kdy Hamás zkonfiskoval a odmítl vrátit humanitární pomoc, která byla dodána této oblasti Organizací Spojených národů, byl ostudný, nepřijatelný a nesmí být opakován. Všichni zúčastnění hráči musí předejít fázi obnovy a aktivně se připravit vyčíslováním ztrát v zemi, připravováním plánu pro finanční, hospodářskou a sociální obnovu pásma Gazy. Tato obnova je důležitá pro stabilitu regionu. Toto je předmětem dárcovské konference, která se uskuteční v Sharm el-Sheihu 2. března.

Nicméně nám dovozte být jasní. K žádné obnově – nebo další – nemůže dojít, nebyl-li ještě vyhlášen klid zbraní. Klid zbraní a ukončení vojenských operací zároveň i v části Izraele je bezpodmínečně nutné pro obnovu míru v této oblasti. Zároveň to začíná s ohledem na Hamás – a říkám to nekompromisně – definitivně ukončit střelení raket z Gazy na Izrael.

Zároveň se musíme zaměřit na boj proti vstupu vojsk a munice tunely spojujícími Gazu s Egyptem. Obnovení dialogu mezi všemi sektory palestinské společnosti a zahájení současného vyjednávacího procesu je nezbytné. Egypt, který je vzhledem ke své poloze na hranici s Gazou částečně zodpovědný, musí hrát aktivní roli v tomto vyjednávacím procesu. Veškerá naše budoucí diplomatická úsilí musí vzít tuto konkrétní roli Egypta v úvahu.

Můžeme pouze doufat, že najdeme řešení tohoto konfliktu udržováním otevřené diplomatické cesty. Vyzývám všechny zúčastněné politické skupiny včetně Kvartetu, Arabské ligy a diplomatů členských států, aby pokračovali v zapojování se do vyjednávání s neústupností a odhodlaností.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Děkuji, pane předsedo, dámy a pánové. Z naší diskuse může být poselstvím jedna věc: na Blízkém východě není žádné násilné řešení. Není zde ani vojenské řešení. Ani terorismus není řešení.

Může se jednat o případ, kdy má jedna skupina krátkodobou vojenskou výhodu. Může se jednat o případ, kdy teroristický čin může způsobit velký zmatek. Přesto nám zkušenost ukazuje, že každý násilný čin plodí více násilí a posouvá kruh násilí dále. Proto je důležitý dialog, který je však na Blízkém východě nesmírně obtížný, zvláště v období nejistoty a v určitém rozsahu asynchronity.

Ještě přichází naděje ze Spojených států. Prezident Obama, Hillary Clintonová a jejich týmy nabízí shodu a model zaměřeného dialogu, něco zcela odlišného od předchozí administrativy, která právě naštěstí opustila úřad. Proto je ve Washingtonu naděje. Ale co s Jeruzalémem? To, co řekl během volební kampaně Benjamin Netanyahu, jistě znamenalo ohrožení mírového procesu, zatímco Avigdor Lieberman je rovněž jistou hrozbou mírového procesu na Blízkém východě. Tato asynchronita představuje nebezpečí.

Co se odehrává v Libanonu? Jaký vliv bude mít Hizballáh v budoucnosti? V jakém stádiu je zajištěna příprava konstruktivního dialogu před a po volbách v Libanonu? A co západně orientovaná většina? Byla by tato většina schopna reagovat na vítězství začleňujícího se Hizballáhu? Je Hizballáh připraven se začlenit? V rozhodující míře záleží na tom, kdo bude řídit Teherán. Výsledek voleb v Íránu má největší důležitost. Rovněž záleží na postoji Hamásu.

Zásadní otázkou pro stabilizaci celé oblasti je, zda máme buď radikálního prezidenta, který popírá práva Izraele – jak to popírá ten současně úřadující – nebo vznikne vláda, která je připravena jednat a ochotně hovořit v rozpětí od Teheránu k Bejrútu a dále k Rafáhu. Jsme v přízni jednotné vlády pro Palestince. Bez jednotné vlády pro Palestince je mírový proces nezvládnutelný. Proto je do této chvíle na Hamásu, aby ukázal, že je ochotný a schopný připojit se k takové vládě.

Nicméně základním předpokladem pro to je jednání s Hamásem, aby ti, kteří jsou proti palestinským lidem, jenž chtějí s Hamásem jednat, byli podporováni a nebyli nuceni k obraně vládou v Jeruzalémě, která zná pouze politiky přetrvávající dohody. Vedlejším bodem, je-li to pravda, je, že 1 63 hektarů bylo uvolněno na základě dohody. Toto je nestabilizující prvek a je to něco, co musíme naprosto otevřeně objasnit našim přátelům v Izraeli.

Na Blízkém východě je vše propojené. Není možné jednoduše vybrat jednotlivý prvek a věřit, že je možné vyřešit jednotlivé problémy vojenskými prostředky. Proto je základem všeho připravenost jednat. Plán Arabské ligy a mírový plán Saudské Arábie předpokládají konec násilí současným uznáním práv Izraele. Je to smělý a ambiciózní plán, který musí být projednán. Je pokrokem, že jsou lidé v Arabské lize a v arabském

táboře, na toto jednání připraveni. To musí být podporováno. Pumoví útočníci nejsou tou cestou, jak toto podpořit a mohl bych uvést, že tou podobnou cestou k podpoře práce Evropské unie není to, co jsme vybudovali, aby bylo znovu zničeno z vojenských důvodů. Z tohoto důvodu je naším poselstvím předpoklad k jednání.

Vysoký představiteli Solano, řekl jste, že jste dnes před námi tento rok poprvé. Pravděpodobně je to před námi vaše poslední návštěva před červnovými volbami. Protože dialog je pro úspěch *sine qua non*, rád bych vám jménem své skupiny řekl, že představujete ztělesnění tohoto dialogu. Vaše práce si zaslouží více než jen respekt. Zaslouhuje velký stupeň obdivu především za vaši nepřetržitou obhajobu tohoto dialogu. Proto máte naše upřímné uznání.

(Potlesk)

Předseda. – Velice vám děkuji, pane Schulzi. Samozřejmě doufáme – a na tom se můžeme všichni shodnout – že pan Solano mezi nás přijde víckrát, než skončí toto parlamentní období.

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, opět s těžkým srdcem diskutujeme o tom, co může Unie udělat, aby zmírnila bolest na Blízkém východě.

Pokud se podíváme na nedávný konflikt v Gaze, všechny ty známe fráze žádají: vina na obou stranách; provokace Hamásu; nepřiměřená reakce Izraele. Ale ve tváři vracejícího se násilí jsme recyklovali tyto omšelé fráze tak často, že ztratily svůj vliv, které kdysi měly. Nemůžeme takto pokračovat. Je samozřejmě naší morální povinností napomáhat při obnově Gazy. Dává samozřejmě smysl hledat záruky od Izraele. Je natolik špatné vidět, jak vybuchují systémy letišť, škol a kanalizací; je horší přestavět je za pomoci evropských peněz, víme-li, že budou pravděpodobně znovu zničeny.

Je možné i uvěřitelné si představit, že nás Izrael může ujistit, že se to znovu nestane? Obnova a humanitární pomoc Evropské unie v žádném případě nezabrání budoucím konfliktům. Potřebujeme pokud možno nový a kladný přístup společně se Spojenými státy nebo bez nich.

Násilí minulého měsíce a výsledek voleb z tohoto měsíce změnily podmínky jednání. Hamás je politicky silnější a vojensky nedotknutelný, brání uznání Izraele a očekávaná koalice v Izraeli bude více nekompromisní než kdykoliv předtím a široce odolná k uznání samotnému Palestinskému státu. Zatímco se propast mezi západním břehem a Gazou prohlubuje ještě více, hrozí trvalé rozdělení.

Rada a Komise ještě skutečně neřekly, jak bude na tento obrat událostí reagovat a zdá se, že chce české předsednictví tuto záležitost vypustit ze svého programu, my si však nemůžeme dovolit déle čekat. V tomto přívalu situací, ani pokud spolu Hamás a Izrael nejednají, musíme nastavit dosažitelné podmínky, na základe kterých můžeme jednat s oběma stranami. Izolace vedla pouze k beznaději.

Přišel čas pro diplomacii – citlivou, ale odhodlanou. Při které veřejné diskusi? V Kvartetu, pane Solano? Tedy možná dobře, ale dovolu nám nejdříve uznat politický neúspěch, zklamané naděje a plíživý extremismus posledních sedmi let, který se odehrával před zraky Kvartetu. Jeho vyslanec Tony Blair v Gaze nikdy nebyl. Kdyby tam jel, mohl by navštívit průmyslovou oblast, která je jedním z jeho oblíbených projektů navržených k vytváření pracovních míst, ale který se minulý měsíc urovnal.

(Potlesk)

Kvartet musí otevřít oči novým přístupům, ale pokud naši partneři nemohou takový krok udělat, musíme my hledat cesty, kterými by mohl jít kvartet.

Nakonec se my můžeme připravit na budoucnost jen tehdy, uznáme-li upřímně, co se událo v minulosti. Mělo by být uplatněno volné a spravedlivé mezinárodní vyšetřování údajných válečných zločinů při konfliktu v Gaze. Úřad pro palestinské uprchlíky na Blízkém východě a náš vlastní parlamentní výbor přinesly alarmující důkazy válečných zločinů a obvinění jsou skutečně vážná. Je-li Izrael neprávem obviňován, jeho jméno by mělo být očištěno, ale pokud tyto zločiny spáchal, musí své odpovědnosti čelit. Naším cílem musí být vytvoření dohody o mírové a úspěšné budoucnosti na obou rozdělených stranách, kde se z nepřátel mohou stát opět partneři. Neúspěch našeho dosavadního přístupu je nicméně napsán na zemi prolitou krví. Pane Solano, musíme propagovat novou cestu k míru a pokud je to možné, Evropská unie se musí ujmout vedení.

(Potlesk)

Brian Crowley, jménem skupiny UEN. – (GA) Pane předsedo, vysoký představiteli a paní komisařko Ferrero-Waldnerová, vřele vítám dnešní dohodu o poskytování humanitární pomoci do pásma Gazy. Pro Evropský parlament je to krok správným směrem.

Současná humanitární situace v Gaze je špatná a Evropská unie má zodpovědnost pomoci.

jménem skupiny UCS. – Bylo již řečeno mnoho, jde-li o potřebu míru, dialogu, porozumění a umírnění – pokud si někdo přeje použít toto slovo – jde-li o reakci a protireakci na odlišné události. Tři záležitosti však na nás okamžitě vyskočí, hovoříme-li o Blízkém východu.

Zprvče nejde o vyjednávání rovných. Na jedné straně je síla, na druhé straně je slabost. Zadruhé to není rovná účast vnějších vlivů a vnějšího mediálního působení. Jedna strana získává pozitivnější ochranu mezinárodních médií a zemí; druhá strana trpí pod hanlivým termínem „terorismu“ nebo „zpátečnictví“.

Za třetí, a to je nejdůležitější, navzdory všem politickým neshodám, geografickým neshodám a historickým rozepřím se jedná o tytéž lidi, kteří den za dnem trpí: ženy, děti, nevinní civilisté, lidé, kteří nemají nic společného s politickými skupinami, politickými organizacemi nebo polovojskými skupinami či teroristickými organizacemi. Jedná se o ty chudé nevinné uvězněné uprostřed raketových střel, bombardování a jak se říká - a já se směji, když slyším tato slova používat – „cílené inteligentní bombardování“. Neexistuje nic takového jako „inteligentní“ nebo „bezpečná“ bomba. Pokud přistane na zemi, vybuchne – a zabíjí lidi.

Máme dostatečné důkazy, abychom ukázali, že nejen rakety Hamásu mířené do Izraele zabily nevinné lidi, ale že stokrát více bomb a střel izraelských sil zabilo tisíce a zranilo tisíce lidí uvnitř Gazy a okupovaných území. Máme skutečné důkazy od Ira Johna Kinga, který pracuje pro agenturu OSN pro pomoc palestinským uprchlíkům v Gaze. Například, když informovali izraelské úřady, že jejich bomby přistávaly blízko stanoviště OSN v Gaze, který skladuje paliva a jídlo a byl zároveň i úkrytem pro děti, jejichž školy byly dříve toho dne bombardovány, bomby přišly blíž; a když jim museli podruhé telefonovat, bomby přistály na sklad paliva uvnitř stanoviště OSN.

Snad se jedná o nedbalost, dezinformaci nebo úmyslné míření, ale ať tak nebo tak, jedná se o čin – možná ne úplně válečný zločin podle názorů některých lidí - ale o útok na zákon míru, humanity a svobody. Během války existují pravidla dohody, existují určité činy, které nesmí být vykonány.

Samozřejmě musíme poskytnout pomoc a podporu palestinským lidem na opětovné vybudování jejich území. Samozřejmě musíme zajistit rozhovory a trvat na jejich konání a zajistit, aby bylo míru dovoleno vzkvétat, což po nás ale vyžaduje, abychom zároveň učinili odvážné kroky uvnitř Evropy. Jako Martin Schulz blahopřeji Javieru Solanovi, že kráčí tou dlouhou osamělou cestou a hovoří s lidmi, se kterými by nikdo jiný nehovořil, otevírá dveře dialogu, protože skutečně pouze dialogem mezi nepřáteli můžete vytvořit mír a pouze pomocí míru můžete vybudovat základy pro pevné dvoustátní řešení, které zabezpečí mír, slušnost, bezpečnost a spravedlnost na Blízkém východě.

Jill Evans, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedo, byla jsem členkou delegace Evropského parlamentu, která minulý týden cestovala do Gazy, aby viděla to zrušení, a hlavním bodem dnešního usnesení Parlamentu je humanitární činnost, která je naléhavě nutná.

Jedná se o skutečnou humanitární krizi. Jak tento fakt naléhavě zdůraznit? Devadesát procent lidí v Gaze je závislých na pomoci OSN. Toto není spojené s žádným vyjednáváním. Musíme zajistit, aby se tato pomoc dostala do oblasti, a klíčem k tomu je narušení obklíčení a otevření hraničních přechodů. Jak se může hustě obydlená oblast 1,5 milionu obyvateli, která byla po 22 dní bombardována a ve které bylo zabito více než 1 000 lidí, začít obnovovat, byl-li povolen vstup pouze 15 skupinám humanitárních položek: potravinám, některým lékům a matracím? Nemůžete přestavět domovy a kanceláře bez cementu a skla, které jsou zakázané. Nemůžete učit děti ve školách, ve kterých není papír, protože byl zakázán. Nemůžete nasytit lidi, není-li dostatek jídla, kterému je dovolen přístup. Není to proto, že pomoc není na místě, ale protože jí není dovolen přístup. Musíme vyvinout tlak na izraelskou vládu, aby ukončila tuto blokádu a otevřela hranice.

Jakýkoliv odhad škody způsobené v Gaze musí upoutat pozornost úmyslného míření a zničit infrastrukturu a hospodářství. Viděli jsme školy, továrny, domy a nemocnice, které byly úmyslně napadeny. Opět jsme byli svědkem ničení Izraelem projektů, které byly financovány Evropskou unií a raději než podniknout akci, hovoříme o aktualizaci obchodních vztahů, zatímco jsou současně stávajícími dohodami porušovány podmínky lidských práv.

Pan Solana hovořil o tom, jak nás může následování stejných politik přivést na totéž místo. Já samozřejmě souhlasím. V roce 2006 odmítla Evropská unie uznat palestinskou jednotnou vládu, která obsahovala členy

Hamásu, přesto jsme připraveni uznat novou izraelskou vládu, která může obsahovat členy, kteří odmítají dvou-státní řešení a kteří nepodporují Palestinský stát.

Nyní je rozhodující, že Evropská unie musí být připravena společně pracovat a uznat prozatímní palestinskou národní vládu shody, která by mohla vzejít z jednání v Káhiře v příštích několika týdnech a musíme šířit jasný signál našich záměrů mezinárodnímu společenství. Musíme podpořit proces usmíření v Palestině jako součásti dosažení trvalého řešení, což znamená zajistit, abychom neopakovali chyby minulosti.

(Potlesk)

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedo, pane Solano, paní komisařko, jak jsem téměř před měsícem slyšel mluvit děti v Gaze v ruinách jejich domů o tom, jak se třáslы, když padaly bomby nebo jejich rodiče, jak popisovali peklo v těchto 22 dnech a nocích, které navždy poznamenalo jejich životy a vzpomínky pro budoucí generace, nebyl jsem na Evropu hrdý.

Myslel jsem na některé představitele našich členských států, na všechny ty, kteří se budou zodpovídat historii za svůj nedostatek politické odvahy, promarněné příležitosti, za svůj nedostatek předvídavosti. Ptal jsem se sám sebe na toto: do jakých extrémů musí izraelští představitelé tlačit svou nelidskost vůči Palestincům a své opovržení zákonem a nejzákladnějšími hodnotami, než se ti hlavní evropští političtí představitelé odváží zdvihnout prst a konečně říci „čeho je moc, toho je příliš“?

Ti, kdo se nazývají přáteli Izraele, aby ospravedlnili beztrestnost a neomezenou výpomoc současné vládnoucí třídě, by měli přemýšlet o slovech velkého izraelského spisovatele Davida Grossmana, kterého bych rád citoval: „Uprostřed vlny vlastenecké nadsázky, která nyní hýbá národem, by neškodilo připomenout, že v konečném rozboru tato poslední operace v Gaze je jen další zastávkou na cestě planoucí ohněm, násilím a nenávistí. Cestě značené někdy vítězstvím, jindy porážkou, která nás však nevyhnutelně vede ke zkáze.“

Nebo je nechme ptát se na stejnou otázku jako Shlomo Sand, slavný izraelský historik, kterého také cituji: „Oseli jsme bídu. Dokázali jsme, že nemáme žádnou morální rezervu. Posílili jsme mírový tábor mezi Palestinci?“ Pokračuje: „Izrael tlačil Palestince do beznaděje.“

Po 20 let uznával Jásir Arafat a palestinské orgány stát Izrael a nechtěli nic na oplátku. Izrael v roce 2002 odmítl nabídku Arabské ligy, dámy a pánové. Všichni mluví o Arabské lize a o jejím mírovém projektu. Existuje již sedm let. Co učinila Evropa, aby se chytla této příležitosti?

Proto se vracím k Shlomu Sandovi: „Izrael v roce 2002 odmítl nabídku Arabské ligy na plné uznání Izraele s hranicemi před rokem 1967.“ Izraelský historik končí takto: „Izrael učiní mír, pouze pokud bude vyvinut tlak na jejich politiku“.

To vede k otázce, pane Solano, protože jste neřekl nic o tématu mezinárodního práva. Jaký tlak je Unie připravena vynaložit na Izrael, jde-li o Gazu a západní břeh včetně Jeruzaléma, aby připomněla jejich současným a budoucím představitelům, že je členství v mezinárodním společenství hlavní, konkrétně privilegovaná spolupráce s Evropskou unií přidává na ceně, že nemají místo pro vojenskou okupaci ani válečné zločiny ani politiku, která každým dnem posouvá Evropu a arabsko-muslimský svět k odloučení?

Jako Evropan bych si přál, aby se naděje na změnu politiky na Blízkém východě nesoustředila výhradně jen na obyvatele Bílého domu. Rád bych stále věřil v úplný obrat pomoci Evropy.

(Potlesk)

Kathy Sinnott, (IND/DEM). – Pane předsedo, dnes diskutujeme o usnesení o humanitární pomoci. Před mým příspěvkem bych ráda zdůraznila, že nehovořím jménem Skupiny nezávislých/demokracie, protože nemá žádný postoj k tomuto tématu. Namísto toho hovořím sama za sebe a mé lidi jako poslankyně Evropského parlamentu.

Naprostá většina lidí z Gazy musí kvůli svému přežití spoléhat na humanitární pomoc – potraviny, vodu, přístřeší, oblečení a zvláště léky. Toto obyvatelstvo bylo v obklíčení velmi dlouhou dobu. Všechny hraniční přechody byly po 18 měsících zavřeny a vzhledem k hroznému nedávnému útoku na obyvatele Gazy, jsou ještě více zoufalí. Vzhledem k tomu, že obležení stále nebylo ukončeno a hranice jsou stále uzavřeny, je velmi obtížné lidem základní náležitosti dodat.

V bodu odůvodnění E tohoto usnesení jsem si všimla, že se my Evropané plácáme po zádech za naše úsilí s humanitární pomocí. Vy jste, paní komisařko, hovořila o politickém úsilí, které vykonáváte, ale zasloužíme si tuto chválu? Obchod mezi Izraelem a Evropskou unií má roční hodnotu 27 miliard EUR. Pokud bychom

chtěli jednat v Gaze, použili bychom sílu, kterou nám tento obchod dává k impozantní hospodářské sankci. Odmítnutí toho i přes čestnost bombardování v lednu ukázalo, že jako vždy upřednostňujeme status quo obchodu a náš příspěvek humanitární pomoci je ulehčením našeho svědomí. Nejen protože nejsme ochotni tak dalece zrušit, nebo jen odložit dohodu mezi Evropskou unií a Izraelem.

Mám rád židovské lidi. Na vysoké škole jsem využil příležitosti studovat několik předmětů jejich historie a literatury, které vyučovat rabín. Nicméně přátelství neznamená slepotu, ale ochotu být čestný. Skutečně soudit podle demonstrací, které se konaly ve významných městech Izraele, existuje mnoho izraelských občanů, kteří se veřejně brání proti činům své vlády.

Abych se vrátil k naléhavosti humanitární pomoci: přestavba hmotné infrastruktury je důležitá, ale je pochopitelné, že se agentury brání přestavbě, vypadá-li to, že ještě více hrozivý režim přebírá Izrael. Přestavba lidské infrastruktury nicméně nemůže čekat. Musíme provést zásoby. Zvláště bych upozornila na to, že obzvláště špatné ozbrojení, které bylo v lednu použito, zanechalo mnoho lidí bez končetin a s hroznými popáleninami. Já osobně vím, jaké to je, když se ze zdravého dítěte stane postižené.

Musíme zasáhnout – s léky a vzděláním – všem tisícům lidí zvláště dětem, které se začátkem roku staly postižené na celý život. Zatímco jim pomáháme, musíme zaznamenat jejich příběhy, abychom zahájili proces shromažďování důkazů o mířených útocích a možných válečných zločinech.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, rozhodně to není Evropa a ještě méně vysoký představitel pro zahraniční politiku, Javier Solana, či současný generální tajemník NATO, kdo může hrát roli prostředníka mezi Izraelem a Palestinou. Nanejvýš budou vyzváni, aby financovali obnovu pásma Gazy tak, jak dnes činí pro Kosovo, Libanon a Afghánistán.

Spojené státy a Izrael bombardují, zatímco Evropa financuje obnovu. Takto jsou rozdělené úlohy mezi spojenci. Nicméně by to měli platit ti, kteří způsobují škody. Egypt je uprostřed jednání o míru, kdy se s Hamásem diskutuje o prodlouženém klidu zbraní. Jedná se nicméně o obrovskou výzvu, pokud nová izraelská vláda pod tlakem třetího muže, pana Liebermanna, krajně pravicového představitele, který tam byl demokraticky přijat, riskuje vidět svou úlohu v tomto vyjednávání neobyčejně složitou. Pan Netanyahu, který je představován jako budoucí předseda vlády, byl ve skutečnosti vždy odpůrcem příměří s Hamásem.

Další překážkou je, že se palestinská autorita Mahmúd Abbás stal na západním břehu jakýmsi druhem mezinárodního protektorátu, jehož legitimita mezi obyvatelstvem podstatně oslabila.

Konečný faktor, se kterým musíme počítat, je, že rozšíření izraelských kolonií, které se od roku 1967 nezastavilo, činí vytváření Palestinského státu na západním břehu částečně ošidným. Dnes je míč na izraelské straně sítě, ale přijmou hrdlořezi z každého tábora boží klid, který vyžadují obě strany, bez toho, aniž by si dodali zásoby.

Dovolte mi přidat myšlenku na návrat Francie do jednotného vojenského složení NATO, které bude diskutováno v rámci Vatanenovy zprávy. Tento návrat vyplyne ve Francii za příbrání těžkých břemen. Ve skutečnosti se k NATO samovolně připojujeme, přestože studená válka je ukončena od roku 1990. Zdá se, že pan Sarkozy zapomněl na pád berlínské zdi a návrat Ruska na pozici svobodných národů. Je tedy potřeba posílit koaliční linii v období, kdy vidíme mnohopólnost a rostoucí sílu rozvíjejících se zemí, včetně té vojenské úrovně?

Kromě toho se členství Francie v jednotném složení zaváže k posílení svého kontingentu v Afghánistánu, přestože má již 3 300 mužů v zemi. Které fondy budou použity k financování této operace, pokud má obranný rozpočet klesnout pod 2 % HDP a více než 30 pluků má být odříznuto?

Paradoxně se chystáme zvýšit náš finanční podíl na opětovném spojení s NATO, zatímco se snižuje přítomnost naší vojenské přítomnosti v Africe. Evropská obrana, tak milovaná prezidentem Sarkozym, proto bude pilířem Atlantické aliance. Pouze musíte číst Lisabonskou smlouvu a její dodatečné zápisy, abyste se o tom přesvědčili.

Ať je to v podmínkách pro zahraniční politiku nebo společné bezpečnosti, evropská cesta je mrtvý bod, který může vést pouze k vyrovnání se Spojenými státy a jejich spojenci. Je to logika stahování, jež jsme zamítli jménem národní suverenity a nezávislosti a která zbývá především na naší nezávislé nukleární hrozbě.

President. – Ostatní členové lehce přesáhli, ale musíme poskytnout stejnou péči každému.

Javier Solana, *vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku*. – (ES) Pane předsedo, nebudu schopen během krátkého času, který mám k dispozici, odpovědět všem, kteří vystoupili během této diskuse. Dovolte mi vyjádřit své nejupřímnější poděkování za to, co jste řekl o mé osobě a mé práci. Rád bych vám jen řekl a ujistil vás, že budu pokračovat ve své práci stále tak rozhodně – a pokud možno ještě rozhodněji – protože se situace stává každým dnem obtížnější.

Věřím, že se u pěti otázek můžou shodnout všichni ti, kteří hovořili přede mnou.

Nejprve humanitární otázky: nemůžou být žádné pochyby o tom, že tou nejvíce naléhavou a důležitou otázkou je ta humanitární. Násilí uplynulých dní a týdnů způsobilo ostrý řez některých ohromných rozdílů v tom, co je potřeba ke zmírnění utrpení obyvatelstva konkrétně lidí v Gaze. Proto uděláme, co bude v našich silách, abychom zmírnili velké útrapy denního života v Gaze. Komise tak učiní – bez nejmenšího váhání – stejně tak členské státy Rady; učiní tak i celé mezinárodní společenství.

Za druhé je naprosto nezbytné otevření hraničních přechodů mezi Gazou a Izraelem a mezi Gazou a Egyptem. Navíc musí být otevřeny rychle a bez odkladů. Podle našeho hlediska bude veškerá pomoc dodána tam, kde je nutná, co se konkrétně týká Rafáhu, budeme připraveni k rozmístění, jakmile to bude možné. Již tam jsou k dispozici pozorovatelé Evropské unie, budeme tedy v okamžiku otevření hranic v Rafáhu připraveni se rozmístit.

Třetí otázkou – a to velmi důležitou otázkou – je palestinská jednota. Vážení poslanci, věřím, že je zřejmé, že v tuto chvíli neexistuje řešení bez zahájení smíření mezi Palestinci. Proto, jak uvádí nejnovější usnesení Rady pro všeobecné záležitosti, Evropská unie vynaložené úsilí buď prezidentem Abbásem nebo prezidentem Mubarakem podporuje a bude v tom pokračovat, aby byl udělán pokrok v usmíření mezi Palestinci.

Mnoho řečníků zmínilo závazek, který bychom mohli převzít a který záleží na tom, zda vznikne nová palestinská jednotná vláda. Mně se zdá, vážení poslanci – a toto je můj osobní názor – že pokud vznikne palestinská jednotná vláda, vláda, jejíž cílem jsou dva státy, vláda, jejíž cílem je vytvořit tyto dva státy mírovou cestou, vláda, jejíž programem je obnova Gazy a vláda, která se pokusí vytvořit volební proces v roce 2009, věřím, že takovou vládu by měla Evropská unie podpořit.

Za čtvrté, k otázce Izraele: jsou zde dvě důležité záležitosti vycházející z voleb. Za prvé, vláda, která vzešla z těchto voleb, nebo která vzejde z většiny vytvořené z voleb, je povinna, jak dalece můžeme vidět, pokračovat v mírovém procesu. Proto, ať z těchto voleb vzejde jakákoliv vláda, budeme pokračovat v práci a učiníme vše, co budeme moci, pro zajištění toho, aby byla ustanovena a aby fungovala a přispívala v pokračování mírového procesu a udělala vše, co bude v její moci, pro brzké ukončení tohoto procesu během roku 2009.

Za páté je z našeho pohledu otázka dohody naprosto zásadní. Věřím, že nejnovější údaje týkající se stádia dohod z roku 2008, uveřejněné Izraelskou vládou, by nás všechny měly přinutit cítit se zodpovědní.

Rád bych vám řekl, že jsem v roce 2001 pracoval s někdejší senátorem Mitchellem na známé zprávě, která nese jeho jméno. Byl jsem jeden ze čtyř lidí, které na tomto programu pracovalo. Přál bych si, vážení poslanci, abyste si znovu přečetli tuto zprávu vydanou v roce 2001, ve které byly řečeny věci, jež musejí být bohužel dnes opět řečeny; například k tématu dohod. Pokud jsme v Evropské unii neschopni ve snaze změnit způsob, jakým jsou dohody ustanoveny, existuje malá šance pro jakékoliv mírové iniciativy, které jsou důvěryhodné. Proto musí být brán tento problém vážně. Musíme vážně hovořit s našimi přáteli z Izraele, abychom zajistili, že je jednáno s tématem dohod zcela jiným způsobem.

Nakonec, pane předsedo, vážení poslanci: Arabská liga. Jednota mezi arabskými státy je zásadní. Je nezbytné, abychom spolupracovali se všemi zeměmi Arabské ligy a zajistili tak, aby zůstaly mírové iniciativy podepsané Arabskou ligou v platnosti. Tento mírový proces musí rozhodně vyústit v usmíření mezi Palestinci a Izraelci a zároveň mezi Araby a Izraelem. Proto plně podporujeme ty, kteří pracují na tom, aby učinili mírové iniciativy skutečností.

Vidíme hluboké rozdělení uvnitř Arabské ligy. Budeme muset učinit vše, čím můžeme diplomaticky zabránit prohlubování těchto rozdílů a namísto toho podpořit obnovu procesu shody a spolupráce uvnitř velké arabské rodiny.

Pane předsedo, vážení poslanci, jak jsem již řekl, rok 2009 bude nesmírně důležitým rokem. Musíme pokračovat ve zvládání krize, přivést humanitární pomoc, učinit vše, co bude v našich silách, abychom zajistili klid zbraní a učinit vše, co bude v našich silách, abychom zajistili jednání mezi Izraelem a Gazou a mezi Egyptem a Gazou. Pokud však, vážení poslanci, nezměníme naše smýšlení k řešení konfliktu z postoje

vedení krize na jedno hluboce zakořeněné, budeme ve stejné situaci, do které jsme se bohužel vrátili začátkem roku 2009.

Pane předsedo, doufám, že pokud budeme všichni spolupracovat, bude ve finále rok 2009 rokem, ve kterém skutečně můžeme vyřešit tento ohromný konflikt, který nás bohužel zatěžuje příliš dlouho.

Benita Ferrero-Waldner, *členka Komise*. – Pane předsedo, opět bych znovu řekla, že selhání jako v minulém roce není varianta, jak již bylo jasně řečeno. Všichni jsme byli plni naděje za annapolského procesu a plni naděje z mírového procesu. Vojenská invaze do Gazy poté, co byly vypuštěny rakety z Gazy do Izraele, bohužel změnila rovnováhu. Nyní již všichni víme, že existuje sled elementů, které jsou nezbytně nutné, abychom se mohli vrátit k mírovým dohodám. V každém případě je nicméně jasná jedna věc: vojenské řešení není žádné řešení. Na tomto se shodují s vámi všemi. Proto bez ohledu na to, kolik to bude stát, se musíme všichni snažit zajistit mír.

Je zde mnoho aktérů: v Evropské unii, v mezinárodním společenství - ať jsou to Spojené státy Americké, OSN nebo Rusko - ale je zde také mnoho arabských přátel a kolegů. Mohu pouze doufat, jakmile bude na místě izraelská vláda, že se budou všichni tito aktéři chtít spojit pro mír. Naše odůvodnění je jasné, ale zda nás city přivedou na správnou cestu, teprve uvidíme. Buďte si jisti, že proto budeme pracovat.

(Potlesk)

Předseda. – Návrh na ukončení rozpravy byl předložen na základě čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes.

Písemná prohlášení (článek 142)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), *písemně*. – (GA) Situace v Gaze je nepřijatelná. Osmdesát osm procent obyvatelstva potřebuje potravinovou pomoc, v nemocnicích je nedostatek základních zdravotnických potřeb, tisíce tun pomoci nemůže být dopravena do Gazy, protože není dovolen vstup potřebnému množství nákladních automobilů.

Lidé celého světa byli zděšeni nízkou úrovní mezinárodní odezvy, když bylo během nedávného útoku v Gaze zavražděno více než tisíc Palestinců včetně více než tři sta dětí.

Dlouhodobá aktivní strategie Evropy a nové vlády USA musí obsahovat práva Palestinců na udržitelný stát, založený na hranicích, které byly před rokem 1967. Musí zastavit aktivity osad na okupovaných územích a musí zbourat zeď apartheidu.

Musí být dosaženo bezpečí pro Izrael a svobodný Palestinský stát, ale v situaci, kdy Izrael využívá bezpečnost jako omluvu pro ničení životů nevinných Palestinců, tomu musí být učiněna přítrž. Musí začít skutečný vyjednávací proces.

Evropská unie musí zrušit dohodu o přidružení mezi Evropskou unií a Izraelem, pokud se Izrael nepřizpůsobuje mezinárodnímu a humanitárnímu právu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Co by mělo být (nebo nebýt) „rolí Evropské unie na Blízkém východě“? Jakými principy by se měla řídit?

Musí vyžadovat ukončení agrese a nelidské blokády palestinských lidí v pásmu Gazy a musí zajistit, aby jim byla poskytnuta okamžitá humanitární pomoc.

Musí odmítnat brutální agresi, zločin, násilí na těch nejzákladnějších lidských právech a státní terorismus páchaný Izraelem proti palestinským lidem, které nemůže nic ospravedlnit.

Musí jasně odsoudit skutečnost, že v Palestině existují kolonizující a kolonizovaní, útočníci a oběti, utlačovatelé a utlačovaní a vykořisťovatelé a vykořisťování.

Musí pozastavit dohodu o přidružení a jakékoliv zesilování vzájemných vztahů s Izraelem, jako například to z 8. a 9. prosince obhajované Radou pro vnější vztahy.

Musí vyžadovat souhlas Izraele s mezinárodním právem a rozhodnutími OSN a ukončení okupace, osad, bezpečnostního oplocení, atentátů, věznění a nesčetných ponižování páchaných na palestinských lidech.

Musí vyžadovat a bojovat za respekt nezcizitelného práva palestinských lidí, za nezávislý a svrchovaný stát s hranicemi z roku 1967 a hlavním městem ve východním Jeruzalémě.

V podstatě musí přestat být spoluvíníkem v beztrestnosti izraelských kolonistů.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Nedávné volby v Izraeli a nová administrativa USA nabízí příležitost pro nový začátek mírového procesu na Blízkém východě. Věřím, že Evropská unie musí zprostředkovat jasnou zprávu o podpoře nového kabinetu v Tel Avivu, zatímco současně vyjadřuje, co je od izraelským partnerů očekáváno, jde-li o míru sledování, která pomůže trvajícím míru, což zahrnuje uzavření osad na západním břehu a nabídka silné podpory pro dvoustátní řešení a pomoc vyhnout se vojenským excesům a humanitární odezva, která je nutná.

Přístup Evropské unie k Blízkému východu musí být založen na silných základech. Prvním základem je uzavřít spolupráci s USA, bez které nemůžeme dosáhnout dlouhodobého řešení v této oblasti. Druhým základem je, že náš přístup musí být zaměřený na možné zabránění násilí na obou stranách, odsouzení palestinského extremismu a přehnaných opatření přijatých Izraelem, jakož i podpora mírného správního řešení na obou stranách, které je schopné usnadnit mírový proces.

Přeji si vyjádřit svou podporu usnesení Evropského parlamentu, o kterém se dnes hlasuje a které potvrzuje závazek Evropské unie k procesu obnovy v Gaze a poskytuje základy pro jednání, která budou v březnu vedeny v Káhiře ve stejné chvíli jako mezinárodní dárcovská konference.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Demokracie, mír a respektování lidských práv jsou základními hodnotami Evropské unie, jež má úlohu a povinnost to prosazovat jak uvnitř Evropské unie tak ve svých vztazích s ostatními státy.

Situace, která ovlivňuje obyvatele Gazy, je tragická a musí být okamžitě vyřešena. Zjevné porušování lidských práv a svobod je v této oblasti příčinou k znepokojení Evropské unie jak z hlediska vztahů s Izraelem, tak bezpečnosti a stability na Blízkém východě.

Evropská unie musí přijmout okamžitá opatření pro poskytnutí humanitární pomoci obyvatelstvu v oblasti Gazy a zároveň přemýšlet ve středním a dlouhodobém rozsahu o opatřeních navržených na prosazování míru, bezpečnosti a stability v této oblasti.

Na tomto základě musí Evropská unie urychlit své diplomatické úsilí na vyřešení tohoto konfliktu a vyvolat jednání a smíření v této oblasti. Zároveň musí bez odkladů uvalit přísné sankce na jakýkoli protidemokratický přístup nebo porušování lidských práv a svobod.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) písemně. – (PL) Dosáhnout dohody mezi Evropskou unií a Blízkým východem, pokus o obnovení stability a pomoc v chápání mírového programu v pásmu Gazy by mělo v tuto chvíli pokračovat a být prioritou.

Evropská unie by měla zároveň učinit vše, co bude v jejích silách, aby dosáhla ukončení sporu, ve kterém přicházejí o život nevinní lidé. Kromě toho by se měla snažit soustředit na poskytnutí pomoci lidem a na ujištění, že mají základní prostředky k životu. Obyvatelstvo v Gaze má k dispozici pouze 60 % svých denních potravinových potřeb, což znamená, že jsou ještě více ohroženi nemocemi a jsou vystaveni obtížným podmínkám. Nedostatek pitné vody představuje nemenší hrozbu než nedostatek potravin. Myslím, že nemusím zmiňovat nedostatek zdravotní pomoci nebo zničení škol a veřejných institucí, což významně brání zavedení pořádku a návratu do normality.

Měli bychom si pamatovat, že pouze pokud jsou vyřešeny základní problémy každodenního života, budeme schopni se soustředit na hospodářský rozvoj Blízkého východu a na úzkou obchodní spolupráci s touto oblastí. Evropská unie má příležitost pomoci arabskému světu a všem zemím Blízkého východu stát se oblastí, kde vítězí úspěch, který postupně vytvoří rámec pro bližší spolupráci mezi Blízkým východem a Evropskou unií.

15. Hlasování

15.1. Role Evropské unie na Blízkém východě (hlasování)

- Před hlasováním o odstavci 5:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Pane předsedo, na začátku odstavce 5 by měla být za slovem „věří“ vložena fráze:

„mimo jiné pohledem Mezinárodní konference na pomoc palestinské ekonomice pro obnovu Gazy, která se bude konat 2. března 2009 v Sharm el-Sheikhu“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

- Před hlasováním o bodu odůvodnění F:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Pane předsedo, pozměňovací návrh je stejný. Odvolává se na Mezinárodní konferenci na pomoc palestinské ekonomice, která se bude konat 2. března 2009 v Sharm el-Sheikhu a mělo by být vloženo do bodu odůvodnění.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

16. Přivítání

Předseda. – Byl jsem požádán, abych na galerii přivítal delegaci, která je zde na návštěvě z oblasti Piemontu. Pravidelně vítáme pouze delegace národních států, ale protože si přejeme podporovat regiony, udělám výjimku a prosím o milé přijetí delegace z Piemontu.

17. Vysvětlení hlasování

Písemné vysvětlení hlasování

- Návrh usnesení B6-0100/2009 (Role Evropské unie na Blízkém východě)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o roli Evropské unie na Blízkém východě a souhlasím s tím, že musíme podpořit plány na obnovu pásma Gazy.

Toto usnesení hledá podporu okamžité, rychlé a neomezené humanitární pomoci, opatření, které je morálním závazkem. Tato pomoc musí být dodána bez jakýchkoliv podmínek nebo omezení. Izraelské úřady byly žádány o povolení přiměřeného a pokračujícího toku humanitární pomoci včetně všech potřebných materiálů, aby mohly agentury OSN jako například Agentura OSN pro pomoc palestinským uprchlíkům a mezinárodní organizace uskutečnit své aktivity a pečovat o potřeby těchto obyvatel.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Usnesením Evropského parlamentu o humanitární pomoci Gaze Evropská unie usiluje, poháněna principy zacházení s poraženými Izraelci, o rovné podmínky se vzdorujícími Palestinci a tají svou velkou zodpovědnost za zabíjení palestinských lidí během vražedné izraelské invaze do pásma Gazy, která skončila 1 300 mrtvými, jejíž většinou byli děti, ženy a staří lidé a přes 5 000 lidí bylo zraněno. Úplné zničení tisíců domů a každé sociální infrastruktury v souvislosti s úplnou hospodářskou izolací způsobenou Izraelem vyústilo v žití palestinského obyvatelstva v tragických a nelidských podmínkách.

Vyhýbání se jakékoliv podobě odkazu odsouzení Izraele a příčin tragické situace palestinských lidí znovu dokazuje podporu Evropské unie pro kriminální činy Izraele a její snahu o rozšíření role v eskalaci skrytého boje mezi imperialisty na Blízkém východě.

To, co potřebují hrdinští palestínští lidé víc než cokoliv jiného, není charita od imperialistů. Jsou to základy nezávislého a svrchovaného Palestinského státu se svým hlavním městem ve východním Jeruzalémě, s udržením hranic z roku 1967 podle usnesení OSN a nerozdělenou solidaritu od ostatních lidí v jejich boji.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Situace v Gaze je nesmírně vážná tím, jak pokračující konflikt připravuje civilní obyvatelstvo o potraviny, léky a palivo. Situace je tak vážná, že je nutná okamžitá vnější pomoc. Proto jsme hlasovali pro toto usnesení.

Nicméně cítíme, že je to nesmírně politováníhodné – bohužel však ne zcela překvapivé – že Evropská unie znovu využívá neštěstí k pomalému ale jistému zvýhodnění své pozice.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Po více než 18 měsících nelidské blokády, 22 dní brutální izraelské agrese proti palestinským lidem v pásmu Gazy vedlo ke smrti nejméně 1 324 lidí a více než 5 000

zraněným, z nich většina jsou děti. Přes 100 000 lidí bylo vystěhováno a více než 15 000 domů bylo zničeno. Základní infrastruktury a klíčové veřejné služby byly zničeny nebo rozebrány kvůli hrozbě odpovědi na ty nejzákladnější potřeby palestinských obyvatel.

Tváří v tvář tomuto šokujícímu zločinu nemá Evropský parlament jediné slovo k odsouzení Izraele.

Není pochyb o tom, že palestinské obyvatelstvo nutně potřebuje pomoc. Není pochyb o tom, že musíme uznat utrpení palestinského obyvatelstva. Nicméně je také podstatné, abychom odsoudili agresory a měli je za odpovědné. Namísto toho usnesení trvá na zakrývání izraelské agrese vůči pásma Gazy, skrýváním za slovem „konflikt“. Tato agrese je částí strategie na překonání legitimního odporu palestinských lidí k okupaci a podkopávání podmínek potřebných pro budování Palestinského státu.

Evropská unie, která je vždy velmi rychlá ve vyvolávání lidských práv, na ně „zapomíná“ s ohledem na Izrael, který po více než 40 let kolonizuje palestinská teritoria západního břehu, pásma Gazy a východního Jeruzaléma.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu z 18. února 2009 o humanitární pomoci do pásma Gazy (B6-0100/2009), protože civilní obyvatelstvo nutně potřebuje pomoc kvůli situaci vytvořené v této oblasti.

Cítím, že je potřeba provést odhad potřeb obyvatelstva v pásma Gazy a musí být zahájeny plány pro obnovu této oblasti.

18. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

19. Výroční zpráva (2007) o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP - Evropská bezpečnostní strategie a EBOP - Úloha NATO v bezpečnostní struktuře EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

- zprávě (A6-0019/2009), kterou předložil pan Jacek Saryusz-Wolski jménem Výboru pro zahraniční věci, týkající se výroční zprávy o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutí Společné evropské zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) v roce 2007, předložené Evropskému parlamentu v souladu s oddílem G bodem 43 meziinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 (2008/2241(INI)),

- zprávě (A6-0032/2009), kterou předložil pan Karl von Wogau jménem Výboru pro zahraniční věci, Evropské bezpečnostní strategii a Evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP) (2008/2202(INI)), a

- zprávě (A6-0033/2009) kterou předložil pan Ari Vatanen jménem Výboru pro zahraniční věci, o úloze NATO v bezpečnostní struktuře EU (2008/2197(INI)).

Dámy a pánové, pokud nemáte zájem sledovat naše rozpravy, náš zpravodaj oprávněně žádá, i pro vážnost naší práce, abyste sněmovnu laskavě opustili v tichosti.

Jacek Saryusz-Wolski, zpravodaj. – (FR) Děkuji Vám, pane předsedající. Skutečně si myslím, že si zahraniční politika Unie zasluhuje pozornost.

Pane předsedající, dnes máme zvláštní rozpravu o třech významných zprávách týkajících se zahraniční politiky, bezpečnosti a obrany a vztahů EU a NATO.

Naše výroční zpráva o společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) se stala významným prostředkem, jehož prostřednictvím Parlament vyjadřuje svůj strategický pohled na zahraniční politiku EU. V letošní zprávě jsme se rozhodli zaměřit na tvorbu a formování politiky. Zaměřili jsme se na potřebu zavést s Radou skutečný dialog o hlavních cílech společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU. Uznali jsme, že se vyvíjí a zejména, že poprvé zpráva Rady systematicky odkazuje na rozhodnutí přijatá Evropským parlamentem. Jsme za to vděční: jedná se o skutečný úspěch. Vyjádřili jsme ale i naše politování nad tím, že se Rada

nezapojuje do důkladného rozhovoru o názorech předložených Parlamentem a ani neodkazuje na ta usnesení v operačních dokumentech, jako jsou společné akce nebo společné postoje.

Očekáváme, že výroční zpráva Rady poskytne příležitost k zahájení dialogu s Parlamentem s cílem rozvinout strategičtější přístup ke společné zahraniční a bezpečnostní politice. Znovu v naší zprávě zdůrazňujeme nejdůležitější principy, jež by měly naši zahraniční politiku podtrhovat. Podle našeho názoru musí být SZBP podepřena a vedena hodnotami, kterých si Evropská unie a její členské státy cení, zejména demokracií, právním státem, respektem k důstojnosti člověka, lidským právům a základním svobodám a prosazováním míru a účinného multilateralismu.

Věříme, že Evropská unie může mít vliv, ale pouze pokud promlouvá jedním hlasem a pokud je vybavena odpovídajícími nástroji jako jsou ty, které mají původ v Lisabonské smlouvě a velkorysejším rozpočtu. Můžeme podniknout účinnou akci pouze pokud je uzákoněna Evropským parlamentem i národními parlamenty, které jednají na svých úrovních a v souladu s jejich vlastními mandáty.

Aby byla SZBP věrohodná a reagovala na očekávání občanů EU – a toto říkám v předvečer blížících se nových parlamentních voleb – musí být vyčleněny zdroje úměrné účelům a specifickým cílům. Proto je nám líto, že podobně jako v předchozích letech je rozpočet SZBP vážně podfinancován.

V naší zprávě se zabýváme horizontálními a geografickými tématy. Co se týká horizontálních témat, dovoluji mi vyjmenovat jen ta nejdůležitější, jichž jsme se dotkli: za prvé prosazování lidských práv a prosazování míru a bezpečnosti v sousedství Evropy a na globální úrovni; za druhé, podpora účinnému multilateralismu a respekt k mezinárodnímu právu; za třetí, boj proti terorismu; za čtvrté, nešíření zbraní hromadného ničení a odzbrojení; za páté, klimatické změny, energetická bezpečnost a témata jako kybernetická bezpečnost.

V této zprávě jsme záměrně selektivní. Soustředíme se proto na některé strategické a geografické prioritní oblasti, jakými jsou západní Balkán, Blízký východ a širší Blízký východ, Jižní Kavkaz, Afrika a Asie, a samozřejmě vztahy s naším strategickým partnerem, Spojenými státy americkými, stejně jako vztahy s Ruskem.

Tato zpráva by měla být nahlížena ve spojitosti s podrobnějšími zprávami Parlamentu, které doplňuje. Neměla by se snažit je kopírovat.

Chci poděkovat svým kolegům ve sněmovně, kteří jsou z různých politických skupin, za jejich porozumění a vynikající spolupráci. Snažili jsme se zahrnout co nejvíce záležitostí a doufám, že tato zpráva bude podpořena slušnou většinou naší sněmovny.

A konečně, směrem k našim partnerům v Radě a Komisi bych rád řekl, že doufáme, že nám tato příležitost pomůže rozvinout a prohloubit strategický dialog mezi Parlamentem, Radou a Komisí tak, aby byla v našem trojúhelníku větší spolupráce, což vnese do tvrdé práce, kterou vykonáváte, pane Solano a paní Ferrero-Waldnerová, více demokratické legitimacy.

Doufám, že s tímto budete zacházet jako s možností rozvinout větší synergii, posílit náš společný hlas – hlas všech tří hráčů – a dodat větší demokratickou a parlamentní legitimitu našemu společnému cíli, jímž je: zahraniční politika; jeden hlas; Evropská unie.

Karl von Wogau, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane vysoký představiteli, paní komisařko, tato zpráva by nám měla poskytnout příležitost zvážít, jak daleko jsme došli v bezpečnostní a obranné politice Evropské unie, kde se nacházíme nyní a jakou úlohu má v tomto hrát Evropský Parlament.

Zároveň si musíme všimnout, že v rámci Evropské bezpečnostní a obranné politiky dosud došlo k 22 nasazením, z nichž 16 bylo civilních nasazení a 6 vojenských. To znamená, že byl položen velmi silný důraz na civilní stránku věci. Tato civilní stránka je samozřejmě doplněna o fungující demokratickou kontrolu, protože jsou civilní operace v rámci EBOP financovány z evropského rozpočtu a jsou proto zkoumány Evropským Parlamentem. Existují také další věci, které jsou financovány z rozpočtu Evropské unie a jsou přímo spojeny s bezpečnostní politikou. Příklady zahrnují bezpečnostní výzkum – 1,3 miliard EUR v posledních 7 letech; Galileo, o němž říkáme, že má bezpečnostní hlediska – 3,4 miliard EUR; a GMES/Kopernikus, projekt, pro nějž je k dispozici další 1 miliarda EUR. Také máme v Evropském parlamentu, což je nový vývoj, právní předpisy v oblasti bezpečnosti a obrany. Přijali jsme směrnici Evropského parlamentu a Rady o transferech vybavení pro obranné účely uvnitř Společenství a výběrových řízení v oblasti bezpečnosti a obrany. Jedná o důležitý první krok na této cestě.

Zvláštní důležitost ale má informace pro Evropský parlament. V tomto ohledu je náš zvláštní výbor, jenž má také přístup k tajným informacím, obzvláště důležitý, stejně jako pravidelné diskuse, které v tomto výboru vedeme se zvláštním představitelem pro tato témata. Rád bych využil této příležitosti a poděkoval vysokému představiteli a jeho kolegům za konstruktivní spolupráci, jež se rozvinula.

Nyní se vrátím k jednotlivým bodům této zprávy. Tato zpráva vyzývá Evropskou unii, aby jasněji definovala své vlastní bezpečnostní zájmy. Vždy hovoříme o bezpečnostních zájmech jednotlivých zemí, ale máme společné bezpečnostní zájmy. Ochrana našich občanů uvnitř a vně Unie, mír v našem sousedství, ochrana našich vnějších hranic, ochrana naší důležité infrastruktury, energetická bezpečnost, bezpečnost našich obchodních cest, bezpečnost našeho majetku na globální úrovni a mnoho dalších věcí představují ve skutečnosti jednotlivé bezpečnostní zájmy a společné bezpečnostní zájmy Evropské unie.

Musíme zvážit jaké jsou vlastně bezpečnostní a obranné ambice Evropské unie. Návrh zprávy říká velmi jasně, že nemáme ctizádost stát se supervelmocí, jakou jsou Spojené státy. Je také vysvětleno, že se musíme soustředit na zeměpisné okolí Evropské unie. Našími prioritami jsou Balkán – hlavní úkol Evropské unie – Severní Afrika, zmražené konflikty na Blízkém východě a náš příspěvek k řešení konfliktu v Palestině. Naše pozornost musí být jasně zaměřena na tyto oblasti.

Jsem nucen poznamenat, že ke konci francouzského předsednictví si Rada uložila velmi ambiciózní cíle, zejména dosažení schopnosti realizovat určité operace souběžně. Pokud je to to, co chceme, potřebujeme na to získat fondy. Bude to vyžadovat zřízení autonomního a stálého velitelství v Bruselu. To je první a zcela jasný požadavek tohoto Parlamentu. Ve Výboru toto našlo podporu široké většiny. Za druhé musíme mít na paměti, že 27 členských států má k dispozici 2 miliony vojáků. Tři procenty z těchto vojáků by měly být Evropské unii trvale k dispozici. To je zhruba 60 000 vojáků. Proto také zpráva vyzývá k tomu, aby byly Eurocorps trvale přiděleny k Evropské unii. Tato výzva je směřována k šesti členským státům, které Eurocorps tvoří.

Dále zaujímáme jasné stanovisko ke kapacitám, které musíme vytvořit. 27 členských států Evropské unie vydá ročně 200 miliard EUR na obranu a těchto 200 miliard EUR musí být utráceno lépe než tomu bylo v minulosti. Nemůžeme si dovolit sedmadvacetkrát objevovat dávno objevené, a proto vás dnes žádáme, abyste zajistili, že v budoucnu, kdy budou na obranu vynakládány peníze Evropské unie a daňových poplatníků, budou vynaloženy lépe než v minulosti. Mnohokrát děkuji.

Ari Vatanen, zpravodaj. – Pane předsedající, před 70 lety se pan Chamberlain vrátil z Mnichova a mával kusem papíru se slovy „mír pro tuto dobu“. Víme, jak moc se mýlil a také víme, že zbožné přání je smrtelnou náhražkou za realismus. Dnes musíme být v této věci surově upřímní. EU je neuvěřitelně úspěšná při vytváření míru. Události druhé světové války zrodily Evropskou unii.

Jsem velmi šťasten, že je dnes zde pan Solana, protože konečně máme pro EU telefonní číslo. Pan Solana má číslo, o které pan Kissinger před lety žádal.

Ale jaké prostředky my – členské státy a politici – panu Solanovi dáváme? To je otázka.

Nyní máme finanční krizi, která nám nespadá z nebe. Do značné míry jsme si ji přivodili sami. Hovoříme o toxických aktivech bank a jak je musíme čistit. Možná je také čas se ptát: která jsou ta toxická aktiva a jaké jsou překážky při tvorbě míru, našeho *raison d'être*?

Musíme se pohnout vpřed – EU musí jít při budování míru kupředu. Svět se kolem nás tak rychle mění. Největší překážkou je to, že prostě nemáme vizi. Jsme politiky fungujícími ze dne na den, kteří jsou navíc krátkozrací. Naším velkým problémem je nehybnost. Svět se kolem nás mění rychleji než jsme schopni reagovat. Co je výsledkem neúčinných a selhávajících bezpečnostních politik? Lidské utrpení, mrtvá těla, zmražení lidí a zvěrstva. I když nás tito lidé nevolí, musíme se o ně starat, protože jsou našimi bratry a sestrami v lidské rodině.

2. dubna 1917 prezident Wilson řekl „opravdový koncert za mír nemůže být nikdy udržen leda partnerstvím demokratických národů“. Prezident Wilson získal Nobelovu cenu – což si zasloužil daleko více než Al Gore.

V EU si neuvědomujeme, jaké typy nástrojů máme v mozaikovitě skladbě 27 zemí k dispozici. To nám poskytuje při tvorbě míru unikátní nástroj. Možná někteří nemají rádi Francouze, jiní nemají rádi Němce a možná dokonce někteří lidé nemají rádi Finy – ale myslím, že všichni Finy mají rádi! – ale když jsme společně, 27 zemí, nikdo nemůže říci, že nenávidí EU. A proto jedinečná schopnost, kterou máme, nám umožňuje se vydat do jakéhokoliv krizového místa a být tam lékařem nebo arbitrem. Ale bez vojenské kapacity, bez

vojenské důvěryhodnosti jsme jako pes, jehož štěkání je horší než kousnutí. Máme ideály, ale nevyzbrojíme se prostředky k jejich dosažení.

Nyní je čas kout železo, dokud je horké: *Il faut battre le fer tant qu'il est chaud*, jak říkají Francouzi. Pan Obama je novým prezidentem Spojených států a cení si Evropy – říká, že jsme důležitými spojenci. Co musíme udělat? Musíme si své záležitosti lépe uspořádat.

Již 94% evropské populace je v NATO a jen 6% je mimo. Proč toho efektivněji nevyužijeme? Dlužíme to lidem, protože je naší povinností zmírnit lidské utrpení; je to naší etickou povinností a naším dlouhodobým zájmem. Jen tím, že půjdeme ve stopách našich předků, můžeme být věrní dědictví EU a učinit to, že se nevyhnutelně stane nemyslitelným – a to je to, co tvoření míru znamená.

Javier Solana, vysoký představitel EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku. – Pane předsedající, ještě jednou děkuji za pozvání k této důležité rozpravě o SZBP. Myslím, že se již stává tradicí jednou ročně tuto rozpravu pořádat a rád se jí účastním. Rád bych poděkoval třem zpravodajům, panu Saryusz-Wolskému, panu von Wogauovi a panu Vatanenovi, za jejich zprávy. Nalezl jsem v nich mnohé z toho, o čem přemýšlíme a co děláme. Povšiml jsem si mnoha věcí, které byly ve zprávách řečeny a velmi doufám, že s vaší pomocí budou hrát úlohu při aktualizaci našeho myšlení.

Když dnes zde v Evropském parlamentu hovořím, počátkem roku 2009, připomínám mi to, kde jsme byli před 10 lety v roce 1999. Bylo to tehdy, kdy jsme skutečně začali pracovat na SEBP. A když se podívám, kde jsme dnes a porovnám to s tím, kde jsme byli v den, kdy jsme začali na SEBP pracovat, dosáhli jsme značného pokroku. Nikdo nemůže nevidět, čeho bylo dosaženo.

Jak bylo zmíněno, je nebo bylo nasazeno přes 20 civilních a vojenských výsadků téměř na každém kontinentu, od Evropy po Asii, od Blízkého východu po Afriku. Do těchto operací je zapojeno tisíce evropských mužů a žen, od vojáků po policii, od pohraničních stráží po dohlázkáře, od soudců po státní zástupce, dobrá škála lidí, kteří konají dobro pro stabilitu světa.

Myslím, že se jedná o evropský způsob, jak věci dělat. Komplexní přístup k prevenci krizí a krizovému managementu; velká a různorodá skříňka na nářadí, kde si můžeme vzít cokoli je zapotřebí; schopnost rychlé reakce; snaha být to, čím si zasloužíme být, globálním hráčem, což se od nás třetími zeměmi i žádá. Pochopitelně pokud bude ratifikována Lisabonská smlouva, a já doufám, že bude, bezesporu budeme daleko výkonnější.

Rád bych poděkoval Parlamentu za podporu, kterou jsme v minulých letech dostali, za dobrou spolupráci, které jsem se u vás, představitelů občanů Evropské unie, vždy těšil. Bez zaujetí, bez pochopení, bez podpory nejen poslanců této ctihodné sněmovny, ale i občanů Evropské unie prostřednictvím ostatních mechanismů – jejich vlastních parlamentů – by bylo velmi obtížné hrát úlohu, již se snažíme hrát prostřednictvím řady našich operací a s řadou občanů Evropské unie, kteří jsou do nich zapojeni.

SZBP je více než je nástroj. SZBP má vztah k našim hodnotám, vašim hodnotám, hodnotám našich lidí. Cítím se s hodnotami, jež jsou zastoupeny v jádru 27 členských států Evropské unie, skutečně svázán: lidská práva, právní stát, mezinárodní právo a účinný multilateralismus; všechna tato slova a koncepce jsou nepochybně odvozeným spodobněním toho, co jsme. SZBP ale také pomáhá formovat naši vnitřní spolupráci mezi členskými státy Evropské unie. Společnou práci, společným konáním definujeme, kdo jsme. A tak SZBP je také způsobem, jímž Evropská unie každý den definuje samu sebe.

Věřím, že to, co jsem řekl, souzní s předsedou Výboru pro zahraniční věci. Je to skutečně to, co děláme a o čem jsme: hodnoty a činy a zároveň stavba Evropské unie. Jednáme kvůli tomu, kým jsme a kdo jsme je dotvářeno našimi činy. Myslím, že toto je velmi důležitý koncept, který bychom měli mít na mysli.

Bezpečnostní strategie z roku 2003 byla základním dokumentem, jenž nám umožnil mapovat cestu před námi. Tyto tři zprávy se na onen dokument odkazují. Jak víte, zaktualizovali jsme jej ve spolupráci s Komisí a Parlamentem v roce 2008. Ten dokument nenahrazuje dokument z roku 2003, ale určitě jej posiluje a činí jej aktuálním: zahrnuje hrozby a výzvy, jímž čelíme ve světě, v němž dnes žijeme, od klimatických změn k terorismu, od energetické bezpečnosti po pirátství.

Dovolte mi říci pár slov k pirátství, protože to má vztah k naší nejmladší operaci, k Atalantě. Rád bych podtrhl, že je to poprvé, co byla EBOP nasazena do námořní operace. Jedná se docela o krok vpřed, krok celkem správným směrem k takovému typu operace. Tato námořní operace proti pirátům je vedena z evropského operačního velitelství ve Spojeném království. Zahrnuje významný počet zemí a významný počet třetích zemí se k ní chce připojit. Dnes jsem obědval se švýcarským ministrem zahraničních věcí a

chtějí se této operace zúčastnit, protože sdílejí naše obavy z pirátství. To je velmi důležité. Asi si myslíte, a já s vámi souhlasím, že je tato pobřežní operace velmi důležitá, ale že je zapotřebí řešit problémy na pobřeží, stejně jako při pobřeží.

Dovolte mi říci něco ke strukturám – vnitřním strukturám vztahujícím se k EBOP. Jak víte v průběhu minulého měsíce francouzského předsednictví jsme pracovali na dokumentu k reorganizaci a spuštění něčeho, co je mi velmi drahé. Snažil jsem se to dělat od samého začátku a nyní v tom máme podporu, zejména rozvinout strategickou plánovací kapacitu, která je zároveň jak civilní tak vojenská. Jedná se o moderní přístup ke krizovému řízení. Myslím, že jsme v těchto akcích poměrně nováčky a proto můžeme být efektivnější, pružnější a schopnější více se přizpůsobit novým skutečnostem než ostatní. A tak si myslím, že to, co teď děláme, když máme vojenskou a civilní spolupráci na úrovni strategického plánování, je velmi důležité.

Musím říci, a doufám, že se mnou budete souhlasit, že vojenská operace sama o sobě nemůže konflikty dneška vyřešit. Civilní akce není možná bez bezpečného prostředí. Toto je rovnováha, kterou musíme nalézt, a je to to, co vidíme všude – na Blízkém východě, v Afghánistánu, kdekoli se podíváte. Jedná se o velmi důležité pojetí symbiózy mezi politickými, civilními a bezpečnostními hledisky našich životů.

Jak bylo třemi zpravodaji velmi výmluvně řečeno, potřebujeme kapacity. Bez kapacit máme jen dokumenty a se samotnými dokumenty konflikty nevyřešíme.

To bylo zdůrazněno na prosincové Evropské radě a rád bych třem zpravodajům poděkoval, že to řekli zcela jasně. Občas máme problémy s generováním našich sil, což je něco, co je pro vás velmi důležité vědět. Bez rychlejšího generování sil, ať už se jedná o policii, státní zástupce nebo vojsko, bude velmi obtížné jednat v rytmu, v tempu, které krizové řízení vyžaduje.

Dovolte mi říci něco o vztazích NATO – Evropská unie, protože je zahrnuje zpráva pana Vatanena. Jak víte máme pro spolupráci rámec, jenž nazýváme Berlin Plus. Ale ne všechny operace, které realizujeme jménem Evropské unie, spadají pod tento rámec, jako například spolupráce se Severoatlantickou aliancí. Jak víte máme stále problémy, protože tento vztah nebyl schopen překonat některé z obtíží, které máme při spolupráci na operacích s NATO, jež jdou mimo rámec Berlin Plus. Máme problémy v Kosovu, které stále ještě nebyly vyřešeny a máme problémy v Afghánistánu. Velmi doufám, že do summitu NATO budeme schopni tyto problémy vyřešit.

Dovolte mi něco říci k Afghánistánu. Bezpochyby toto bude jedno z nejdůležitějších témat, kterému budeme v roce 2009 čelit. Viděli jste postoj vůči tomuto divadlu prezidenta Obamy – Afghánistán - Pákistán – a jmenování zvláštního představitele. Musíme pomoci, a to pomoci rozumným způsobem. Bude zapotřebí větší zapojení. To nutně neznamená vojenské zapojení, ale musíme se zapojit účinnějším způsobem a koordinovaněji mezi sebou a s ostatními – Spojenými státy, mezinárodním společenstvím v širším smyslu, Spojenými národy. Několikrát jsem již měl příležitost setkat se s Richardem Holbrookem a generálem Petrausem. Hodláme tuto koncepci v nadcházejících týdnech znovu přezkoumat a bude dobré, když do té doby budeme připraveni na problém, do něž jsme zapojeni, v němž se angažuje Evropská unie, členské státy, konstruktivně reagovat a myslím, že bychom naši angažovanost měli i zachovat.

Hodiny bychom mohli hovořit o mnoha dalších tématech – energetice, nešíření zbraní, o čemkoliv, ale věřím, že je důležité, že v těchto třech předložených zprávách zaměřených na to, co jsme v posledním období dělali, panuje základní shoda. Rád bych zakončil poděkováním za spolupráci. Mé díky těm, kteří se mnou intenzivněji pracují na některých konkrétních aktech, do nichž jsme zapojeni. Jak jsem řekl, myslím, že to, jak konáme na mezinárodní scéně jménem Evropské unie, také určí, kým jsme. V tomto bodě je velmi důležité, abychom konali lépe, protože chceme být lepší.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, cením si příležitosti, kdy se ještě jednou mohu účastnit této komplexní rozpravy o otázkách zahraniční a bezpečnostní politiky.

Dovolte mi poděkovat autorům třech zpráv, jež tvoří základ dnešní rozpravy. Ráda bych řekla, že můj úsek a úsek pana Javier Solany spolu na zprávě o Evropské bezpečnostní strategii (EBS) velmi dobře spolupracovaly a věřím, že je to na výsledku vidět. Zpráva dobře odráží nové bezpečnostní výzvy, jimž EU čelí a poskytuje širokou definici bezpečnosti.

Dovolte mi nejprve říci pár slov o společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP). Zprávy, které dnes před námi leží a zpráva o Evropské bezpečnostní strategii, docházejí ke stejnému závěru, a sice, že Evropská unie může věci změnit, pokud budou všichni pracovat na zajištění toho, že budeme mít zcela srozumitelnou politiku, takovou, která zahrne SZBP, rozměr Společenství a samozřejmě i působení členských států. Nejenže musíme hovořit jedním hlasem, ale také musíme společně soudržně a koordinovaně jednat.

To vyžaduje sestavit nejlepší mix politických nástrojů EU, od operací EBOP po prevenci konfliktu a opatření k řešení krizových situací prostřednictvím Nástroje pro stabilitu, rozvojové pomoci, humanitární pomoci nebo nástrojů k rozvoji demokracie a lidských práv. Dovolte mi dát několik příkladů: Afghánistán, Gruzie, Kosovo a Čad mohou ukázat, jak to děláme v praxi.

V Afghánistánu jsme v rámci naší celkové strategie pomoci přičli významné místo reformě bezpečnostního sektoru a veřejné správy. Od roku 2007 se Komise pustila do nového programu na reformu sektoru justice. V oblasti policie realizuje mise Rady, EUPOL, mentoring a výcvik v terénu, zatímco Komise podporuje afghánskou národní policii prostřednictvím Svěreneckého fondu pro právo a pořádek pro Afghánistán (LOTFA). Komise také hradí režijní náklady afghánské policie – od roku 2002 do dnešního dne 200 milionů EUR.

Gruzii je poskytována další finanční podpora EU na řešení následků konfliktu. Do nynějška bylo vládě poskytnuto 120 milionů EUR – z celkového balíku 500 milionů EUR určeného pro období od 2008 do 2010. Výjimečná pomoc ES přispěla k prevenci závažné humanitární krize.

V Kosovu sehrála Komise svou úlohu, když byla kosovská mise EULEX personálně i technicky včas zajištěna. Vedle pokračující pomoci připravíme letos studii, která má za úkol identifikovat možnosti dalšího politického a socioekonomického rozvoje Kosova a jeho vývoje směrem k začleňování do Evropské unie.

V Čadu jsme se zavázali k celkové částce 311 milionů EUR, a to v rámci 10. Evropského fondu pro rozvoj. Zde je naším cílem přispět ke zmenšení chudoby a k usnadnění ekonomického rozvoje. Našími prioritami je řádná veřejná správa, včetně soudnictví a policie, infrastruktura a rozvoj venkova. Dále skrze misi OSN, MINURCAT, podporujeme částkou 10 milionů EUR výcvik 850 čadských policistů, a to prostřednictvím Nástroje pro stabilitu. Pomáháme také s dobrovolnými návraty vnitřně přesídlených čadských osob a uprchlíků a poskytujeme 30 milionů EUR v humanitární pomoci.

Myslím, že se jedná o správný přístup a je nutné jej provádět systematicky pokaždé, kdy je EU konfrontována s novou krizí.

Tato pružnost v našem politickém mixu je v loňské prosincové zprávě o Evropské bezpečnostní strategii zdůrazněna a všechny tři zprávy, které máme dnes před sebou, na ní odkazují. Ve zprávě o EBS se správně říká, že vazby mezi vnitřními a vnějšími politikami EU jsou více vyjádřeny, což je nepochybně zásadní v případech, kdy posuzujeme témata jako energetická bezpečnost a klimatické změny nebo zaměření na spojení bezpečnost a rozvoj, uznání důležitosti dlouhodobého snížení chudoby jako prostředku snížení bezpečnostních hrozeb.

Zpráva uznává potřebu lepší komunikace s našimi občany ohledně všech bezpečnostních hledisek, které je zejména zajímaví, abychom zachovali podporu našemu celosvětovému zapojení a zdůrazňuje, že všechno, co EU učinila v oblasti bezpečnosti, je založeno na našich hodnotách a principech a je napojeno na cíle OSN. Musíme i nadále tento vzkaz lidem předávat, a to i v otázkách, jakými jsou terorismus a musíme říci, že je pevně založena na respektu k lidským právům a mezinárodnímu právu.

Uznáváme také úlohu občanské společnosti a NNO a žen při budování míru, čímž vyjadřujeme skutečně evropský přístup.

S potěšením jsem zaznamenala, že zpráva EP o EBS zdůrazňuje potřebu dále zavádět rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách a konfliktech.

Když se obrátíme k energetice, plynová krize, která letos zasáhla EU, byla ve svých následcích bezprecedentní. Co se týká energetické bezpečnosti, je zřejmé, že se máme z čeho poučit. Například potřeba funkčního vnitřního trhu EU s energiemi, potřeba propojení a infrastrukturních projektů, rozvoje mechanismů pro zvládání krizí dodávek, potřeba, aby EU měla silnou vnější energetickou politiku, je nyní jasná a my tento široký přístup podporujeme.

Zpráva vyzývá k větší úloze Evropské unie v jejím bezprostředním okolí, ale o tom teď hovořit nebudu.

Naše vztahy s Ruskem, které byly nedávno vystaveny zkoušce, hrají důležitou úlohu a mají velký bezpečnostní dopad.

Transatlantické spojení zůstává pro naši společnou bezpečnost stěžejní a brzy budeme s prezidentem Obamou pracovat na otázkách, které mají vysokou prioritu.

Dovolte mi zakončit několika slovy o zvláštním prvku, kterým Komise přispěla k reakci EU na krizi, a to o Nástroji pro stabilitu. První dva roky nového nástroje byly úspěšné, a to jak co do rozpočtového provedení, operační kvality a politické koordinace s Radou a Parlamentem. Doposavad bylo v roce 2007 a 2008 vyčleněno pro 59 akcí po celém světě 220 milionů EUR, s hlavním podílem v Africe, dále v Asii a na Blízkém východě, plus v Kosovu a Gruzii. Jak již řekl Javier Solana, v roce 2009 budou naše priority jistě zahrnovat Afghánistán, Pákistán a Blízký východ.

Dovolte mi říci, že jsme prostřednictvím Nástroje pro stabilitu a v úzké spolupráci se sekretariátem Rady zapojeni do řady aktivit a hrajeme stále důležitější úlohu v poskytování výcviku personálu misí v oblasti zásobování a finanční administrace a v oblasti výcviku vztahujícího se k EBOP pro civilní zásahové skupiny. Aby se zlepšila robustnost, pružnost a součinnost policejních prvků EU, vyškolili jsme podle výcvikových standardů OSN 600 policejních odborníků v civilním krizovém managementu.

Ráda bych dodala – a myslím, že se jedná o důležitou otázku, například u Afghánistánu – že také musíme zajistit, aby byly podmínky služby pro vyslaný personál z členských států a smluvní členy personálu dostatečně přitažlivé a přivedly kvalifikované kandidáty v dostatečném množství tak, abychom mohli naše mise personálně zajistit. Myslím, že budeme muset v tomto směru ještě pracovat. To znamená, že náš vklad do krizového managementu je stále žádanější a očekávání v tom, co může EU poskytnout, jsou vysoká. Ale pokusíme se jít a dělat to, co tato očekávání od nás vyžadují.

Valdis Dombrovskis, navrhovatel Rozpočtového výboru. – (LV) Pane předsedající, dámy a pánové, pokud se týče výroční zprávy (2007) o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutí Společné evropské zahraniční a bezpečnostní politiky, rád bych vyzdvihl některé důležité otázky z hlediska Rozpočtového výboru. Za prvé bych rád hovořil o průhlednosti rozpočtových výdajů na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. Praxe uplatňovaná Evropskou komisí, kdy se do dalšího roku převádí nevyužité dotace z kapitoly společné zahraniční a bezpečnostní politiky, které Evropská komise považuje za přidělený příjem, vzbuzuje jistý důvod k obavám. Rozpočtový výbor požádal Komisi, aby o tomto finančním postupu poskytla informace a doporučuje, aby byla tato záležitost prověřena na jedné z pravidelných schůzí společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Za druhé bych rád diskutoval o převodu dotace mezi různými rozpočtovými kapitolami a okruhy v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Jistě, že potřebujeme nějakou pružnost, abychom byli schopni na krizi mimo země EU rychle reagovat. Komise by ale mohla zlepšit průhlednost, a tudíž demokratickou kontrolu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky tím, že bude Parlament zavčas o vnitřních přesunech informovat. To je obzvlášť důležité, protože většina misí společné zahraniční a bezpečnostní politiky, jako zejména monitorovací mise Evropské unie v Gruzii a EULEX v Kosovu, jsou politicky citlivé. Za třetí, co se týče pravidelných schůzí společné zahraniční a bezpečnostní politiky konaných podle Meziinstitucionální dohody ze 17. května 2006 o rozpočtové kázní a zdravém finančním řízení, Rozpočtový výbor je toho názoru, že by tyto schůze mohly být daleko lépe využity vyhodnocením plánovaných opatření v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a středně a dlouhodobých strategií Evropské unie v zemích mimo EU a také tím, že připraví stanovisko rozpočtového orgánu ještě před smírcí schůzí. Děkuji vám za pozornost.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, rád bych poděkoval třem zpravodajům Evropského parlamentu – panu Saryusz-Wolskému, panu von Wogauovi a panu Vatanenovi – za jejich zprávy a rád bych zdůraznil, podobně jako tak učinili paní Ferrero-Waldnerová a pan Solana, že se jedná o významný příspěvek Parlamentu k úkolu vybudovat silnou, viditelnou a účinnou zahraniční bezpečnostní a obrannou politiku. Tato politika musí zaručit obranu našich zájmů ve světě a ochránit a poskytnout bezpečnost našim občanům. Musí přispět k vytvoření Evropské unie, která hraje svou roli v efektivním multilaterálním systému a především, pane předsedající, musí pomoci zajistit, že lidská práva a demokratické hodnoty zvítězí v každé části světa.

Věřím, že z Lisabonské smlouvy a zpráv, které k nám přicházejí z Irské republiky – kde výzkumy ukazují 60% podporu Smlouvě – a České republiky – s ratifikací Smlouvy Českým parlamentem – že Evropská unie, co se zahraniční a bezpečnostní politiky týče, dosahuje své zletilosti. Především to musí přispět také k tomu, že naše vlády budou při konfrontaci s krizemi přemýšlet více evropsky.

Věřím, že Evropská unie musí rozvést vlastní strategické úvahy – to je zřejmé a je to obsaženo v nové bezpečnostní strategii – ale bez toho, že zapomeneme, že transatlantická vazba je vepsána do genetického kódu Evropské unie. Spojené státy, prostřednictvím Organizace Severoatlantické smlouvy, jsou garantem evropské bezpečnosti a zatím k této vazbě neexistuje alternativa.

Navíc věřím, že bude možné nastolit Evropu jako „velmoc“, pokud se tak stane prosazením se ne proti Spojeným státům, ale vedle Spojených států, jako dva partneři, kteří sdílejí tu samou vizi světa a mají k sobě navzájem respekt. Samozřejmě to neznamená, že má Evropská unie vystavit Spojeným státům *carte blanche*: musíme bránit naše zájmy a naše hodnoty kdykoliv to považujeme za vhodné. Spojené státy se také musí naučit respektovat postoje Evropské unie, protože jak práce paní Ferrero-Waldnerové a pana Solany předpokládá, jsme institucí, která může být mezinárodně respektována a která má významný potenciál jako moderátor v každém regionu světa.

Helmut Kuhne, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, netýká se to Rady, ale my zde v Parlamentu a v důsledku také v Komisi se blížíme přímo ke konci tohoto volebního období. Z toho důvodu myslím má smysl, abychom nejednali jen jako účetní kontrolující účetní rozvahu vývoje Evropské bezpečnostní a obranné politiky, ale z pozice zásadnější funkce.

Musím připustit, že jsme zcela rozpolceni mezi dvěma pohledy, jak na toto nahlížet. Trhám si vlasy, když se musíme zabývat každodenními nezbytnostmi, kdy je mise ohrožena, protože potřebuje šest vrtulníků, když neexistuje v různých hlavních městech politická vůle nebo když panuje rozdělení v technologických projektech.

Když se ale na věci dívám z historického pohledu, všechno vypadá jinak a pan Solana si za to vlastně zaslouží značnou chválu. Měli bychom pamatovat na to, že Evropská bezpečnostní a obranná politika existuje jen nějakých deset let a dokument o bezpečnostní strategii vznikl teprve v roce 2003. Na základě tohoto je z historického pohledu pokrok, kterého jsme dosáhli, značný. Jako historický optimista si v případě pochyb vybírám tento úhel pohledu.

Další bod, jímž bych se jako sociální demokrat chtěl zabývat, se vztahuje k něčemu, za co ani Evropská unie ani NATO nenesou odpovědnost, ale co se nás všech dotýká jako Evropanů. Týká se to vývoje ve vztahu k protiraketovému obrannému systému v Polsku a České republice. Jako sociální demokraté jsme velmi potěšeni, že se dovídáme, že věci, které jsme předložili, jsou nyní realizovány ve spojitosti se změnami ve Spojených státech.

Vždycky jsme říkali, že nemá smysl uspěchat rozhodnutí o umístění zařízení, protože tu momentálně neexistuje hrozba, například z Iránu. Hillary Clintonová minulý týden řekla, že další rozhodnutí na straně USA padne v kontextu toho, co se stane v Iránu. Joe Biden řekl, že to závisí na technických kapacitách a finančních úvahách. To jsou věci, které vítáme. Alespoň tu nezůstaneme jako poslední ztracená brigáda mávající vlajkou tohoto protiraketového obranného systému.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, jménem skupiny ALDE. – (NL) Dnešní rozprava, která je založena na třech zprávách, dokazuje, že na rozdíl od toho, co mnozí europesimisté a euroskeptici prohlašují, evropská obranná a bezpečnostní politika a evropská zahraniční politika se stále více formuje a vykazuje stále více znaků důslednosti. Toto mí předřečníci bohatě demonstrovali.

Nejdříve bych ráda poděkovala třem zpravodajům za způsob, jakým vzali při psaní svých zpráv v úvahu názory liberálních stínových zpravodajů. Jsme potěšeni, že mnoho našich názorů je v těchto zprávách obsaženo. Z mého pohledu je trochu nešťastné, že v případě zprávy o NATO, kterou předložil pan Vatanen, jenž se rozhodl zahrnout a vzít v úvahu co nejvíce názorů a postojů, byly na poslední chvíli předloženy pozměňovací návrhy skupinou Evropské lidové strany (křesťanskými demokraty) a Evropskými demokraty a Socialistickou skupinou Evropského parlamentu, jako kdyby tyto dvě skupiny chtěly vtlačit zprávě svůj vlastní otisk.

Nicméně ji podpoříme, protože věříme – a to s odkazem na zprávu – že opravdu zdůrazňuje správná hlediska a že také vykazuje dostatečný realismus. Na příklad se uznává, třebaže elegantně, že rozhodně existuje konkurence mezi Evropskou unií a NATO. Takové věci jsou obvykle zcela ignorovány, i když je to přesně to, co se děje.

Za druhé, pozměňovací návrh, který předložil pan Duff a já, v němž jsme vyjasnili problémy, které jsou způsobeny přístupy Turecka, Řecka a Kypru v NATO a Evropské unii, byl přijat. Většinou se nedostaneme dál než k jemným narážkám.

A konečně, existuje zde ve vztahu k obraně a bezpečnosti požadavek na komplementaritu strategií Evropské unie a NATO, která je, dámy a pánové, naprosto životně důležitá.

Konrad Szirmański, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, liberální konec historie, jenž byl předpovězen v devadesátých letech minulého století, se ukázal jako fantazie. Máme právo se cítit stále více

izolování. Proto neexistuje žádná alternativa spolupráce mezi Evropskou unií a NATO. Neexistuje alternativa většího zapojení Evropy a USA ve věcech mezinárodní bezpečnosti. Jinak budou principy mezinárodního pořádku diktovány *de facto* Koreou, Iránem nebo teroristy z Hamásu.

Energie, suroviny, pirátství a internetová bezpečnost zasluhují zvláštní pozornost. Nedávno jsme se v Polsku poučili, že lepší koordinace při záchraně rukojmích je také velkým problémem. Skutečnost, že jsou rozhodnutí činěna společně ještě ale neznamená, že budou správná. Proto bych nepřeceňoval úlohu Lisabonské smlouvy. Omezení naší efektivity jsou v evropských hlavních městech. Zde bychom měli hledat politickou vůli k realizaci společné světové politiky a ne v procedurách.

Angelika Beer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, je faktem, že v posledních letech doznala Evropská zahraniční a bezpečnostní politika rychlého vývoje. Musíme ale zajistit, aby stejně rychlý vývoj a změna nastaly i ve vztahu k hrozbám a krizím jakéhokoliv druhu.

Moje skupina nesouhlasí s tím, abychom komentovali naši vlastní práci. Z tohoto důvodu také nebudu hovořit o zprávách, které dnes před námi leží. Pan Saryusz-Wolski zpracoval důkladnou zprávu a tu také podpoříme. Tím je zřejmé strategické dilema. Pane Solano, máte naprostou pravdu. Zrovna jste nám řekl, že evropská spolupráce musí být posílena na strategické úrovni. Nejdříve ale to, o co se musíme snažit a s čím musíme přijít, je společná evropská strategie v zahraniční a bezpečnostní politice – něco, co stále ještě nemáme.

Říkám to, protože se nacházíme v historicky důležitém bodě. Tyto zprávy – zejména ta pana Vatanena – o NATO, kulhají ve stínu nové vlády Spojených států. Pan Vatanen se odmítl ve své zprávě zabývat otázkou jaderného odzbrojení – o kterém budeme ještě jednou hlasovat zítra. Tak o čem se tu vlastně bavíme?

Obrátím se teď ke zprávě pana von Wogau. Tato zpráva se zabývá novou koncepcí: SAFE. Jedná se o hezkou slovní hříčku – Synchronizované ozbrojené síly Evropy – ale tato koncepce prostě neexistuje. Navíc nechápeme, proč bychom to měli podpořit, když tato koncepce ještě není na stole. Pan von Wogau ve své zprávě opomenul pojednat o bezpečnosti osob. Má skupina trvá na tom, že jako Evropská unie musíme jasně tento cíl v mezinárodní politice stanovit. Opomenul zajistit, abychom se bavili o partnerství při tvorbě míru nebo o vybudování civilních mírových jednotek. Z těchto důvodů se cítím oprávněna říci, že je tato zpráva zcela neadekvátní, pokud věříme, že Evropa musí jednat teď, v nadcházejících měsících, ode dneška – a je to něco, co se stalo zřejmým na bezpečnostní konferenci v Mnichově.

Po volbách ve Spojených státech se otevřelo okno příležitostí. Nevím, jak dlouho toto okno zůstane otevřené. Jako Evropané musíme nyní formulovat naše strategické zájmy a zakomponovat je do aliance – NATO – a musíme také nyní stanovit naše definice bezpečnosti, jak paní Ferrero-Waldnerová upozornila, s ohledem na Rusko. Jinak co se stane je, že se do několika měsíců bude administrativa Spojených států dívat dál než my v Evropské unii a bude rozhodovat v bilaterálních rozhovorech s Ruskem o důležitých bezpečnostních strategických pozicích bez toho, že by evropská síla – politická síla, síla prevence konfliktů – byla schopná mít jakýkoliv vliv na tuto novou stabilizaci transatlantické bezpečnostní politiky.

Z tohoto důvodu nás a ostatní vyzývám, abychom opustili staré přístupy studené války a upřednostňování jednoho tábora před druhým a držení se ho a pohnuli se kupředu. Evropa má vůči svým občanům povinnost vytvořit bezpečnostní partnerství, které přináší mír a ne naopak.

Tobias Pflüger, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, zprávy, které předložili pan von Wogau a pan Vatanen jsou jednoznačné a jasné a posunují stále více kupředu militarizaci Evropské unie. Zprávy *de facto* požadují transformaci EU ve vojenskou velmoc. Zpráva pana von Wogaua o Evropské bezpečnostní strategii požaduje „integrované evropské ozbrojené síly“. Nesdílíme názor, že toto je cesta vpřed. Ještě k tomu zpráva obhajuje, mimo jiné, operační velitelství EU a společný trh v oblasti obranné výzbroje.

Zpráva pana von Wogaua dokonce zpětně podporuje strašně předražený program Eurofighter. Zpráva říká, že Lisabonská smlouva, která „zavede významné inovace na poli EBOP“, má klíčovou důležitost. To je hlavním důvodem, proč jsme proti Lisabonské smlouvě.

Zpráva pana Vatanena volá po stálých strukturách spolupráce mezi EU a NATO. Věříme, že je to špatně. Každá nová vojenská mise EU je problematická. NATO není aliancí za mír – je to prokurátor válek, v Jugoslávii a nyní v Afghánistánu. Které války to budou příště? NATO symbolizuje válečnou politiku. Zpráva označuje NATO jako „jádro evropské bezpečnosti“. Ne! NATO znamená nejistotu! Propojování NATO a EU by bylo vysoce problematické, zejména s ohledem k těmto dvěma strategiím.

My ve skupině konfederace Evropské sjednocené levice/Severské zelené levice se stavíme za civilní Evropskou unii a stavíme se proti NATO. To co je zapotřebí, je rozpuštění NATO. NATO chce pořádat ve Štrasburku, Baden-Badenu a Kehl u oslavy své šedesátileté existence. Vyzývám zde dnes v Evropském parlamentu k protestům proti tomuto summitu NATO! Šedesát let NATO je až moc.

Jako skupina jsme v reakci na zprávy pánů von Wogau a Vatanena předložili menšinové zprávy a moji kolegové rozvedou specifické problémy ve vztahu k Rusku. Jako i dříve odmítáme protiraketový obranný systém a odmítáme formulace ve zprávě, které odkazují ke Kypru. Proto budeme hlasovat proti těmto dvěma zprávám.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Když jsem se před necelým rokem společně s delegací EP dozvěděl o aktivitách policejní mise EU na Západním břehu, choval jsem záblesk naděje, že palestinské úřady uplatňují svou moc prostřednictvím účinného kontrolního a bezpečnostního systému. Odstavec 25 zprávy pana Saryusz-Wolského proto vítá prodloužení mandátu policejní mise EU v palestinských oblastech.

Mezitím jsem v nedávné době viděl několik záporných zpráv o veřejné bezpečnosti na Západním břehu, včetně vyděračských praktik ze strany členů palestinského bezpečnostního systému, kteří po nocích operují jako mafiánští vůdci nebo dokonce jmen členů teroristických skupin, kteří jsou na výplatní pásce palestinských úřadů.

Rád by se zeptal Rady a Komise, zda jsou tyto zprávy pravdivé. Je to výmysl? V krátkosti, co je nového v policejní misi EU v palestinských oblastech? To je nakonec to hlavní. Pokud usilují o životaschopný palestinský stát, na Západním břehu musí být nejprve obnoveno právo a pořádek.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, polemizoval bych o tom, že Atlantická aliance je zastaralý nástroj obrany a že v určitých nedávných případech dokonce nepomohla vztahům, například s Ruskem. Věřím, že bychom měli udržovat naše vztahy s Ruskem a použít je k vydláždění cesty k privilegovanému partnerství.

Souhlasím s prohlášením paní Ferrero-Waldnerové, že společné bezpečnostní politiky by neměly přehlížet skutečnost, že se v nedávné době NATO neukázalo jako nejužitečnější nástroj k varování nebo k vyjednávání o míru.

Věřím, že Evropa má již zralost a politickou potřebu k navržení vlastní nezávislé bezpečnostní strategie. To neznamená přijetí opačného postoje. Můžeme být vedle sebe – jak argumentovali ostatní poslanci – bez toho, že bychom se podvolili často neevropským zájmům. Z tohoto důvodu nemohu předložené zprávy podpořit.

Javier Solana, vysoký představitel EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku. – (ES) Pane předsedající, co nejrychleji a s ohledem na to, že příspěvky různých řečníků byly obecně podobné, dovoluji mi, abych Sněmovně zmínil tři nebo čtyři záležitosti, které mě po vyslechnutí proslovů napadly.

Začnu se zdroji a prostředky. Zpravodajové různých zpráv řekli, že je pravda, že máme problém se zdroji a s prostředky a že lepší využití národních zdrojů by mohlo být cestou, kterou bychom se měli vydat. Řekl bych ale, že ještě máme k dispozici některé prostředky, které nevyužíváme nejlepším možným způsobem a rád bych vás na ně upozornil.

Věřím, že vytvoření Evropské obranné agentury na základě dohody Evropské rady, bez toho, že by bylo zapotřebí aplikovat nebo přijmout Lisabonskou smlouvu, byla dobrá myšlenka. Věřím, že Agentura může vykonávat skvělou práci při koordinaci národních politik, zvýšit přidanou hodnotu všech existujících politik.

Někdo hovořil o vrtulnících. Vrtulníky jsou zapotřebí pro všechny typy misí: civilní mise, vojenské mise, všechny druhy misí; k přepravě. Vrtulníky se dnes staly základním nástrojem krizového managementu.

Lepší koordinace toho, co máme, jak co do hardwaru tak co do lepšího využití softwaru pro vrtulníky, by nám umožnilo jejich lepší využívání a také by nám poskytlo více než máme pro každodenní využívání.

Rád bych také řekl, že se v nedávných týdnech náš strategický vztah se Spojenými státy a Ruskou federací hodně posunul kupředu.

Paní Beerová hovořila o mnichovské bezpečnostní konferenci; věřím, že to byla důležitá událost, na které došlo k pokroku v nerozvržených rozhovorech, protože to nebylo politické fórum, kde by se dělala rozhodnutí, ale nesporně důležité diskusní fórum. Věřím, že tématem, které se bude diskutovat v nadcházejících letech a měsících, bude náš vztah jak se Spojenými státy, z hlediska strategie v příštích letech,

tak s Ruskem. To byl ten případ v Mnichově, podobně jako o něco později, když jsem s paní Ferrero-Waldnerovou byl v Moskvě a diskutovali jsme zásadní téma nových myšlenek evropské bezpečnosti s představiteli Ruské federace.

Evropa nechce být vojenskou mocností. Věřím, že Evropa – Evropská unie – je civilní mocností s vojenskými prostředky, což je od vojenské mocnosti hodně odlišné a věřím, že by tomu tak mělo být i nadále. Tato práce a všechny dokumenty, které vytváříme a které vytváří jak Parlament tak Komise nebo já, směřují k tomuto cíli.

Pár slov k policii na palestinských územích, což je téma, jímž jsme se zabývali na předešlém zasedání. EUPOL je jedním z nejdůležitějších aktiv, které máme co se týká důvěryhodnosti a práce v oblasti bezpečnosti s Palestinci a na okupovaných územích a zůstane i nadále důležitým přínosem Evropské unie, jenž od všech získává uznání: od Palestinců, Izraelců a okolních zemí. Proto si buďte jisti, že uděláme vše pro to, abychom i nadále na tomto cíli pracovali.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane Solano, rád bych třem zpravodajům okomentoval jen několik dílčích bodů. Zvláště bych rád řekl, že 60 let NATO znamenalo pro mou generaci 60 let míru a svobody: to by mělo být zaznamenáno.

Pokud nyní uspějeme v posílení zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky EU v době, kdy je multilateralismus opět na vzestupu – jak právě řekl vysoký představitel, pan Solana – tedy pokud zvládneme v této době multilateralismu ještě více začlenit naši vizi preventivních opatření a měkké síly do společné transatlantické strategie, máme před sebou dobrou budoucnost.

Návrat Francie do vojenské integrace zároveň posiluje pozici Evropy. Konference o bezpečnosti v Mnichově sdělila: po výměně názorů premiéra Tuska, kancléřky Merkelové a prezidenta Sarkozyho – v přítomnosti Joea Bidena, viceprezidenta Spojených států – evropské jednotky uvnitř NATO z toho vyšly prakticky bez námitek. Alespoň v mých očích se jednalo o senzační objev, že ze strany Američanů nebyly žádné protesty. V transatlantických vztazích můžeme také rozvoj společných postojů ve vojenské oblasti urychlit, čímž mohou být v rámci NATO důvěryhodně zobrazovány. Z tohoto důvodu bychom měli použít naši vizi vojenských kapacit s důrazem na měkkou sílu a prevenci k vypořádání se s novou agendou, tou, která již existovala, ale která se stala zřejmou v Mnichově, protože politiky prezidenta Obamy nám umožňují vstoupit do nové éry vyjednávání o odzbrojení. My Evropané v tomto můžeme sehrát úlohu se smlouvami START (Jednání o snížení strategických zbraní), se Smlouvou o nešíření jaderných zbraní (NPT), která musí být znovu vyjednávána a zejména se Smlouvou o konvenčních ozbrojených silách v Evropě (CFET), jež je v Evropě zejména důležitá, protože máme s Ruskem určité problémy.

Pokud je toto všechno začleněné, včetně protiraketového štítu, poskytne nám to nové – lepší – příležitosti k provádění společné transatlantické politiky spolu se Spojenými státy, jako naším spojencem a Ruskem, jako naším strategickým partnerem: politiky zaměřené na evropský zájem o mír. Této příležitosti můžeme využít pouze pokud budeme silnější a vlivnější, a tak jde tato politika správným směrem.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pane předsedající, zpráva o úloze NATO v bezpečnostní struktuře Evropy odrážela různé přístupy v Evropském parlamentu, na jedné straně mezi názory, které i nadále pohlíží na NATO jako organizaci nabízející svým členům nejsilnější bezpečnostní záruku a názory, které naopak vidí zmenšující se potřebu NATO, právě ve světě, kde evidentně neexistují významnější hrozby – alespoň ne srovnatelné s dřívějším Sovětským svazem.

Do dnešní doby se ale v obou organizacích nenašel žádný člen, který by byl ochotný vzdát se bezpečnostní záruky, které NATO poskytuje, a to ani když EU dává váhu obrannému a bezpečnostnímu úsilí a zavedla ekvivalent k článku 5 Washingtonské smlouvy: článek o solidaritě v Lisabonské smlouvě.

Podle mého vztah mezi NATO a EU – nejdůležitější součástí širšího transatlantického vztahu – by měl být takový, jenž je přirozeně komplementární a vzájemně výhodný pro oba partnery, kteří jsou nuceni při odpovědích na současné množící se a vzrůstající komplexní výzvy pracovat společně. Za tím účelem by existující mechanismy – viz smlouvy Berlin Plus – mohly být zlepšeny; nové – viz návrh na Operační velitelství EU – by měly být zváženy; překážky – viz negativní dopad kyperského problému – by měly být překonány; a jako nejdůležitější: vzájemné vnímání by se rozhodně mělo zlepšit. A tak na jedné straně by se mělo skoncovat s vnímáním NATO jako soupeře a na druhé straně s vnímáním EU jako přívěšku NATO.

Jak bylo zmíněno, je pravda, že v praxi tito dva partneři mohou velmi dobře navzájem spolupracovat, vzájemně se doplňovat. Kvůli tomuto byla zpráva doplněna a doufejme, že konečný výsledek je pro mnohé z nás přijatelný.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, několik řečníků se dnes odpoledne tváří spokojeně. Skutečností je, že ne všechny mise EBOP jsou úspěšné: některé neprokázaly jasný důvod, některé jsou uboze financované a je stále ještě možné, že při kampani v Afghánistánu selžeme. Je tedy dobré, že Parlament předkládá solidní příspěvek k definování společné bezpečnosti a nyní potřebujeme zavést výrazně jasnější kritéria pro mise EBOP.

Co se týká otázky začlenění našich sil, pokrok je chabý a nemyslím si, že srážka francouzské a britské ponorky je zrovna to, co jsme očekávali!

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Pane předsedající, když je příliš mnoho prezidentů, ve skutečnosti pak není žádný. Když se bavíme o otázce bezpečnosti, měli bychom hovořit velmi jasně a přesně o něčem, co je nejnaléhavější a nejzávažnější záležitostí. To, co se stalo loni na Kavkaze, v blízkosti Evropské unie, ukazuje, že určitě musíme klást důležitost východní politice a zacházet s ní jako se zvláštní investicí do bezpečnosti Evropy a EU. Proto si také myslím, že partnerství se zeměmi na východ od EU je naprosto zásadní a i když jsem potěšen, že toto partnerství existuje, mám také obavy, protože rozpočet vyčleněný na Východní partnerství byl téměř třikrát snížen. Myslím, že se jedná o naprosto zásadní otázku a věřím, že bude představovat určitý prapor Evropské unie, nejen pro její nejbližší sousedy, ale také pro země, které leží daleko za Běloruskem, Ukrajinou nebo Gruzii.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, třem zpravodajům patří mé díky. Bohužel ale musím říci, že zejména nesdílím nekritický názor na NATO ve zprávě pana Vatanena.

Samozřejmě NATO není takové, jaké bylo v době studené války, a ani Evropa není stejná a spolupráce mezi NATO a EU je vynikající věc. Nesdílím ale názor, že by byl problém, kdyby ne všechny členské státy byly členy NATO.

Musíme uznat skutečnost, že některé byly schopné hodnotně přispět k tvorbě míru právě proto, že zůstaly vně vojenské aliance, jako je případ mé země, Finska. Protože Finsko nepatří do žádných vojenských aliancí, téměř nikde není vnímané jako nepřátelské nebo jako mluvčí nepřítele. To mnoha Finům pomohlo působit jako tvůrci míru. Příkladem jsou bývalý předseda vlády Holker v Severním Irsku, náš dřívější prezident Ahtisaari v Namibii, Indonésii, Ačehu a Kosovu a náš dřívější ministr, pan Haavisto, v Súdánu.

Ačkoliv většina občanů EU žije v členských státech NATO, musíme nicméně uznat, že existence nealiančních zemí je cenným zdrojem pro budování míru. Není možné je rozpustit ve jméno nějakého cíle harmonizace vojenské politiky uvnitř EU.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Původně jsem se chtěl věnovat nebezpečí militarizace vesmíru, protože si myslím, že k tomu mám jako kosmonaut blízko. Ale v předložených dokumentech se zdůrazňuje mimo jiné potřeba využít bezpečnostní politiku v zájmu občanů Unie. Přitom absolutně pomíjíme například jejich názor na plánované budování nových cizích základů na území Evropské unie. Konkrétně v Polsku a v České republice pokračují přípravy na umístění prvků systému americké protiraketové obrany. A konkrétně v mé vlasti, to jest v Čechách, se přitom absolutně přehlíží zájmy a názory veřejnosti. Odtud z Evropské unie nezazněl jediný oficiální hlas na podporu zájmu občanů, pro které tu snad Evropská unie existuje. Přitom dvě třetiny lidí v České republice dlouhodobě odmítají cizí základnu. A to i přes mnohaměsíční – více než dvouletou – vysvětlovací a přesvědčovací kampaň. Podle mne je v EU něco špatně, když se zájmy lidí neodrážejí v našich dokumentech, když jejich názory nemohou být v zájmu demokracie brány v úvahu. Nedivme se pak, že se lidé od politiky Unie odvracejí, neberou ji za svou anebo ji rovnou odmítají.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – Pane předsedající, občané Evropy potřebují silnou Unii s konkurenceschopnou zahraniční, bezpečnostní a obrannou politikou. To se nestane, pokud Unie bude zahálet na jednom místě. Čína a Indie rostou, nejen co do ekonomické síly, ale také co do vojenské moci.

Evropská konkurenční výhoda by měla být založena na znalostech a inovacích. To bychom měli všichni pěstít a podporovat. V účinné bezpečnostní strategii by měly naše evropské síly mít přístup k vybavení a zdrojům nejvyšší kvality. Zatímco Spojené státy utratí triliony dolarů na bezpečnost, my v Evropě jsme buď pomalí nebo líní vybudovat naši vlastní strategii. V době krize zavíráme zbrojařské závody jako na příklad továrnu Radom v Polsku. Místo toho bychom měli investovat do vyspělých technologií, jakými jsou

bezzákladné technologie, které nyní vyvíjíme v Polsku. Inovace tvoří nové podnikání a pracovní místa. Nemůžeme budovat evropské kapacity tím, že zavíráme vlastní továrny.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v zásadě jsem nakloněn myšlence evropské armády, ale musíme definovat, jaký druh armády to bude a s jakými omezeními.

Samozřejmě je velmi nevhodné, že máme dvě síly vyzbrojené proti sobě – tureckou armádu a řeckou armádu – které jsou součástí té samé aliance. Jsem si jist, že Rada Severní Kypr navštívila a mohla zhodnotit škody způsobené tureckými vojáky a tureckou okupací ostrova, který je jistě evropský.

Musí být také řečeno, že aliance se Spojenými státy je jasně aliancí, která často přináší velké problémy. USA nás zatáhly do různých válek, do několika konfliktů – mám na mysli Srbsko, Irák a Afghánistán – v jejichž centru leží zájmy, které jistě nebyly evropské.

Místo toho bychom se měli spojovat s Ruskem a Běloruskem, které jsou historicky, nábožensky, vojensky a geopoliticky evropské. To je budoucnost evropské armády: armáda, která nebojuje se Spojenými státy, ale drží si uctivý odstup; armáda bez Turecka, protože dokud nezískáme důkaz o opaku, Turecko je součástí Asie a ve Středozeří je bohužel ve střetu s evropskou zemí; a armáda spojenecká a spojená úzce s Ruskem a Běloruskem.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Pane předsedající, nebudete překvapen, když vyjádřím své znepokojení nad náporom zpráv vztahujících se k EBOP, zejména nad zprávou pana von Wogaua, která je plná chybných předpokladů týkajících se povahy Evropské unie a ambice vytvořit evropskou armádu pod kontrolou EU. Nahlíží, a já zde cituji tento výraz, „Synchronizované ozbrojené síly Evropy“ jako krok k vytvoření „integrovaných evropských ozbrojených sil“. Jinými slovy tedy Evropské armády. Jak všichni víme EBOP nevytváří žádnou vojenskou přidanou hodnotu. Je to politický nástroj rozvoje integrované Evropy. Měl by být i takto chápán.

Dlouho jsem tvrdil, že by Evropská unie mohla hrát užitečnou úlohu při poskytování civilních nástrojů pro krizový management a poválečnou obnovu. To by také bylo užitečné. Mimořádně, žádní důstojníci, které znám, si neumějí představit, že by se konflikty jako v Afghánistánu, daly řešit výhradně vojenskými prostředky. Není nic nového na tom, co se nyní módně nazývá „komplexní přístup“. Říkávali jsme tomu „kompletní podpora“. Je tedy poněkud špatné – vlastně úmyslné uvádění v omyl - když se EU snaží ospravedlnit své zapojení ve vojenských záležitostech komplexním přístupem – něco na způsob prodejního tahu. Pro EU by bylo upřímným a rozumným postojem odhodit obranné ambice z EBOP a soustředit se na civilní vklad. Pak by možná Evropa a její spojenci byli schopni soustředit se na své vojenské přínosy pro NATO, obnovili transatlantickou alianci pro náročné roky, které jsou před námi bez toho, že by byli rozptylováni duplicitní agendou EU.

Bezprostředním problémem je, že ambice EU začínají kontaminovat NATO a mám vážné obavy, že to ovlivní to, jak půjde 60. výročí. Právě v tomto okamžiku máme ve Velké Británii ministry vlády ve stavu popírání, že něco z tohoto se děje.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Paní komisařko, pane Solano, dámy a pánové, nejdříve bych rád poděkoval třem zpravodajům za jejich práci. Jako stínový zpravodaj zprávy o Společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) se budu zabývat výslovně tímto dokumentem a začnu tím, že pogratuluji panu Saryusz-Wolskému k výsledkům jeho práce a k jeho spolupráci s dalšími skupinami tak, aby získal konsensuální výsledek.

Stejně jako Parlament mnohokrát požadoval, aby Evropská unie dostala nástroje nezbytné na získání jednotného hlasu ve světě, sama tato Sněmovna je také schopná představovat sjednocenou frontu, když hodnotí a dává impuls významným prioritám společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Úsilí naší skupiny – Socialistické skupiny v Evropském parlamentu – je nasměrováno na zdvojené cíle. Za prvé, představení nebo posílení velkých témat, o nichž věříme, že jsou užitečné napříč všemi oblastmi zahraniční politiky, jako je boj s klimatickými změnami, podpora míru na celé zemi nebo oddanost rozvoji člověka. Za druhé, navržení způsobů, jak obnovit rovnováhu mezi geografickými prioritami SZBP tak, jak se původně objevily v textu, pokud se objevily, nebo jejich zavedení jako nového prvku, pokud chyběly.

Proto jsme například dosáhli většího vyjasnění akcí mezi institucionálními a kooperačními rámci zapojenými do nedávno formulované Východní dimenze. Přesvědčovali jsme, aby došlo k větší diverzifikaci a byl položen větší důraz na vztahy s Afrikou, kontinentem, na nějž si často vzpomeneme jen když propuknou obzvláště násilné války a velmi často ani pak ne.

Co se týče Latinské Ameriky, chtěli jsme, aby byly zváženy vyjednávací procesy pro asociační smlouvy – první biregionální rozhovory, které Evropská unie ve své historii uzavře.

Co se týče Středozeří, měli jsme námitky proti redukcionistickému sblížení, které pouze hovoří o bezpečnosti. Na místo toho chceme zahrnout bohaté politické, ekonomické a sociokulturní dědictví obsažené v Barcelonském procesu.

Co se týče pozměňovacích návrhů pro plenární schůzi, naše skupina žádný nepředložila, protože věříme, že tímto způsobem rovnováha získaná kompromisy je poněkud posílena. Postavíme se proto proti většině pozměňovacích návrhů, abychom nepoškodili kompromis, jehož bylo dosaženo ve Výboru pro zahraniční věci.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Pane předsedající, jak Tony Blair jednou řekl, i když by se Evropská unie neměla stát superstátem, měla by být velmocí. Mohli bychom doplnit: ne jen ekonomickou velmocí, protože tou už je, ale důležitým hráčem na světové scéně, protože to vyžadují zájmy, včetně ekonomických zájmů, všech členských států.

Henry Kissinger prý jednou požádal o telefonní číslo, aby mohl zavolat a zjistit, jaký je postoj Evropské unie k důležitým otázkám mezinárodní politiky. Dnes je to číslo vysokého představitele. Problémem ale je, že když telefon zazvoní, pan Solana musí vědět, co má říci. Je proto důležité budovat společnou zahraniční politiku, zahrnout bezpečnostní a energetickou politiku, a tedy i společnou politiku vůči Rusku.

Rád bych se vrátil k neustále opakovanému návrhu týkajícího se nutnosti, aby všechny země Evropské unie hovořily jedním hlasem, když jsou zapojeny do dialogu s Ruskem. Aby se toto mohlo stát, měla by být co nejrychleji vytvořena přesně formulovaná politika vůči Rusku, politika prováděná společně a založená na solidaritě. To vytvoří jasný rámec nejen pro rozhovory mezi EU a Ruskem, ale také pro dvojstranné rozhovory s jednotlivými členskými státy. Při rozvoji této politiky by měl velmi důležitou úlohu získat Evropský parlament, a to se zřetelem k mandátu, který získal v demokratických volbách a na něj může být hrdý.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Zpráva o úloze NATO v Evropské unii byla využita jako omluva k tomu, aby se mohla vplížit otázka Kypru a jeho vstupu do Partnerství pro mír a NATO. Je nutné mít úctu k postoji Kyperské republiky. Zasahování do vnitřních záležitostí suverénního členského státu, aby došlo k začlenění, které není diktováno nějakou smlouvou, není legitimní.

V době, kdy je Kyperská republika uprostřed vyjednávání, aby bylo možné vyřešit kyperskou otázku, jsou otevřené fronty, které mají na proces velmi nepříznivý účinek. Plná demilitarizace vlasti okupované Tureckem a zajištění udržitelnosti budoucího řešení musí být jediným cílem každého. Navíc se jedná o stanovisko přijaté Evropským parlamentem v jiných zprávách.

Vyzýváme vás, abyste podpořili pozměňovací návrhy 22, 23 a 24 a abyste hlasovali proti těm bodům, které zakládají zasahování do vnitřních záležitostí suverénního státu. Vyzýváme vás, abyste potvrdili, že princip respektu k suverénním právům členských států je nedotknutelný, nezávisle na vašem celkovém názoru na Partnerství nebo NATO. Naší volbou je demilitarizace a dodržování mezinárodního práva.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Pane předsedající, podle mezinárodního práva „mám stát“ znamená kontrolovat určitá území, na něž dosadím vládu, která vykonává obrannou a zahraniční politiku. Ptám se vás nyní na „Evropský stát“, jenž různí lidé hlásají a já přemýšlím, kde jsou jeho hranice, která jsou to ta jistá území a kde je jeho obrana, když je v rukách velké – bohužel americké – armády a kde je jeho zahraniční politika, když máme Blízký východ v plamenech, teroristickou líheň exportující terorismus, uprchlíky a oběti, které neodcházejí do Alabamy nebo Arizony nebo Kentucky, ale bohužel přicházejí do Řecka, na Kypr, do Německa a do Španělska?

Proto musím říci, že začínám pochybovat o možnosti podpořit myšlenku, která vychází z těchto návrhů zpracovaných pány, kteří nám zprávy předložili a přemýšlím, že zítra budu hlasovat proti nim.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, ti, kdo předstírají, že se před našima očima nebuduje superstát EU, mají dost co vysvětlovat, a to kvůli obsahu těchto zpráv o budování impéria.

Potvrzení toho, že společná obranná politika – nyní chápána jako daná – a to, co je nazýváno strategickou autonomií EU, vyžaduje integrovanou evropskou ozbrojenou sílu a dožaduje se autonomního a stálého operačního velitelství EU – spolu s požadavky rovnocennosti s NATO – nenechává žádný prostor pro pochyby, ale potvrzuje, že v rámci naší společné zahraniční a bezpečnostní politiky ti, co prosazují evropský projekt, žádají nejen politickou sílu, ale také vojenskou sílu, přičemž vše musí vzejít ze zmenšených pravomocí, práv a nezávislosti členských států. Takovou superstátnost a centralizovanou armádu pro Evropu odmítám, stejně jako Lisabonskou smlouvu, která by to vše umožnila.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paní předsedající, dnešní vzkaz našich zpravodajů by mohl být, že živé euroatlantické partnerství je nejlepší zárukou evropské bezpečnosti a stability.

Samozřejmě podporuji přijetí nového transatlantického programu a zavedení nové sady euroatlantických institucí, mající konečně za následek komplexní transatlantický společný trh.

Ari Vatanen požadoval zapojení všech členů EU a NATO do užší spolupráce, bez ohledu na to, ke které organizaci patří. Myslím, že se jedná o velmi praktickou myšlenku, jako je i jeho myšlenka stálého Operačního velitelství EU, které doplňuje velící struktury NATO – a samozřejmě jim nekonkuruje.

Dalším velmi důležitým bodem je to, že budeme čerpat z těch samých národních zdrojů. Jacek Saryusz-Wolski řekl, že SZBP je vážně podfinancovaná, takže je důležité se vyhnout duplicitě a zvýšit efektivnost. Otázka směrem k členským státům je: co nabízejí panu Solanovi, aby mohl uskutečňovat naší společnou obrannou politiku?

Za třetí, je čas se zabývat novými výzvami naší bezpečnosti. Vlastně budoucí konflikty budou vedeny a možná i rozhodnuty v kyberprostoru, kde každý stát musí reagovat a musí se bránit, někdy i v časovém rámci, který nepřesáhne vteřinu. Také Evropský parlament musí převzít iniciativu a přispět k této dramatické výzvě nového století, výzvě, která je založena na demokratizaci moderních technologií.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Paní předsedající, nacionalisté, omezení poslanci této Sněmovny, bez pochyby opravdu věří, že rizika a problémy tohoto světa mohou být řešeny samotnými národy individuálně.

Pan Allister je typickým příkladem. Opravdu věří, že s terorismem ve světě se dá bojovat tím, že bude spoléhat jen na svou národní obranu? Opravdu věří, že problémy energetické bezpečnosti se dají řešit tak, že si je každý bude řešit sám? Tento přístup je zastaralý. Samozřejmě, tak často kritizovaná Lisabonská smlouva by nám přinesla značný zisk tím, že nám umožní pracovat trochu více společně, na příklad v energetické politice a ve Společné zahraniční a bezpečnostní politice tak, abychom efektivněji řešili nebezpečí a rizika tohoto světa.

Novou vládu Spojených států vedenou prezidentem Obamou těší, že tato společná evropská politika existuje protože to znamená, že Spojené státy mají partnera pro řešení řady z těchto problémů. Navíc – ozejměno častou přítomností ruských představitelů v této Sněmovně – také Rusko si dnes uvědomilo, že starý přístup, kdy se vedly rozhovory jen s jednotlivými státy a pak se proti sobě postavily, už dnes nefunguje. Rusko si uvědomilo, že musí hovořit s Evropskou unií pokud se má dosáhnout společných řešení, na příklad v záležitostech energetické bezpečnosti.

To bylo samozřejmě také opakovaně zmíněno ve zprávě, kterou předložil pan Saryusz-Wolski. Jak se tedy máme pokusit řešit tyto problémy společně: na příklad problém energetické bezpečnosti? Těší mě, že vysoký představitel a jedna osoba z jeho týmu zvýší v tomto ohledu do budoucna své úsilí, protože to nám umožní ukázat našim občanům, jak Společná zahraniční a bezpečnostní politika bere v potaz jejich specifické zájmy a jak máme v úmyslu předejít tomu, aby se Evropané v budoucnu opět třásli. O tom to je a to je také důvod, proč upřednostňujeme společnou zahraniční a bezpečnostní politiku před národní zahraniční politikou.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Paní předsedající, gratuluji našim třem zpravodajům k tomuto pozoruhodnému shrnutí současného stavu naší společné zahraniční a bezpečnostní politiky, které zpracovali.

Pane Solano, víte lépe než kdokoliv jiný, že se od Evropy očekává, že zaujme své místo na světové scéně, jak je vyžadováno její ekonomickou a demografickou silou a jejím bohatstvím demokratických a humanistických hodnot.

Je nutno říci, že bez ohledu na vůli, kterou pravidelně ukazují přes dvě třetiny našich evropských spoluobčanů, jak jste řekl, v uplynulých deseti letech došlo k určitému pokroku, za to vám ručím, ale je také nutno říci, že tato Evropa stále ještě neexistuje.

Že je zapotřebí, dokazuje na příklad evropská zdrženlivost co se týče řešení nové tragédie na Blízkém východě. Byla a stále je potřeba přítomnosti v Gaze, a to Evropy, která hraje aktivní úlohu a pomáhá obyvatelstvu přežít a znovu vybudovat zemi a pomáhá v boji proti pašování zbraní, které umožnilo tomuto území přeměnit se v základnu pro odpalování raket všech velikostí.

Bez ohledu na slovní výlevy v Sharm el-Sheikhu a v Jeruzalémě nic nebylo v tomto ohledu vykonáno. Znovu bych rád položil otázku, která byla položena v době libanonské krize: pane Solano, kdy můžeme očekávat rozmístění evropské flotily ve Středozemí podobné té, kterou jste zavedl k vypořádání se s piráctvím? Zdroje máme. Budeme mít někdy i vůli?

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, Evropská unie musí jednat v zájmu bezpečnosti občanů všech členských států. Především by měla přijmout část odpovědnosti za válku s terorismem a měla by ostře reagovat na jakékoliv projevy terorismu.

Vražda polského inženýra – jenž byl držen jako rukojmí v Pákistánu – místním Talibanem měla nedávno dalekosáhlé důsledky. Tak zvaná evropská diplomacie se nepřidala k rozhovorům zaměřených na jeho propuštění. Tento šokující případ, jenž je částí širšího problému bezpečnosti, by měl být předmětem zvláštní parlamentní rozpravy a měl by vyústit v přijetí konkrétních kroků a k tomu i vyzývám. Prioritou je momentálně dosáhnout návratu těla zavražděného Poláka a pomoc jeho rodině. Tyto zásadní, ale jen krátkodobá opatření nemohou ovšem nahradit komplexní přístup k terorismu a zvýšený diplomatický tlak na zemi jako je Pákistán.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) V mezinárodních vztazích se Portugalsko drží principů národní nezávislosti, respektu k lidským právům a právům národů, rovnosti mezi státy, mírového řešení mezinárodních konfliktů, nezasahování do vnitřních záležitostí jiných států a spolupráce se všemi ostatními národy k nastolení emancipace a pokroku lidstva.

Portugalsko se přimlouvá za zrušení imperialismu, kolonialismu a jiných forem agrese, kontroly a vykořisťování ve vztazích mezi národy a také za komplexní, souběžné a kontrolované odzbrojení, za rozpuštění politických a vojenských bloků a zavedení systému kolektivní bezpečnosti zaměřené na vytvoření mezinárodního řádu schopného zajistit mír a spravedlnost ve vztazích mezi národy.

Zdůraznil bych znění článku 7 Ústavy Portugalské republiky, abych ukázal, jak vzdálená je Evropská unie těmto principům. Tím, že přijímáme úlohu evropského pilíře NATO, v partnerství s USA, a tím, že budeme více podporovat militarizaci mezinárodních vztahů, závody ve zbrojení, vměšování a agresi zaměřenou na to, aby velmoci kontrolovaly a sdílely trh a přírodní zdroje, tím konáme naprosto proti těmto principům.

Gerard Batten (IND/DEM). – Paní předsedající, jedná se o zprávy z vlastní iniciativy a proto by mohly být shozeny pod stůl jako prázdné tlachy. Ale víme, že takové zprávy jsou někdy použity jako prostředek k představení politických aspirací EU.

Pan von Wogau byl jednou předsedou Výboru pro hospodářství a měnu a měl důležitou úlohu při zavádění evropské jednotné měny. Nyní je předsedou Podvýboru pro bezpečnost a obranu a když napíše zprávu, která říká, že Evropská unie potřebuje vlastní ozbrojené síly, pak si můžeme být jisti, že je to přesně to, co Evropská unie hodlá ve správné době zavést.

Tyto zprávy EU vyzývají k tomu, aby zřídila vlastní ozbrojené síly prostřednictvím společných dodávek zbraní, společného komunikačního systému a autonomní společné velící a řídicí struktury. Pan von Wogau se přimlouvá za stálou armádu EU o 60 000 vojáků, kteří budou stále k dispozici pro nasazení. EU chce své vlastní vojáky, zbraně, tanky, letadla a bomby, aby mohla „plnit své povinnosti ve světě“.

Co jsou přesně ty povinnosti? Abyste to zjistili, musíte počkat na plnou ratifikaci Lisabonské smlouvy, která zavede „společnou zahraniční a bezpečnostní politiku vedoucí ke společné obraně“. Nikdo nemůže říci, že nebyl varován před vojenskými aspiracemi EU.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, jakkoliv ke zpravodajům, panu Vatanenovi a panu von Wogauovi, cítíme přátelství, nemůžeme jejich zprávy schválit.

Za prvé protože NATO, Organizace severoatlantické smlouvy, byla vytvořena v roce 1949 jako odpověď na hroznou hrozbu, kterou představoval komunismus pro západní Evropu. Hrála užitečnou, dokonce zásadní úlohu. Dnes se ale tento hrozný komunistický systém zhroutil a Varšavská smlouva byla rozpuštěna.

NATO se ale neustále rozšiřuje. Jeho aktivity se rozšiřují za jeho geografický rámec. Afghánistán, pokud vím, nemá severoatlantické pobřeží. Ani Kosovo, kde přispělo k etnickým čistkám Srbů v nespravedlivé válce, která nic nevyřešila. NATO tak porušuje Chartu OSN.

Dámy a pánové, jste naprosto rozporuplní. Přejete si vytvořit silnou, nezávislou Evropu a evropskou obranu necháte absorbovat velícím systémem ovládaným USA. Jak by Rusko a jiné národy neměly v tomto vidět jen agresivní postoj?

NATO nás podrobilo politice Spojených států amerických. Jsme jejich přátelé, ale nechceme být jejich vazaly a už vůbec ne jejich lokaji. Musíme s tím už skoncovat a dostat se z toho pryč. Čas NATO už je pryč.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane Solano, jak všichni víme, rizikové scénáře se stále mění. Smlouva se také mění a s ní příležitosti pro Evropskou bezpečnostní a obrannou politiku. Co vždy ale zůstane stejné, je touha lidí po bezpečnosti a stabilitě, po silné Unii a po odzbrojení, a to zejména jaderném odzbrojení.

S těmito třemi zprávami, o nichž dnes diskutujeme, dává Evropský parlament velmi silně najevo, jak má v úmyslu těchto cílů dosáhnout a zajistit bezpečnost. Za prvé je zde zpráva o Společné zahraniční a bezpečnostní politice, která se zaměřuje na bezpečnost na Balkáně, stabilitu v Africe a mír na Palestinských územích. Za druhé zde máme zprávu o spolupráci s NATO a s jejím jasným důrazem na užší spolupráci mezi a EU a NATO a na lepší koordinaci. V jádru třetí zprávy je další vývoj Evropské bezpečnostní a obranné politiky a cíl dosáhnout větší efektivity a lepší koordinace ve spojitosti s výdaji na obranu a dosáhnout strategické autonomie celé Unie a tím zmírnit břemeno, které nesou naše členské státy.

Pokud máme na paměti všechny tyto cíle, musíme výzvy těchto zpráv podpořit: ke sdílenému výzkumu a vývoji, k rozvoji společných standardů a ke společným systémům státních dodávek, na příklad – vše s cílem součinnosti. To bude také znamenat optimální spolupráci mezi armádou v členských státech, spolupráci mezi policií a armádou a také vytvoření stálých vojenských struktur a zřízení Operačního velitelství a/nebo Rady ministrů obrany.

Jsem přesvědčen, že nám toto dává zásadní příležitost udělat z naší Unie politickou unii a vybudovat bezpečnostní unii, která veřejnosti dává to, co od Unie očekává: trvalou bezpečnost, stabilitu a mír.

Předsedající. – Dámy a pánové, do teď řečníci dodržovali čas, jenž mají pro proslovy k dispozici. Jsme opravdu v časové tísní. Proto bych vás požádala, abyste se prosím vymezeného času drželi.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Paní předsedající, SZBP se stala téměř vším, takže v takovéto rozpravě můžete říci téměř cokoliv. V minulosti jsme diskutovali jen o bezpečnostních otázkách a nyní dokonce diskutujeme klimatické změny, energetiku atd. Proto musím být selektivní a řeknu něco o vztazích EU-USA a o odzbrojovací agendě, o níž si myslím, že v ní můžeme letos pokročit.

Nová administrativa začala velmi pozitivně a také symbolicky tím, že oznámila uzavření Guantánama. Myslím, že bychom měli na tomto tématu pracovat a pokusit se pracovat společně, abychom vyřešili některé z problémů, s nimiž jsou Američané konfrontováni.

Druhá letošní zásadní rozprava se bude týkat ekonomické bezpečnosti: jsou Spojené státy a Evropa schopny řešit krizi společně nebo se pokusí jednat samostatně, což bude znamenat rychlý rozvoj protekcionismu?

Afghánistán je také důležité téma. Budeme schopni se vyrovnat zvýšenému úsilí Američanů, nebo ne a za jakých podmínek? Zde je pozitivním signálem to, že Američané řekli, že jsou si vědomi toho, že by mělo existovat politické řešení, protože to nemůže být vyřešeno jen vojenskou cestou. To okamžitě vtahuje Evropskou unii.

A teď agenda odzbrojení: pane Solano, loni v prosinci jste měl zde v Parlamentu velmi dobrý proslov týkající se Vašich představ a představ Rady a Unie o podpoře agendy, která je pozitivní tím, že podpoří Američany a Rusy, aby znovu vyjednali Smlouvu START a o práci s Američany na ratifikaci Smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek. Také budeme pro odstranění zbývajících technických jaderných zbraní z Evropy a bylo by užitečné podpořit myšlenku dostat palivový cyklus pod mezinárodní kontrolu, aby bylo zajištěno, že země, které chtějí rozvinout jadernou energetiku, k ní mají přístup, ale nebudou schopny toho zneužít vojensky.

Rádi bychom, aby Evropská unie takovou agendu podpořila, když víme, že prezident Obama tyto ambice má. Když ve své inaugurační řeči hovořil o zahraničních věcech, nejdříve zmínil Irák a Afghánistán, ale pak zmínil svou ambici udělat něco s jaderným odzbrojením.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Paní předsedající, budu hovořit o zprávě pana Vatanena a ze všeho nejdříve bych mu rád poděkoval za otevřený způsob, jakým zprávu připravil.

Myslím ale, že Parlament vysílá nebezpečný signál, pokud trvá na posílení vojenské organizace a zdůrazňuje důležitost vojenské síly závislé na NATO tak, jak to zpráva navrhuje. Spolupráce a partnerství, demokracie a lidská práva jako záruka míru a stability je uskutečnitelný evropský model, jenž by měl být použit na všech krizových ohniscích ve světě. Navíc čelíme prohlubující se ekonomické krizi, environmentálním problémům a výzvám, které přinášejí klimatické změny, přičemž nic z toho nemůže být vyřešeno vojenskou silou.

Podle mého názoru by bylo důležitější zdůraznit důležitost Společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU a soustředit se na předcházení konfliktů a odstranění příčin krizí: odstranění chudoby, na příklad, podporu demokracie, lidských práv a občanské společnosti.

Konečně bych každému rád připomněl, že v Unii jsou členské státy, které nejsou v NATO a které pro to mají své důvody. Těmto zemím musí být umožněno, aby si samy rozhodly o řešení své bezpečnostní politiky, a to bez tlaku zvenčí. Na příklad Finsko se dobře vypořádává se svými obrannými záležitostmi a celá desetiletí je zapojeno do mírových operací v různých částech světa. Ke zprávě bylo hodně pozměňovacích návrhů, které ji vylepšují, ale nemění její základní vyznění.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, má Evropa svou vlastní geopolitiku? To se mi nezdá! Pokud by žil Karl Haushofer, učil by tuto poněkud bezpáteří Evropu, že potřebuje námořní strategii v Atlantiku, Tichomoří a v Indickém oceánu a také se zeměmi na severu, kde Arktický oceán obsahuje obrovské a nesmírně cenné zdroje energie. Jsou to supervelmoc Spojené státy a Rusko, kdo jsou v těchto oblastech aktivní, ne Evropa!

Boj proti terorismu také znamená boj proti těm, kdo šíří nástroje terorismu: lidé, kteří mohou být teroristy využiti. Právě když nyní hovoříme, je v plamenech Lampedusa, protože někdo založil požár v detenčním středisku pro nelegální přistěhovalce. Evropa by se měla zabývat podporou italské vlády, která se snaží předejít invazi nelegálních přistěhovalců, kteří mohou být využiti mafií a teroristy. Nevidím ale žádný důkaz rozhodného, praktického přístupu, jenž je zapotřebí. Evropa se musí bránit před touto hrozbou, ne slovy, ale činy, jak to dělají pan Maroni a italská vláda.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Paní předsedající, paní Ferrero-Waldnerová, pane Solano, všechny tři zprávy, které předložili naši kolegové, jsou velmi profesionální, vyvážené a co je nejdůležitější, byly připraveny v pravý čas. Bez toho, že bych šel do velkého množství přesných faktů, hodnocení a návrhů, které jsou v těchto zprávách předloženy, rád bych zde zdůraznil jen dva body. Za prvé je důležité každých pět let revidovat evropskou bezpečnostní strategii, protože v posledních letech můžeme vidět, že takové bezpečnostní otázky, jakými jsou energetická bezpečnost, kybernetická bezpečnost a klimatická bezpečnost se staly velmi aktuálními a také možné zóny konfliktů se posunuly z jednoho regionu do jiného. Za druhé Evropská unie musí podstatně urychlit své úsilí v předcházení konfliktů. Myslím, že by to bývalo bylo možné i v případě Jižního Kavkazu, ale podle mého názoru, postoj Evropské unie před ozbrojeným konfliktem byl příliš zdrženlivý. Evropská unie má právo a povinnost provádět preventivní činnosti a zprostředkující mise, protože Evropská unie je projektem na vytvoření míru, úkol, který realizuje posledních 50 let. Aby byla schopná reagovat na výzvy a přijímat preventivní opatření, potřebujeme především politickou vůli a za druhé, vytvořit a zlepšit společnou zahraniční a bezpečnostní politiku spolu s institucionálními nástroji Evropské bezpečnostní a obranné politiky. Jedním z těchto nástrojů je Východní partnerství zmíněné ve zprávě předložené panem Saryusz-Wolským, včetně vytvoření společného parlamentního shromáždění EURONEST. To by mohlo posílit porozumění a také rozvoj demokracie za našimi východními hranicemi. Konečně bych rád vyjádřil své uspokojení ze zařazení odstavce 33 do zprávy pana von Wogaua, protože v mé zemi způsobují události na Kavkaze a narůstající nacionalismus v sousední zemi vážné obavy. Jak říká staré moudré rčení mého lidu: „vždy doufej v to nejlepší, ale připrav se na to nejhorší, a Bůh pomůže těm, kdo pomohou sami sobě!“ Děkuji.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Ráda bych poděkovala zpravodajům, Ari Vatanenovi a Karlu von Wogauovi, za jejich práci a úsilí o dosažení konsensu, zejména v nesnadných otázkách týkajících se jaderných politik, které musejí být naléhavě Evropskou unií a NATO revidovány v době, kdy prezident Obama oživuje cíl osvobození světa od jaderných zbraní a kdy dvě evropské jaderné ponorky málem způsobily katastrofu.

Zprávy pánu Vatanena a von Wogaua zdůrazňují potřebu politicky, strategicky a operačně nezávislé Evropské unie, a to prostřednictvím ambiciózní Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP). K dosažení těchto cílů potřebujeme institucionální, finanční a operační nástroje. Proto potřebujeme úzkou spolupráci mezi NATO a EU, založené na respektu k politické nezávislosti každé z těchto organizací, jež se doplňují. Proto vyzývá k založení stálého operačního velitelství EU v Bruselu, s oprávněním nezávisle plánovat a provádět vojenské operace v rámci EBOP. Vyzýváme proto členské státy EU, aby zvýšily úsilí a čerpaly své národní rozpočty na obranu moudře, efektivněji a více evropsky, což odděleně nemohou řádně dělat.

Poselství z tohoto Parlamentu je jednoznačné a slouží jako varování. Bez Evropy obrany, obrana v Evropě bude ohrožena. Náš obranný průmysl může být ohrožen. Kapacity, které Evropa potřebuje, aby splnila svou odpovědnost za ochranu civilního obyvatelstva a předcházení masakrům a genocidám, mohou být ohroženy. Úloha Evropy jako globálního hráče v krizovém managementu může být ohrožena. Rozšíření evropské politické integrace o bezpečnost a obranu, jak umožňuje Lisabonská smlouva, je naléhavé a musí být urychleno. Není to jen v zájmu Evropské unie, ale také v zájmu NATO, protože obě organizace budou sklízet odměny za Evropu, která je lépe vybavena k zvládání rostoucích výzev bezpečnosti Evropanů a celosvětové bezpečnosti.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, NATO prokázalo svou užitečnost jako mezinárodní bezpečnostní organizace v době relativního míru v Evropě. Samozřejmě pocit bezpečí, jenž nám dává, je značně omezen rychlostí rozhodování v orgánech, které Alianci velí a také samotnými rozhodnutími. Navzdory tomu má NATO ve světové bezpečnosti stabilizující účinek. Pokusy o „změkčení“ NATO – oslabení jeho pozice rozšířením vojenských struktur Evropské unie – jsou chybou. Evropská unie má v současnosti problém dosáhnout shody v obtížných politických rozhodnutích, natož ve vojenských.

Evropská unie by se měla soustředit na posílení vnitřní bezpečnosti a zvýšení obranných schopností svých členů, zejména členských států, které sdílejí hranici se zeměmi, kde jsou populární krajní nacionalistické ideologie, a také členských států, které přitáhly zájem teroristických skupin. Evropská unie by se neměla příliš zapojit do opatření, která jsou zacílena na vytvoření velkých expedičních sil určených pro operace vně Evropy.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Pan Solana, vysoký představitel EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku, nám správně připomněl, kde jsme byli v roce 1990. Bylo by dokonce zajímavější zeptat se sami sebe, jakou společnou politiku jsme měli na začátku devadesátých let.

V té době bylo Evropské společenství bezmocné. Následně jsme viděli, jak jsou přání nahrazována vizemi, strategiemi, politickou vůlí a schopnostmi, což nás také pobízelo k akci, ne jen na evropské úrovni, ale také na té celosvětové. V průběhu těch let a zejména po historickém rozšíření v roce 2004, se kontext a ambice Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) velmi změnily.

Před deseti lety jsme byli do značné míry ponořeni do vlastních starostí. Dnes se ale můžeme podívat zpět na úspěchy, kterých jsme dosáhli a je nemožné představit si SZBP nebo Evropskou bezpečnostní a obrannou politiku (EBOP) bez celosvětového rozměru. S tímto na mysli nejsem překvapen, že všechny tři zprávy i mnoho našich kolegů nás upozornilo na novou situaci, potřebu strategických návrhů, větší jednoty a větší spolupráce mezi institucemi.

Toto vše bylo podepřeno konkrétními návrhy na zlepšení našich operačních struktur a našich politických rozhodovacích procesů, což z celého srdce podporuji. Souhlasím, že jsme dosáhli nového stádia co se týče naší společné politiky a v tomto ohledu bych rád upozornil na dvě otázky.

Za prvé se musíme blíže podívat na to, jak může finanční nebo ekonomická krize ovlivnit kontext naší společné politiky. Pevně věřím, že musíme být velmi pozorní k možným politickým následkům krize, zejména těm, které mohou nastat, pokud bychom čelili ještě hlubší měnové krizi.

Za druhé, v průběhu několika let jsem byl svědkem překvapivé skutečnosti, že mnoho našich partnerů chce, aby Evropská unie měla jednotnou zahraniční politiku a obrannou identitu, která je lépe vymezena a silnější. Jiným slovy, Evropská unie jako globální hráč je žádoucím řešením. V tomto duchu se mi zdá být důležité, abychom nahlíželi naše bilaterální partnerství z globálnějšího pohledu než jaký jsme doposud přijímali a abychom také rozvinuli inovativní přístupy k mnohostranným partnerstvím, které nejen že berou v potaz bilaterální zájem, ale slouží také ke stabilizaci širších regionů.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Paní předsedající, mezinárodní systém je v přechodné fázi a jsou zde pro nás všechny obrovské výzvy. Musíme proto přehodnotit a zlepšit vztahy mezi Evropskou unií a NATO,

abychom se zaměřili na společné hrozby, jako je terorismus, šíření zbraní hromadného ničení, nárůst mezinárodního pirátství a nové problémy způsobené klimatickými změnami.

Zároveň se ale domnívám, že je teď pro nás vhodná doba potvrdit úlohu Rady bezpečnosti OSN jako hlavního garanta mezinárodního míru a bezpečnosti. Nyní je nutné zreformovat organizaci a my jsme se ujali urychlení této reformy, aby OSN mohla na své důležité úkoly efektivněji reagovat.

Je pro nás také důležité zdůraznit, že všechny státy a mezinárodní organizace, včetně NATO, by se měly zdržovat výhrůžek a použití jakéhokoliv násilí, což se neslučuje s dodržováním cílů a principů charty zakládající OSN. NATO a Evropská unie mají společné zájmy a jejich vztahy by neměly být konkurenční. Potřebujeme vyváženější partnerství s lepší koordinací akcí a silnější spoluprací. Každá strana by ale měla respektovat nezávislost té druhé v rámci přijímání rozhodnutí a zajistit, aby došlo ke vzájemnému pochopení, když se liší vojenské odhady.

Nakonec bych ráda zdůraznila potřebu respektu k právu států na neutralitu a v tomto bodě bych ráda vyzvala k tomu, aby byla vyškrtána výzva směrem na Kyperskou republiku, aby vstoupila do Partnerství pro mír. Toto rozhodnutí je suverénním právem každého státu a Kypr je nezávislým a suverénním státem schopným rozhodnout o své budoucnosti.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Oslavme šedesátiny NATO. Máme před sebou velké summitu USA-EU-NATO. Návrat Francie do vojenských struktur NATO spolu s energií věnovanou evropské bezpečnosti a obranné politice je vynikající příležitost ke sladění evropské bezpečnostní strategie a možné nové strategie pro NATO. Ratifikace Lisabonské smlouvy dnes i poslaneckou sněmovnou České republiky vytváří nový kvalitativní stupeň pro evropskou obranu a bezpečnost. Postavme evropské společné velitelství. Racionalizujme evropský obranný trh. Věnujme prostředky do vědy a výzkumu, do Evropské obranné agentury, vytvořme statut evropského vojáka, zamezme duplicitám a doslovně obejdeme turecký syndrom. Využijme šance nové americké administrativy k opravdové spolupráci v Afghánistánu a v protiraketové obraně Evropy. Máme před sebou velkou šanci evropské bezpečnosti a obranné politiky jako motoru další integrace a bezpečnosti Evropy. Nepromarněme ji.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dovolte, abych řekl několik slov ke vztahům Evropské unie a Ruska. Podle mého názoru utváření společné zahraniční a bezpečnostní politiky nelze provádět bez dialogu s Ruskem. Do Evropské bezpečnostní agentury, jež zahrnuje Spojené státy, NATO, OBSE, mezinárodní dohody o odzbrojení, by mělo být v dialogu zahrnuto i Rusko.

Chtěl bych proto vyzvat Radu i Komisi, aby přijaly konstruktivní a otevřený postoj k případným rozhovorům mezi Evropskou unií, Spojenými státy a Ruskem o obnovení transatlantického dialogu v oblasti bezpečnosti založeného na helsinském procesu.

Jsem toho názoru, že tyto rozhovory by měly zahrnovat i diskuzi na téma protiraketové obrany. Evropská unie by v této otázce měla hrát mnohem větší roli než je tomu doposud. Podle mého názoru dohodu nelze nechat jenom na Spojených státech a Rusku. Toto evropská veřejnost od nás očekává.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Paní předsedající, Parlament je ve shodě ohledně společné zahraniční a bezpečnostní politiky pro Evropskou unii. Mezi hlavními politickými silami je v tomto shoda. Problémem, skutečným politickým problémem je, jak tohoto zásadního cíle dosáhnout.

Za prvé je zapotřebí co nejrychlejší ratifikace Lisabonské smlouvy. Ti političtí vůdci, kteří oddalují ratifikační proces smlouvy, oslabují rozvoj společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie. Je obtížné vážně hovořit o společné bezpečnostní politice Evropské unie bez Lisabonské smlouvy.

Za druhé bych rád zdůraznil otázku lidských práv v rozvoji vnější politiky EU. Politika by měla podporovat mezinárodní právo – mezinárodní humanitární právo, liberální demokracii a právní stát.

Za třetí, politika vyžaduje vážný rozvoj evropské obranné politiky, rozvoj vojenských struktur Evropské unie a rozvoj evropského obranného průmyslu.

Adrian Severin (PSE). – Paní předsedající, chci zmínit dva body. Za prvé hodnoty. Evropská unie je unií hodnot. Tyto hodnoty jsou kritérii pro vstup. Vedou nás v našem jednání. Jsou prostředkem k vybudování součinnosti s našimi externími partnery. Neměli bychom ale z naší vnější politiky udělat příležitost pro vývoz našich hodnot. Naopak se musíme naučit působit v různorodém světě a dokonce i respektovat právo ostatních na omyl.

Za druhé instituce. Současné mezinárodní instituce a mezinárodní právo byly formulovány a vytvořeny ve zcela odlišném světě. Každý den si uvědomujeme, že nejsou přizpůsobeny novým výzvám, novým příležitostem a novým hrozbám dnešního světa. Proto věřím, že by Evropská unie měla podporovat myšlenku nové konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, v širší Evropě – od Vancouveru po Šanghaj, ne jen po Vladivostok – aby byl vytvořen nový bezpečnostní prostor, prostor svobody a spolupráce. Myslím, že by to mělo být jednou z našich nejvyšších priorit a neměli bychom mít obavu z toho, že druzí na to možná mají jiný názor.

Luis Yáñez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Paní předsedající, především bych rád vyjádřil svou všeobecnou podporu třem zprávám, o nichž dnes diskutujeme.

Za druhé bych rád pogratuloval paní Ferrero-Waldnerové hlavně k tomu, co řekla o úzké spolupráci mezi jejím týmem a týmem pana Solana. Za třetí chci pogratulovat panu Solanovi, protože bez jeho osobnosti a tvořivosti by patrně Společná zahraniční a bezpečnostní politika nebyla tím, čím je dnes: právním a písemným základem, ani další vývoj strategického dokumentu z roku 2003 by nestačil k takovému vývoji Společné zahraniční a bezpečnostní politiky, k jakému došlo za posledních pár let. Za čtvrté bych rád řekl, že Lisabonská smlouva – o níž bylo dnes řečeno, že může být brzy ratifikována – bude v jeho rukách a rukách dalších z Evropské unie nepochybně větším a lepším nástrojem, jenž změní Unii v to, čím by měla být: v globálního hráče v plném smyslu toho slova.

Uzavírám s myšlenkou, kterou sám vyjádřil: Evropa musí být civilním hráčem a mocností s vojenskými prostředky, a ne vojenskou mocností.

Proinsias De Rossa (PSE). – Paní předsedající, vrátil jsem se o víkendu z návštěvy v Gaze a mám v úmyslu svých 60 vteřin strávit povídáním o tom, co považuji za tamní vážný problém. Náš princip bezpečnosti osob nás zavazuje reagovat na humanitární krizi, ale také nás zavazuje k tomu říci Izraeli, že toho už bylo dost a že už Evropa nemůže zůstat slepá k porušování práva Palestinců na sebeurčení.

Nejzávažnějším porušením tohoto práva je vytrvalá a úmyslná kolonizace Západního břehu a Východního Jeruzaléma Izraelem. Nyní je zde 500 000 osadníků, kteří neoprávněně obsazují území, které má zahrnovat hlavní území navrhovaného nezávislého palestinského státu. Je čím dál tím těžší věřit, že je Izrael opravdu pro nezávislý palestinský stát, když pokračuje v připojování dalšího a dalšího palestinského území – a dělá to dodnes.

Prohlášení, že Evropa a USA se vyslovují za řešení dvou států, což zahrnuje suverénní a životaschopný palestinský stát, nestojí ani za papír, na kterém jsou napsána, pokud neřekneme „stop“ Izraeli a jeho vztahu k osadám. Musejí být okamžitě zastaveny a nakonec vyklizeny, jinak na Blízkém východě nikdy nebude udržitelný mír, pane Solano.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Rád bych vyjádřil třem zpravodajům své uznání. Úloha NATO v evropské bezpečnostní architektuře se ukázala jako zásadní, nejen do současnosti, ale také nabízí skutečné šance po zbytek 21. století. Cítím, že Evropská unie a NATO musejí vzájemně spolupracovat a vyhnout se případnému soupeření

Silné, plodné transatlantické vztahy mohou poskytnout nejlepší záruku míru, bezpečnosti a stability v Evropě, spolu s respektem pro principy demokracie, lidských práv, právního státu a řádné veřejné správy. Jsme v historickém bodě, kdy se transatlantická spolupráce stala zásadní s cílem společně navrhnout novou bezpečnostní strategii pro Evropskou unii a novou strategickou koncepci pro NATO.

Na summitu NATO konaném v Bukurešti v dubnu 2008 spojenci uvítali politickou úlohu, kterou může mít Evropská unie, pokud rozvine akční kapacitu v oblasti bezpečnosti a obrany. Partnerství pro mír podporované NATO a projekt Východního partnerství, jenž podporuje Evropská unie, jsou životně důležité pro rozvoj demokracie a právního státu, stejně jako pro přechod k výkonné tržní ekonomice v určitých zemích černomořského regionu.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Pane Solano, jsem zde od třetí hodiny odpoledne, jen abych před Vámi promluvila o pobřežním pirátství a abych Vám mohla pogratulovat ke spuštění evropské námořní operace proti pobřežnímu pirátství ve vodách Indického oceánu. Víte, že vláda mé země je do této mise plně zapojena. Ráda bych Vám připomněla, že v dubnu začíná rybářská sezóna a že naši rybáři mají starost, jak jsou v současnosti síly v Indickém oceánu geograficky rozmístěny. Rádi by měli poblíž oblasti, kde budou lovit, nějakou ochranu; tedy dále na jih. Ráda bych na toto téma od Vás něco uslyšela.

Ráda bych Vám řekla, že mě tato operace přetrvávající přes vymezený časový rámec zajímá. Věřím, že by byla škoda, kdyby tolik společného úsilí zahrnujícího všechny tři pilíře najednou bylo náhle přerušeno na konci jednoho roku, zejména když vezmeme v úvahu, že se situace v Somálsku a v regionu patrně v krátkodobém nebo střednědobém horizontu nezmění nebo nezlepší.

Marios Matsakis (ALDE). – Paní předsedající, NATO je páteří evropské obrany, a o síly NATO se opírá bezpečnost naší Unie. Ale síly NATO na Kypru – Turecké síly NATO – nejsou silami svobody, ale okupace: okupace území EU. Nejenže tyto turecké síly způsobily na ostrově smrt a zkázu, když ho Turecko napadlo v roce 1974, ale dnes i nadále zapříčiňují rozdělení členského státu EU, způsobují strach a útlak jak mezi řeckými, tak mezi tureckými Kypřany a blokují nynější vyjednávání mezi představiteli obou komunit na ostrově.

Takže když diskutujeme o důležité úloze NATO v evropské obraně, bylo by správné mít na paměti, že EU ještě nevyvinula nezbytný tlak na Turecko, aby bezpodmínečně a okamžitě stáhlo svou okupační armádu NATO z Kypru. Nesouhlasíte se mnou, pane Solano? Možná neposlouchá. Nesouhlasíte, pane Solano, s tím, že by turecká armáda měla okamžitě Kypr opustit?

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, Ráda bych citovala příklad z Gruzie, abych Vám ukázala, jak daleko jsme od naší ambice na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, bez ohledu na úsilí našeho vysokého představitele a paní komisařky Ferrero-Waldnerové.

Nyní samozřejmě, pane Solano, žádáte o více kapacit a pomoci. Za sebe bych Vám položila tuto otázku: je v současnosti Evropská unie schopná splnit své závazky, zejména ve vztahu k dohodě o příměří, kterou jsme s Ruskem navrhli?

Samozřejmě komisařku chápu. Víme, do jaké míry byla Evropská unie přítomna a jak zasáhla rychle, ale dnes si také musíme být vědomi toho, že Gruzínci čelí ruské armádě, která je umístěna na území Abcházie a Jižní Osetie. Rozhodně nezpochybňuji obdivuhodnou práci civilní pozorovatelské mise přímo na místě. Co ale mohou naši pozorovatelé dělat na obranu civilistů proti každodennímu násilí? Moc ne, kromě toho, že působí jako svědci.

Navíc ambice SZBP, v případě Gruzie, bude posuzována podle naší odvahy konečně vyslat mírotvorné síly ke stabilizaci regionu, které jsme zahrnuli do naší politiky sousedství.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Ve třech zprávách, o nichž dnes diskutujeme, jsem narazil na některé případné, užitečné body k definování budoucích politik Evropské unie jako globálního hráče.

Rád bych učinil tři poznámky. Za prvé bych rád zdůraznil důležitost transatlantického hlediska zahraniční politiky EU. Musíme využít současného klimatu ve vztazích USA a otevřít novou kapitolu v této oblasti, abychom zvýšili svou moc na globální úrovni.

Za druhé, bezpečnostní rozměr Evropské unie musí být sladěn s bezpečnostním rozměrem NATO, abychom předešli duplicitě úsilí a nedostatku zdrojů.

Za třetí věřím, že EU musí použít evropskou bezpečnostní politiku a politiku spolupráce k posílení stability na Západním Balkáně, následně po vyjasnění statusu Kosova. Podle zvláštního představitele EU, Petera Faitha, je Kosovo nyní ve fázi „kontrolované nezávislosti“. I když pan Faith v průběhu nedávného slyšení v Evropském parlamentu odmítl používat pro Kosovo termín „protektorát EU“, uznal, že cesta k „úplné nezávislosti“ je dlouhá a obtížná. „Byl by zázrak, kdybychom naši misi dokončili do dvou let“, říká pan Faith.

Věřím ale, že musíme pro zapojení EU v Kosovu určit jasný časový rámec. Proto vítám iniciativu Komise uskutečnit studii, která se bude zabývat Kosovem, pokud tedy přispěje k úspěchu mise EULEX.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, dovoluji mi udělat pár poznámek a jednu zejména: myslím, že tato rozprava ukazuje na narůstající přijetí přístupu, který má Evropa v krizovém managementu a v prevenci konfliktů. Mnichovská konference o bezpečnosti potvrdila komplexní přístup, protože bezpečnost a rozvoj jdou ruku v ruce – nemůžete mít jedno bez toho druhého. Věřím, že tento evropský přístup je ústředním prvkem naší strategie podpory míru a bezpečnosti v našem sousedství, i ve vzdálenějších oblastech.

Funguje to, ale musí mít odpovídající zdroje, takže musíme pracovat na budování našich kapacit a schopností jak v civilní, tak ve vojenské oblasti a budeme se alespoň snažit hrát naši úlohu, jak jen to půjde.

Ráda bych ale také odpověděla na vaše otázky, zejména ty, které položil pan Saryusz-Wolski, předseda Výboru pro zahraniční věci, týkající se podfinancování rozpočtu SZBP. Je pravdou, že byl rozpočet letos snížen, ale to by nemělo být, jak doufáme, překážkou našim politickým ambicím v civilní EBOP, a to za předpokladu, že letos nebudou žádné nové významné mise. Je důležité pamatovat na to, že jsou z rozpočtu SZBP pokryté jen některé náklady – vybavení, smluvní členové personálu, zvláštní náhrady, na příklad zvláštní představitel EU – ale členské státy také platí náklady na jejich vyslaný personál. Rozpočet se zvýší – jak víte, ne letos, ale v roce 2013 – na 400 milionů EUR.

Co se týká převodů mezi rozpočtovými kapitolami, které zmínil pan Dombrovskis, Komise předkládá informace o převodech uvnitř rozpočtu SZBP se svými čtvrtletními zprávami rozpočtovému orgánu, a v posledních letech byly všechny vyhrazené částky rozpočtu SZBP přiděleny.

Dovolte mi okomentovat dvě specifické záležitosti: za prvé, bezpečnost osob. Bezpečnost osob je něco, co mě osobně velmi oslovuje, protože to musí být podporováno: svoboda od nouze a svoboda od strachu jako dobro zahraniční a bezpečnostní politiky. To je také uznáno v naší zprávě o Evropské bezpečnostní strategii (EBS) z roku 2008, jíž jsme oba dříve zmiňovali. Navíc zpráva EBS uznává, že bez rozvoje a odstranění chudoby udržitelný mír nebude existovat. Proto je toto velmi důležité a podpora lidských práv je také součástí této rovnice.

Konečně mi dovolu říci něco o systému včasného varování a prevenci konfliktů, o nichž mluvil pan Píks. Na obecné rovině souhlasím, že jako Evropská unie musíme více pracovat na raných fázích cyklu konfliktů, což znamená včasné varování, prevenci konfliktů a preventivní diplomacii. Ze strany Komise je jednou iniciativou, o níž v této oblasti hovoříme, posílit vazby s NNO jako součástí mírotvorného partnerství a také zlepšení využívání otevřených zdrojů informací. V budoucnu se ale budeme snažit posílit ranou prevenci. Víme, že je to velmi důležitá část.

Javier Solana, *vysoký představitel SZBP*. – Paní předsedající, budu velmi stručný. Rád bych poděkoval těm poslancům, kteří přednesli příspěvek a poznamenal jsem si jejich poznámky a otázky. Rozhodně budu s vámi v kontaktu, abych mohl odpovědět těm, kterým je nutno odpovědět důkladně.

Rád bych řekl, že je to podruhé, co máme v Evropském parlamentu rozpravu této povahy, téměř tříhodinovou diskusi o evropské bezpečnosti. Myslím, že je to velmi důležité a velmi doufám, že tato myšlenka vydrží i v budoucnu. Na adresu třech zpravodajů, velmi děkuji za vaši práci a můžete si být jisti, že budeme s vámi i nadále v budoucnu spolupracovat.

Jacek Saryusz-Wolski, *zpravodaj*. – Paní předsedající, toto je velmi široká a pro mě uspokojivá rozprava o úspěchu, mezerách a akcích, které aktuálně probíhají. Zhruba řečeno, řekl bych, že se jedná o syndrom napůl prázdné/poloplné sklenice v závislosti na tom, kdo se na ní dívá.

Některé otázky byly zodpovězeny alespoň hlavním proudem těch, kdo hovořili. Je v této oblasti pokrok? Ano. Je dostatečný? Ne. Dochází k většímu sbližování mezi institucemi jakými jsou Parlament, Rada, Komise a členské státy? Ano, je zde pokrok i když tato širokopásmovost zahraniční politiky Unie není dostatečně velká a zde odkazuji na Vaše slova, paní komisařko Ferrero-Waldnerová, v penězích. Pokud bychom měli více peněz nebo alespoň tolik, kolik navrhla Komise pro širokopásmové připojení ve venkovských oblastech – 1,5 miliard EUR – snad by členské státy byly, bez toho, že by musely platit, více ochotné účastnit se akcí SZBP. Dobře víte, že tato Sněmovna žádá, aby unijní rozpočet toto platil.

Cení si občané této zahraniční politiky? Odpověď je opět „ano“. Využíváme dostatečně zahraniční politiky k legitimizaci Unie? Odpověď je „ne“. Schopnosti: v širším smyslu slova, všechno, co je management prevence krizí a rychlá reakce, máme, co můžeme mít a – předpokládám, že pan Solana bude souhlasit – více. Již jsem se dotkl financí. V rámci právních a institucionálních nástrojů – Lisabon – všichni souhlasí, že v rámci předpisů Smlouvy potřebujeme více a lépe vybavených nástrojů.

Toto sbližování se uskutečňuje opatrně a rád bych vzdal poctu diskretním činům a diplomacii vysokého představitele, nejen vně, ale také uvnitř. Jak došlo k tomuto podobnému smýšlení? Když můžete, pane Solano, hovořit jménem celé Unie, musí zde nejdříve být úkon přesvědčit každého a každého do věci zatáhnout.

Byla vznesena otázka hodnot. Shodneme se na hodnotách? Ano, ale máme odlišné postupy a tato hodnotová osa vis-à-vis zájmu je také přítomna a nejlepší příklad, jak ji dostat do Střední Asie: byla přítomna v rozpravě o strategii ve Střední Asii.

Na závěr bych řekl, že jsem byl dojat tím, co řekl pan Solana – že prostřednictvím zahraniční politiky se EU identifikuje. Ziskává větší identitu. Co naším přístupem v Parlamentu přidáváme je, že dáváme více legitimacy,

což znamená i více moci. Z toho důvodu může být nedílnou součástí evropské integrace. Převládající rozprava ukázala, že v zahraniční politice existuje hlad po větším angažmá Evropy a že je zapotřebí většího sdílení evropského politického a materiálního kapitálu.

Předsedající. – Povolujeme zpravodajům o trochu více času, ale teď jsme již v časové tísní a už si to nemůžeme dovolit.

Karl von Wogau, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych několik bodů okomentoval.

Za prvé bych rád vysvětlil, proč jsem do své zprávy nezahrnul principy „bezpečnosti osob“ a „odpovědnost chránit“. Bylo to značně kontroverzní. Podle mého osobního názoru, tyto koncepty, které jsme zavedli, i když jsou velmi důležité, nejsou vhodné pro bezpečnostní politiku, protože mohou být zneužity k ospravedlnění vojenských intervencí po celém světě. Jedná se o velmi skutečné riziko, které předpokládám. A proto podporuji tyto dva koncepty, ale ne v bezpečnostní politice.

Bylo také řečeno, že připravuji vytvoření evropské armády a že k tomu ve své zprávě vyzývám. Rád bych vás požádal, abyste si celou zprávu znovu důkladně přečetli – s největší jistotou v ní slova „evropská armáda“ nenaleznete. Co ta zpráva říká je, že by peníze daňových poplatníků měly být v této oblasti vydávány lépe než tomu bylo doposud.

Pak zde máme Evropskou bezpečnostní strategii, která má nyní podporu všech. Práce, jíž bylo zapotřebí na ní vykonat, trvala několik let a byla velmi úspěšná. Podle mého názoru musí být dalším krokem vytvoření práce o provádění bezpečnostní politiky, bílá kniha o bezpečnostní politice. To je práce na další volební období parlamentu.

A konečně, věřím, že další rozhovory, které na toto téma povedeme, se musejí zabývat otázkou EUBAM Rafah: jak tuto misi oživit a jak by mohla být rozšířena.

Ari Vatanen, zpravodaj. – Paní předsedající, jen bych zopakoval, co řekl prezident Wilson v roce 1917 a co na příklad řekl náš ctěný kolega, pan Swoboda, před půl hodinou: národ sám nemůže problémy vyřešit. Tato Sněmovna a EU jsou toho důkazem. Musíme se učit z našich chyb. Ať už jsme jakékoliv profese, musíme pracovat společně: ve skutečném světě neexistuje vybírání třešniček, či jízda zdarma. Nemůžeme klást břemeno na nějaká ramena: musíme ho sdílet, protože jsme demokratické národy. To je vznešený důvod.

Občas mám problém pochopit, proč, když je vyřčeno slovo „NATO“, jsou lidé okamžitě – možná kvůli svému protiamerickému smýšlení nebo protivojenským sklonům – proti němu. Ano, jsme pacifisté. Kdo není pacifistou? Každý, kdo má zdravý rozum, je pacifista. Kdo chce utrpení; kdo chce válku? Ale musíme mít prostředky k jejímu předcházení. Musíme být proaktivní. Války přicházejí a odcházejí, pokud existuje takový přístup, ale mír musíme budovat aktivně.

Vyjadřuji uznání většině poslancům v této Sněmovně, kteří dnes večer opět prokázali, že konstruktivní, odpovědný zdravý rozum zvítězí; že je tato Sněmovna tím, čím má být: Sněmovna, která hledí kupředu, protože pokud nebudeme pracovat společně, mír bude mrtvý.

Dovolte mi jednu poslední poznámku. Pan Platini – mistr v kopané – zrovna v této chvíli hovoří v jiném sále. Byl jsem ve Francii, když došlo k masakru ve Rwandě – a to není namířeno proti Francii, ale jedná se o komentář k tomu, jak média podávají ve zprávách informace – skutečnost, že pan Zidane, fotbalová hvězda, měl bradavici na koleně, doslova přilákala více pozornosti než masakr ve Rwandě. Ne, nemůžeme mlčet: musíme být proaktivní; jinak takové události ve světě přehlédneme.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alexandra Dobolyi (PSE), písemně. – (HU) Jak by měla Evropa reagovat na skutečnost, že na jejích východních hranicích Šanghajská organizace pro spolupráci, regionální organizace složená z několika vynořujících se supervelmocí a států, bohatých na energetické zdroje, je stále silnější? Prostřednictvím Ruska hraničí ŠOS s EU, a proto si tato organizace nevyhnutelně zaslouží velkou pozornost EU. Analýzou členů a pozorovatelů ŠOS můžeme s jistotou dojít k závěru, že tyto země vlastní značný podíl světových zásob ropy a plynu.

V tomto světle je nevyhnutelné zabývat se otázkou nové strategie zaměřené na Rusko a Střední Asii a musíme také zahrnout vyhodnocení politických rizik specifických pro každou zemi.

Dovolte mi také zdůraznit, jak se ukazuje na sporu Ruska a Ukrajiny ohledně plynu, že současná zranitelnost EU a značná závislost na energiích podkopává rozvoj autentické, účinné a důsledné společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Kromě toho země reagují odlišně na základě svých historických zkušeností a finančních zájmů. O to více je dnes než kdykoliv v minulosti důležité přijmout jednotnou politickou akci a sladit nesouhlasné národní zájmy a postoje.

Pro EU je nezbytné zlepšit výkonnost a důslednost svých akcí na globální scéně. Ratifikace Lisabonské smlouvy a nástroje zahraniční politiky v ní načrtnuté mohou k tomuto cíli velmi přispět.

Vzrůstající potřeba EU fungovat efektivněji a pohotověji a události, které vyžadují racionální odpovědi, se vzrůstající naléhavostí volají po revizi organizačních a rozhodovacích mechanismů, které řídí naši zahraniční politiku a po zajištění vyhovujících strukturálních odpovědí.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Gratuluji panu Vatanenovi k jeho zprávě, kterou podporuji. Zejména podporuji myšlenku založení Operačního velitelství EU. Samozřejmě by NATO mělo být a je naším prvním místem, kam se obrátíme, když je bezpečnost ohrožena. Ale v průběhu rozhovorů Bushe a Gora před deseti lety, George Bush řekl, že kdyby byl býval prezidentem, do Kosova by nezasahoval.

Bez ohledu na mou antipatii k zahraniční politice Bushovy administrativy, mám pocit, že se jedná o dokonale rozumné stanovisko, které by Bush zaujal z hlediska vlastních zájmů USA. Nejedná se ale o postoj, který by mohla nebo měla Evropa následovat. Kromě silného morálního důvodu, že jsme měli odpovědnost chránit ty, kdo čelili genocidě Srbů, měli jsme také následky deseti až statisíců uprchlíků. V našem a jejich zájmu musíme mít kapacitu angažovat se bez Američanů. Abychom toho byli schopni, mít připravené stále Operační vojenské velitelství EU je malou cenou za takovou budoucí možnost.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Paní předsedající, Finsko se nemusí stydět za svá řešení bezpečnostní politiky. Finsko vně NATO je v dobré společnosti s Švédskem, Rakouskem a Švýcarskem. Je snadné se s nimi identifikovat. Neangažování se vůči NATO je moderní alternativou pro dospělý stát.

Začali jsme hovořit o měkkém NATO, když byl ve Spojených státech amerických „bojovný“ prezident vyměněn za „mírového“. Dá se předpokládat, že nadšené projevy o měkkém NATO za Obamy a ministryně zahraničních věcí, Hillary Clintonové, budou běžnějším jevem. Nechme ale uběhnout nějakou dobu a uvidíme, jak se NATO vyvine.

Můj osobní názor je, že se od doby, kdy selhal bipolární bezpečnostní systém, základní povaha NATO vůbec nezměnila. Na druhé straně propaganda o měkkém NATO je úspěšná.

Jen zírání směrem k Rusku (Rusko, Rusko, Rusko) nebo čekání na novou Zimní válku nepovede k ničemu. Ani NATO není řádnou odpovědí na větší problémy, kterým Finsko bude v brzké budoucnosti čelit a které jsou hlavně ekonomické povahy.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Vyhodnocení úlohy spojení NATO-EU musí začít uznáním, že se nedávno politický terén jak v Evropě tak v USA zásadně změnil, kdy Evropská unie má nyní legitimní úlohu, kterou hraje v globální bezpečnosti. Tato situace vyžaduje, aby se aliance stala „opětovně politickou“, aby se stala fórem pro otevřený dialog k diskusi o důležitých záležitostech, do nichž se musí zapojit. Upřímný transatlantický dialog na příklad týkající se nutného přístupu k vypořádání se s terorismem je naprostou nezbytností právě proto, že spojenci mají různé pohledy na způsob, jímž musí reagovat, když čelí této společné výzvě.

V současné situaci, kdy členské státy čelí stále narůstající škále výzev globální bezpečnosti, jdoucích od mezietnických konfliktů v bezprostřední blízkosti spojeneckého území po celosvětové teroristické sítě a šíření zbraní hromadného ničení, musejí přikládat zvláštní důležitost procesu reflexe a dialogu na toto téma a podporovat reformní proces aliance. Zvláště narážím na bezpečnostní problémy, které ovlivňují oblasti v bezprostřední blízkosti, kde může aliance sehrát klíčovou úlohu při vytvoření demokratických obranných a bezpečnostních institucí na Balkáně a v širším regionu Černého moře.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Potřebujeme společnou, důslednou a aktuální evropskou bezpečnostní politiku, která pomůže posílit naši evropskou identitu a umožní EU mluvit jedním, důvěryhodným hlasem na mezinárodní scéně.

Současná realita, které čelíme, přinášející s sebou velké výzvy jako je ekonomická krize, energetická bezpečnost, klimatické změny a řízení migrací, vyžaduje spolupráci a odpovědnost členských států, aby bylo možné ochraňovat jejich společné zájmy a podporovat mír, bezpečnost a respekt k územní integritě.

EU může mít vliv, pouze pokud mluví jedním hlasem a má k dispozici a efektivně používá nezbytné nástroje a pomáhá posílit spolupráci se sousedními státy.

Musíme myslet strategicky, aktivně se angažovat a důsledně jednat na globální úrovni. Potřebujeme také regionální bezpečnost a úzké vazby s důležitými regionálními hráči.

Strategická partnerství se sousedními zeměmi na východ od EU jsou nutností a musíme investovat do vztahů s Ruskem, rozvinout soudržnou strategii se společnými, vzájemně výhodnými závazky.

Musíme do sousedních zemí investovat, zejména do těch na východ od EU a nabídnout jim nezbytné pobídky, aby mohly pokračovat se svými reformami a musíme být schopni posílit přítomnost EU v oblasti. Máme k dispozici nové nástroje, jako je Východní partnerství, které nám pomohou s našimi partnery v regionu zavést nový, sjednocený přístup na vyšší úrovni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Mezinárodní bezpečnost je jednou z největších hodnot pro všechny strany mezinárodních vztahů. V dnešní době jsme svědky předefinování tohoto konceptu a posunu těžiště směrem k nevojenským faktorům, které ohrožují stabilitu a mezinárodní bezpečnost. Příklady takových ohrožení jsou organizovaný zločin, internetový terorismus, pirátství (můžeme to vidět při pobřeží Somálska), klimatické změny, nebezpečí vznikající ze světové ekonomické krize. Zatímco Evropská unie zaměřuje svou pozornost na budování společných vojenských nástrojů, jako jsou například Eurocorps, Evropská letecká dopravní flotila, stále Operační velitelství EU, nesmí zároveň zapomínat na ostatní hrozby, které jsou neméně důležité. Více pozornosti by mělo být věnováno budování orgánů a institucí, které by nám pomohly překonat finanční situaci způsobenou světovou ekonomickou krizí a ochraně přirozeného prostředí a biologické rozmanitosti. Na vnitřní hrozby, jakými jsou drogy, chudoba ve společnosti a internetový zločin, také nelze zapomínat.

Všechny tyto prvky jsou důležitými faktory, které ovlivňují mezinárodní bezpečnost, bezpečnost Evropské unie a každého národa. Bez řešení těchto zásadních otázek není vytvoření stabilní Evropské bezpečnostní strategie možné.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Společná bezpečnostní politika je tématem, které bylo mnohokrát diskutováno a o němž bylo mnoho napsáno. Evropská unie je na regionální a globální úrovni stále důležitějším partnerem. Přesně z tohoto důvodu cítím, že musí být Evropská unie viditelně aktivní v rámci svých hranic a proaktivní v jakékoliv části světa.

Poté, co jsem dnes prostudoval tři zprávy: 2007 Výroční zprávu o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutí SZBP v roce 2007, o Evropské bezpečnostní strategii a EBOP o úloze NATO v bezpečnostní struktuře EU, věřím, že můžeme dojít ke třem závěrům:

1. Evropská unie musí mít společnou bezpečnostní politiku schopnou pomáhat demokraciím uvnitř svých hranic a partnerství se sousedními zeměmi.
2. Evropská unie musí promítat obraz sebe jako jednotného celku a potřebuje sílu rychlé reakce schopné zasáhnout kdykoliv na podporu míru, demokracie a lidských práv.
3. Evropská unie musí posílit svou pozici celosvětově a i nadále jednat jako činitel stability a rovnováhy mezi velmocemi ve světě.

Katrin Saks (PSE), písemně. – (ET) Pane předsedající, ráda bych svému kolegovi, panu Vatanenovi, poděkovala za jeho dobrou zprávu o synergii mezi EU a NATO. Celkové zintenzivnění spolupráce a partnerství, rozumné využívání zdrojů a vyhnutí se duplicitě, výzva k členům obou organizací a jejich větší pružnosti, orientaci na cíl a pragmatičnost – tato zpráva obsahuje vše, co jsme v Evropě a také v Evropském parlamentu vždy zdůrazňovali v našich stanoviscích.

Mezi ostatními důležitými rysy této zprávy jsem našla doporučení, aby kandidátské země Evropské unie, které jsou zároveň členskými státy NATO, získaly jakýsi dočasný status při Evropské obranné agentuře (EOA). To by zcela určitě bylo řešením pro turecké otázky z hlediska NATO.

Zpráva o EBOP a EBS připravená naším kolegou, panem von Wogauem, se celkově trefila do černého. Zpráva o EBS, která byla v prosinci schválena Radou, odpověděla na většinu otázek, které byly vzneseny. Nové

aspekty představené ve zprávě a stanoviska řídící aktivity EU, jež se vztahují k bezpečnostním otázkám, pomohou EU postavit se za své bezpečnostní zájmy efektivněji, jak zpráva pana von Wogaua doporučuje. Nasměrování zprávy směrem k EU, která vyhledává spolupráci s ostatními partnery, lze doporučit. Děkuji vám!

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), písemně. – (RO) Rád bych vyjádřil svou podporu zprávě pana Saryusz-Wolského, která správně zdůrazňuje, že úkol zaručit evropským občanům energetickou bezpečnost se musí stát důležitou prioritou ve společné zahraniční a bezpečnostní politice EU.

Rád bych řekl nahlas a jasně: bezpečnost našich energetických zdrojů a zejména diverzifikace zdrojů dodávek plynu zůstane jen krásným snem, pokud nevybudujeme plynovod Nabucco.

Projekt Nabucco musí být přijat celou EU jako strategický cíl. Vyžaduje jak značné finanční investice, tak zejména účinnou Evropskou zahraniční a bezpečnostní politiku. Účinná politika poskytuje záruky regionální stability v oblasti, kudy plynovod povede. S tímto cílem na mysli musíme vyvinout všemožné úsilí a poskytnout naší Společné zahraniční a bezpečnostní politice srozumitelnou a vysoce účinnou strukturu, kterou tak nutně vyžaduje, aby mohla dosáhnout hmatatelných výsledků.

Myslím si na příklad, že EU potřebuje vyššího úředníka pro zahraniční energetickou politiku, jenž bude požívat silné politické podpory a bude mít k dispozici nezbytné nástroje k tomu, aby mohl konat.

Jsem si vědom toho, že EU musí pro svou Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku vyčlenit dostatečné finanční a lidské zdroje, aby bylo možné dosáhnout konkrétních výsledků, které od nás evropských občanů očekávají.

Daniel Stroz (GUE/NGL), v písemné formě. – Zásadně odmítám zprávu o evropské bezpečnostní strategii a evropské bezpečnostní a obranné politice v předloženém znění (A6-0032/2009). Tato zpráva je typickým projevem militarizace Evropské unie a důkazem toho, že v bezpečnostní sféře Unie mají vojenské prostředky a opatření nahrazovat, ba vytlačovat potřebná opatření politického charakteru. Řada závěrů a požadavků obsažených ve zprávě je v příkrém rozporu s tím, že Unie by měla být budována jako mírový projekt. Není divu, že občané EU, pokud mohou projevit své stanovisko, se staví proti Lisabonské smlouvě mimo jiné i pro zakotvení militaristického charakteru EU. Zcela scestné a nebezpečné je stanovisko obsažené ve zprávě, které na jedné straně hovoří o bezpečnostních zájmech EU a na druhé straně kritizuje Rusko za hájení jeho zcela legitimních bezpečnostních zájmů na Kavkaze.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Dámy a pánové, skutečnost, že v této Sněmovně diskutujeme tři zprávy, které se vztahují k obraně a bezpečnosti, je výrazem naší velké politické odpovědnosti vůči občanům Evropy v předvečer summitu NATO. Zavedená praxe přijímání usnesení o hlavních hlediscích a rozhodnutích zprávy o společné zahraniční politice a bezpečnosti Rady je vynikající příležitostí vyzvat členské státy, aby uplatnily tuto praxi na národní úrovni.

Je zejména důležité vybudovat nezávislou akademickou kapacitu k analýze a vyhodnocení Evropské bezpečnostní a obranné politiky v tandemu s národními bezpečnostními politikami. To vytvoří základ pro veřejnou rozpravu o EBOP skrze síť analytických středisek umístěných v členských státech.

Není možné pracovat na bílé knize o bezpečnosti a obraně v EU, pokud členské státy nepřenesou dokument do svých národních strategií. To zahrnuje posílení národní analytické kapacity a schopnosti realizovat vzdělávání a školení s pomocí počítače, aby bylo možné testovat a chopit se nových koncepcí v oblasti civilně-vojenské spolupráce.

Musíme povzbudit členské státy, aby realizovaly společný strategický přezkum ve sféře bezpečnosti, aby bylo možné v průběhu rozvoje nové strategické koncepce NATO v kontextu EBOP stanovit spolehlivý základ součinnosti mezi EU a NATO.

20. Barcelonský proces: Unie pro Středomoří (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0502/2008) paní Napoletanové, předložená jménem Výboru pro zahraniční věci, o Barcelonském procesu: Unii pro středomoří (2008/2231(INI)).

Pasqualina Napoletano, zpravodajka. – (IT) Paní předsedající, paní Ferrero-Waldnerová, pane Vondro, dámy a pánové, Parlament v této zprávě předkládá návrh na konstruktivní příspěvek k plánu na posílení evropsko-středomořského partnerství.

Návrhy, které vzešly z pařížského summitu konaného dne 14. července, vytyčily dva cíle, které stojí za naši podporu. Prvním z těchto cílů je dát praktickou podobu hospodářským, regionálním a environmentálním projektům a dosáhnout jejich větší účinnosti vytvořením sekretariátu pověřeného tímto úkolem, získáním finančních prostředků z veřejných i soukromých zdrojů; druhým z nich je posílení politického dialogu v rámci celého procesu prostřednictvím nových institucí, jako je spolupředsednictví, schůzka na nejvyšší či vládní úrovni a pravidelná setkání ministrů zahraničních věcí. Ráda bych v této souvislosti zdůraznila roli Středomořského parlamentního shromáždění, jež bylo uznáno jak pařížským, tak marseillským dokumentem.

Parlament chce být nápomocen při hledání východiska ze slepé uličky, do níž vyústily tragické události v Gaze. Mnoho ovšem závisí na politikách, které přijme nová izraelská vláda, k jejímuž sestavení dojde po volbách. Ráda bych nicméně poukázala na to, že Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění se v brzké době sejde a prokáže úlohu, již by parlamenty měly hrát, a to i v této tak obtížné situaci.

Chceme zdůraznit hodnotu institucí, v nichž mají zastoupení jak Evropská unie, tak země jižního a východního Středomoří, a zároveň upozornit na to, že je zcela zásadní, aby se celý proces neomezil výlučně na mezivládní přístup. Věříme v širokou účast občanské společnosti a ze strany sociálních partnerů, a to nejen kvůli hospodářské krizi, jež může zhoršit problémy, v některých lokalitách beztak již nabývající hrozivých podob, jako je nezaměstnanost a vzrůstající migrační tlaky, přispívající k ještě obtížnější zvladatelnosti tohoto fenoménu. Žádáme, aby se více pozornosti věnovalo otázkám lidských práv, která mají větší či menší vliv na chování všech partnerských zemí.

Co se týče institucí, dovolu mi připomenout, že vstoupí-li v platnost Lisabonská smlouva, Evropská unie by si tímto způsobem mohla zajistit soudržné a strukturované zastoupení v podobě nových funkcí předsedy Rady a evropského ministra zahraničních věcí. Do té doby by bylo žádoucí zajistit kontinuitu evropské přítomnosti, přinejmenším v podobě spolupředsednictví. Jsme si vědomi toho, že české předsednictví má tuto věc na zřeteli, a věříme, že i u švédského předsednictví se tato zpráva setká s ochotným přijetím.

Paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych poděkovala všem svým kolegům poslancům i úředníkům ze všech politických skupin a výborů, kteří vyjádřili své stanovisko. Ti všichni přispěli k návrhu této zprávy, která se, jak věřím, těší široké podpoře.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, dovolu mi vyjádřit své poděkování za to, že mohu přispět do dnešní diskuse týkající se otázky Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří. Je mi známo, že Parlament tuto otázku sleduje se zvláštním zájmem. Zvláštní uznání si zasluhuje paní Pasqualina Napoletanová. Návrh usnesení, o kterém budete posléze hlasovat, tak představuje cenný příspěvek k naší společné práci.

Na pařížském summitu, který se konal loni v červenci, došlo k vytvoření Unie pro Středomoří a založení partnerství postaveného na probíhajícím barcelonském procesu. Stávající střídavé předsednictví pokládá posílení tohoto partnerství za prioritu. Lisabonská smlouva sice ještě nenabyla účinnosti, ale mohu vás ujistit, že v duchu spoluvlastnictví přikládáme rozvíjení této iniciativy a obzvláště pak regionálním projektům velký význam. Tyto projekty jsou důležité. Občanům daného regionu jsou konkrétním znamením toho, že partnerství slouží jejich zájmům.

Unie pro Středomoří není pouze mechanismem spolupráce. V rámci evropské politiky sousedství se i nadále uplatňuje její bilaterální rozměr, který má v některých případech navíc i předvstupní rámec – v případě Mauritánie rovněž rámec AKT.

Tyto postupy společně napomáhají v jednotlivých zemích k reformám a posilují regionální spolupráci. Politika sousedství má samozřejmě i svůj důležitý východní rozměr a my velmi vítáme souběžné rozvíjení této politiky.

Pařížský summit přinesl shodu o tom, že je třeba pokročit s prací ve čtyřech klíčových oblastech: odstranění důsledků znečišťování Středozemního moře, mořské a pozemní dálnice, civilní ochrana a rozvoj alternativních zdrojů energie, například prostřednictvím středomořského solárního programu.

Zvláštní pozornost je věnována rovněž vyššímu vzdělávání a výzkumu a v rámci Iniciativy na rozvoj podnikání ve Středomoří také podpoře podnikání. Jak bylo dohodnuto loni v Marseille, technické aspekty projektových návrhů podávaných v této oblasti bude vyřizovat sekretariát se sídlem v Barceloně.

Vedle těchto specifických projektových oblastí se budou konat ministerské konference Unie pro Středomoří, které se budou zabývat řadou globálních problémů, jež se dotýkají nás všech. Mezi ně patří úsilí o zajištění

míru a bezpečnosti v regionu, sociální a geopolitické dopady hospodářské krize, environmentální problémy, řízení migračních toků a postavení žen v našich společnostech.

Existují dvě oblasti spolupráce, které jsou, jak vím, důležité pro tento Parlament, a které mají i naši plnou podporu. První je meziparlamentní spolupráce, kterou umožnilo vytvoření Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění a jeho výborů. Tato iniciativa je klíčová pro rozvoj silné parlamentní dimenze Unie pro Středomoří. Jak na to poukazujete ve svém usnesení, bude napomáhat posílení jeho demokratické legitimacy. Napomůže rovněž k prosazování základních hodnot, na nichž je založena Evropská unie. Velmi také vítáme způsob, jakým jste vy i váš předseda tuto iniciativu přijali, a máte naši plnou podporu.

Druhou oblastí, která by se měla stát, jak se domnívám, naším prvořadým zájmem, je rozvoj mezikulturních vztahů. To má svůj zcela zásadní význam, máme-li přispět k většímu porozumění mezi kulturami ve středomořském regionu. Občanská společnost, místní sociální a regionální partneři, ti všichni by se měly zapojit. Obzvláště významnou úlohu v této oblasti má Nadace Anny Lindhové.

Unie pro Středomoří nám nabízí potenciál k rozvíjení lepších vztahů mezi jejími členy. Události z nedávné doby ukázaly, že to není snadný podnik, zároveň však podtrhly důležitost naše dalšího úsilí o dosažení tohoto cíle. Velmi jasně si uvědomujeme těžkosti, s nimiž se musí v důsledku krize v Gaze vyrovnávat obyvatelé tohoto regionu. Jak víte, vedla tato krize k odložení dalších setkání Unie pro Středomoří, předsednictví však věří, že regionální spolupráce a dialog je cestou k dosažení míru, budování důvěry a zajištění prosperity, a očekáváme, že práce v rámci Unie pro Středomoří bude co nejdříve opět pokračovat.

V současnosti se již připravuje demarše českého předsednictví EU a francouzského spolupředsednictví Unie pro Středomoří jménem zemí EU, které jsou členy Unie pro Středomoří, nakonec možná i ve spolupráci s egyptským spolupředsednictvím, adresovaná našim arabským partnerům. Jejím záměrem je vyzvat k tomu, aby bezprostředně po summitu v Dohá, kde se koncem března sejde Liga arabských států, došlo k automatickému a bezpodmínečnému obnovení všech aktivit Unie pro Středomoří. Máme v úmyslu využít příležitosti, kterou nabízí dárcovská konference o Gaze, jež se bude konat 2. března v Šarm el-Šeikh v Egyptě, aby zde další postup zvážili tři ministři zahraničních věcí: Karel Schwarzenberg, ministr zahraničních věcí České republiky; Bernard Kouchner, ministr zahraničních věcí Francie; a ministr zahraničních věcí Egypta.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, paní Napoletanová, nejprve mi dovolu, abych vám poblahopřála k odvedené práci, neboť díky této práci vznikla zpráva, která je opravdu důležitá, a to hned na několika rovinách.

Je důležitá zaprvé proto, že je skutečně pozitivním a konstruktivním příspěvkem Evropského parlamentu k vymezení soudržné evropsko-středomořské politiky, což je pro nás výzva, kterou musíme brát vážně.

Dále, jak správně podotýkáte, Unie pro Středomoří potřebuje další doplnění. Nemůže se odehrávat na čistě mezivládní úrovni, musí být náležitým způsobem doplněna tím, že se otevře účasti dalších hráčů, jako jsou místní a regionální orgány. Je důležité zintenzivnit její parlamentní rozměr posílením úlohy Parlamentního shromáždění a zajistit trvalou účast občanské společnosti.

Je pravda, že úloha Unie pro Středomoří spočívá v tom, aby v zájmu obnovení rozvíjela na institucionální a politické úrovni kooperativní povahu regionálního partnerství. Zároveň je ale také pravda, že toho lze dosáhnout pouze na základě barcelonského *acquis*, které je třeba dále rozšířit a konsolidovat.

Regionální spolupráce financovaná Komisí je součástí tohoto *acquis*. Není tedy žádný důvod k tomu, abychom je dnes zpochybňovali. Dává naopak podporu a záruky soudržnosti akcí, které Evropské unie v daném regionu podniká, zejména pak i proto, že jeho cíle jsou v dokonalém souladu se snahami evropské politiky sousedství, základním rámcem našich bilaterálních vztahů se zeměmi daného regionu.

Totéž platí i o souladu s metodami Společenství, které se uplatňují v rámci mechanismů rozhodování a určování priorit v Evropské unii, neboť Unie pro Středomoří je iniciativa tvořící neoddelitelnou součást evropského rámce.

Pane předsedající, ustavující summit Unie pro Středomoří si, jak víte, vytyčil tři cíle: znovuoživení evropsko-středomořských vztahů, změnu institucionálního řízení těchto vztahů ve prospěch společného vedení iniciativy a konečně krystalizaci mnohostranné spolupráce mezi Evropskou unií a jejími

středomořskými partnery při práci na projektech, které přinesou subregionální integraci a které by mohly přispět ke zmenšování rozdílů ve vývoji mezi oběma břehy Středozemního moře.

Tyto rozdíly je třeba skutečně zmenšovat, a to cestou hospodářského rozvoje, čilejšího obchodu a větších investic. Vedením dialogu a politickým řešením konfliktů musíme čelit ideologickému radikalismu, jemuž nedostatečný rozvoj a pocit nespravedlnosti poskytuje živnou půdu. Jak jste řekla, musíme mít odpovědnou a jednotnou migrační politiku, abychom mohli mít prospěch z demografické stabilizace Evropy a z demografického růstu středomořských zemí. To je několik příkladů problémů, k nimž se spolu s našimi partnery v rámci Unie pro Středomoří musíme postavit čelem.

Je nám samozřejmě jasné, že těchto cílů nemůžeme dosáhnout bez parlamentní podpory, a to jak ze strany Evropského parlamentu, tak ze strany Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění. V tomto duchu pracujeme a jsme při tom pevně přesvědčeni, že ve všech těchto záležitostech se Evropská komise bude moci spoléhat na vaši spolupráci, za niž bych vám předem ráda poděkovala.

Zároveň si ovšem uvědomujeme, že velmi znepokojivá situace, která nastala na Blízkém Východě po válce v Gaze – která byla předmětem dnešní diskuse – nás skutečně staví před problém: nemůžeme ponechat Unii pro Středomoří v politickém vakuu. To byla vždy naše slova. A taková je ovšem i skutečnost.

V důsledku toho nyní došlo k pozastavení práce, čehož osobně velmi lituji, ale samozřejmě věříme, že v určité fázi se k této práci znovu vrátíme. Velmi důležité bude setkání, které se bude konat v Šarm el-Šeikh a při němž bude hrát Komise jako jeho spolusponzor samozřejmě důležitou roli. Věřím, že v následující době se uskuteční řada dalších setkání. Vykonáno bylo ve skutečnosti již mnoho práce a práci, kterou dělá, bere Komise velmi vážně.

Hodně se také udělalo, pokud jde o pravidla řídící fungování sekretariátu, která již existují a která by měla Barceloně umožnit, aby zahájila svou práci.

Vural Öger, *navrhovatel stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod – (DE)* Pane předsedající, paní Napoletanová, dámy a pánové, Unie pro Středomoří by měla přezkoumat barcelonský proces, který byl spuštěn v roce 1995. Skutečnost je dnes bohužel taková, že nedávná blízkovýchodní krize znemožnila, aby tento projekt vydal své plody. Zřízení sekretariátu v Barceloně bylo odloženo na neurčito, a přislíbené peníze proto nelze uvolnit.

Až doposud se tudíž nedostavily žádné hmatatelné výsledky, čehož velmi lituji. Kladu si otázku, jestli jsme se nesoustředili příliš na instituce a není-li právě to důvodem současné patové situace. Nepodcenili jsme vliv politických krizí na Unii pro Středomoří?

Jak můžeme zajistit další pokračování projektů? V historii evropské integrace jsme až doposud byli úspěšní v oblasti hospodářství a obchodu. Výbor pro mezinárodní obchod se z toho důvodu zabýval otázkou, jak bychom své úspěšné mechanismy mohli použít i u našich sousedů v jižní Evropě. Jedním z cílů je vytvoření oblasti volného obchodu do roku 2010, ale i zde to vážne. Právě z toho důvodu, že politické konflikty tento proces blokují, měli bychom posílit hospodářskou oblast.

Mezinárodní obchod by mohl mít blahodárný vliv nejen na hospodářskou, ale také a zejména na politickou a sociální situaci v regionu. Regionální hospodářská integrace má v tomto ohledu zásadní význam. Naši jižní sousedé musí rovněž těsněji navzájem spolupracovat.

Současné je třeba, aby země, které již mají rozvinutou síť bilaterálních obchodních vztahů, došly k přesvědčení, že mnohostranný rozměr spolupráce s sebou nese přidanou hodnotu. Důležitou úlohu zde bude mít informování místních občanů o výhodách hospodářské integrace. Takový by byl jeden z kroků ke stabilizaci situace v jižním Středomoří. V zájmu nás všech, zejména ovšem v zájmu občanů tohoto regionu bych si přál, aby k ní došlo.

Íñigo Méndez de Vigo, *navrhovatel stanoviska Výboru pro ústavní záležitosti – (ES)* Jeden básník ze Středomoří, narozený v Sète, řekl, že báseň není nikdy skončena, pouze opuštěna. Věřím, že něco podobného se přihodilo barcelonskému procesu: neskončil, byl pouze opuštěn – přinejmenším zčásti.

S ohledem na to se proto také Parlament domnívá, že úsilí o vdechnutí nového života do barcelonského procesu, vyvinuté v době francouzského předsednictví, mají svůj velký význam. Z tohoto důvodu jsme také ve Výboru pro ústavní záležitosti aktivně spolupracovali na zprávě paní Napoletanové, jíž bych zde rád poděkoval za její trpělivost a pochopení.

Proč se, pane předsedající, Výbor pro ústavní záležitosti zabýval touto otázkou? Z několika důvodů. Zaprvé proto, aby zaručil kontinuitu barcelonského procesu a Unie pro Středomoří. Zadruhé, aby předešel zdvojení struktur a začlenil tento proces do institučního rámce Unie. Zatřetí, aby vyjádřil, jak již řekla paní Ferrero-Waldnerová, že se nejedná pouze o mezivládní procese, a zdůraznil jeho parlamentní rozměr.

To bylo také důvodem toho, že jsme ve Výboru pro ústavní záležitosti trvali na podmínkách, které vyslovil již pan předseda Pöttering 13. července 2008. Tyto podmínky se týkají toho, jakým způsobem se má Parlament jednou ročně scházet, jeho organizace podle skupin na základě politické příbuznosti a vytváření poradních zpráv.

Rovněž jsme se snažili pomoci Radě v případě důležitých rozhodnutí, která musela učinit. Pane Vondro, tato sněmovna si přeje spolupráci s Radou a již jsme stanovili kritéria, jež by mělo splňovat hlavní sídlo nové Unie pro Středomoří. Shodou okolností splnilo tato kritéria město a země, jež velmi dobře znám; Výbor pro ústavní záležitosti se rozhodl, že dobrým hlavním sídlem bude Barcelona. Toto rozhodnutí bylo krátce poté uznáno ze strany ministrů, což, pane předsedající, opět dokládá vůli spolupracovat s Radou.

Svůj projev jsem zahájil citací z Paula Valéryho; dovolte mi tedy i skončit jedením z jeho veršů: *Tu n'as que moi pour contenir tes craintes*'.

Věřím, že slzy, které by mohly téci na obou březích Středozemního moře, nemůže usušit nic více než úspěch této Unie pro Středomoří. Věřme tedy, pane předsedající, že se dostaví, a ještě jednou díky paní Napoletanové za její pochopení a pomoc.

Vito Bonsignore, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, blahopřeji paní Napoletanové k jejímu úsilí a k rovnováze, již bylo v této záležitosti dosaženo, a děkuji paní Ferrero-Waldnerové, která naši práci vždy pozorně sledovala, za její důležité dílo, které na světě koná.

Všichni nyní musíme dokázat svou jednotu, protože problémy a výzvy, před nimiž ve Středomoří stojíme, jsou velmi obtížné. Musíme usilovat o to, aby Evropa vzhledem k tomu, že strategicky stojíme po boku Spojených států, měla silnější, vlivnější úlohu.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů podnikla v průběhu let již spoustu kroků, aby Evropě zajistila ještě silnější a ještě přitažlivější úlohu. Nestačí jen financovat; samotné financování samo o sobě už nepřináší dostatečné výsledky; to, co se žádá, je nová a zásadní politická akce. Jednou z mnoha společných výzev je zvládnutí imigrace do Evropy. Tento problém nelze řešit na základě spolupráce s politickou opozicí a neřeší jej ani populismus; je třeba spíše vykonávat přísné kontroly, které zajistí dodržování zákona a úmluvy o lidských právech.

Unie pro Středomoří, Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění a společná zahraniční politika ve vztahu k jižním zemím, to vše jsou vynikající a legitimní nástroje, které lze využít k vytvoření silnější, významnější a věrohodnější role pro Evropu.

Má politická skupina bude z tohoto důvodu hlasovat proti pozměňovacím návrhům, které předložila extrémní levice; domníváme se, že jsou nanejvýš sporné a nepříliš konstruktivní. Mé politické křídlo se snaží, aby tato důležitá aktivita, jejíž význam bude do budoucna zcela zásadní, získala nový podnět, a podporujeme proto obnovení činnosti Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění, a to nikoli v podobě pouhého diskusního fóra, nýbrž v podobě místa, kde je možné činit společná rozhodnutí, která mají význam pro naši budoucnost a budoucnost všech, kdo žijí na březích Středozemního moře.

Carlos Carnero González, jménem skupiny PSE. – (ES) Jménem Skupiny sociálních demokratů bych nejprve rád poblahopřál paní Napoletanové k její vynikající zprávě, kterou nám dnes odpoledne představí, ale především a hlavně k tomu, že za projektem evropsko-středomořské spolupráce stojí *da prima ora*. Bez její práce a jejích podnětů bychom si Evropsko-středomořské parlamentní fórum, resp. jeho nástupce, Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění, neuměli ani představit a ocitali bychom se nyní v situaci, že budeme teprve usilovat o získání úlohy, která nám jako zástupcům občanů v tom, co se zde snažíme budovat, přísluší.

Rád bych navázal na svého kolegu, pana Méndeze de Vigo, který s oblibou vždy cituje velké literární postavy, abych zde připomněl jednu větu z Shakespearova *Krále Leara*, kde se říká: „Není nejhůř, říkáme-li ještě, že je nejhůř.“ Snažili jsme se jednat přesně naopak, protože v době, kdy situace na Blízkém Východě byla horší než kdy předtím, vytvořili jsme nástroj, jehož cílem je přispět k politickému, hospodářskému a sociálnímu rozvoji v celém regionu a vytvářet základní rámec pro řešení konfliktů. To je konečným smyslem Unie pro Středomoří. To je smyslem Unie pro Středomoří, která nevznikla *ex novo*, nýbrž vyrostla z hlubších kořenů

barcelonského procesu a přinesla při tom s sebou vznik nových institucí, jako je stálý sekretariát, jehož sídlem se stane Barcelona. To je něco, co jsme jako Evropané, jako obyvatelé Středomoří, jako Španělé a parlamentní zastupitelé uvítali a oč jsme svého času také žádali. Je to rovněž přijetí Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění v té úloze, jaká by mu měla připadat: v úloze místa, kde se parlamentní zastupitelé a občané mohou sami v rámci této Unie vyjádřit.

Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění musí dostat, co mu náleží: úkoly v oblasti konzultací, monitorování a překládání návrhů. Unie pro Středomoří musí být založena na společném řízení, musí mít dostatečné finanční prostředky a musí se zaměřovat na regionální integraci a uspokojování potřeb občanů. Tímto způsobem budeme schopni vybudovat Středomoří míru, solidarity a spolenectví civilizací.

Marios Matsakis, *jménem skupiny ALDE*. – Pane předsedající, také bych chtěl poblahopřát paní Napoletanové, nejen za její vynikající zprávu, kterou vytvořila, ale také za cennou spolupráci, již nabídla stínovým zpravodajům. Téma této zprávy je krajně důležité, neboť se jedná o to, zda budeme mít evropsko-středomořskou unii států spojených poutem přátelství a spolupráce a směřujících ke společnému cíli, jímž je dosažení míru, stability a prosperity jejich občanů.

Není to úkol nijak snadný, přinejmenším už proto ne, že není snadné vyřešit – a někdy dokonce vůbec jen zvládat – regionální konflikty, jako je izraelsko-palestinský problém. Naděje se ovšem nelze vzdávat a k tomu, abychom ji udržovali při životě, nám může být jediné dobrá právě Unie pro Středomoří. A kdo ví? Možná se díky ní podaří obrátit naději ve skutečnost v podobě dlouhodobé stability a trvalých řešení regionálních problémů.

Je důležité v této rozpravě připomenout, že k zahájení navrhovaného projektu přispělo významnou měrou francouzské předsednictví, a stejně tak důležité je i zopakovat, že Unie pro Středomoří se nepředkládá jako alternativa plánovaného vstupu Turecka do EU. Měli bychom si být jisti, že turecký lid ví a chápe, že v tom není žádný skrytý úmysl či klam.

Konečně co se týče pozměňovacích návrhů, které máme před sebou, skupina ALDE společně se skupinou PSE souhlasí s pěti kompromisními pozměňovacími návrhy, jejichž cílem je zprávu ještě o něco vylepšit. Dalšíh pět pozměňovacích návrhů, které předložila skupina GUE/NGL, se nejev jako příliš užitečné a má skupina je nepodpoří.

Ještě jednou blahopřeji paní zpravodajce.

Salvatore Tatarella, *jménem skupiny UEN*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, z celého srdce podporuji každou iniciativu, jejímž cílem je rozvoj Unie pro Středomoří.

Z tohoto hlediska věřím, že dojde k posílení parlamentní role Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění, rovněž ke zintenzivnění vztahů tohoto Shromáždění se středomořskými partnery a k tomu, že mu bude umožněno, aby na setkáníh ministrů zahraničních věcí přednesl svá doporučení a účastnil se jako pozorovatel na schůzkách vrcholných představitelů států či vlád, ministerských setkáníh a přípravných schůzích pořádaných vyššími úředníky.

Rád bych zdůraznil potřebu posílení úlohy a iniciativ nástroje pro evropsko-středomořské investice a partnerství a zřízení Evropsko-středomořské investiční banky, které bylo sice již před delší dobou ohlášeno, dosud však k němu nedošlo.

Podporuji návrh na vytvoření Evropsko-středomořského regionálního a místního shromáždění po vzoru podobných evropských institucí, aby byla zajištěna větší účast regionů a měst, a dále též vytvoření Evropsko-středomořského hospodářského a sociálního výboru, na jehož činnosti by se podíleli sociální partneři a občanská společnost.

Vítám rovněž návrh na zřízení Evropsko-středomořského energetického spolenství v rámci určité politiky, jejímž cílem by bylo uskutečňování rozsáhlých projektů na poli obnovitelné energie a energetické infrastruktury.

Dále také věřím, že Unie bude hrát ještě účinnější úlohu ve snaze o dosažení míru, v řešení konfliktů, v upevňování demokracie, v obraně náboženské svobody a v boji proti terorismu, obchodu s omamnými látkami, organizovaným zločinem a obchodování s lidmi.

Unie se konečně nemůže vyhnout úkolu podniknout ve spolupráci se zúčastněnými státy jednotnou akci za účelem řízení migračních politik a migračních toků ve středomořské oblasti. Nemůže se nadále soustředit

pouze na bezpečnost, právní stát a potírání nelegálního přistěhovalectví, nýbrž musí také, a to především, obrátit svou pozornost k aktivním politickým krokům, ke zdrojům společných pravidel a k cílené a udržitelné zaměstnanosti.

David Hammerstein, jménem skupiny Verts/ALE – (ES) Děkuji vám, paní Napoletanová, za tuto vynikající zprávu. Pár dní před začátkem války v Gaze jsem byl jako zástupce Parlamentu a Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění v Jordánsku na poslední ministerské konferenci, která se konala před opětovným pozastavením aktivit, k němuž došlo v důsledku násilí na Blízkém Východě. Byla to konference o vodě. Byla to ministerská konference o jednom z klíčových problémů, který vyžaduje spolupráci celého Středomoří, který je zdrojem možných konfliktů, otázkou přežití a je rovněž oblastí řady velkých projektů, které by bylo možné ve Středomoří realizovat, včetně solární energie, přepravy vody a mnoha dalších věcí.

Tolik na doložení významu tohoto problému. Tyto aktivity byly pozastaveny a já věřím, že aktivity Unie pro Středomoří se v brzké době znovu obnoví a že na Blízkém Východě dojde k pokroku.

Máme v oblasti Středomoří několik velmi ambiciózních cílů. Výsledky byly až doposud mnohem skrovnější, zejména na poli lidských práv, demokracie a ochrany životního prostředí.

Musíme rovněž podporovat trh Jih-Jih a spolupráci mezi zeměmi Jihu a nepodléhat pouze představě velkého volného trhu ve Středomoří, kterému však nepředchází spolupráce mezi zeměmi s hluboko zakořeněnými vzájemnými konflikty.

Současně se také musíme zabývat energetickou krizí. Energetická krize a současná ekonomická krize by mohly být příležitostí k rychlejšímu pokroku v řadě projektů, významných jako pro Evropu, tak pro naše sousedy na Jihu, jako jsou plány na výstavbu termosolárních elektráren (vysokoteplotní solární energie) a vytváření inteligentních, ekologicky čistých sítí spojujících Severní Afriku, Blízký Východ a Evropu v rámci rozsáhlého, ekologicky čistého programu, který by přispěl k boji proti změně klimatu a hospodářské krizi.

Willy Meyer Pleite, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Pane předsedající, rád bych začal poděkováním paní Napoletanové za její práci. Zadrugé bych chtěl říci, že jako stínový zpravodaj jsem svou skupinu požádal, aby pro tuto zprávu nehlasovala, a to ze dvou zásadních důvodů.

Zprvu proto, že nedávný konflikt, nedávný izraelský útok na Gazu, dosáhl takových rozměrů, že nemůže projít bez trestu. Všechno má své meze, není to poprvé, ale tento útok na palestinskou suverenitu dosáhl takových rozměrů, že v podstatě znemožňuje realizaci dohody z Annapolisu a ničí jakékoliv vyhlídky na vytvoření palestinského státu, které představuje jedinou možnost, jak zajistit Unii pro Středomoří mír a solidaritu.

Druhým důvodem, který mě vede k tomu, že jsem doporučil, abychom nehlasovali v její prospěch, je to, že s ohledem na oblast volného obchodu se neberou v úvahu regionální rozdíly. Pociťujeme jako velmi podstatné, aby se v záležitostech obchodu zohledňovalo i rovné zacházení s každým jednotlivcem, aby se braly v úvahu regionální rozdíly a zvláštní podmínky každé jednotlivé země.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že na jedné straně budu hlasovat ve prospěch návrhu usnesení, který podává paní Napoletanová, protože je podle mého názoru nepochybně strategicky významné vyčlenit nejdůležitější projekty, které je třeba realizovat, a protože je rovněž užitečné jasně poukázat na potřebu přijmout přístup založený na „programových dohodách“, aby jejich realizace byla možná. Tyto dohody by nicméně měly být založeny – a to je podle mého názoru třeba zdůraznit – na zásadě subsidiarity.

Upřímně řečeno mne poněkud zaráží volání po nových podnětech pro řízení společných migračních politik, a to i přesto, že si dobře uvědomuji význam spolupráce mezi členskými státy a nejen to; spolupráce se zeměmi na jižních březích Středozemního moře je dozajista důležitá a měla by se uplatňovat.

Při vši úctě mám rovněž také značné pochyby o hospodářských a obchodních iniciativách, které mají připravit cestu k vytvoření evropsko-středomořské oblasti volného obchodu. Není to proto, že bych měl takové předsudky, ale protože bych si rád nechal vysvětlit, jaké vzájemné výhody by to mohlo přinést.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). Pane předsedající, předně bych rád poblahopřál paní Napoletanové za její zprávu. Unie pro Středomoří je jistě významným krokem vpřed v úsilí o evropsko-středomořské partnerství. Jednou z překážek, která tomuto partnerství stála až doposud v cestě, byla viditelnost: možnost uznání dopadů barcelonského procesu a naší Unie pro Středomoří ze strany obyvatel partnerských zemí.

Dovolte mi uvést jeden příklad. Když jsem požádán, abych připravil zprávu o odstranění důsledků znečištění ve Středomoří, jednalo se při tom o následující programy: program vhodných oblastí pro investice ve Středomoří, strategie pro vodu ve Středomoří, strategie EU pro mořské prostředí, program OSN pro životní prostředí (UNEP) / Akční plán pro Středomoří (MAP), strategie pro udržitelný rozvoj v oblasti Středomoří, program technické pomoci na ochranu životního prostředí ve Středomoří, iniciativa pro vodu v oblasti Středomoří a MYIS, který běží pod záštitou programu Horizont 2020. Tato roztržičnost viditelnosti nijak neprospívá.

Jinou překážkou je blízkovýchodní problém. Vítám stanovisko pana Solany, že Kvartet bude tentokrát postupovat odlišným způsobem než v minulosti. A to nikoli proto, že by chyběla vůle na straně Evropské unie, nýbrž vzhledem k předchozí politice americké administrativy. Věřím, že tentokrát bude díky vyslání pana Mitchella do oblasti dosaženo politického pokroku. Udělali jsme toho v této věci už hodně. Před krátkou dobou jsem navštívil Libanon a viděl jsem, že UNIFIL za přítomnosti evropských kontingentů zabráňuje možnosti opakování dalších projevů nepřátelství v jižním Libanonu a v Izraeli.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Díky mé kolegyni, paní Pasqualině Napoletanové, za její vynikající zprávu. Čtrnáct let po Barceloně a pět let prvním Evropsko-středomořským parlamentním shromáždění tu máme Unii pro Středomoří s hospodářskou a parlamentní silou, občanskou společností a nejvyššími představiteli vlád, kteří se v ní společně rozhodují. Každý chce udělat více pro to, aby se žilo lépe v této oblasti, jejichž 720 milionů občanů představuje skutečný potenciál pro rozvoj a mír ve světě. Kdybychom se měli omezit výhradně na hospodářský a obchodní rozměr, byla by to jasná chyba. Krize růstu přirozeně vyžadují politickou reakci, ale zásadní je reagovat na humanitární krizi, na situace ohrožení a na vojenské krize, jako je ta, jíž jsme se stali svědky na konci roku 2008 a na začátku roku 2009.

Politici a občanů musí svým jednáním odpovídat na problémy světa. Svět na nich požadoval odpověď, a přesto i po několika měsících se svou reakcí, my politici a občané, stále váháme, a to i na půdě, jakou je Unie pro Středomoří. Věřím, že nás tato krizová doba přinejmenším poučí a přiměje k pokroku. Přestože poučit se můžeme pouze ze svých vlastních chyb, je zcela zásadní, abychom svou reakci uspíšili a dosáhli určitého pokroku.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Paní komisařka Ferrero-Waldnerová ve svém projevu shrnula cíle nové Unie. Tato Unie se ve skutečnosti zrodila během francouzského předsednictví ve hvězdném znamení omylů. První chybou bylo to, že z její agendy byly vyňaty konflikty v regionu, zejména pak izraelsko-palestinský a západosaharský konflikt. Druhou chybou Unie byla její snaha založit své působení na sdílení hospodářských a environmentálních projektů, aniž by přitom zvažila kontext volného obchodu, v němž je zasazena. Třetí chybou bylo vytvoření dojmu, že je možnost přesunout na tuto Unii tureckou žádost o vstup do Evropské unie.

Zpráva paní Napoletanové se nevyrovnává s první chybou a čímž je její působnost omezena. Žádná hospodářská a regionální integrace nepřinese plody, pakliže Unie nenajde odvahu k řešení existujících konfliktů na základě mezinárodního práva. Na druhé straně zpráva obsahuje jasná doporučení týkající se druhé a třetí chyby a všechna tato doporučení míří správným směrem.

Unie pro Středomoří nemůže fungovat jako čekárna či zadní vchod pro Turecko, pakliže Turecko splní vstupní kritéria, a Unie pro Středomoří nemůže být ani žádným doplňkem k evropské strategii volného obchodu, pakliže nemá žádnou politiku sociální integrace.

Doporučení, která zpráva přináší, jsou důležitá: Unie s občanským a zastupitelským rozměrem, zahrnující Ligu arabských států, regionální projekty se sociálním rozměrem a rozšíření projektů do oblastí, které význam pro život lidí, jmenovitě do oblastí vodního hospodářství, zemědělství a vzdělávání. Jsou zde rovněž jasná pravidla o programových dohodách a Evropsko-středomořské investiční bance.

Unie se narodila s chybami, ale přinejmenším existuje. Podporuji tuto zprávu, protože věřím, že tato Unie bude nakonec tím, co z ní budeme schopni učinit. Dávám jí proto k dobru svou podporu.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Řada otázek, které mají pro Evropu poměrně velký význam, souvisejí se Středomořím. Iniciativa pod názvem Unie pro Středomoří proto zasluhuje naši podporu, protože může dát nový podnět procesu, který je nutný a užitečný, který však dosud neměl potřebný úspěch ani potřebnou viditelnost. Otázka, která se nabízí, se týká toho, jakým způsobem můžeme uskutečňovat tuto strategii. Barcelonský model nepřinesl očekávané výsledky. Může přinést plody toto nové partnerství?

Zpráva paní Napoletanové tento dojem nevzbuzuje. My nicméně nechceme, aby Unie trpěla stejným problémem jako barcelonský proces. Zahrnuje sice spoustu projektů a svou činností zasahuje do mnoha oblastí, nemá však správně nastaveny priority. Odsunutí otázky mezilidského porozumění mezi různými kulturami a societami na obou březích Středozemního moře do odstavce 26 a ponechání otázky demokratizace a prosazování lidských práv v odstavci 27 a migračních toků v odstavci 28, to vše zanechává mylný dojem o tom, jaké jsou či jaké musí být priority tohoto partnerství.

Musí zde být jasná strategie. Podle našeho názoru musí tato strategie nabídnout našim sousedům větší výhody a větší spolupráci, zároveň však od nich žádat větší výsledky na hospodářské, sociální a demokratické úrovni a soustředit se na dobře vymezený a snad i menší počet oblastí, aby se bylo možné vyhnout tomu, že všechny oblasti budou mít stejnou prioritu, což s sebou nese riziko, že se prioritou nestane nakonec žádná z nich. Dosáhnout toho lze samozřejmě jen s patřičnou podporu a finančními prostředky. Uznání potřeby investiční banky pro Středomoří se musí nakonec setkat s příznivým přijetím. Podstatné je být ambiciózní, což ve skutečnosti neznamená nic jiného než dělat vše, co je v našich silách.

Na závěr se, pane předsedající, musím zmínit o blízkovýchodním konfliktu. Ačkoli tento proces není alternativou mírových jednání, může a musí přispět k lepšímu porozumění, vzájemné odkázanosti a oboustrannému respektu mezi znepřátelenými stranami. To jsou faktory, na nichž podstatnou měrou závisí – jak si zde všichni dobře uvědomujeme – nastolení míru v regionu.

Předsedající. – Seznam řečníků byl vyčerpán. Jsou zde ze sněmovny čtyři žádosti o vystoupení podle postupu „catch the eye“.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, mohla by paní komisařka ve své odpovědi Parlamentu vysvětlit, jak přesně lze tuto nově nazvanou Unii pro Středomoří – na rozdíl od Středomořské unie – ještě chápat jako součást politiky EU? Velmi důležité je, jak se domnívám, i to, že se paní komisařka zabývá i dvěma dalšími moři EU: Černým mořem a jeho synergií a Baltským mořem a jeho synergií.

Moje země má ve Středomoří svůj zájem. Myslím, že máme i status pozorovatele. Členské státy jsou členy Britského společenství národů – a jakkoli bych nerad vzbuzoval nevoli na straně svých španělských kolegů – Gibraltar je, pokud vím, stále ještě technicky vzato součástí držav Jeho Veličenstva.

Je velmi důležité, že se nejedná pouze o nějaký druh regionálního podniku, který se zbytku EU víceméně netýká – věřím, že Baltské a Černé moře se jich týkat bude.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hospodářský a sociální rozvoj a prosperita občanů ze států Unie pro Středomoří musí být udržitelné. Mám za to, že nově vytvořená Unie pro Středomoří se musí rovněž zabývat otázkou změny klimatu.

V evropsko-středomořském regionu žije přibližně jedna miliarda občanů, jež vytváří třetinu světového HDP. Regionální spolupráce je nepotřebnější v oblasti, kde se musí řešit ohrožení životní prostředí.

Populační růst a snižování objemu srážek v tomto regionu v důsledku změny klimatu činí z pitné vody jeden z nejrizikovějších elementů v této oblasti. Nedostatek vody a její znečištění, nedostatek čistíček odpadních vod, úniky ropy způsobené nehodami na moři, odlesňování a půdní eroze se musí objevit mezi vážnými tématy partnerství pro Středomoří.

Domnívám se, že jedním ze základních hodnot Unie pro Středomoří musí být ochrana životního prostředí a boj proti změně klimatu, a to jako pokud jde o přizpůsobení se této změně, tak o redukování příčin, které k ní přispívají.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, pane ministře, paní komisařko, rovněž bych ráda poděkovala paní Napoletanové, protože ačkoli jsem už během první diskuse o Unii pro Středomoří byla dosti skeptická a tento postoj jsem zřejmě ještě ani teď úplně nezměnila, začínám nyní věřit tomu, že zde je určitá naděje.

Výzvy, před nimiž stojíme, jsou zcela mimořádné. Máme prostředky na to, abychom se jim mohli postavit? Víme, že nemáme. Cíle jsou dozajista vznešené: životní prostředí, energie, boj proti dezertifikaci, imigrace atd. Nesmíme však skončit u nespojitého seznamu věcí, z něhož by na opačné straně Středozemního moře mohla vzejít jenom řada zklamání.

Ráda bych nicméně, pokud dovolíte, paní komisařko, zmínila jednu zemi, které sice není pobřežním středomořským státem, přesto sem však patří; je to země AKT a zároveň i člen Unie pro Středomoří. Tato

země, Mauritánie, nyní prochází velmi vážnou politickou krizí. Myslím, že jako partner v Unii pro Středomoří, jako země AKT a zároveň ve jménu politiky sousedství si tato země zaslouží naší podporu, která by jí pomohla dostat se z této krize.

Domnívám, že právě to od nás obě strany konfliktu žádají, a je věc naší odpovědnosti, abychom se zavázali, že jim z této vážné politické krize pomůžeme.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, voda je klíčovým tématem spolupráce celého Středomoří. Totéž platí, věřím, rovněž o celoevropské supersíti neboli propojení za použití technologie stejnosměrného proudu s vysokým napětím (HVDC), mj. i se spojkou mezi Španělskem a severozápadním pobřeží Afriky.

Zcela kritický význam má všeobecné rozšíření obnovitelné energie, jako je vítr, voda, různé solární technologie a další. Spolehlivost těchto technologií v době špičky zcela závisí na navýšení příkonu do našich sítí z co možná největšího množství zdrojů, které umožní, aby jejich výkon mohl po celou dobu odpovídat poptávce. Nebude-li vanout vítr od severozápadního pobřeží Irska – a Irsko bylo charakterizováno v souvislosti s větrnou energií jako Saudská Arábie Evropy! – bude vát od severozápadního pobřeží Afriky nebo zásobení sítě zajistí solárně-termální provozy ve Středomoří, zejména ve Španělsku nebo řada fotovoltaiických zařízení rozmístěných po celém tomto regionu.

Tento scénář je pro středomořský region oboustranně výhodný, a to jednak s ohledem na zabezpečení energie a energetickou politiku, především však s ohledem na podstatné snížení regionálních emisí oxidu uhličitého, které jsou důsledkem naší současné závislosti na fosilních palivech v oblasti průmyslu, dopravy, vytápění a chlazení.

Předsedající. – Připojila se k nám paní Figureidová, která podle postupu „catch the eye“ přednese stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

Ilda Figueiredo, navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. – (PT) Stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví klade jasný důraz na potřebu toho, aby všechny členské státy věnovaly větší pozornost ratifikaci Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen a všech dalších nástrojů Organizace spojených národů a Mezinárodní organizace práce na ochranu lidských práv. Upozorňuje rovněž na situaci žen a vyjadřuje svou lítost nad tím, že ve sdělení Komise se této otázce nevěnuje žádná zvláštní péče, a to zejména po stránce „projektů“, které by měly zahrnovat geografickou, hospodářskou a sociální soudržnost a které by vždy měly brát v úvahu otázku rovných příležitostí mužů a žen a zohledňovat jejich rovnost.

Závěrem chci jednoduše zdůraznit svou obavu týkající se chudoby a sociálního vyloučení, jež mají na ženy vážné dopady. Skončím závěrečnou poznámkou o závažných případech z Palestiny a Západní Sahary, kde se právě ženy a děti stávají hlavními oběťmi války a vykořisťování, zkrátka oběťmi celého procesu diskriminace, který na tyto lidi doléhá a který těžce doléhá zejména na ženy a děti.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, především vám velmi děkuji za tuto užitečnou rozpravu, která s sebou přinesla řadu myšlenek. Připravili jste skutečně zajímavý dokument.

Kde se nyní nacházíme? Víme, proč to děláme: středomořský region je kolébkou naší civilizace, a je tudíž logické, že mu v Evropské unii věnujeme zvláštní pozornost. V loňském roce zde vznikla francouzská iniciativa a nyní je na nás, abychom tento proces udrželi v pohybu a rozvinuli celý jeho potenciál.

Víme tedy, proč to děláme a čeho tím chceme dosáhnout. Řada z vás zdůrazňovala důležitost toho, aby se Středomoří stalo oblastí míru, stability a bezpečnosti, kde jsou dodržovány a plně respektovány demokratické zásady, lidská práva a základní svobody – včetně rovnosti mužů a žen a úlohy žen ve společnosti.

Víme rovněž, jak toho chceme dosáhnout, takže máme Unii pro Středomoří a široké spektrum aktivit. Jste si velmi dobře vědomi nejdůležitějších oblastí, důrazu na obnovitelné zdroje energie, solární program a program řízení vodního hospodářství. Právě před týdnem jsem byl v Portugalsku a tato země by mohla sloužit jako vzor toho, jak vytvořit udržitelný, dynamický program na jeden z obnovitelných zdrojů energie, který je ve středomořském regionu velmi významný.

Jen se potřebujeme pohnout z místa. Když jsme se loni scházeli, v Paříži a v Marseille, nemohli jsme předvídat, jaká situace nastane v Gaze, avšak předsednictví spolu s Komisí činí dostatečná opatření pro to, abychom byli schopni začít s prováděním všech dohod, k nimž jsme vloni dospěli. Můžeme proto myslím rozumně očekávat, že koncem března, jak jsem vás informoval v souvislosti s poslední aktivitou předsednictví, se věci dají do pohybu.

Program našich aktiv na rok 2009 je velmi nabitý: je naplánováno zhruba devět odvětvových ministerských konferencí. Jsou zde vyčleněny prostředky, jejichž výše činí, pokud vím, něco přes jednu miliardu EUR. Myslím tedy, že jsme připraveni. Vzhledem k některým skutečnostem souvisejícím se situací v Gaze došlo v několika věcech k určitému zpoždění, ale věřím, že tento problém budeme schopni zvládnout.

Děkuji vám za užitečnou rozpravu. Můžete samozřejmě i nadále počítat s naší pomocí.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, je samozřejmě ještě mnoho jiných věcí, o nichž bychom zde měli mluvit, začnu nicméně následující otázkou: jak se v celé této věci uplatňuje rozměr Společenství?

Zaprvé vám chci říci, že rozměr Společenství je v této záležitosti velmi důležitý, protože Unie pro Středomoří je projekt vybudovaný na barcelonském procesu, a zdědil tedy i *acquis* barcelonského procesu. Celé toto *acquis* je v něm tudíž zahrnuto. Na to jsme vynaložili dosti značné úsilí.

Unie pro Středomoří je zadruhé součástí rámce politiky sousedství. Politika sousedství představuje dvoustrannou politiku a barcelonský proces, zatímco Unie pro Středomoří představuje politiku mnohostrannou. Stejně bych mohla samozřejmě mluvit i o Černém moři a Baltském moři, že tvoří součást téhož rámce, přestože jsou na severu. Nemusí mít tedy obavy. Všechno se nám tam naštěstí podařilo zakomponovat. Přesně to bylo ostatně záměrem francouzského předsednictví, to jinak řečeno znamená mít spolupředsednictví společné se středomořskými zeměmi – o tom jsem už mluvila – a dohromady s nimi pracovat.

My, to znamená Komise, řídíme ovšem řídíme i všechny budoucí projekty Společenství, protože je to nutné a protože podléháme kontrole ze strany Parlamentu. Odlišným způsobem se řídí pouze projekty, kterou jsou financovány ze soukromých zdrojů.

Projekty bude podporovat sekretariát, jehož sídlo se bude nacházet v Barceloně. Tímto způsobem se představujeme jejich podporu, později se pro ně pokusíme najít podporu ze soukromých zdrojů, protože co se týče těch ostatních, ty zůstanou pod kontrolou Komise. Rozhodnutí bude jako vždy přijímat nejprve 27 a poté bude spolupředsednictví opět schopno pracovat ve spolupráci se 143, Jihem i Severem.

Co se týče Mauritánie, paní Ister Béguinová, ta se účastní pouze mnohostranných vztahů, tj. Unie pro Středomoří, není zahrnuta do politiky sousedství. To je ten jediný rozdíl.

K tomu, co jsem řekla, bych snad mohla ještě dodat, že přes dočasné pozastavení činnosti práce v Komisi samozřejmě pokračuje v konstruktivním duchu a týká se realizace čtyř až šesti projektů, které byly určeny jako priority. Jedná se o civilní ochranu, odstranění následků znečišťování Středozemního moře, mořské dálnice a rovněž solární program, v jehož rámci jsme toho udělali již hodně, pokud jde o obnovitelnou energii, zejména solární energii, která je podobně jako energie větrná a další zdroje energie velmi důležitá.

Unii pro Středomoří se nyní dostává finanční podpory v celkové výši 60 milionů EUR, což byl její rozpočet na rok 2008-2009, a to hlavně v podobě regionálních programů. Dalších 50 milionů EUR již bylo uloženo do investičního fondu sousedství na podporu investičních projektů v regionu.

Chtěli jsme také podporovat univerzitní výměny a z tohoto důvodu jsem se například rozhodla k rozšíření programu Erasmus Mundus na země jižního Středomoří a nabídnout jim zvláštní univerzitní granty.

Co se týče otázky žen, paní Ister Béguinová, i tou se přirozeně zabýváme, jak je to patrné i v barcelonském *acquis*. Vzpomínám si, že jsem byla na první ženské konferenci pro Středomoří, která se v roce 2007 konala v Istanbulu. Touto otázkou se samozřejmě zabýváme i nadále.

Stále je tu nicméně, jak víte, na jedné straně onen dvoustranný aspekt, který se týká vztahů s každou jednotlivou zemí, a na druhé straně aspekt mnohostranný, který nyní představuje jeden z hlavních zájmů Unie pro Středomoří.

Ráda bych se ještě krátce zmínila o sekretariátu: plánujeme zřízení redakčního výboru, na který přejde v brzké době odpovědnost zejména za přípravu právních stanov sekretariátu. Značného pokroku v přípravných pracích dosáhla již Komise. Sekretariát bude na základě těchto stanov vymezen jako právnická osoba; následně budou muset být tyto stanovy formálně schváleny vyššími úředníky Unie pro Středomoří.

Na závěr bych vám ráda ještě jednou řekla, že účast Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění v roli pozorovatele na všech schůzích Unie pro Středomoří je velmi důležitá a posílení této jeho role v rámci

Unie pro Středomoří podporujeme. Navíc když paní Kratsová jela do Marseille, dostalo se jí od nás v této věci velké podpory.

K těm nejdůležitějším bodům jsem se myslím tedy vyjádřila. Bylo by ovšem možné mluvit ještě o řadě dalších věcí, které s tímto tématem souvisejí.

Pasqualina Napoletano, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, paní Ferrero-Waldnerová, pane Vondro, dámy a pánové, myslím, že tato rozprava byla velmi užitečná a osvětlila některé aspekty našeho dosti komplikovaného systému nástrojů pro dvoustranné partnerství se zeměmi Jihu.

Souhlasím s vysvětlením, které podala paní Ferrero-Waldnerová, s poukazem na to, že barcelonské *acquis* i nadále platí a že bychom zde v Parlamentu právě z tohoto důvodu bývali dali přednost první definici, která zní: Barcelonský proces: Unie pro Středomoří. Bylo by pak snad jasnější, že upevňujeme systém, pro který zde existuje již dříve vybudovaný základ.

Podobně doufám – říkám to zcela otevřeně, nadále už sice nebudu zpravodajkou – ale doufám, že evropský institucionální rámec se bude schopen vyvíjet. Proč? Protože jakmile budeme mít evropského ministra zahraničních věcí, který bude, byť jen zčásti, reprezentovat Komisi a Radu, doufám, že tento ministr nebude 28. ministrem zahraničních věcí, který doplní řady ostatních, ale že přinejmenším pokud jde o evropský rozměr jejich politiky, budou členské státy cítit, že je tato osoba skutečně reprezentuje. Nebude pak už možná potřeba rozšiřovat Unii o další státy, ale budeme-li mít vysokého představitele v osobě ministra zahraničních věcí, budeme snad schopni upevnit roli Evropské unie. O to jsme až doposud všichni usilovali, a chci proto z celého srdce vyjádřit podporu nejen tomu, že regionální programy by měly i nadále pokračovat, ale také tomu, že Parlament, jak paní komisařka ví, přikládá těmto programům, které přinesly nepopíratelně lepší výsledky, veliký význam.

Děkuji vám za tuto rozpravu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL) Těsné partnerství mezi Evropskou unií a zeměmi Středomoří by mělo být založeno v první řadě na respektování lidských práv a právním státě. Návrh označovaný Barcelonský proces: Unie pro Středomoří, který byl přijat v Paříži dne 13. července 2008, je příspěvkem k míru a prosperitě a může se stát důležitým krokem k hospodářské a územní integraci stejně tak jako ke spolupráci v oblasti ekologie a ochrany klimatu.

Je škoda, že v některých partnerských zemích nebylo od zahájení barcelonského procesu nebylo dosaženo žádného významnějšího pokroku, pokud jde o dodržování a respektování některých společných hodnot a zásad, které zdůrazňuje barcelonské prohlášení z roku 1995 a ke kterým se tyto země zavázaly (zejména co se týče demokracie, lidských práv a právního státu).

V zemích středomořské oblasti je znepokojivá míra chudoby a sociálního vyloučení, jež vážně doléhají na ženy a děti. Je důležité, aby členské státy a partneři podílející se na barcelonském procesu zdůrazňovali uplatňování hlediska rovnosti mužů a žen ve všech oblastech politiky a opatření specificky zaměřených na prosazování rovných příležitostí pro muže a ženy. Všechny státy, které se podílejí na Barcelonském procesu: Unii pro Středomoří by měly co nejdříve ratifikovat Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) a všechny další nástroje Organizace spojených národů a Mezinárodní organizace práce.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Vítám úsilí vynaložené na další rozvoj vztahů EU s oblastí evropsko-středomořského regionu, rád ovšem také podtrhl, že EU by neměla zanedbávat svá druhá dvě moře – Baltské moře a Černé moře. Strategie pro Baltské moře bude jednou z priorit švédského předsednictví. Strategický význam má rovněž černomořská synergie. EU se musí postarat o to, aby našla společné stanovisko, jak zajistit vyvážený rozvoj všech těchto regionů. EU je integrované společenství a dlouhodobý strategický rozvoj všech jejích regionů má stejnou důležitost.

Je samozřejmě nezbytné, abychom měli těsné partnerské vztahy s neevropskými zeměmi ve Středomoří, založené na respektování lidských práv a právního státu. Několik zemí má v této oblasti bohužel stále dosti vážné problémy. Naléhavě žádám, aby se členské státy EU zabývaly těmito otázkami s maximální vážností.

Účast Ligy arabských států je významnou příležitostí k tomu, jak shromáždit všechny státy ke společnému hledání řešení konfliktů v regionu. Vyzývám členské státy EU, aby zaujaly vyvážený postoj a vzaly na sebe spíše úlohu vyjednavče, než aby se v různých konfliktních situacích přikláněly k jedné ze stran. Jedině díky vyváženému postoji můžeme přispět k dosažení dlouhodobého míru na Blízkém Východě.

21. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Historie autonomie Sikulsku v Rumunsku je stará několik staletí. Zakládající dokumenty moderního rumunského státu zaručily Sikulsku, které existovalo i během komunistické éry, autonomii.

S přihlédnutím k různým formám autonomie zaručeným ve státech EU se v Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe) dne 8. února 2009 dav několika tisíc lidí dožadoval, aby prezident odvolal své urážlivé výroky vůči Maďarům v Transylvánii, zaručil zastoupení ve státních institucích úměrné počtu obyvatel jednotlivých národností, zastavil cílené přesídlování do této oblasti, zabránil úmyslnému ochromování hospodářství Sikulsku, uspíšil navrácení církevního a veřejného majetku, zastavil rozšiřování vojenských jednotek, založil státem dotované nezávislé maďarské vysoké školy, uznal maďarštinu úředním jazykem regionu a uznal kolektivní práva a regionální autonomii Sikulsku.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Musíme blahopřát české poslanecké sněmovně k ratifikaci Lisabonské smlouvy. Toto je další vítězství evropské myšlenky a další důkaz toho, že stále více lidí věří v evropské hodnoty. A proto bychom se měli distancovat od těch, kteří by chtěli tyto hodnoty narušovat a ničit naši víru v ně.

Jak můžeme na jedné straně vepsat svá základní práva zlatým písmem do Listiny, když jejich dodržování je na straně druhé opovrhováno a odsuzováno? Hovoříme o náboženské a etnické toleranci a o právech starých lidí na důstojný život a aktivní účast v něm, zatímco vůdce bulharské politické strany, řádný člen Evropské lidové strany, vymezuje různé etnické a věkové skupiny a navrhuje myšlenku rozřazování lidí do různých vrstev. Jak bychom měli s takovými vůdci jednat? Má otázka směřuje k pravé straně této sněmovny, protože předseda ELS, pan Martens, doporučil tutéž osobu jako příštího premiéra mé země. Zavrhneme používání dvojího metru a respektujeme své vlastní skutky a slova a pamatujeme, že to byla právě lidská práva, která nás před více než 50 lety sjednotila.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Plán evropské hospodářské obnovy je již zaveden. Krize je obecným problémem, ale vkrádá se hrozba protekcionismu a podporování vnitrostátních průmyslů a zaměstnanosti. Základní svobody volného pohybu práce a volného trhu procházejí zkouškou. Krize se v různých zemích ubírá různými cestami. V zemích, které se v poslední době projevily jako ekonomičtí tygové Evropské unie, mezi něž patří i Bulharsko, je bankovní systém relativně stabilní, míra nezaměstnanosti není vysoká, jsou zde vysoce kvalifikované pracovní síly a pevné měny. Vzhledem k dynamice krize vyzývám k aktualizování plánu obnovy, aby byl více v souladu s reálným hospodářstvím. V době krize vyhledává kapitál oblasti s nízkým rizikem a je zde možnost investovat spíše do nových zelených technologií než do neperspektivních odvětví průmyslu. Možnost, že nové ekonomiky mohou upadnout do recese, by měla být využita k jejich oživení a poté, s pomocí těchto financí a znalostí, se z nich mohou stát centra stability, díky nimž se hospodářský a finanční systém Evropské unie bude moci rychleji zotavit.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, v době postupující krize bych rád blahopřál Evropské komisi ke zničení polských loděnic. Egoistický přístup evropské elity, jejich radost z připravení více než 100 000 lidí o práci v loděnicích a firmách, které s nimi spolupracují, bude mít nepochybně za následek, že velká část těchto pracovníků se v brzké budoucnosti objeví na pracovních trzích v západní Evropě. Toto rozhodnutí jen prohloubilo evropskou krizi.

Jsem zvědav, jak se evropská elita zachová; prokáže solidaritu s členskými státy, v nichž se krize prudce rozvinula, nebo půjdou jen za vlastními zájmy? Právě v době krize evropská společnost zjistí, zda úmluvy a zásady, které tvoří základ Evropské unie, jsou pravdivé, nebo jde jen o hru, kterou hrají některé státy proti ostatním v rámci instituce, která byla založena na vznešených zásadách. V této souvislosti jsem překvapen nedostatečnou reakcí ze strany Komise na opatření, která v současnosti přijímají mnohé členské státy EU a která porušují obecné zásady, zatímco Polsko bylo za podobná opatření potrestáno.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – Pane předsedající, minulý týden jsem dostala zvláštní zprávu ze Severního Irsku. Šlo o to, že pan Sammy Wilson, ministr životního prostředí, zakázal ve Spojeném království informační kampaň o energetické účinnosti, kterou organizovala vláda Spojeného království. Nemohu uvěřit, že dobré důvody, které vedly k našim společným klimatickým a energetickým cílům – o 20 % méně CO₂, 20 % obnovitelných zdrojů a o 20 % vyšší energetická účinnost –, nejsou v regionální vládě členského státu uznávány.

Proto žádám Komisi, aby zjistila, jaké důvody stojí za tímto podivným a dost bizarním zákazem v Severním Irsku. Domnívám se, že i klimatický skeptik jako pan Wilson by měl dbát na občany a podporovat energetickou účinnost a snahy o snižování spotřeby energie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dnes bych ráda upozornila na skandální situaci týkající se společnosti Corticeira Amorim v Portugalsku. Zisk této společnosti za minulé dva roky činil dohromady více než 30 milionů EUR a za rok 2008 bylo zaznamenáno přes 6 milionů EUR. Tento měsíc však Corticeira Amorim oznámila, že propustí téměř 200 pracovníků. Vinu klade na dopady krize. Společnost však zapomíná, že to byli právě tito pracovníci, kdo pomáhal budovat skupinu, která má milionovou hodnotu a která obdržela veřejnou pomoc, včetně financí Společenství, aby mohla vykazovat milionové zisky, které stále vykazuje. Proto chci zde ve sněmovně vyjádřit svůj protest a rozhořčení nad tímto oznámením, které je skandální, a já doufám, že všichni svorně odsoudíme společnost, které využívají této krize k propouštění pracovníků, přestože stále vykazují velké zisky.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Předsedající. – Ještě než vyzvu dalšího řečníka, dovolu, bych s potěšením oznámil, že Dr. Ayman Nour, egyptský poslanec parlamentu, který byl před několika lety uvězněn z důvodů, které Rada EU prohlásila za neseriózní, byl dnes propuštěn. Byl předmětem mnoha usnesení Evropského parlamentu, takže mě velmi těší, že mohu oznámit jeho propuštění.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Pane předsedající, Polsko vybírá poslance do Evropského parlamentu, ale jejich způsobilost jednat ve své vlastní zemi je omezená. Polské právní předpisy neposkytují poslancům EP žádné právní nástroje zajišťující účinné naplnění jejich mandátu. To se týká důležitých otázek, jako je uplatnění účinného vlivu na správní úřady centrální a místní správy.

Senátoři a poslanci vnitrostátního parlamentu mají řadu práv: právo obdržet informace od státních orgánů, právo vyžádat si informace od správních úřadů centrální a lokální správy a zákonnou 40denní lhůtu, během níž musí obdržet odpověď. V Polsku sotva někdo přisuzuje poslancům EP nějakou váhu, kromě médií hledajících lacinou senzaci. Na své webové stránce jsem informoval voliče o nedostatku zákonných možností jednání pro poslance EP. Legislativní nepořádek dalších skupin zákonodárců v Polsku ne v tomto případě dobře známa. Domnívám se, že Evropský parlament by měl pro své zástupce vyžadovat větší možnosti v jejich zemích.

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, rozdělování evropských fondů podle hesla „Kdo dřív přijde, ten dřív mele“, je špatné. Ale právě toho jsme byli svědky tento týden v Severním Irsku. Ministryně, která se takto přezíravě rozhodla rozdělovat fondy EU pro rozvoj venkova, což vedlo k ponižujícím a bizarním situacím, kdy zemědělci stáli dva dny ve frontách, aby dostali zpět něco ze svých odevzdaných peněz, je ministryně, která není způsobilá pro svou funkci. Tímto rozhodnutím pokořila těžce pracující zemědělce a zároveň prokázala naprostou neznalost základních požadavků pro rozdělování fondů EU.

Zdrojem tohoto problému je svéhlavé odmítnutí ministryně přidělit dostatečné finance na rozvoj venkova. Úterní situaci způsobilo ubohých 50 milionů GBP, které vložila do Osy 1 – a z toho pouze 15 milionů do fondu pro modernizaci.

Dovolte mi říci k jiné záležitosti, na obranu pana Wilsona, ministra životního prostředí v Severním Irsku, že jsem rád, že nevyhovuje stereotypu, který očekávají nemyslicí hysteričtí bojovníci proti klimatickým změnám v této sněmovně.

Colm Burke (PPE-DE). – Pane předsedající, nedávný průzkum veřejného mínění v pondělních *Irish Times* ukázal rostoucí podporu Lisabonské smlouvy v Irsku, kdy 51 % hlasujících by nyní hlasovalo pro, zejména ve chvíli irské hospodářské nestability. To je nárůst o osm procent od listopadu loňského roku, kdy *Irish Times* prováděly průzkum naposledy. Hlasy proti také poklesly, a to o 6 procent na 33 %.

Vzhledem k našim současným napjatým vztahům s Evropskou unií, při absenci vedení ze strany současné vlády, se musíme pokusit řešit hlavní příčiny opakovaného rozčarování irských voličů ohledně EU. Je třeba Irům tuto záležitost rozumně vysvětlovat, abychom obnovili jejich porozumění a podporu evropského procesu. Toto komunikační manko můžeme vyrovnat umožněním bezplatného toku většího množství pozitivních informací o tom, jaké výhody přináší být součástí EU.

Domnívám se, že je důležité, aby pozitivní úloha Evropy byla vyzdvihována v našich vzdělávacích systémech. To by nemělo platit jen pro Irsko, ale pro všechny členské státy. Jsem přesvědčen, že komunikační deficit by měl být co nejdříve vyrovnán.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Ráda bych vás upozornila na problém oživeného rozkolu bulharské ortodoxní církve. Tento rozkol nastal v době, kdy země byla velmi zpolitizována, v době, kdy bulharská ortodoxní církev, stejně jako mnohé jiné instituce, musela potvrdit svou pozici v demokratické podobě Bulharska. To bohužel vedlo k takzvanému „druhému synodu“ bulharské ortodoxní církve, a to navzdory Bulharskému aktu o náboženských vyznáních. Tento právní předpis je velmi liberální, což umožňuje registraci jakéhokoli náboženství v Bulharsku pod podmínkou, že neslouží nehumánním účelům. Nicméně takzvaný „druhý synod“ se chce registrovat jako „Svatý synod bulharské ortodoxní církve“. Akt stanoví, že bulharská ortodoxní církev je pro Bulharsko tradiční a nepodléhá registraci. Volba patriarchy a členů svatého synodu nepodléhá legislativě. Vyzývám všechny, kteří si cení svobody vyznání v souladu s osobními duchovními potřebami, aby nepodlehli manipulativním definicím takzvaného „druhého synodu“. Tento synod nemůže být registrován a nemá žádný právní základ.

Toomas Savi (ALDE). – Pane předsedající, volby v Izraeli minulý týden ukázaly, že většina obyvatel podporuje strany, které vidí posílení armády jako nejlepší způsob ochrany země. Přestože centristická strana, Kadima, dostala nejvyšší počet hlasů, skutečnost, že pravicové strany mají nyní v Knesetu 65 křesel oproti dřívějším 50, odráží měnící se názory izraelských občanů na izraelsko-palestinský konflikt. Tyto strany jsou zastánci spíše tvrdé linie místo zdánlivě nekonečných a neúčinných mírových jednání.

Blízký východ musí být jednou z nejvyšších priorit společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie a stabilita celého regionu závisí do značné míry na izraelsko-palestinských vztazích. Proto je naprosto nezbytné, aby se Evropská unie nadále zasazovala o mírová jednání a obnovení naděje Izraelců a Palestinců, že mírové soužití je možné.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, zítra Evropský parlament navštíví Václav Klaus, prezident České republiky. S vědomím skandálu, který se vyvinul v Praze, doufáme, že prezident státu, který předsedá Evropské unie, bude řádně přijat a dostane se mu náležité úcty. Oprávněné názory, které prezident Klaus vyjadřuje o Lisabonské smlouvě, se stávají předmětem pokusů o jejich přehlazení, aby se utajila skutečnost, že se může ukázat, že hlavním zdrojem opozice vůči zavedení smlouvy je Německo. Rozhodnutí ústavního soudu v Karlsruhe bude klíčové. Podle mediálních zpráv polovina jeho soudců má vážné pochybnosti a domnívá se, že smlouva může porušovat národní ústavu. To dokazuje, že nikdo by neměl spěchat, pokud jde o tak důležité rozhodnutí, a to pochopil nejen hostující český prezident.

László Tőkés (Verts/ALE). – (RO) Po podzimních volbách v Rumunsku a sestavení nové vlády jsme byli svědky návratu protimaďarských tendencí do politického života.

Demonstrace, která se odehrála 9. února v Sfântu Gheorghe, organizovaná maďarskými církvemi, byla protestem právě proti těmto tendencím. V petici, která z demonstrace vzešla, protestovaly tisíce místních obyvatel Sikulska proti změnám v zastoupení etnických skupin v oblasti prostřednictvím osídlování regionu skupinami Rumunů z jiných oblastí.

Prezident Traian Băsescu absurdně obvinil Maďary v tomto regionu z etnických čistek. Ve stejné době v komunálních volbách v Kluži letáky demokratů podněcovaly nenávist vůči maďarským kandidátům s využitím stejných pomluv. Po desetiletích diskriminace a upírání práv – kdo koho obviňuje?

Rád bych Parlament upozornil na skutečnost, že v Rumunsku i dnes pokračuje, s použitím rafinovaných metod, proces homogenizování a přivlastňování Transylvánie Rumunsku prostřednictvím umělého upravování zastoupení etnických skupin.

Gerard Batten (IND/DEM). – Pane předsedající, dne 12. února 2009 byl nizozemskému poslanci Parlamentu Geertu Wildersovi na příkaz ministra vnitra zamítnut vstup do Spojeného království. Nikdy předtím nebyl odepřen vstup demokraticky zvolenému politikovi zastupujícímu demokratickou stranu z demokratické evropské země.

Je zvláštní, že britská vláda může nalézt právní prostředky k zakázání vstupu pana Wilderse, ale je bezmocná v zamezování vstupu různých teroristů, politických a náboženských extremistů, gangsterů, zločinců, násilníků a pedofilů z Evropské unie a celého světa.

Možná měl zákaz vstupu panu Wildersovi něco společného s údajnou hrozbou britského šlechtice, lorda Ahmeda, že pokud se pan Wilders objeví ve sněmovně lordů, venku se objeví 10 000 islamistických demonstrantů. Toto byla ukázka politiky ústupků ideologii temné doby a zdá se, že zde nemáme úplně volný pohyb myšlenek přes hranice Evropské unie.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, na téma Lisabonské smlouvy můj kolega hovořil o nárůstu podpory Smlouvy mezi irskými voliči, ale chci varovat, že jedna vlašťovka jaro nedělá. Domnívám se, že je třeba nahlížet tuto skutečnost ve srovnání s nedávným průzkumem Eurobarometru, který ukazuje, že podpora irského členství v EU poklesla o 10 procentních bodů ze 77 % na jaře 2006 na 67 % na podzim 2008. Ano, je třeba věnovat se přesvědčování irských voličů o pozitivních přínosech Evropské unie.

Proto mě znepokojují hlasy, které volají po dřívějším termínu pro druhé referendum v Irsku. Jsem přesvědčena, že je třeba, abychom byli obezřetní, je třeba, abychom si dopřáli čas na ojasnění otázek, které irské voliče znepokojují, a potřebujeme čas na otázky, o nichž je třeba debatovat podrobně a veřejně – a ve vhodné chvíli umožnit voličům, aby vyjádřili svůj názor.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE). – (RO) Současná hospodářská a finanční krize je důležitým testem pro Evropu, která nyní více než kdy jindy musí prokázat jednotnost v přijímání opatření, která usnadní obnovu hospodářství v nejkratší možné době.

Rozpočty členských států jsou za těchto okolností pod velkým tlakem, a proto je třeba nalézt nejlepší možné nástroje a opatření, které zamezí velkým překročením limitů pro rozpočtový deficit předpokládaných Komisí a zabrání přijímání protekcionistických opatření některými státy nebo ve prospěch soukromých výrobců.

Taková rozhodnutí musí procházet schvalovacím postupem rychle, aby se zabránilo prodlužování krize a zejména aby se umožnilo obnovení důvěry ve finanční trhy a také se zabránilo prodlužování krize z politického hlediska s přihlédnutím k blížícím se volbám do Evropského parlamentu.

Jedním z možných řešení pro financování veřejných výdajů by mohlo být vydávání eurodluhopisů. Nicméně je třeba brát v potaz riziko, že na základě přijatých opatření se zcela zadlužujeme a je pro nás obtížné vyvarovat se situace, kdy zanecháme splácení těchto dluhů na ramenou budoucím generacím.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Pane předsedající, před rokem a půl jsme přijali směrnici o audiovizuálních médiích. Jádrem textu byla zásada respektování země původu, kterou jsme stanovili jako nezbytnou pro zajištění volného pohybu audiovizuálních informací v rámci Evropské unie.

Nicméně směrnici nelze uplatnit v mé zemi, Španělsku, protože se jedná o rámec členského státu. Region Comunidad Valenciana uplatňuje přesně opačnou zásadu a z politických důvodů si vynucuje ukončení vysílání, která dosud umožňovala občanům přijímat televizní signály z Katalánska.

Jinými slovy mezi členskými státy Evropské unie existuje úplná svoboda oběhu audiovizuálních dat, ale zároveň je třeba říci, že ve Španělsku jsou úřady, které se takové kulturní svobody, která je tolik nezbytná, obávají. Je natolik nezbytná, že byla zavedena v celé Evropě, a přesto v rámci Španělska někomu brání jiní v přijímání televizního vysílání. To je paradox, o který jsem se s vámi chtěl podělit.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) (zpočátku byl vypnutý mikrofon) tragické období v historii lidstva. Během jejího trvání desítky milionů lidí zemřely. Mnohé oběti přišly o život v jednom z dvanácti tisíc německých vyhlazovacích a koncentračních táborů, které fungovaly na území Třetí říše a v okupovaných zemích. Dnes dochází k pokusům překrucovat pravdu o těchto tragických letech a šíří se informace o tom, že tyto tábory nebyly německé, ale polské nebo lotyšské. Vůdčí silou v této věci je německý tisk. *Die Welt* nedávno napsal, že Majdanek byl polský koncentrační tábor.

V souvislosti s tím jsem připravil návrh usnesení, který chce standardizovat terminologii koncentračních táborů tím, že se k jejich názvům přidají slova „německý“ nebo „nacistický“ koncentrační tábor. Mým návrhem se zabývala Unie pro Evropu národů, ale bohužel jsem obdržel informaci, že byl zablokovan Konferencí předsedů.

Dámy a pánové, Evropská unie může vydržet a rozvíjet se, jediné pokud je vedena historickou pravdou a úctou k lidským právům. Proto žádám kolegy poslance o podporu návrhu UEN, aby již nikdo nepřekrucoval historii a nedělal z popravčích obětí a z obětí popravčí.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Vzhledem k tomu, že si v nedávné době někteří moji maďarští kolegové poslanci stěžovali, že jejich práva nejsou v Rumunsku respektována, rád bych uvedl několik faktů.

Blížící se volební kampaň by neměla vyvolávat útoky a urážky mířené na legitimní stát, který prostřednictvím svých právních předpisů nabídl model v oblasti mezinárodních vztahů. Respekt k právům menšin je zaručován rumunskou ústavou.

Občané maďarského původu jsou poměrně zastoupeni v místních správních orgánech. Například strany maďarské menšiny mají 159 starostů a čtyři předsedy krajských úřadů, 2 684 místních radních a 108 krajských radních. Vzhledem k tomu, že mají většinu v místních a krajských radách, spravují místní rozpočty podle vlastního uvážení. To je místní autonomie.

Na parlamentní úrovni má maďarská menšina tři poslance EP, 22 poslanců parlamentu a devět senátorů ve vnitrostátním parlamentu a podílí se na vládě Rumunska po celých posledních 12 let. Střízlivosti, které zde zazněly, jsou čistou politickou agitací.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Pane předsedající, referendum ve Venezuele skončilo vítězstvím kampaně za „ano“, což demokratická opozice zdvořile přijala.

Je také pravda, že obě strany neměly v kampani rovné příležitosti a že vládnoucí strana měla ohromnou podporu celého státního aparátu, zatímco opozice trpěla neustálým obtěžováním a nátlakem.

I za těchto podmínek byla země prakticky rozštěpena na dvě poloviny a bude velmi obtížné budovat budoucnost pouze s jednou z těchto skupin. Evropská unie musí podporovat dialog, otevřenost a konsensus mezi venezuelskými politickými a sociálními vůdci pro dobro země.

Agresivní přístup, odsuzování a urážky nepomohou Venezuele nalézt demokratickou, pluralitní cestu.

Proto kritizujeme rozhodnutí venezuelské vlády vyloučit španělského poslance, a obzvláště takovým způsobem. Nicméně nabádáme zástupce tohoto Parlamentu, aby se při návštěvách třetích zemí zdrželi výroků, které porušují platné místní právní předpisy, a zejména takových, které urážejí hlavu státu, jakkoli si kritiku může zasloužit. Takové postoje ohrožují budoucnost misí Evropského parlamentu do ostatních zemí.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, chci se zmínit o otázce transparentního a přesného označování potravin, zejména o drůbeži a vepřovém masu.

V současnosti může být do EU dováženo ze zemí mimo EU maso ve výrazně pozměněné formě – a tím myslím obalené ve strouhance nebo těstíčku – a poté být označeno a prodáváno jako produkt EU. To je naprostý nesmysl a označení má oklamat spotřebitele. Potřebujeme značení obsahující údaj o zemi původu, aby se spotřebitelé mohli informovaně rozhodovat.

Také dochází k tomu, že vepřové maso a drůbež se zmrazí, poté rozmrazí a označí a prodává se jako čerstvé. Toto není jen příklad nesprávného označování, jde také o postup potenciálně nebezpečný lidskému zdraví.

Upozorňuji, že Hilary Bennová, ministryně životního prostředí Spojeného království a stínová ministryně, vyzývala k jasnějšímu označování. Jsem si jistá, že mnoho lidí v celé EU by tento návrh podpořili, protože nikdo nechce klamat spotřebitele. Požádala bych Komisi, aby tuto věc pokládala za naléhavou.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Pane předsedající, na dnešním zasedání Skupina Unie pro Evropu národů jednomyslně přijala návrh usnesení, který vyžaduje, aby 25. květen byl vyhlášen Dnem hrdinů boje proti totalitě. Jeho text bude brzy zaslán zástupcům nejvyšších orgánů EU včetně pana Pötteringa. 25. květen nebyl vybrán náhodou – právě v tento den, v roce 1948, sovětské úřady zavraždily kapitána Witolda Pileckého, polského vojáka, který se dobrovolně stal vězněm v osvětimském vyhlazovacím táboře, aby tam vybudoval hnutí odporu. Později uprchl a až do konce války bojoval proti nacistům a poté, když do Polska vstoupila sovětská armáda, započal podzemní boj proti dalším okupantům. Pilecki byl jen jedním z mnoha Evropanů, kteří položili život v boji proti brutálním totalitním režimům. Mnozí zůstávají neznámí, ale statečnost a oddanost každého z nich si zaslouží být připomínána. Proto vás, pane předsedající, žádám o podporu návrhu naší skupiny.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Nedávná historie Evropské unie skýtá záznamy o úspěších na poli ochrany práv menšin. To platí také pro maďarskou menšinu v Rumunsku. Tato menšina požívá různá práva, včetně postů ve správě, a tato práva jsou neustále podporována rumunským prezidentem Traianem Băsescu.

Nicméně v ostatních oblastech máme stále co dohánět a já bych se nyní rád zmínil o problémech romské komunity. Ty představují test schopnost Evropské unie integrovat skupiny vysoce ohrožené vyčleněním ze společnosti.

Případ rumunského hráče házené Mariana Cozmy brutálně zavražděného dvěma členy komunity maďarských Romů nám znovu ukazuje, že zločin nezná hranic a že přehlížení problémů této komunity je kontraproduktivní.

Situaci této menšiny, která je ze své podstaty mezinárodní a vysoce ohrožená vyčleněním ze společnosti, je možné vylepšit jedině přijetím společné politiky na evropské úrovni. S ohledem na tyto okolnosti jsem předložil, spolu s kolegou Rarešem Niculescu, usnesení o vytvoření evropské agentury pro Romy. EU má strategii pro romskou menšinu, ale nemá žádnou agenturu pro její promyšlené a účinné provádění.

Aby zůstala významnou silou na mezinárodní scéně při zachování vnitřní soudržnosti, je třeba, aby EU dokázala vytvořit celoevropské ovzduší tolerance.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Pane předsedající, právě jsem se vrátil z Venezuely, kam jsem byl pozván jejím volebním orgánem jako člen mezinárodní skupiny pro podporu voleb pro referendum z 15. února.

Evropští členové skupiny předložili Národní volební radě zprávu s pozitivním celkovým zhodnocením procesu z hlediska organizace, transparentnosti, účasti, svobody a diskretnosti hlasování a bezpečnosti ve všech jeho fázích.

Co se týče výroků pana Herrera ve venezuelské televizi, mohu vám říci, že posloužily ke zpochybnění volebního procesu, vážným obviněním demokratických institucí v zemi a hraničily se zasahováním do vnitřní politiky svrchované země.

Parlament by neměl podporovat jakýkoli typ konfliktu s demokratickými institucemi ve Venezuele. Nicméně je na panu Herrero, aby sám vysvětlil Parlamentu své kroky, které ovlivňují nás všechny.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Odmítám obvinění, která vznesli kolegové poslanci Csaba Sógor a László Tőkés proti Rumunsku.

Rumunsko je členským státem Evropské unie, NATO, Rady Evropy, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a respektuje, v souladu s evropskými normami, lidská práva a práva osob patřícím k národnostním menšinám. Rumunsko uplatňuje literu a ducha zákona všech významných mezinárodních smluv v této oblasti.

Maďarský jazyk je podle práva používán pro správní záležitosti v každém místě a kraji, kde ti, kteří patří k maďarské menšině, tvoří více než 20 % obyvatelstva. Taková je situace *de facto* a *de jure*. Rumunsko nabízí Maďarům značné příležitosti v oblasti vzdělání v jejich mateřském jazyce ve školách, základních školách, středních školách, odborných školách, univerzitních fakultách až k magisterské a doktorské úrovni. V oblastech, kde Maďaři žijí vedle Rumunů, je osvědčeným pravidlem, že školy provozují oddělení, kde výuka pro děti maďarského původu probíhá v maďarštině. Pro případ, že by také zapomněli, univerzita Babeș-Bolyai v Cluj-Napoca má tři oddělení poskytující výuku v rumunštině, maďarštině a němčině a zdárně se rozvíjející židovská studia stejně jako zvláštní místa pro Romy.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Pane předsedající, rád bych poděkoval tvůrcům oficiálních stránek Evropského parlamentu, tiskové službě EP, za respektování vícejazyčnosti a za označování místních názvů v národním jazyce jednotlivých webových stránek. To umožňuje občanům EU získat informace o ostatních 26 zemích v jejich mateřském jazyce. Česká stránka o Německu zobrazuje Köln jako Kolín, zatímco francouzská ukazuje Cologne. Slovenské stránky o Maďarsku zobrazují názvy měst ve slovenštině, jak to má být. Mělo by být stejně přirozené pro Maďary žijící na Slovensku nazývat vesnici nebo město, kde se narodili, ve svém rodném jazyce, maďarštině.

Proto vítám skutečnost, že slovenský parlament schválil právní předpis o veřejném školství, který stanoví, že zeměpisné názvy budou v učebnicích v menšinovém jazyce uváděny v jazyce menšiny. Tudíž, pokud

bude zákon prováděn, dřívější status quo může být obnoven a Maďaři budou moci znovu používat maďarské místní názvy.

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych vás upozornil na situaci, k níž došlo včera ráno v mém volebním obvodu, kdy zemědělci byli nuceni stát fronty před úřadem vlády, v některých případech po dvě noci, aby se mohli přihlásit do systému grantů pro modernizaci zemědělství.

Naše ministryně zemědělství rozhodla o přidělení těchto grantů podle hesla „Kdo dřív přijde, ten dřív mele“. To se dá popsat jedine jako nevhodný způsob přidělování peněz z fondů EU pro rozvoj venkova. Proto jsem byl rád, že úředník Komise včera zpochybnil platnost tohoto postupu přidělování.

Jsmo si vědomi toho, že ne každý zemědělec může čerpat z tohoto finančního balíčku. Domnívám se však, že tato situace jasně ukazuje ubohý stav zemědělského odvětví, alespoň v mém regionu, pokud zemědělci musí čekat ve frontách venku, v zimních měsících, aby si zajistili nevelké částky z fondů EU.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Provádění balíčku opatření týkajících se energie a změn klimatu předpokládá významné investice do opatření na snížení emisí skleníkových plynů.

Za 40 % spotřeby primární energie odpovídají budovy. Zvýšení energetické účinnosti budov pomáhá snížit spotřebu primární energie a úroveň emisí oxidu uhličitého.

Příští rok Komise spolu s členskými státy zhodnotí v polovině období 2007–2013 pracovní programy a míru spotřeby strukturálních fondů. Vyzývám členské státy, aby zrevidovaly metodu využívání strukturálních fondů a pro období 2010–2013 upřednostnily energetickou účinnost budov a městskou mobilitu.

Vyzývám Evropskou komisi a členské státy k 3% až 15% zvýšení částky přidělené z EFRR každému členskému státu na náklady spojené s posílením energetické účinnosti budov a využíváním obnovitelné energie. Toto zvýšení poskytne členským státům větší flexibilitu ve využívání strukturálních fondů, a tím urychlí jejich absorpci, zejména během současné hospodářské krize.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Pane předsedající, s velkým zármutkem a hněvem bych chtěl říci, že jeden z našich krajanů, polský inženýr, nedávno zemřel v Pákistánu, ale byl to další občan země EU, který v tomto regionu zemřel. Jde o další smrt, která dokazuje existenci světa anti-hodnot, světa lidí, kteří neuznávají to, co je v jiných civilizacích považováno za posvátné – lidský život.

Domnívám se, že tato dramatická skutečnost by pro nás měla být závažným signálem a podnětem ke sjednocení v zájmu boje proti světu anti-hodnot a také ke sjednocení v zájmu politického boje a v širší souvislosti – a to by mělo být řečeno přímo – na společné frontě proti terorismu. Domnívám se, že ti politikové v Evropské unii, kteří si myslí, že proti teroru se dá bojovat bez násilí, nemají pravdu.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Postupující hospodářská krize dopadá na všechny státy Evropské unie. Narůstající nezaměstnanost však v žádném případě není důvodem proto, abychom začali porušovat základní principy společného trhu. Rád bych se zde, na této půdě ohradil proti výrokům francouzského prezidenta Nikolase Sarkozyho, ve kterých vyzval k přestěhování francouzské značky Peugeot z továrny v Kolíně, v Čechách, zpět do Francie. Takové výroky politiků, kteří by chtěli v době krize ochraňovat a omezovat firmy, jsou zcela neospravedlnitelné. Pokusy o protekcionismus a uzavírání zemí do sebe nejsou žádoucí a ohrožují smysl Evropské unie.

Prezident pobočky Federální rezervní banky v Dallasu Richard Fisher řekl:

„Protekcionismus je pro ekonomiku jako dávka kokainu. Může vás povznést, ale je návykový a vede k ekonomické smrti.“ Zamysleme se nad tím, odolejme populistickým tlakům a neztrácejme tvář v tvář krizi hlavu. Dbejme na dodržování priorit českého předsednictví a prosazujme myšlenku otevřené Evropy bez bariér.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – Pane předsedající, v Rumunsku byla po loňských listopadových volbách sestavena vláda velké koalice se 73% podílem v rumunském parlamentu.

Jedním z prvních přijatých opatření této koalice bylo vypracovat systém, jak si mezi sebou rozdělí vůdčí pozice ve státem řízených veřejných institucích a veřejné správě Rumunska.

To je nepřijatelná situace ze dvou důvodů. Zaprvé, vede k obnově předpojatosti ve státní správě, což odporuje zákonu o statutu státních zaměstnanců. Zadruhé, regiony, kde velkou většinu obyvatelstva tvoří Maďaři, má opatření také stránku nepříznivou pro menšiny: státní zaměstnanci maďarské národnosti jsou nahrazováni

osobami s rumunskou národností. Veřejné shromáždění v Sfântu Gheorghe/Sepsiszentgyörgy v Rumunsku 8. února navštívilo více než 3 000 lidí protestujících proti politickým hrám rumunských stran a požadujících respektování práv maďarských komunit.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Pane předsedající, pokud jde o právech pacientů v přeshraniční zdravotnické péči, rád bych upozornil na otázku práva pacientů na informace o dostupných léčivech a možnostech léčby. Evropští pacienti by měli mít přístup ke kvalitním zdravotním informacím ohledně nejnovějších dostupných léků, možnostech léčby doma a v zahraničí, náhradě léčebných výdajů a mnohým dalším oblastem. V současné době takový druh kvalitních informací nemáme. Mohou existovat některé vnitrostátní iniciativy, ale nic na evropské úrovni.

Problémy, kterým čelíme, jsou evropské. Proto podporuji myšlenku zřízení evropské sítě pro zdravotní gramotnost. Taková síť by se skládala z organizací pacientů ze všech členských států a měla by úzce spolupracovat se zdravotnickým sektorem a zákonodárci. Ve snaze spravit Komisi o potřebě lépe informovat 150 milionů evropských pacientů jsem inicioval písemné vyjádření o zdravotní gramotnosti. Všichni jsme někdy byli pacienti a nikdy nevíme, kdy k tomu znovu dojde.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Dnes a zítra narazíte v naší budově na mladé studenty z Moldavské republiky. Přijeli do Evropského parlamentu, protože v jejich zemi nemohou promluvit, a pokud promluví, mohou očekávat odvetná opatření.

Všechny zprávy Evropské komise, naše slyšení v Komisi o lidských právech a zprávy od občanské společnosti v Moldavsku nám ukazují, že je zde často porušována svoboda projevu a že hromadné sdělovací prostředky nemohou být nezávislé. Tucty mladých lidí, kteří používali internetová fóra k vyjádření svých názorů, byly v roce 2008 vyšetřovány a hrozily jim záznamy v trestním rejstříku.

Prosím, ukažte jim svůj zájem, pozvěte je do svých kanceláří, vyslechněte je a podepište písemnou deklaraci č. 13/2009, která pro ně byla vytvořena, aby této generaci z východní hranice naší sjednocené Evropy zajistila svobodu projevu

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, podle směrnice 2000/84/ES začíná letní čas poslední neděli v březnu a končí poslední neděli v říjnu. Chtěla bych navrhnout, aby toto období bylo rozšířeno v zájmu maximalizování mnohých hospodářských, bezpečnostních a environmentálních výhod, které jsou spojeny s obdobím letního času.

V roce 2005 Spojené státy zavedly program prodloužení období úspory denního světla o čtyři týdny – o tři týdny na jaře a týden na podzim. Již nyní jsou jasné důkazy, že to pomohlo snížit jak spotřebu energie, tak emise oxidu uhličitého. Zpráva Odboru energetiky Spojených států odhalila, že prodloužení období úspory denního světla o čtyři týdny ušetřilo dost elektřiny na roční zásobu pro 100 000 domácností. Podobně nedávná studie Cambridgeské univerzity také ukazuje, že prodloužení letního času by vedlo k poklesu jak spotřeby energie, tak emisí oxidu uhličitého, protože v době nejvyšší poptávky, o 16 do 21 hodin jsou spuštěny mnohé dražší pomocné elektrárny, které produkují uhlík.

Jako zpravodajka přezkumu evropského systému obchodování s emisemi, který vytvořil základní kámen balíčku opatření týkajících se energie a změn klimatu, který přijal Parlament loni v prosinci, vás žádám, abyste zvážili tento návrh jako příspěvek k dosažení cíle ve výši 2 °C. Proto vás žádám o zrevidování směrnice o období úspory denního světla.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, rád bych předložil dva návrhy. Opakovaně zde dnes byla zmíněna Lisabonská smlouva. To nejmenší, co bychom mohli od této sněmovny očekávat, je, že dokáže odlišit odpůrce Lisabonské smlouvy a odpůrce EU. Kromě toho Irové by měli hlasovat znovu, je žádoucí, aby dostali spravedlivou možnost namísto machinací podkopávajících pravidla, která se uplatňovala dosud, podle nichž „ano“ a „ne“ mají stejnou šanci, a to pak oslavovat jako triumf demokracie – nebo čeho vlastně?

Má druhá poznámka je, že tato sněmovna je s blížícími se volbami značně vychloubavá. Navrhují prošetření konkrétních postojů, které tato sněmovna za ta léta zaujala vůči problémům globální finanční krize a prošetření toho, kdo jak hlasoval, protože pak zjistíme, že většina z těch, kteří se dnes chovají jako bojovníci proti ohni, ve skutečnosti pomáhali ten oheň rozdělat.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Letos v lednu Evropská komise ustanovila balíček dodatečných opatření pro financování projektů týkajících se energetiky a širokopásmové sítě navržených v evropském plánu pro hospodářskou obnovu. Bylo navrženo, aby na těchto projektech bylo přiděleno 5 miliard EUR za použití 3,5 miliardy EUR ze zemědělského rozpočtu na rok 2008. Nicméně minulý týden 6 států návrh Komise

zablokovalo. Zjevně se jedná o tytéž země, které tvoří současnou finanční perspektivu a vyžadovaly snížení plateb do rozpočtu EU na 1 % HDP. Vracíme se k nacionalismu a protekcionismu, který byl 50 let, od doby založení Společenství, vytrvale zamítán. Kolegové poslanci, jedině solidarita mezi státy nám může pomoci vzdorovat výzvám finanční a hospodářské krize a zajistit budoucnost EU.

Předsedající. – Tím je tento bod uzavřen.

22. Revize evropského nástroje sousedství a partnerství (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0037/2009) Konrada Szymańskiego jménem Výboru pro zahraniční věci o revizi evropského nástroje sousedství a partnerství (2008/2236/INI)).

Konrad Szymański, zpravodaj. - (PL) Vážený pane předsedo, rád bych se dnes obrátil i na zástupce Rady, nicméně ta se rozhodla do dnešní rozpravy nikoho nevyslat. Domnívám se, že je to škoda a že jde o špatný zvyk. A rovněž si myslím, že by na to měl pan předseda reagovat.

Nicméně když se vrátíme k tématu sousedství, musíme si přiznat, musíme si uvědomovat, že země obklopující Evropskou unii se velmi dynamicky mění. Proto musíme také měnit svoji politiku sousedství. Unie pro Středomoří je naší odpovědí na potřeby na jihu, Černomořská synergie reaguje na výzvy, které nabyly na intenzitě při posledním rozšíření Evropské unie. Východní partnerství přichází v pravý čas jako odpověď na očekávání našich evropských sousedů na východě.

Abychom dosáhli cílů, které jsme v posledních letech stanovili pro politiku sousedství, musí občané sousedních zemí pocítit skutečné politické a hospodářské sblížení s EU. Z tohoto důvodu je taková důležitost přikládána vybudování oblasti volného obchodu a rychlým krokům směrem ke snížení poplatků za víza s navrhovanou liberalizací vízového styku s podstatnou částí těchto zemí jako konečným cílem. Naším společným cílem, naším společným zájmem by mělo být zařazení energetiky mezi nejdůležitější cíle politiky sousedství, což zahrnuje i využití našich peněz na modernizaci nezávislých sítí pro přepravu energií, zejména na východě a jihu. Pouze tak dosáhneme politického sblížení s Ukrajinou, Gruzii, Moldávií, Arménií a nakonec s Ázerbajdžánem a v budoucnosti – pro zachování příslušné rovnováhy – i s pěti republikami ve střední Asii.

Hovoříme-li o sousedství směrem na východ, dostáváme se nevyhnutelně k otázce Ruska a našeho partnerství s touto zemí. Dnes, když stojíme na prahu vyjednávání o nové smlouvě, můžeme však říct pouze jediné – to, že Rusko je bezpečnostní výzvou v našem společném sousedství. V této oblasti si lze Rusko jen těžko představit jako partnera. Zde narážíme na základní politický problém rozšiřování EU směrem na východ. Proces sousedství samozřejmě nenahrazuje přistoupení, nicméně v případě evropských zemí nemůže být od perspektivy členství v Evropské unii oddělen. Bez této perspektivy dojde k podstatnému oslabení našeho úsilí.

Rád bych při této příležitosti mnohokrát poděkoval všem koordinátorům politických skupin pro zahraniční věci, spoluzpravodajům a rovněž sekretariátu Výboru pro zahraniční věci, bez jehož pomoci by nebylo možné připravit zprávu, již se nyní dostává široké podpory, jak je vidět z velmi malého množství pozměňovacích návrhů, které byly podány na plenárním zasedání. Tím se významně usnadní zítřejší hlasování.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Vážený pane předsedající, před dvěma a půl lety Parlament a Rada schválily návrh Komise na zjednodušení vnějších finančních nástrojů. Zjednodušili jsme celou řadu různých nástrojů, jedním z nich byl i evropský nástroj sousedství a partnerství (ENPI). Jedná se o nanejvýš důležitý nástroj, protože posiluje naši vnější spolupráci, orientuje ji více politicky a pomáhá lépe zaměřovat naše financování při podpoře klíčových oblastí.

Velmi mne potěšily poznámky pana Szymańskiego a to, že považuje nařízení o nástroji evropského sousedství a partnerství za přiměřené a platné pro záměr spolupráce se sousedními státy. Předběžný nálezný našeho přezkumu ukazuje přesně stejným směrem.

Národní programy ENPI podporují provádění akčních plánů ENPI a odrážejí ambice Evropské unie a partnerských zemí. Určitým způsobem fungovaly jako přepravní pásy pro politické a hospodářské reformy, které se snažíme prostřednictvím evropského nástroje sousedství a partnerství podporovat. Navíc nástroje jako je družba a TAIEX poskytují podporu pro budování institucí, legislativní sblížení a přizpůsobování se regulačním opatřením. K prosazování dohodnutého programu reforem jsou využívány operace v rámci odvětví a rozpočtu. Rozdílné regionální přístupy a dimenze ENPI v jednotlivých regionech jsou podporovány prostřednictvím specifických regionálních programů. Byl vytvořen program pro množství zemí, jehož cílem

je zejména provádění velmi viditelných iniciativ, které jsou společné všem sousedním zemím, jako jsou TEMPUS, Erasmus mundus nebo CIUDAD. Došlo k úspěšnému spuštění inovativní součásti přeshraniční spolupráce.

To vše dokazuje, že nám smlouva o ENPI z roku 2006 poskytla nástroj, který nám umožňuje dosáhnout hmatatelných výsledků. Vždy existuje prostor pro zlepšení a já vždy takové návrhy vítám.

Dovolte mi rovněž říct, že zpráva především podtrhává potřebu dále rozvíjet konzultace s občanskou společností a místními orgány, což už také děláme.

Dále jsem zaznamenal vaše volání po ambicióznějších činech v oblastech demokracie, zásad právního státu a lidských práv. Jak víte, tato témata již stojí v popředí naší spolupráce s partnerskými zeměmi a politické reformy spolu s dobrou správou věcí veřejných tvoří samotné jádro evropské politiky sousedství. Rovněž jsme se zaměřili na projekty směřující k posílení soudních systémů.

Buďme však upřímní. Jelikož před našimi partnery stojí významné strukturální výzvy, nemůžeme očekávat, že se vše změní přes noc, a jak kdysi řekl Lord Patten: „Demokracie není instantní káva.“ Já se domnívám, že to je rozhodně pravda.

Za třetí, vidím, že zpráva volá po dalších zdrojích. Je jasné, že více zdrojů zlepšuje naši schopnost prosazovat naše programy – to je pravda. V prvních dvou letech jsme se několikrát obrátili na rozpočtový orgán a žádali o dodatečné finanční prostředky v dostatečné výši například pro Palestinu a Gruzii. Proto jsme se rozhodli navrhnout vypracování nových fondů pro ambiciózní východní partnerství, o kterém budeme brzy diskutovat v Parlamentu.

Závěrem bych rád prohlásil, že mne těší, že zpráva vítá nedávný návrh Komise na vytvoření východního partnerství, které má podle našeho názoru velmi významný multilaterální rozměr, podobně jako středomořská a černomořská unie. Doufám, že i v budoucnu se nám dostane vaší podpory a porozumění.

Danutė Budreikaitė, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro rozvoj*. – (LT) Nástroj evropského sousedství a partnerství, který byl založen po rozšíření EU v roce 2004, se týká 17 zemí, z nichž je 15 řazeno mezi země rozvojové. Nástroj zahrnuje nové sousedy EU na východě, kterými jsou Arménie, Ázerbajdžán, Gruzie, Ukrajina, Moldávie a Bělorusko.

Bezpečnost našich východních sousedů, zejména energetická bezpečnost na Ukrajině a v Bělorusku, znamená rovněž bezpečnost pro EU. To se ukázalo při ukrajinsko-ruské energetické krizi na Nový rok, která se už stala určitou tradicí. Vojenský konflikt v Gruzii v létě minulého roku nás všechny donutil zamyslet se nad bezpečím států Evropské unie a ohrožení nezávislosti.

Za této situace navrhuji, jako jsem již učinila v minulosti, aby bylo vytvořeno shromáždění pro východní sousedství, Euroeast, s účastí Evropského parlamentu a založené na principech shromáždění Euromed a Eurolat, jehož cílem by bylo provádění ENPI v zemích východní Evropy.

Těší mne, že zpráva tento návrh schvaluje.

Euroeast by Evropskému parlamentu poskytl možnost věnovat stejnou pozornost všem sousedům a rozvojovým zemím.

Tunne Kelam, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – Pane předsedající, rád bych poblahopřál svému kolegovi panu Szymańskému k výborné zprávě. Jménem Výboru pro regionální rozvoj vítám zařazení přeshraniční spolupráce do záběru nařízení o nástroji evropského sousedství a partnerství jako nástroje pro rozvoj společných projektů a pro posílení vztahů mezi zeměmi EPS a členskými státy EU.

Zároveň bych rád zdůraznil potřebu pravidelně sledovat řízení a provádění společných operativních programů na obou stranách hranic EU. Přeshraniční spolupráce by měla přispívat k integrovanému udržitelnému rozvoji sousedících regionů. Žádáme Komisi, aby připravila podrobný přehled všech společných operativních programů schválených pro současné finanční období včetně zhodnocení, do jaké míry byly dodržovány zásady transparentnosti, efektivity a partnerství. Takové zhodnocení spolu s přehledem nejčastějších problémů, s nimiž se setkávají řídicí orgány, by mělo přispět k nalezení ještě vhodnějších řešení pro příští programové období.

Rád bych rovněž vyzval Komisi, aby usnadnila výměnu zkušeností a osvědčených postupů při přeshraniční spolupráci mezi programy a projekty EPS na jedné straně a akcemi podnikanými v rámci cílů evropské teritoriální spolupráce a v rámci již ukončené iniciativy Společenství Interreg IIIA na straně druhé.

A konečně, Výbor pro regionální rozvoj se domnívá, že by se evropský nástroj sousedství a partnerství měl zaměřit na vyváženou strategii mezi východem a jihem za využití specifických přístupů pro obě oblasti.

Ioannis Kasoulides, jménem skupiny PPE-DE. - Pane předsedající, i já bych rád poblahopřál panu Szymańskému k ucelené zprávě, která bude mít při zítřejším hlasování podporu naší skupiny.

Rád bych rovněž poblahopřál komisařce Ferrero-Waldnerové k úspěchu evropského nástroje pro sousedství a partnerství a projektů, které nás očekávají, přičemž potřeba východního partnerství se týká zejména našich východních sousedů a partnerů, jakož i černomořské synergie. Jakmile dojde k jejich ustanovení a až získají svou vlastní identitu – například parlamentními shromážděními, jako to činíme v případě Středomoří – tak snad získají výraznou tvář, včetně způsobu, kterým budou financovány.

Vidím, že dochází k určité rivalitě – či řekněme nervozitě – mezi členskými státy. Právě jsme slyšeli o nevytvoření jedné věci kvůli finanční újmě vůči druhé. K tomu by nemělo docházet. Víme, že Unie pro Středomoří, východní partnerství, Černomořská synergie a další jsou v zájmu Evropské unie. Tato uspořádání by neměla být důvodem, aby se zemím usilujícím o vstup do Evropské unie muselo znovu a znovu říkat, že toto není alternativou k členství, čehož se někteří obávají.

PŘEDSEDÁJÍCÍ MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

Místopředseda

Maria Eleni Koppa, jménem skupiny PSE. - (EL) Pane předsedající, je třeba přezkoumat nástroj sousedství a partnerství, aby došlo ke zjednodušení postupů a zároveň ke zvýšení transparentnosti. Základem pro evropskou politiku sousedství je vytvoření atmosféry důvěry v bezprostředním sousedství Evropské unie.

Je v zájmu všech, aby ve všech sousedních zemích, jak na východě, tak ve Středomoří, docházelo k silnějšímu hospodářskému růstu a zvyšování stability. Je však třeba definovat specifická kritéria a postupy pro jednotlivé země v závislosti na politických prioritách pokud jde o lidská práva, demokracii, zásady právního státu, práva menšin a podobně. Je rovněž důležité, aby pomoc Společenství dosáhla k zainteresovaným skupinám obyvatel. Právě proto je zapotřebí, aby docházelo ke správnému prosazování možností nástroje sousedství.

Aby bylo možno dosáhnout těchto ambiciózních cílů, je třeba vyvážit rozdělování finančních prostředků mezi země východní Evropy a středomořské státy, jak je stanoveno ve finančním rámci pro období 2007 – 2013. Je třeba doplnit Barcelonský proces evropskou politikou sousedství a jasně definovat její cíle.

Zejména v této době, kdy krize zasáhla všechny země, které využívají nástroje sousedství, musí být jasně ukázáno, že Evropská unie pomáhá prostřednictvím své finanční pomoci tuto krizi řešit. Právě proto by měla Evropská komise zveřejnit hodnocení týkající se této otázky.

Závěrem bych se ráda zmínila o Černomořské synergii: tuto oblast je třeba začlenit do evropské politiky sousedství. Pomoc poskytovaná Evropskou unií spolupráci v tomto regionu se musí zaměřit na vytváření hmatatelných výsledků v určitých prioritních oblastech, jako jsou energetika, doprava, přistěhovalectví a boj proti organizovanému zločinu.

Metin Kazak, jménem skupiny ALDE. - (FR) Pane předsedající, plně podporuji zprávu pana Szymańského, zejména návrh na zvýšení finančních prostředků pro evropský nástroj sousedství a partnerství. Musíme navázat těsnější vztahy se sousedními zeměmi, zejména poté, co v posledních šesti měsících došlo ke třem konfliktům, v Gaze, na Ukrajině a v Gruzii.

Výbor pro zahraniční věci schválil značné množství pozměňovacích návrhů předložených naší skupinou, včetně 11 návrhů, které jsem podal jako stínový zpravodaj. Nyní bych však rád podal další dva pozměňovací návrhy jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

I když souhlasím s myšlenkou další spolupráce s Tureckem a Ruskem za účelem vyřešení určitých probíhajících konfliktů a pro posílení vazeb mezi černomořskými zeměmi, znění odstavce 39 by mohlo vést k nejasnostem. Spolupráce v oblasti Černého moře probíhá na čtyřech rozdílných úrovních: členských států, kandidátů na členství, zemí spadajících do působnosti evropské politiky sousedství a Ruska coby strategického partnera.

Jelikož Turecko je kandidátem na členství, není součástí evropské politiky sousedství a využívá pomoci předvstupního nástroje a nikoli evropského nástroje sousedství. Proto evropská politika sousedství v případě Turecka rozhodně neposkytuje vhodný základ pro spolupráci.

Platformy pro spolupráci s černomořskými zeměmi už existují. Snad bychom se měli pokusit vytvořit pouta mezi těmito regionálními iniciativami za účelem posílení této synergie, namísto hledání nových forem spolupráce.

Druhý pozměňovací návrh se týká otázky energetiky. Odstavec 44 zprávy v této souvislosti zmiňuje pouze Ukrajinu a Moldávii, přestože většina našich sousedů jsou země důležité pro energetické odvětví, buď jako producenti nebo jako tranzitní státy. Mám na mysli zejména Gruzii a Ázerbajdžán, jejichž význam vzroste po spuštění projektu Nabucco, což bude tématem mezinárodní konference konané v lednu. Proto se mi zdá, že by opatření v energetické oblasti měla zahrnovat všechny sousední země.

Hanna Foltyn-Kubicka, jménem skupiny UEN. - (PL) Pane předsedající, evropská politika sousedství byla vyvinuta s cílem integrovat země zapojené do tohoto programu do struktur Evropské unie. To předpokládá silnou spolupráci v oblastech hospodářství, kultury a politiky, aniž by docházelo k protěžování určitých zemí na úkor ostatních. Proto je složité pochopit rozdíly, ke kterým dochází při rozdělování finančních prostředků mezi středomořské a východní státy, při kterém je druhá skupina znevýhodňována.

Myšlenka na rozdělení evropské politiky sousedství (EPS) podle těchto regionů je ospravedlnitelná s přihlédnutím k rozdílným potížím, se kterými se tyto regiony potýkají. To však neospravedlňuje nerovnoměrné rozdělování finančních prostředků. To se zdá být obzvláště neopodstatněné při vědomí nedávné tragédie, která zasáhla jednu ze zemí zapojených do EPS – Gruzii. Právě nyní potřebují občané Gruzie naši pomoc a pocit, že se s nimi jedná stejným způsobem jako s ostatními zeměmi, které spolupracují s Evropskou unií.

Dalším důležitým cílem, kterého měla EPS dosáhnout je energetická bezpečnost. Současná krize v Evropě je však jasným dokladem nesoudržnosti principů spolupráce v rámci politiky sousedství. Bezpochyby ukázala potřebu identifikovat opatření v rámci této politiky a potřebu posílit oblast energetiky jako součásti východního partnerství. Těší mne, že Evropská komise tento problém zaznamenala a chce zavést právě takovou politiku.

Cem Özdemir, jménem skupiny Verts/ALE. - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, i já chci především poděkovat panu zpravodaji Szymańskému za velmi dobrou zprávu. Evropský nástroj sousedství a partnerství může být nástrojem účinným pouze pokud poskytne pobídky pro demokratické reformy a bude podporovat udržitelný – ekologický a spravedlivý – rozvoj.

Aby bylo možné ověřit jeho účinnost, je třeba definovat jasné, konkrétní, měřitelné cíle pro všechny akční plány v rámci evropské politiky sousedství (EPS). My ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance vyzýváme zejména k soudržnosti všech nástrojů pro lidská práva v rámci akčních plánů EPS a rovněž k důkladnému prošetření projektů „Spravedlnosti“ prosazovaných prostřednictvím EPS.

Dalším důležitým bodem, který je rovněž zdůrazněn ve zprávě, je větší zapojení občanské společnosti do plánování a monitorování procesu v souvislosti s EPS. Válka v Gruzii v létě 2008 jasně ukázala, že až do té doby Evropská unie nevyvinula a neprováděla udržitelnou politiku pro řešení konfliktů v oblasti Kavkazu.

Nevyřešené konflikty, jako je například konflikt v Náhorním Karabachu, stále brání vývoji EPS v regionu jižního Kavkazu. Proto Radu vyzýváme, aby v oblasti řešení konfliktů pracovala aktivněji. Tento nástroj poskytuje Evropské unii příležitost hrát aktivní roli v sousedních regionech a napomoci pokroku demokratických reforem a udržitelnému rozvoji.

Zejména s ohledem na udržení své – naší – důvěryhodnosti musí Evropská unie konečně začít brát vážně doložky o demokracii a lidských právech ve smlouvách se třetími zeměmi a přistoupit k příslušným akcím – v ideálním případě pozitivním, ale v případě potřeby i negativním.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, při poděkování kolegovi poslancovi Szymańskému za kvalitní zprávu bych se s vámi rád podělil o zamyšlení na téma, proč je pro nás politika sousedství tak důležitá. Tuto otázku si musíme zodpovědět. Za prvé proto, že ani Evropská unie ani Evropa není žádným izolovaným ostrovem. EU leží v Evropě a to je pro nás důležité, tím spíše, že máme ambice a chceme vyvážet naše hodnoty, myšlenky a zkušenosti do dalších zemí.

Domnívám se, že kromě velkých rozhodnutí – která se týkají dopravy, energetiky, volného obchodu a vzájemné výměny – existují i menší záležitosti, které jsou však rovněž velmi důležité, jako například vzdělání, vědecká a kulturní výměna a především kontakty mezi lidmi. Já Evropskou unií vidím jako rodinu, jejíž členové spolu vzájemně komunikují. Evropa – přinejmenším z mého pohledu – bude silná, pokud každá

její část bude mít svou úlohu a bude schopna tuto úlohu plnit a to se nesmí omezovat pouze na země EU, ale musí zahrnovat i její sousedy.

Paní komisařko, domnívám se, že jsme dnes zhruba dokončili budování Euromedu, což je velmi zajímavá struktura. Poskytujeme mu velký obnos peněz, snad příliš mnoho, jak prohlásili kolegové poslanci ze skupiny Unie pro Evropu národů, a nyní bychom měli posílit myšlenku Euroeastu. Ta je velmi důležitá a myslím, že po nedávné energetické krizi nikdo nepochybuje, že tato dimenze je pro nás skutečně velmi, velmi významná. Otázka, která před námi leží je otázka Společenství a regionálních programů, které by měly být podpořeny, ale které bohužel vyžadují finanční podporu. Je proto potřeba vyčlenit příslušné částky. My zde přijímáme dobrá rozhodnutí, která budou členskými státy a sousedy uvedena v praxi při spolupráci a práci na společných projektech.

Aloyzas Sakalas (PSE). - Pane předsedající, v roce 2008 bylo zahájeno několik nových regionálních iniciativ v rámci evropské politiky sousedství. Přestože tento finanční nástroj byl naplánován v roce 2006, ukázalo se, že je nástrojem dostatečně efektivním, neboť byl orientovaný směrem do budoucnosti.

EU se rozhodla posílit multilaterální a regionální spolupráci se sousedními zeměmi a rovněž spolupráci mezi nimi. Nástroj již umožňuje EU přijímat spolufinancování z ostatních mezinárodních organizací a spolupracovat s multilaterálními organizacemi ve svém sousedství. Chopme se aktivně těchto příležitostí.

Můj druhý bod se týká rozdělení finančních prostředků mezi naše sousedy na jižním a východním pobřeží Středozemního moře a sousedy na východ od nás. V konečném důsledku se jedná o otázku důvěryhodnosti politiky EU. Proto musí EU plnit své závazky a dodržovat distribuci finančních prostředků podle geografických oblastí tak, jak byla stanovena ve finančním výhledu pro období 2007 – 2013.

Existuje však i další významná mezera v prostředcích rozdělovaných mezi sousedy. Mám na mysli mezeru v prostředcích vyčleněných pro programy v budoucích demokraciích, které se vztahují k otázkám právního státu a lidských práv. V období 2007 – 2010 bylo 21% celkové pomoci východním sousedům vynaloženo na podporu demokratického vývoje, zatímco u jižních sousedů tento poměr činil pouze 5%. Žádám Komisi, aby tyto obavy vzala do úvahy.

Grażyna Staniszevska (ALDE). - (PL) Pane předsedající, financování iniciativ v oblasti Středomoří a budoucího východního partnerství v rámci evropského nástroje sousedství by se nemělo odehrávat na úkor jednoho či druhého z těchto regionů, jak se tomu děje dnes. Je důležité vzít do úvahy specifickou povahu partnerských zemí na jihu a na východě.

Nedávné geopolitické události, které se dotkly našich východních sousedů, jasně ukázaly, že je třeba evropskou politiku sousedství lépe přizpůsobit potřebám tohoto regionu. Za příklad může sloužit Ukrajina. Tomuto největšímu východnímu sousedu Evropské unie by měly být nabídnuty zvláštní pobídky a výhody v rámci východního partnerství, které budou představovat motivaci pro zemi s evropskými ambicemi. Navíc by bylo velmi prospěšné urychlit vytváření zóny volného obchodu a uzavřít rozhovory vedené s Ukrajinou na téma vízové svobody.

EPS nezahrnuje pouze činnosti vlád a národních politiků. Proto mne těší, že zpráva zdůrazňuje potřebu většího společenského zapojení ze strany občanů a místních orgánů, co se týká plánování a provádění EPS. Měli bychom mít rovněž na paměti, že pro zajištění kvalitní, efektivní a vzájemně výhodné spolupráce s našimi sousedy je nanejvýš důležité a cenné, aby docházelo k výměně zkušeností a osvědčených postupů, jakož i vzdělávacích iniciativ včetně programů pro studium jazyků sousedních zemí.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Pane předsedající, rád bych především blahopřál kolegovi poslanci Szymańskému k vyvážené zprávě o revizi evropského nástroje sousedství a partnerství.

Pamatujme, že hlavním cílem této zprávy je zabránit vytvoření nových předělů či dokonce rozštěpení mezi rozšířenou Evropskou unií a jejími bezprostředními geografickými sousedy, ale rovněž zvýšit celkovou stabilitu a bezpečnost dotčené oblasti.

Často se hovoří o touze šířit mír, ale té zhusta stojí v cestě realita nenávisti a netolerance. Následně pak správné fungování této politiky částečně určuje mezinárodní geopolitické postavení Evropy.

Jakým způsobem můžeme efektivně přezkoumat tento nástroj sousedství a partnerství? Jádrem věci se dá shrnout do jediného slova: ambice.

Je zapotřebí větších ambic při dialogu s občanskou společností a místními orgány, aby došlo k jejich většímu zapojení do stanování koncepce a kontroly provádění tohoto nástroje.

Větších ambic při poskytování pomoci s cílem zvýšení administrativních, místních a regionálních možností v sousedních zemích a zároveň podpora výměnných programů občanské společnosti.

Větších ambic v oblastech demokracie, právního státu a lidských práv.

Tato rozpočtová podpora však musí projít procesem výběru, aby byla zpřístupněna jen těm, kteří jí dokáží využít, s přihlédnutím ke specifikům konkrétní země, s politickými podmínkami, přičemž nesmí být zapomináno na zlepšení hodnocení politik. Je rovněž nezbytně nutné vyjasnit vztah mezi evropskou politikou sousedství, což je rámcová politika *par excellence*, a regionálními iniciativami, jako jsou například Černomořská synergie, Unie pro Středomoří a budoucí východní partnerství.

V případě omezování politik na stále menší geografické oblasti riskujeme, že ztratíme celkové směřování, viditelnost a transparentnost politiky sousedství, o níž Evropská unie usiluje.

Takovou cenu musíme zaplatit za zlepšení soudržnosti a synchronizaci Unie, náš vyhrazený rozpočet bude vynaložen uceleně vhodným směrem a Evropská unie se konečně plně chopí své úlohy ostrova stability.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Evropský nástroj sousedství a partnerství významně přispěl k rozvoji vztahů se státy sousedícími s Evropskou unií.

Jednou z možností financování je investiční facilita sousedství, na níž se mají členské státy EU možnost podílet prostřednictvím darů a navýšit sumu přidělenou z evropského nástroje sousedství a partnerství. Uvědomujeme si, že finanční prostředky, které má evropský nástroj sousedství a partnerství k dispozici, nedostačují k dosažení ambiciózních cílů v této oblasti.

Vyzýváme Evropskou komisi, aby provedla analýzu týkající se budoucího přidělování konzistentnějších částek pro tento nástroj, zejména za situace, kdy je třeba poskytnout příslušné finanční prostředky i dalším iniciativám, jako je Černomořská synergie. Rumunsko podporovalo a bude podporovat význam oblasti Černého moře pro Evropskou unii, který vyplývá ze zřejmých příležitostí, které tento region nabízí pro stabilitu, hospodářský rozvoj, energetickou bezpečnost, bezpečnost občanů a ochranu životního prostředí.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Evropský nástroj sousedství a partnerství může a musí být v černomořském regionu více využíván. Podle mého názoru je synergie v černomořském regionu pozitivní skutečnost, ale mám pocit, že tento region má zvláštní geostrategický význam a zaslouží si lépe strukturovaný rámec spolupráce založený na modelu stejného rozsahu jako v případě severovýchodních zemí či Unie pro Středomoří.

Evropský nástroj sousedství a partnerství by měl více přispívat k rozvoji dopravních spojení mezi Evropskou unií a Černým mořem jakož i mezi Evropskou unií a Moldávií a Ukrajinou.. Rumunsko by rádo rozvinulo více programů spolupráce mezi městy v Rumunsku a Moldávii. Proto vítám spuštění programu CIUDAD, který podporuje rozvoj dialogu mezi městy.

Rozvoj přístavů Společenství ležících na pobřeží Černého moře, výstavba terminálů pro zkapalněný plyn, jakož i rozvoj železničních a silničních spojení mezi státy černomořského regionu a členskými státy EU musí figurovat mezi prioritami, k nimž bude tento nástroj využíván. Dále se domnívám, že tento nástroj musí být rovněž využíván pro spolupráci v oblasti energetiky, jakož i pro rozšiřování a integraci infrastruktury pro přepravu elektrické energie do oblasti západního Balkánu.

Předsedající. - Musím se omluvit panu Alexandru Nazaremu, kterému jsme kvůli chybě předsednictva neposkytli slovo během řádné doby, přestože byl na seznamu. Dám mu slovo během doby pro „catch the eye“.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Pane předsedající, v této rozpravě existují tři otázky, na které bych chtěl upozornit. Především je nezbytné udržovat geografické rozdělení v souvislosti s finanční pomocí z rozpočtu EU pro středomořské státy a státy východní Evropy v souladu s ustanoveními finančního výhledu pro období 2007 – 2013 a rovněž pokračovat v poskytování podpory těmto zemím formou půjček Evropské investiční banky. Dílčí stropy pro půjčky těmto zemím, které Evropská investiční banka předpokládá pro období 2007-2013 - 8,7 miliard EUR pro Středomořské státy a pouze 3,7 miliard EUR pro východní země a Rusko – vypadají z pohledu východoevropských zemí velmi nepříznivě v tom smyslu, že jsou nepřiměřené jejich potřebám.

Za druhé, je nezbytné pod záštitou východního partnerství s těmito státy budovat spolupráci v oblasti energetiky a vytvářet podmínky, které zajistí dodávky zdrojů energie z těchto zemí do Evropy, a tím jí zajistí alternativní možnosti co se týká dodávek energií. Za třetí a závěrem, je nezbytné prohloubit hospodářskou integraci Evropské unie se zeměmi východního partnerství prostřednictvím rozšíření oblasti volného obchodu, aby zahrnovala i tyto země, a také pomocí sociální integrace, jejímž konečným cílem by mělo být zrušení vízových požadavků pro obyvatele zemí evropského nástroje sousedství a partnerství.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, při plánování politiky pro státy sousedící s Evropskou unií nesmíme přehlížet demokratický deficit v těchto zemích. Je to demokratický deficit, který vyplývá z jejich historie. Jestliže však chceme vybudovat demokratickou společnost, musí mít všichni občané těchto zemí o demokracii nějaké ponětí.

Zpráva hovoří – zcela oprávněně – o kontaktech lidí s lidmi a já se vás ptám, co může být lepším způsobem pro vytvoření těchto kontaktů, než umožnit občanům těchto zemí cestovat svobodně do Evropské unie?

Proto vyzývám Radu, aby umožnila občanům Moldavské republiky, která je mimochodem jedinou zemí, která má společný úřední jazyk s Evropskou unií, cestovat po Evropské unii bez víz. Samozřejmě při zvažování takového opatření chci požádat Komisi, aby učinila vše možné pro zřízení a fungování společného střediska pro víza v Chişinău. Musíme stanovit skutečný příklad.

Corina Creţu (PSE). - (RO) Během uplynulých šesti měsíců čelila Evropská unie řadě výzev, které nastolily pochybnosti o její roli, soudržnosti a schopnosti jednat a reagovat.

Krise v Gruzii a krize ohledně dodávek plynu nám ukázaly, že nemůžeme neustále čelit hrozbám z východu, které ohrožují mezinárodní stabilitu a naši energetickou bezpečnost.

Vítám východní partnerství tak ambiciózní, jak je navrhováno v této zprávě. Tím spíše, že se zaměřuje na účinnější spolupráci a podporu rekonstrukce Gruzie a zároveň navrhuje budoucí zřízení zóny volného obchodu a zrušení vízové povinnosti s Evropskou unií.

Domnívám se však, že musíme věnovat větší pozornost situaci v Moldavské republice, odkud přicházejí znepokojivé informace týkající se svobody projevu a regulérnosti voleb, které se mají konat letos na jaře.

Călin Cătălin Chiriţă (PPE-DE). - (RO) Evropský nástroj sousedství a partnerství má základní význam pro úspěch evropské politiky sousedství, zejména východního partnerství a spolupráce v černomořském regionu.

Projekt východního partnerství může uspět pouze tehdy, pokud se mu dostane financování potřebného pro dosažení jasně stanovených cílů. Zároveň musíme zjednodušit mechanismy pro hodnocení dopadu akcí a finančních prostředků vynaložených v rámci východního partnerství, aby nedocházelo k nevhodnému vynakládání a zneužívání evropské pomoci vládami některých zemí proti jejich politické opozici.

Je třeba naše akce vždy dobře naplánovat, aby občané viděli výhody, které z nich vyplývají. Domnívám se, že finanční prostředky Evropské unie poskytnuté evropským nástrojem sousedství a partnerství by měly upřednostňovat opatření zaměřená na přeshraniční spolupráci v oblasti, na kterou se zaměřuje východní partnerství.

Přeshraniční spolupráce má dané poslání rozhodným způsobem přispívat k regionálnímu rozvoji, budovat důvěru mezi sousedními státy a vytvářet harmonii ve vztazích mezi etnickými skupinami, přičemž usnadnění pohybu osob a obchodních toků přes hranice může mít obzvláště kladný, násobný účinek.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Evropský nástroj sousedství a partnerství je klíčový pro zajištění stability, demokracie a prosperity v dané oblasti. Navíc tento nástroj přetváří pojetí hranice jako oblasti uzavření a vyloučení v oblast spolupráce a politických vazeb.

Nedávné události v oblastech na východ od EU, o kterých se tu ve sněmovně mluvilo, jmenovitě krize kolem zemního plynu a krize v Gruzii, znovu dokázaly, že potřebujeme strategii, která zajistí, že Evropská unie bude hrát v této geopolitické oblasti aktivní roli. Musíme zaujmout soudržnější postoj při jednání s oblastí na východ od našich hranic. Potřebujeme jasné cíle, které naplňují zájmy EU a specifické potřeby našich partnerů.

Rozhodně vítám iniciativy, jako jsou Černomořská synergie a východní partnerství, které konsolidují spolupráci se zeměmi v regionu, zejména s Moldávií a Ukrajinou, ale rovněž i se státy z oblasti Kavkazu a Kaspického moře. Musíme se také aktivněji zapojit v oblasti Černomoří, aby se vytvořil základ pro konsolidaci vztahů s Tureckem a Ruskem, jelikož tato oblast leží v blízkosti Evropské unie, Turecka a Ruska.

Partnerství je rovněž vítanou pobídkou pro účastnické země, které budou chtít žádat o členství v Evropské unii, jako je například Moldavská republika. Toto partnerství významně zvyšuje úroveň angažovanosti obou stran.

Dále bych se rád několika slovy zmínil o iniciativě EURONEST, která představuje pouze jeden z příkladů konkrétního řešení pro aplikaci evropského nástroje sousedství a partnerství ve státech jako je Arménie, Ázerbajdžán, Gruzie, Moldávie, Ukrajina a Bělorusko.

Uskutečňování této politiky nelze zlepšit bez navýšení finanční pomoci. Kromě potřeby zvětšit balík financí musíme rovněž věnovat pozornost způsobu, jakým jsou tyto prostředky vynakládány.

Domnívám se, že je nezbytné zaručit transparentnost ohledně finančních mechanismů pro přidělování fondů. Rovněž se domnívám, že prostředky musí být přidělovány s ohledem na zapojení občanské společnosti v partnerských zemích do společných projektů a na podporu mobility občanů těchto zemí, což zahrnuje usnadnění vízového styku.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, domnívám se, že tato rozprava o evropském nástroji sousedství a partnerství předjímá příští sdělení Komise o východním partnerství. Mnohé z myšlenek, které jste tu předložili, jsou součástí sdělení o východním partnerství a jsem si jistá, že až se vám dostane do rukou, tak vás dostatečně uspokojí.

Dovolte mi říct několik věcí. Samozřejmě jsem vděčná za mnohé z návrhů. Myšlenkou tohoto východního partnerství je, že chceme v případě potřeby pracovat s našimi východními partnery – Ukrajinou, Moldávií, Běloruskem – v oblasti demokracie a lidských práv, ale chceme pracovat také se třemi kavkazskými státy ve věcech obchodu, chceme se snažit o důkladnější asociační dohody, spolupracovat rovněž ve věcech energetiky a za třetí ve věci větší mobility. Co se týká vašeho návrhu na bezvízový styk, začneme s usnadněním vízového styku, ale ani to není jednoduché, protože řada členských států zaujímá stále velmi odmítavý postoj. Pak jsou zde všechny nejrůznější platformy, o nichž jsem se již zmínila – například platforma pro občanskou společnost, energetiku a dopravu – kde skutečně může docházet k výměně osvědčených postupů.

Co se týká financování, mohu vám bohužel pouze sdělit, že nemám k dispozici žádné další finanční prostředky. Samozřejmě – a to jako matka politiky sousedství říkám vždy – bych ráda měla k dispozici více. Vy jste velmi důležitý rozpočtový orgán, proto nám prosím v budoucnu dejte šanci a v tomto ohledu nás skutečně podpořte. To platí pro Unii pro Středomoří na jihu i pro východní partnerství a evropský nástroj sousedství a partnerství na východě.

Číselné hodnoty finančních prostředků představují 3,6 EUR na hlavu a rok pro východ a 3,4 EUR na hlavu a rok pro jih. Takže vidíte, že jde o téměř stejnou úroveň. Zároveň to však nikdy nedostačuje, protože zde existují obrovské potřeby a výzvy. Proto jsme také vytvořili myšlenku takzvané IFS – investiční facility sousedství - kterou lze využít pro větší projekty.

To je vše, co vám mohu v této fázi sdělit, ale snad později, až začneme hovořit o východním partnerství, bychom mohli zajít do větších podrobností. Každopádně vám děkuji za tuto rozpravu a za vaše návrhy. V podstatě sledují stejný směr, kterým už postupujeme.

Konrad Szymański, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, rád bych učinil pár poznámek týkajících se této rozpravy. Zjednodušení postupů, monitorování toho, jak je prováděna politika sousedství, a kontrolní úloha Evropského parlamentu jsou témata, se kterými se potýkáme od roku 2005, a zdá se, že v tomto směru už nemůžeme udělat o mnoho více. V současnosti je však rozhodně důležité vložit do naší politiky sousedství politický obsah. Tento politický obsah zahrnuje otázky, jako jsou víza, společný trh a energetika. Pokud se s těmito výzvami nedokážeme vypořádat, můžeme promarnit příležitost vytvořit naše sousedství na základě námi stanovených podmínek. Čas je proti nám. Země, které jsou v současnosti součástí našeho sousedství, mohou ztratit stabilitu a v zájmu nastolení pořádku v regionu se uchýlit k jiným zásadám. Takový výsledek nás nepotěší a historie nám už nikdy nemusí poskytnout další příležitost. Podobné události se dotknou naši vlastní bezpečnosti, a proto bychom měli o celém problému uvažovat i ze zcela sobeckého pohledu, konkrétně z pohledu zájmů Evropské unie, aby se naše sousedství stalo oblastí stability a blahobytu.

Co se týká rozpočtu, dobře vím, že se různé části této sněmovny shodnou v ohledu reforem politiky sousedství a záležitostí financování konkrétních oblastí této politiky a určitých regionů, nicméně bychom neměli zapomínat, že politika sousedství je jednou částí rozpočtu a v průběhu příštího finančního výhledu se nic nezmění. Pokud dokážeme dobře poskytovat finanční prostředky svým sousedům ve Středomoří, na východě a v Černomoří, vyhrájeme. Nemůžeme dosáhnout úspěchu v jedné části sousedství na úkor jiné, protože

rozpočet EU je strukturován tak, aby tomu zabránil. Měli bychom se spíše soustředit na reformu evropského rozpočtu, aby všechny oblasti (Středomoří, východní Evropa a Černomoří) mohly těžit z budoucího finančního výhledu.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Pane předsedající, paní Ferrero-Waldnerová bohužel nemohla vyslechnout shrnutí této vynikající zprávy panem Szymańským, protože ji odvolaly jiné záležitosti.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), písemně. - (RO) Plně podporuji ustanovení ve zprávě, která se zaměřuje na zvýšení úrovně politické angažovanosti Evropské unie ve státech, které jsou cílem evropského nástroje sousedství a partnerství, spolu s vyhlídkou na podepisování asociačních dohod vytvořených na míru jednotlivým zemím.

Aby mohlo dojít k účinnému provádění této politiky, musí se dotyčné státy plně zapojit do procesu demokratizačních reforem společnosti. Účinné provádění reforem, zejména reforem v oblasti demokracie, právního státu a svobody projevu, zůstává v těchto státech závažným problémem a závisí jak na politické vůli státních orgánů, tak na míře angažovanosti občanské společnosti a občanů.

Je důležité, aby obyvatelé těchto zemí chápali, že evropská integrace neznamena jenom možnost legálně překračovat hranice, ale rovněž skutečnou příležitost vyvést jejich zemi ze slepé uličky. V tomto kontextu musí evropské projekty stanovovat konkrétnější podmínky a zvláštní fondy pro informování veřejnosti.

Seznámení obyvatel s výhodami integrace i se závazky, kterých se musí ujmout, jakmile země vstoupí do Evropské unie, bude mít za výsledek, že se aktivně zapojí do procesu demokratizace společnosti a podstatně se sníží možnost elit, které jsou u moci, využívat donucovacích prostředků vůči opozičním politickým stranám a občanské společnosti

Adam Bielan (UEN), písemně. - (PL) Pane předsedající, iniciativa, kterou teprve loni prosazovalo Polsko a Švédsko, už dnes není předmětem diskuse. Těsnější spolupráce s našimi sousedy na východě nepřinese pouze výhody pro obě strany, ale je zároveň nezbytná a strategicky důležitá z hlediska evropské bezpečnosti.

Politická a hospodářská situace za naší východní hranicí má přímý vliv na situaci v celé EU a na naši ekonomickou rovnováhu a bezpečnost. Uplynulý rok byl zkouškou důvěryhodnosti Ruska co se týče jeho vztahů se sousedy, zkouškou, ve které Kreml zcela prostě propadl.

Právě proto vývoj evropské politiky sousedství vyžaduje naše aktivní zapojení do řešení situace na jižním Kavkaze a do událostí, které se dotýkají našich nejbližších sousedů. Toto zapojení je předpokladem pro spolupráci ve specifických oblastech. Mám zde na mysli podporu občanské společnosti a demokratických a institucionálních reforem a zabezpečení evropské energetické bezpečnosti. Ukažme, že dokážeme být hlavním hráčem na východě a nedovolme Rusku, aby uskutečnilo svůj neoimperialistický plán.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. - (PL) Využívání evropského nástroje sousedství a partnerství pro financování evropské politiky sousedství na jihu a na východě by nemělo být prováděno na úkor ani jednoho z těchto regionů. V souvislosti s využíváním těchto fondů je obzvláště důležité zajistit transparentnost ostatních zdrojů, včetně soukromých financí.

Během vyjednávání o nové smlouvě EU s Ruskem bychom se měli soustředit na větší spolupráci ze strany Ruska, co se týká identifikace jasných priorit pro finanční spolupráci, které by vedly k lepšímu plánování a víceletému plánování pomoci, na záruky, že veškerá finanční pomoc poskytnutá ruským orgánům přispěje k posílení demokratických norem v Rusku, a na zajištění toho, že vzroste množství společných projektů vybraných pro financování.

Rád bych také zdůraznil potřebu stanovit účinné politické podmínky a záruky pro zajištění, aby pomoc poskytnutá Bělorusku měla okamžitý, přímý dopad na občany a nebyla zneužita státními orgány k útokům na politické protivníky. Evropská unie by měla poskytovat účinnější podporu občanské společnosti a politickým stranám, které hájí demokracii.

Nedávné geopolitické události ve východním sousedství Evropské unie podtrhují význam dalšího rozvoje evropské politiky sousedství prostřednictvím účinnějšího přizpůsobení se potřebám našich partnerů, což zahrnuje i větší zapojení EU v regionu Černého moře.

Marianne Mikko (PSE), písemně. - (ET) Jako vedoucí delegace Evropského parlamentu v Moldávii mne pochopitelně zajímá rozvoj východního rozměru evropského nástroje sousedství a partnerství.

Plně chápu a podporuji zájem jižních členských států Evropské unie na propagaci rozvoje jižního rozměru evropského nástroje sousedství a partnerství. Zároveň jsem přesvědčená, že nesmíme zanedbávat naše partnery na východě. Z pohledu bezpečnosti a blahobytu našeho společného domova jsou východní a jižní sousedé stejně důležití.

Podle současného systému, který platí do roku 2010, jsou finanční prostředky evropského nástroje sousedství a partnerství rozdělovány nerovnoměrně – 70% směřuje do jižní dimenze a pouhých 30% do zemí východní dimenze. Rozhovory o novém způsobu financování začnou letos. Upřímně doufám, že dojde ke změně současného systému a v budoucnu budou fondy rozdělovány rovnoměrně, jak se patří.

Kvůli událostem loňského léta – mám na mysli rusko-gruzínský konflikt – naši východní partneři podle mého názoru oprávněně očekávají větší příspěvek pro zabezpečení stability ze strany EU. Zapojení EU se nesmí omezovat na pouhá politická prohlášení vyjadřující podporu, ale musí zahrnovat reálnou spolupráci a pomoc při provádění reforem.

Jsem neuvěřitelně šťastná, že Estonsko je jedním z 15 zakládajících členů nedávno založené investiční facility sousedství. Za současné hospodářské recese je přidělení 1 miliónu EUR velkým činem – a činem konkrétním.

Toomas Savi (ALDE), písemně. - Pane předsedající, vítám myšlenku, že by východní partnerství nemělo bránit v členství v Evropské unii sousedním zemím, které se o něj chtějí ucházet, jak se uvádí ve zprávě. Možnost budoucího členství je integrální součástí východního partnerství, jelikož vytváří základ pro úspěšný podmíněný přístup.

Přestože postup směrem k úplné demokratické transformaci se liší případ od případu – v Bělorusku došlo jen k malému pokroku, zatímco na Ukrajině a v Gruzii byly učiněny významné kroky – měla by Evropská unie zemím východního sousedství vždy ponechávat možnost vstoupit do EU, jelikož snahy o vytvoření fungující demokracie, právního státu a zavedení úcty k lidským právům mohou být vyčerpávající a vést až ke zvrácení procesu.

Hlavním cílem evropského nástroje sousedství a partnerství jakož i pobídky vstupu vis-a-vis Arménii, Ázerbajdžánu, Gruzii, Moldávii, Ukrajině a Bělorusku je zajistit stálý pokrok směrem k stabilním demokraciím v těchto zemích.

23. Financování opatření nesouvisejících s oficiální rozvojovou pomocí v zemích spadajících pod nařízení (ES) č. 1905/2006 (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je zpráva (A6-0036/2009) pana Bermana jménem Výboru pro rozvoj o financování opatření nesouvisejících s oficiální rozvojovou pomocí v zemích spadajících pod nařízení (ES) č. 1905/2006 (2008/2117(INI)).

Thijs Berman, zpravodaj. - (NL) Také mě těší, že si pan Deva sedl a paní Ferrero-Waldnerová mě tak může slyšet, což je pro mne obrovská úleva.

Tato hluboká hospodářská krize, která nás citelně zasáhla, šíří staronovou pohromu do rozvojových zemí. Tato krize vede ke snižování cen surovin, nižším investicím, menšímu počtu obchodních úvěrů a menšímu objemu financí, které přistěhovalci posílají domů. Zároveň klesá hrubý domácí produkt bohatých zemí, takže klesá i rozpočet na rozvojovou spolupráci, protože tvoří, nebo by alespoň měl tvořit, 0,7 % HDP, a navíc za těchto podmínek jen málo zemí dostojí svým slibům.

Toto jsou souvislosti, za kterých nyní vstupujeme do diskuse o novém politickém nástroji. Pokud studenti španělštiny dostanou grant na několika měsíční studium v Latinské Americe nebo naopak, pak je tato výměna užitečná, potřebná a žádoucí, projekty tohoto typu však nemohou být financovány výlučně z peněz určených na boj s chudobou. Financování EU v tomto směru je vítáno, avšak neřeší problém chudoby. Je velice nepřijemné takové projekty zamítat jenom proto, že pro ně neexistuje právní základ.

Proto hledáme jednoduchý nástroj, pomocí něhož by EU mohla provádět politiku v rozvojových zemích, která v pravém slova smyslu nespadá do oblasti boje s chudobou. Budeme muset nalézt finanční zdroje a právní základ, který nespadá do rozvojové politiky. Právní základ proto nemůže vycházet z článku 179 Smlouvy z Nice, protože právě ten představuje právní základ rozvojové politiky, kterému bychom se měli vyhnout.

Zájmy EU – stáže pro evropské studenty – by neměly být financovány na základě článku 179. EU by navíc při utrácení peněz určených na rozvoj měla splnit podmínky stanovené zákonem s ohledem na rozvojovou politiku, zejména ty, které se týkají boje s chudobou.

S trochou fantazie lze nalézt další zdroje. Rozšíření Nástroje pro průmyslově vyspělé země je možnost, kterou navrhl Výbor pro zahraniční věci a kterou podporuje i můj výbor. Možností je i kombinace článků 150, 151 a 170, vzdělání, kultury a výzkumu. S tímto kombinovaným právním základem by Evropský parlament mohl prosadit naprostou shodu v souvislosti s tímto nástrojem a peníze, v současnosti zhruba 13 milionů EUR, by zůstaly v rozpočtovém fondu. Zůstaly by i ve fondu zahraniční politiky.

Jako zpravodaj – a Výbor pro rozvoj mě v tomto směru podpoří – nemohu souhlasit s právním základem vycházejícím z článku 179. Pokud by se tak stalo, tento nový nástroj by byl neúčinný, protože jeho pravým cílem je zabránit používání rozvojových fondů na jiné účely. Proto by neměl být pro tento nástroj právní základ, který by to mohl přikazovat.

Z toho důvodu spolu se skupinou Evropská lidová strana (Křesťanští demokraté) a Evropské demokratické strany naléhavě žádám o stáhnutí tohoto návrhu. Zcela totiž popírá naši společnou snahu o zachování rozpočtu na rozvojovou spolupráci i v době hospodářské krize.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, nejdříve bych ráda potvrdila platnost svého závazku jménem Komise provést mezitímní vyhodnocení finančních nástrojů v roce 2009. Vznikl jako reakce na požadavek Parlamentu během jednání o nástrojích.

Vyhodnocení bude mít podobu sdělení spojeného v případě potřeby s legislativním návrhem. Přijetí sdělení se předpokládá v dubnu 2009 a je obsaženo v legislativním pracovním programu Komise.

Toto vyhodnocení se týká provádění nástrojů. Mělo by se lišit od mezitímního vyhodnocení, které právě probíhá – a také by mělo být oznámeno předem v rámci nařízení – a které se vztahuje k programovým a strategickým dokumentům na období 2011-2013. Toto nové programování podpoří demokratickou kontrolu v souvislosti s prvním prováděním programu týkajícím se období 2007-2010.

Obě tato provádění jsou rozdílná, ale vzájemně se doplňují. Je důležité vyřešit problémy spojené s nástroji před novým obdobím programování. Strategické a programové vyhodnocení se bude konat během roku 2009, aby bylo v roce 2010 připraveno na demokratickou kontrolu v Parlamentu.

Co se týká Nástroje pro rozvojovou spolupráci (DCI), potvrzují naše předběžné úvahy téma, které bude středem vyhodnocení: právní mezera týkající se opatření nesouvisejících s oficiální rozvojovou pomocí v zemích spadajících pod nástroj DCI.

Která opatření nespádají do oficiální rozvojové pomoci? Jsou různé povahy, ale stávající čtyři opatření zavedená Parlamentem dobře ilustrují, o čem hovoříme: spolupráce se zeměmi se středními příjmy v Asii a Latinské Americe, které nespádají pod nástroj DCI, obchodní a vědecké výměny s Čínou a Indií.

V souvislosti s těmito opatřeními se s vámi shodneme na potřebě právní úpravy, která by zahrнула opatření na podporu zájmů EU v zemích DCI. Toho můžeme docílit buď pomocí nového právního nástroje či změnou stávajícího nařízení o Nástroji pro průmyslově vyspělé země.

Když jsme v roce 2006 připravovali nové nástroje pro vnější vztahy, shodli jsme se, že by měly zahrnovat i vnější rozsah naší vnitřní politiky. Shodli jsme se, že by se tak mohlo stát na právním základě pro vnější vztahy. To v porovnání s předchozím stavem znamená významné zjednodušení.

Pro Komisi bude obtížné tohoto cíle dosáhnout. Myslíme si, že právní základ musí odrážet cíle a obsah nástroje. Uznáváme, že existuje problém s opatřeními, která nesouvisí s oficiální rozvojovou pomocí. Tato opatření ze své podstaty nepředstavují rozvojovou pomoc. Návrh, který se zabývá pouze těmito opatřeními, proto nemůže spadat pod rozvojovou pomoc – článek 179, jak jste zmínili.

Pokud chceme zahrnout známá opatření oficiální rozvojové pomoci, článek 181 Smlouvy by mohl tvořit nejvhodnější právní základ, protože obsahuje ekonomickou, finanční a technickou spolupráci. Před učiněním

jakéhokoli návrhu však Komise vše pečlivě zváží na pozadí postoje Parlamentu. Velice by pomohlo znát postoj Parlamentu, abychom mohli naše návrhy dokončit před volbami, jak jsme slíbili.

Na závěr bych chtěla zmínit, že chápu požadavek zpravodaje na více prostředků. Na to se budeme muset podívat. Je vám známa napjatá situace v souvislosti s okruhem 4 finančního rámce. Dalo by se argumentovat tím, že rozvíjející se země procházejí přeměnou a stávající finanční krytí by mělo tyto přeměny provázet – to znamená postupný přesun od zaměření na rozvoj k opatřením, která do oficiální rozvojové pomoci nespádají. Tuto část vyhodnocení přezkoumáme.

Toto jsou první úvahy Komise ohledně zprávy, o které nyní hovoříme. Považujeme ji za dobrý základ pro naši společnou práci a já se těším na příspěvky poslanců.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozpočet*. – (ES) Pane předsedající, Výbor pro rozvoj je přesvědčen, že je velice důležité, aby byl každý rozpočtový nástroj jasně vymezen. Proto je nevíce reálná možnost vytvořit nový nástroj pro opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí v zemích spadajících pod toto nařízení.

Z rozpočtového hlediska není finanční návrh Výboru pro rozvoj vhodný, protože tyto peníze neexistují a do těchto rozpočtů nejsou přiděleny zdroje na období dalších let. Máme zdroje pro rok 2009, ale ne na další roky.

V každém případě financování tohoto nového nástroje o spolupráci musí být slučitelné s finančním rámcem na období 2007-2013, stojí za zmínku, jak důležitý je přezkum tohoto finančního rámce v polovině období. To by mělo umožnit změny výše stropu pro různé okruhy.

Nirj Deva, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, vřele vítám dnešní prohlášení paní komisařky Ferrero-Waldnerové a žádám svou politickou skupinu, aby stáhla svůj pozměňovací návrh, aby tato zpráva mohla být dokončena. Pokud se tak nestane, dostávám se do obtížné situace, ale budu muset v tomto směru podporovat zpravodaje socialistů.

Musím říci, že doufám, že nástroj pro rozvoj je pro účely rozvoje. Pokud se však podíváme na to, co nástroj pro rozvoj – zejména článek 179 – poskytuje, i přes všechna omezení, tak tento nástroj oficiální rozvojové pomoci umožňuje podporu muzeí, knihoven, umění, hudební výchovy, sportovišť – a to vše spadá do oficiální rozvojové pomoci. Sponzorování koncertních turné či cestovní výdaje sportovců ale samozřejmě ne. Kulturní programy v rozvojových zemích, jejichž hlavním účelem je prosazování kulturních hodnot dárců, také nemohou být považovány za oficiální rozvojovou pomoc. Netýká se to vojenské pomoci, ale udržování míru ano. Je zahrnuto mnoho různých činností – dokonce práce civilní policie při poskytování výcviku policistů, demobilizace vojáků, sledování voleb, odstraňování min a nášlapných min – to vše spadá do oficiální rozvojové pomoci.

A tak se sami sebe v Parlamentu ptáme, kolik andělů tančí na hlavičce špendlíku, když ve skutečnosti nejdůležitější část práce je obsažena v nástroji oficiální rozvojové pomoci. Vítám proto prohlášení paní komisařky Ferrero-Waldnerové, že článek 181 může umožnit hledat zdroje proto, abychom mohli konat to, v co někteří mí kolegové doufají.

Ana Maria Gomes, *jménem skupiny PSE*. – Pane předsedající, je nutné vyřešit stávající právní mezeru spojenou s financováním opatření nesouvisejících s oficiální rozvojovou pomocí v zemích spadajících pod DCI. Tento návrh nástroje pro vypořádání se s tímto problémem musí jednoznačně zachovat DCI jako nástroj oficiální rozvojové pomoci a musí umožnit jasné rozlišování mezi finančními zdroji určenými pro čisté rozvojovou spolupráci v rámci oficiální rozvojové pomoci a spolupráci s rozvojovými zeměmi nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí. Toto rozlišení představuje důležitý politický signál a dostatečně by zviditelnilo politiku rozvojové spolupráce EU.

Nový přepracovaný nástroj by měl být dostatečně široký, aby zahrnul širší rozsah opatření, která nejsou v souladu se směrnicemi DAC OECD, ale jsou důležitá pro spolupráci EU s rozvojovými zeměmi, například rozvoj nalezišť zemního plynu v oblasti Akkas v Iráku nebo spolupráce v bezpečnosti letectví v Indii. Proto nemohu zcela souhlasit s navrhovaným restriktivním právním základem. Plně podporuji paní komisařku Ferrero-Waldnerovou v názoru, že článek 181a by mohl tvořit vhodnější právní základ, který by vyřešil tyto záležitosti, které jsem zdůraznila. Nejsem však přesvědčena ani alternativním řešením předloženým skupinou PPE-DE, návrhem, o kterém bychom měli hlasovat zítra.

Proto doufám, že pod vedením zpravodaje Thijse Bermana můžeme nalézt více času na detailnější diskusi o tomto tématu a zvážit nejlepší právní základ, a to návrh paní komisařky Ferrero-Waldnerové.

Toomas Savi, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, rád bych poděkoval Thijsu Bermanovi za jeho zprávu. Zmiňuje důležitý jev spojený s rozvojovou pomocí, který by Komise dle mého názoru měla zvážit. Činnosti jako kulturní, vědecké a obchodní výměnné programy, kontakty mezi občany nebo politický dialog nejsou bohužel zahrnuty ve stávající evropské právní úpravě, abychom uvedli jen několik příkladů.

Evropská unie vytvořila mnoho programů a finančních nástrojů pod záštitou různých agentur, každý z nich pak zahrnuje jen určité vymezené části problémů, se kterými se v současnosti potýkají rozvojové země. Věřím, že bez ústřední agentury Evropské unie a srozumitelné politiky nemají naše snahy o zlepšení situace v rozvojových zemích výraznější rozsah.

Všichni se shodneme na tom, že účelem politiky rozvojové spolupráce Evropské unie je dostat se k co nejvíce lidem v tísní, nyní jsme však zvolili pro dosažení tohoto cíle velmi nepohodlnou cestu. V současnosti jsou v oblasti rozvojové pomoci instituce Evropské unie roztržštěné a čelí právním překážkám. Tato uznávaná zpráva se zabývá důsledky těchto nedostatků.

Evropská unie a členské státy významně přispěly k oficiální rozvojové pomoci, která by nikdy neměla být podceňována, naopak mnoho ještě musí být vykonáno, aby byla zvýšena účinnost institucionálního rámce stejně jako shoda právní úpravy týkající se rozvojové pomoci.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, mám-li být upřímný, jsem poněkud překvapen tím, že zpráva pana Bermana již byla sepsána a návrh předložen ještě před dokončením zprávy pana Mitchella, zprávy, která má vyhodnotit zkušenosti získané v souvislosti s nástrojem DCI.

Můj kolega poslanec má pravdu, co se týče podstaty návrhu. Vzhledem k návrhu DCI je právní mezera nevyhnutelná. Podporuji závěr, že je potřeba vytvořit další nástroje, aby tato mezera mohla být odstraněna s ohledem na opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí. Rozumím oběma možnostem navrhovaným v odstavci tři jeho zprávy.

Měl bych však vysvětlit, že opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí jsou důležitá pro rozvoj států: sporná je pouze volba právního základu. Myslím si, že zpravodaj a jeho výbor stojí v tomto směru proti zbytku světa. Výbor pro rozvoj dává přednost úzké interpretaci článku 179 a právní základ proto musí hledat v člancích zaměřených na domácí politiku. Výbor pro zahraniční věci, Výbor pro právní záležitosti, právní služba parlamentu, Evropský soudní dvůr, Rada a Komise, ti všichni interpretují článek 179 jinak.

Proto se nyní naše skupina Evropská lidová strana (Křesťanští demokraté) a Evropská demokratická rozhodla nestáhnout zítra svůj návrh zpět, ale předložit návrh na změnu navrhovaného právního základu, a nepodporovat odklad, protože se shodujeme, že právě právní základ je v této oblasti řešen. Jsem proto přesvědčen, že zítra se vše ujasní.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Zpráva našeho kolegy poslance pana Bermana nabízí jasné řešení pro odstranění mezery v právní úpravě týkající se financování vnějších vztahů, které nejsou mimořádnými událostmi a které nespádají do oblasti rozvojových opatření, jak jsou charakterizovány v Nástroji pro rozvojovou spolupráci.

Tento druh financování je z politického hlediska důležitý, protože dokáže zajistit nepřetržitou přítomnost Evropské unie v zemích a oblastech, které již prošly první fází rozvoje. Je však velice důležité, aby tyto peníze byly využity na financování těchto činností a nepocházely ze zdrojů určených na rozvoj, ale z jiných rozpočtů.

Účelem právního návrhu, který vyžaduje tato zpráva, je podpořit rozvoj a neomezovat ho snižováním peněžních prostředků na rozvojovou politiku na úkor jiných opatření. Proto je důležité rozlišovat mezi opatřeními prováděnými v rámci Nástroje pro rozvojovou spolupráci a opatřeními prováděnými v rámci nového ustanovení při vyčleňování finančních prostředků na jejich financování.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, nejdříve bych ráda poděkovala zpravodaji za tuto zprávu. Podporuji jeho první tvrzení o hospodářské krizi, jejím dopadu na rozvojový svět a zejména skutečnost, že neplníme náš plán poskytnout 0,7 % na pomoc. To je velice politováníhodné, protože pokud se zmenšuje rozvinutý svět, největší škody utrpí svět rozvojový.

Účastním se této rozpravy, protože jsem chtěla slyšet argumenty o právním základu. Mám pocit, že pod povrchem je strach, že rozpočet bude navýšen jen velmi málo. Nazýváme věci právními jmény. Dovolte mi citovat výrok jedné agentury pro pomoc, která se se mnou dnes spojila: „Pokud podpoříme požadavek Parlamentu na finanční nástroj pro opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí v rozvojových zemích, pevně věříme, že musí být ustanoven právní základ, který je vhodný pro činnosti, které budou jeho

prostřednictvím financovány. Použití článku 179 jako právního základu pro nerozvojovou činnost je očividně nevhodné a jako takové by bylo v rozporu se Smlouvou o ES i *acquis communautaire*. Nabízí možnost, že v budoucnu by opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí byla financována z rozpočtů určených na skutečnou rozvojovou činnost. Pevně věříme, že pozměňovací návrh bude stažen.“

Jako členka skupiny PPE-DE jsem tedy dnes zde proto, abych vyslechla obě strany tohoto sporu, ale také abych se pokusila lobbovat za upřímné občany pohybující se v rozvojové politice, jejichž zájmy musí být vzaty do úvahy.

Opakuji, že pokud bychom měli výrazný nadbytek financí, právní základ by nám nepůsobil takové trápení. Problém je v tom, že my tolik financí nemáme. Ti, kteří se pohybují v oblasti rozvojové pomoci, mají obavy, že dostupné finanční prostředky budou použity na příliš mnoho činností. Já však stále zůstávám přesvědčena.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko Ferrero-Waldnerová, dámy a pánové, byl bych rád, kdybychom nehovořili o právním základu, ale o základu pro přežití. Malé a středně velké podniky zde musí hrát určitou roli. Úvěruschopnost je důležitá především v době finanční krize, aby tyto podniky mohly dostat mikroúvěr.

Rád bych připomenul, že zejména nástroj pro mikroúvěry se osvědčil po celém světě a zejména v rámci kola WTO, které se snad blíží do poslední fáze, a že bychom měli uvážit, jak budeme provádět náležité ulehčení podnikání pro postižené rodiny v těchto oblastech.

Prosperita přeci přichází tam, kde se něco vyrábí, kde se lidé mohou žít z výnosů a žít i své rodiny. Pokud se jim navíc podaří něco prodat, prosperita je zajištěna. Na tuto skutečnost myslím, když doufám, že se rozvojová politika ubírá správným směrem.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, když slyším všechny tyto rozdílné příspěvky, je mi jasné, že poslance nejvíce zajímá volba právního základu.

Již v úvodu jsem zmínila, jakým směrem by se Komise ráda ubírala, ale velice ráda zvážím i vaše návrhy.

Všichni víte, že usilujeme o tu nejlepší rozvojovou pomoc ve všech zemích a to je pro nás tím nejlepším hnacím motorem. Pracujme tedy společně, abychom našli to správné řešení.

Thijs Berman, zpravodaj. – Pane předsedající, nejsem právník a nejsem zběhlý v právu, ale vím, že bychom se měli vyvarovat rozšířené interpretace právních textů. Obávám se toho zejména v případě, že použijeme článek 181a, protože hovoří o hospodářské a technické spolupráci, zatímco my hovoříme o studentech cestujících do zahraničí na základě výměnných pobytů mezi univerzitami. Je to poněkud riskantní. Nejsem proti tomu, pokud to Komise chápe jako východisko pro opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí, která všichni považujeme za potřebná a důležitá, budu souhlasit. Jisté obavy mám možná proto, že jsem novinář. Mám rád slova a beru je vážně, což je podstatou Evropy – jejího humanismu, brát slova a jazyk vážně. Svá slova musíte volit pečlivě, proto je pro mne článek 181 jistou možností, se kterou však nejsem příliš spokojen.

Potěšil mne příspěvek paní Mairead McGuinnessové, kde chce být přesvědčena. Je Irka, takže má své pevné názory a vždy stojí svým zásadám, tak jako my všichni. Pokud není možné dosáhnout dohody o právním základu během zítřka, pak bych raději celou věc vrátil zpět mému výběru a nechal si čas na přemýšlení o vhodném právním základu, protože my všichni víme, že opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí jsou potřebná.

Děkuji Komisi za její názor, že opatření nesouvisející s oficiální rozvojovou pomocí budou v rozvojových zemích a v zemích se středními příjmy v průběhu času stále důležitější. Všichni se na jejich potřebnosti shodneme a shodneme se také na tom, že proto musíme nalézt právní základ. Někteří z nás jsou toho názoru, že článek 179 nepředstavuje základ, který hledáme.

Pokud nedosáhneme shody se skupinou PPE-DE do zítřejšího hlasování – což bude škoda – požádám o vrácení věci zpět k svému výboru. Jsem na tento krok připraven a během zítřejšího hlasování o návrhu tak učiním. Bylo by mi velice líto, pokud by bylo stanovisko PPE-DE takové, protože všichni chápeme nutnost udržitelnosti rozvojové pomoci na dnešní úrovni a všichni víme, že se s hospodářskou krizí tato úroveň snižuje.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Angelika Beer (Verts/ALE), písemně. – (DE) Přezkoumání nového nástroje pro financování zahraniční politiky odhalilo chyby ve spolupráci se třetími zeměmi, a proto navrhuje tento průmyslový nástroj přepracovat.

Výbor pro zahraniční věci nepovažuje za vhodné omezovat nový právní nástroj na několik oblastí spolupráce. Politické oblasti nyní navrhované (kultura, mládí, výzkum) jsou navíc vypůjčeny z evropské domácí politiky a jejich účelem dosud nebyla spolupráce se třetími zeměmi. To je jen jedna z pochybností Výboru pro zahraniční věci. Co se například stane, pokud v budoucnu bude nutné spolupracovat s dalšími zeměmi v oblasti klimatu? Budeme muset vždy vytvářet nový právní základ pro daný nástroj? Chceme tak činit pokaždé, kdy dojde ke změně oblasti spolupráce?

Přepracování nástroje pro zahraniční politiku je velice důležité pro nás všechny, a tak by mělo být jasné, že mezi sebou vzájemně nesoupeříme.

Toto je jediný důvod, proč skupina Zelení/Evropská svobodná aliance spolu s druhým zpravodajem z Výboru pro zahraniční věci zamítla v pondělí tento pozměňovací návrh.

Co se týče samotného obsahu, věříme, že návrh je prozíravější a umožní souvislou zahraniční politiku. Tato zpráva však představuje spíše doporučení Komisi. A my uvidíme, co se stane.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropská unie je největší poskytovatel rozvojové pomoci na světě, když její zdroje tvoří 60 % všech finančních prostředků. Hlavní role Unie v rámci rozvojové spolupráce by měla být stále upevňována.

Pro stabilizaci ekonomik rozvojových zemí a uchování míru je důležité, aby Unie dostala svému závazku zvyšovat podíl rozvojové pomoci o 0,7 % HDP ročně do roku 2015. Pouze to však nebude stačit.

Je nezbytné zajistit všeobecnou soudržnost rozvojové pomoci mezi různými institucemi. Finanční nástroje a projekty usilující o výstavbu infrastruktury a o větší dodržování lidských práv musí být prováděny takovým způsobem, aby se vzájemně podporovaly. EU musí vytvořit potřebné nástroje pro provádění souvislých opatření rozvojové politiky.

Stávající právní základ Unie pro rozvojovou spolupráci však má chyby v právní úpravě, a proto bych ráda poděkovala zpravodaji za to, že toto důležité téma zmiňuje. Projekty zaměřené na zlepšování odvětví dopravy, technologií a energie a dialog mezi vědeckou obcí a nevládními organizacemi jsou důležité pro sociální realizovatelnost rozvojových zemí. Hlavním cílem těchto projektů však není podpora hospodářského rozvoje a prosperity v rozvojových zemích, a proto také nesplňují podmínky pro oficiální rozvojovou pomoc stanovené Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Oficiální rozvojová pomoc by se v budoucnu měla zaměřit zejména na snižování chudoby a zlepšování životních podmínek občanů.

24. Právní rámec Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je zpráva (A6-0007/2009) o návrhu nařízení Rady o právním rámci Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) (KOM(2008)0467 - C6-0306/2008 - 2008/0148(CNS)) paní Riera Madurellové, jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku,

Teresa Riera Madurell, zpravodajka. – (ES) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, především bych chtěla poukázat na skutečnost, že ve výboru ITRE bylo dosaženo jednomyslnosti, pokud jde o tuto zprávu. Jednomyslnost umožnila dobrá práce a spolupráce stínových zpravodajů, jejichž příspěvky také do značné míry pomohly dospět ke konečné verzi užitečné zprávy o tak důležitém tématu, jakým je evropská výzkumná infrastruktura.

Musím říci, že Parlament souhlasí s Komisí, že vzhledem ke globalizaci výzkumu a vzniku nových mocností v oblasti vědy a techniky, jako je Čína a Indie, naléhavě potřebujeme urychlit budování nového evropského výzkumného prostoru a za tímto účelem motivovat pobídkami subjekty, které se na jeho budování budou podílet.

Je velice důležité zajistit co nejdříve, aby Evropská unie byla prostorem, ve kterém by mohl existovat volný pohyb výzkumných pracovníků, technologií a znalostí, ve kterém by existovala účinná koordinace

výzkumných činností, a ve kterém by byly optimálně využívány zdroje. To vyžaduje, kromě jiného, abychom měli k dispozici rozsáhlé výzkumné infrastruktury na úrovni Společenství.

Tyto infrastruktury mohou také představovat vynikající příležitost pro spolupráci mezi jednotlivými členskými státy, s významnými dopady na vědecké vzdělávání našich mladých lidí a výrazným ekonomickým dopadem na evropský průmysl. Jsou proto nezbytně nutné pro vědecký pokrok v Evropě a musíme tedy umožnit jejich rozvoj. Parlament proto vítá iniciativu Komise předkládající právní rámec a podmínky pro tento rámec.

Ve skutečnosti jsme od samého počátku považovali rozvoj evropských výzkumných infrastruktur za jeden z pilířů evropského výzkumného prostoru. Byli jsme si ovšem vždy vědomi obtíží, které bude nutné překonat, nejenom proto, že tyto záměry vyžadují významné finanční zdroje – je třeba připomenout, že cestovní mapa Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury (ESFRI) stanoví 44 projektů, které by měly být provedeny v příštích deseti letech – ale také s ohledem na komplikovanost tohoto problému z technického a organizačního hlediska.

K tomuto bodu bych chtěla ještě jednou zopakovat, že v případě iniciativy tohoto významu by Parlament měl hrát mnohem důraznější roli. Ovšem naléhavost těchto opatření a skutečnost, že v současné Smlouvě neexistuje lepší právní základ, jsou dostatečným důvodem opodstatňujícím použití článku 171, což nic nemění na faktu, že je to jen o důvod navíc pro co nejrychlejší ratifikaci nové Smlouvy.

Stručně poukážu na některé další přínosy této zprávy. Za prvé, objasňuje definici 'evropské výzkumné infrastruktury' s cílem zamezit zaměňování právnické osoby a skutečné výzkumné infrastruktury. Objasňuje a doplňuje také požadavky na jednotlivé položky výzkumné infrastruktury, které mají být považovány za evropské, a dále doplňuje důležité otázky jako je posouzení dopadů návrhu na úrovni Společenství, na základě zdůvodnění potenciálu jejího financování a zajištění pozitivní politiky poskytnutí přístupu k této infrastruktuře celé evropské vědecké obci.

Navrhujeme také rozšířit tuto iniciativu na stávající infrastrukturu a plně podporujeme návrh Komise na osvobození od DPH, jež považujeme za klíčový prvek této iniciativy.

Chtěli bychom proto vyslat jasný signál Radě, aby co nejdříve vyřešila své problémy v souvislosti s touto otázkou a znovu zopakovat, že pokud chceme podporovat výzkum v Evropě, musíme jej osvobodit od daňové zátěže. Tento přístup jsme doporučovali při několika příležitostech, abychom podnítli malé a střední podniky k zapojení do úkolů výzkumu a vývoje, a musíme jej nyní opět prosazovat v souvislosti s vytvářením významných výzkumných infrastruktur na úrovni Společenství, protože tyto infrastruktury jsou nezbytně nutné pro vědecký pokrok.

Na závěr bych ještě jednou ráda poděkovala všem stínovým zpravodajům a Komisi za jejich vynikající příspěvky a také službám Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku za pomoc, kterou mi poskytly při vypracování této zprávy.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, především bych rád poděkoval Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE), zejména zpravodajce, paní Riera Madurellové, za podporu našeho návrhu právního rámce Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu. Váš projev jsem si vyslechl s velkým potěšením!

Rád bych také poděkoval stínovým zpravodajům Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku za jejich konstruktivní podporu.

Společně postupujeme o jeden důležitý krok blíž k právnímu rámci, jenž umožní členským státům spolupracovat na budování nových rozsáhlých výzkumných infrastruktur, které se stávají stále složitější a nákladnější a které lze vybudovat pouze za předpokladu spolupráce několika evropských zemí.

O novém právním nástroji jste diskutovali do hloubky a přijali jste mnohé pozměňovací návrhy, které pomohou text vyjasnit a dodat mu lepší strukturu, zejména pokud jde o definici, oblast působnosti a status a také díky začlenění odkazů na Evropské strategické fórum pro výzkumné infrastruktury (ESFRI).

Komise udělá vše co bude v jejích silách, aby podpořila provádění těchto pozměňovacích návrhů Radou.

Obzvláště nás těší, že se shodneme na nejdůležitějším aspektu diskusí, které právě probíhají v Radě, aspektu, který vytváří riziko, že přijetí nařízení bude zablokováno – mám na mysli problém DPH.

Jak víte, všechny členské státy se shodnou na tom, že je nezbytné osvobodit výzkumné infrastruktury zřízené několika zeměmi od daní v hostitelské zemi.

Tento problém byl pro pracovní účely často řešen jako problém osvobození od daně, což je poněkud matoucí. Ve skutečnosti se jedná pouze o provádění stávající směrnice o DPH, která již byla schválena a přijata Radou. Skutečnou otázkou je, zda by evropským výzkumným infrastrukturám měl být přiznán status mezinárodních organizací, tak jak jsou definovány ve směrnici o DPH, a zda by jako takové měly být osvobozeny od DPH. Nejde zde tedy o fiskální harmonizaci, ale o vytváření právnických osob souvisejících s výzkumnými infrastrukturami.

Právní služby Komise i Rady jednoznačně potvrdily, že tento postoj je správný. Jedná se proto o čistě politické rozhodnutí v otázce významu, který členské státy přikládají vytváření nových výzkumných zařízení v Evropě na světové úrovni.

Vaše jednoznačná podpora v této záležitosti by mohla mít velký význam!

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

místopředseda

Paul Rübig, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, pan van Nistelrooij kdysi řekl, že jde o definování ‚páté svobody‘. Pátou svobodou je jednoduše svoboda výzkumných pracovníků, kteří nemohou být vázáni regionální, národní nebo mezinárodní úrovní.

Potřebujeme prostě vytvořit určité uskupení a právní rámec pro výzkumné pracovníky, aby mohli dělat práci, kterou od nich společnost očekává. Nemluvíme zde jenom o výzkumu prováděném na univerzitách – akademickém výzkumu – nebo v průmyslu, ale také zejména o výzkumu realizovaném v malých a středních podnicích. Je ostatně také důležité, aby tyto výsledky výzkumu byly i nadále prezentovány a dány k dispozici.

V minulém roce jsme v této sněmovně zřídili Energetický klub – jehož jednání se pan místopředseda Onesta účastnil – a prostřednictvím tohoto fóra se vědecká obec a příslušní odpovědní činitelé s nadšením vyjadřovali o vynálezech, které mají potenciál přinést nám významné užitky. Vytvoření takových výzkumných nástrojů je správnou reakcí, zejména v kontextu současné hospodářské a energetické krize, jako prostředek k vývoji nových produktů a služeb, které lze následně uvádět na trh v celém světě. Je třeba speciálně ocenit iniciativu Komise v této věci, protože organizace iniciativ tohoto typu pochopitelně rozšiřuje možnosti v mezinárodním měřítku. Zejména mezinárodní spolupráce pro nás i pro naše partnery v Evropě nabývá na významu. Konec konců my v Evropě jsme získali ve světě postavení územního celku s nejvyšší kupní silou a našich 500 milionů občanů má právo, aby výsledky výzkumu byly zpracovány co nejrychleji a nejefektivněji. Děkuji vám.

Adam Gierek, *jménem skupiny PSE*. – (PL) Vážený pane předsedající, cílem evropské výzkumné infrastruktury (ERI) je zřídit jedinečná výzkumná střediska řízená nejlepšími specialisty v jednotlivých oborech. Podle mého názoru by tato střediska měla být vybavena nákladným špičkovým zařízením a měl by v nich působit tým vědců. Evropská výzkumná infrastruktura bude používána pro experimentální zkoumání jevů ve světě kolem nás založené zejména na induktivních metodách s cílem předložit praktická řešení. Evropská výzkumná infrastruktura by měla sloužit také ke školení mladých vědců.

Myslím si, že účelem Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury není kopírovat činnost stávajících vzorových institucí (*centres of excellence*), ale za použití strukturálních a vnitrostátních fondů zřizovat odlišné výzkumné jednotky, které doplní vzorové instituce a zřídí infrastrukturu specializovaných výzkumných jednotek, jednotnou síť, která pokryje celou EU. Mladí, ambiciózní evropští výzkumní pracovníci nebudou nuceni cestovat za oceán, aby mohli své myšlenky uvést do praxe. Domnívám se proto, že nebytným předpokladem efektivního fungování evropské výzkumné infrastruktury je vysoká míra specializace a mobility výzkumného prostředí. K vyšší efektivitě výzkumu přispěje zavedení časových omezení a rozptýlení do několika míst, tedy nastolení stavu, kdy budou úkoly základního výzkumu realizovány souběžně různými mezinárodními specializovanými jednotkami evropské výzkumné infrastruktury, které s ohledem na fakt, že nejsou hospodářskými subjekty, budou osvobozeny od daně.

Děkuji vám za pozornost, vám, paní Madurellová, blahopřeji a Komisi přeji urychlenou realizaci této koncepce nařízení, která, přestože je zajímavá, vyžaduje další upřesnění.

Vladko Todorov Panayotov, *jménem skupiny ALDE*. – (BG) Rád bych paní Terese Riera Madurellové poblahopřál k této zprávě, která nás přibližuje k úspěšnému vybudování evropského výzkumného prostoru. Jsem přesvědčen, že vytvořením sítě partnerských vztahů v oblasti vědeckého výzkumu mezi členskými státy dokážeme docílit konkurenceschopné a ziskové ekonomiky založené na znalostech a inovacích. Výměna

znalostí je bez příslušné infrastruktury nemyslitelná, protože infrastruktura hraje klíčovou roli při utváření efektivního prostředí pro provádění aktuálního a mimořádně potřebného výzkumu.

V současné době se veškerá činnost omezuje na spolupráci mezi jednotlivými výzkumnými zařízeními. Neměli jsme také příslušné právní nástroje, které by umožnily vytvořit vhodná partnerství s účastníky z různých států, což je ve skutečnosti klíčový faktor úspěchu v této oblasti. Nedostatek takových právních nástrojů výrazně zdržoval procesy integrace výzkumu v nových členských státech a tyto členské státy mají významný výzkumný potenciál, který musí být začleněn do Evropské unie.

Tato zpráva není pouze krokem směrem k vymezení právního základu pro zřízení výzkumné infrastruktury. Napomůže k dosažení pohybu znalostí v Evropské unii, zvýšení prestiže a autority evropských výzkumných středisek na světové úrovni a zvýšení zaměstnanosti a přispěje také k hledání vhodných řešení nových ekologických výzev. Ještě jednou bych rád poblahopřál zpravodajce, paní Riera Madurellové.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Potřebujeme evropskou hospodářskou právníkou osobu v odvětví výzkumu nebo je to jenom další příklad urputného boje EU proti evropskému pluralismu? Je samozřejmě pravda, že konkurenční prostředí je nezbytným předpokladem pro úspěšnost institucionálních reforem. Zkuste si představit situaci, že by byl mezinárodní právní rámec výzkumu vytvořen před 50 lety. Vývoj v této oblasti by se zastavil. Proces změn mezinárodních smluv je komplikovaný a postupuje příliš pomalu. Pokroku lze docílit, pokud jsou jednotlivé země schopny snadno reformovat své vnitrostátní instituce. Úspěšné reformy se pak šíří do jiných zemí.

Návrh Komise rozhodně není svěrací kazajkou. Nabízí alternativu ve vztahu ke stávajícím vnitrostátním návrhům, a v tomto smyslu představuje zlepšení. Návrh je ale zcela znehodnocen faktem, že Komise si přeje regulovat také zdanění této právnícké osoby na úrovni Společenství. Tento návrh proto musí být zamítnut.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, uvědomuji si, že toto je velice důležitý krok vpřed v evropské výzkumné politice. Je to výsledek hodnotící zprávy šestého rámcového programu, ale je to také způsob uvažování, který jsme promítli také do sedmého rámcového programu.

Vy jste řekl, pane komisaři, že některým členským státům nebude dovoleno, aby se zapojily do společné iniciativy. Je přinejmenším absurdní konstatovat, že je pro to třeba zvláštní povolení od Evropské unie, ale přesto je to pokrok. Znepokojuje mě ale váš výrok, že DPH bude uplatňována v minimální sazbě a dále pak, že situace týkající se mezinárodního statusu není doposud úplně jasná; tak to alespoň chápu.

V souvislosti s hlasováním o společném podniku SESAR byl citován článek 171. Od té doby jsme o tomto návrhu hlasovali dvakrát, v původní verzi mezinárodní status nebyl potvrzen a proto nebylo možné zřídit společný podnik. Další společný podnik Galileo nebyl zřízen vůbec.

Mám tyto otázky. Jaký bude podíl financování Společenstvím? Budou finanční prostředky poskytovány těm, kdo spolupracují, aby se zamezilo plýtvání zdroji určenými pro výzkumné infrastruktury a k jejich podpoře? Bude v konečném důsledku možné čerpat prostředky z Fondu soudržnosti na výzkum s cílem zajistit spojení vzorových institucí a soudržnosti?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rok 2009 je Evropským rokem tvořivosti a inovace.

Zřízení evropské výzkumné infrastruktury pro provozování základny, která nemá hospodářský charakter, pomůže zefektivnit výzkumné programy Společenství a rozdělovat a optimalizovat výsledky v oblasti výzkumu, technologického vývoje a činnosti prokazování na úrovni Společenství.

Vítám skutečnost, že pro tyto infrastruktury lze získat spolufinancování prostřednictvím finančních nástrojů politiky soudržnosti v souladu s nařízeními Evropského fondu pro regionální rozvoj, Sociálního fondu a Fondu soudržnosti.

Chtěla bych zdůraznit, že je nesmírně důležité, aby tyto infrastruktury vytvořily vazby mezi výzkumnými ústavy a institucemi, univerzitami, akademickou obcí a soukromým sektorem, a aby jednotlivá průmyslová odvětví měla prospěch z využívání výsledků výzkumu.

Ráda bych ovšem také poukázala na skutečnost, že našim prvořadým úkolem v kontextu současné krize je zajistit, aby bylo na výzkum vyčleněno alespoň 1 % HDP jednotlivých členských států.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Myšlenka společného evropského výzkumného prostoru a právního rámce Společenství, která se vztahuje na evropské výzkumné infrastruktury, představuje základní zásadu

pro dosažení cílů Lisabonské strategie týkajících se hospodářského růstu, vytváření pracovních míst a utváření dynamické ekonomiky založené na znalostech.

Význam výzkumných infrastruktur pro rozvíjení znalostí a technologií se neustále zvyšuje vzhledem k jejich schopnosti mobilizovat lidské zdroje a investice tak, že je dosaženo kritického množství a výzkumné infrastruktury tak úspěšně zásadním způsobem přispívají k evropskému hospodářskému rozvoji. Navrhli jsme konkurenceschopný způsob financování výzkumu, vhodné infrastruktury a předpisy upravující otázky duševního vlastnictví a také efektivní mobilitu pro výzkumné pracovníky s cílem zajistit Evropské unii postavení špičkového partnera pro mezinárodní výzkum.

Dnes prostřednictvím tohoto návrhu nařízení o právním rámci Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu upevňujeme zásadu páté svobody v Evropě: volný pohyb znalostí. Toto nařízení bude pilířem rozvoje evropského výzkumu vzhledem k tomu, že evropská výzkumná infrastruktura zaručí vynikající výsledky výzkumu Společenství a konkurenceschopnost ekonomiky Společenství na základě střednědobých a dlouhodobých prognóz a prostřednictvím účinné podpory evropských výzkumných činností.

V situaci současné hospodářské krize maximálně urychleně provádění tohoto nařízení ve spojení s podporou investic do výzkumu a vývoje, definováním společných norem v odvětví znalostí a modernizací vnitrostátních vzdělávacích systémů – to jsou prostředky nabízející reálná řešení, která mohou vést k překonání této krize.

Jsem přesvědčen, že v současné době musíme urychleně zaměřit naši pozornost na stávající rozdíly v oblasti rozvoje infrastruktury pro inovace a výzkum mezi rozvinutými členskými státy a státy s rozvíjející se ekonomikou tak, abychom nevyvolali radikální migraci výzkumných pracovníků z ekonomik států, které k Unii přistoupily nedávno, do států, které jsou v čele celosvětové ekonomiky. Vyvážené rozvržení těchto infrastruktur a výzkumných příležitostí v rámci Evropské unie by bylo prospěšné pro Evropskou unii jako celek a pomohlo by k boji proti migraci vědců z Východu na Západ.

Rád bych svůj projev zakončil blahopřáním zpravodajce paní Riera Madurellové a jejím kolegům z Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku za jejich přínos k sestavení této zprávy.

Avril Doyle (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, bylo by možné, abych dostala slovo v pětiminutovém intervalu mezi dvěma žádostmi, které byly předloženy? Ráda bych využila dvou minut, pokud to je v souladu s jednacím řádem?

Předsedající. – Přiznám se, že mě uvádíte do rozpaků. jednací řád povoluje jednu minutu. Jednu minutu.

Avril Doyle (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, při vši úctě, už jsme promarnili dvě minuty rozpravou na toto téma. Podle postupu *'catch the eye'* mám nárok na pět minut. Účastnila jsem se jiných rozprav, ve kterých figuroval snad jeden, dva nebo tři řečníci a o čas jsme se dělili. Chci jenom dvě minuty – Nevím, jak je to s jinými kolegy.

Děkuji vám, že mohu zneužít vaší trpělivosti, pane předsedající.

Plně podporuji prosazení právní subjektivity pro nové evropské výzkumné infrastruktury v souvislosti s celoevropskými výzkumnými projekty a celoevropským financováním.

Mám jenom dvě stručné poznámky. Před sebou mám – a ráda bych tímto složila hold paní komisařce a jejímu týmu – publikaci nazvanou *'Integrovanější evropský výzkumný prostor více se zabývající výzkumem: zpráva o nejdůležitějších údajích z oboru vědy, technologie a konkurenceschopnosti za období 2008/2009'*. Domnívám se, že tyto údaje mohou být značně zastaralé, vzhledem k propadu HDP v EU i jinde. Chtěla bych zejména poukázat na skutečnost, že veřejné financování výzkumu a vývoje může být proticyklické, což je případ Japonska a Spojených států na začátku 90. let minulého století a na začátku nového tisíciletí. V okamžiku, kdy došlo k propadu jejich HDP, investice do výzkumu a vývoje ve veřejném sektoru se zvýšily.

Byla byste schopna na základě zkušenosti, kterou v tomto okamžiku prožíváme v EU, a na základě východisek, která máme k dispozici v sedmém rámcovém programu a se zřetelem ke zkušenostem v jednotlivých členských státech, s ohledem na aktuální propad hospodářského růstu v celé EU – stejné trendy se zároveň projevují i v celosvětovém měřítku – přibližně odhadnout, zda budeme schopni kompenzovat aktuální negativní vývoj zvýšeným financováním výzkumu a vývoje ve veřejném sektoru?

Moje druhá poznámka se týká děsivé perspektivy, pokud jde celosvětový podíl EU na patentových přihláškách, který zaznamenal znepokojivý pokles. Uvádíte, že částečným vysvětlením tohoto trendu by mohly být vysoké náklady na patenty v Evropě. V Evropě jsou náklady na patenty a příslušné patentové přihlášky o

více než 20 % vyšší než ve Spojených státech, 13krát vyšší než u Japonského patentového úřadu, zatímco náklady na zajištění patentové ochrany ve 27 členských státech jsou v EU 60krát vyšší než ve Spojených státech – což má děsivé důsledky. Snad byste nám mohl říci, pane komisaři, jak bychom mohli tuto situaci co nejdříve vyřešit?

Ráda bych vám ještě jednou poblahopřála, pane komisaři, k fascinující publikaci.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval zpravodajce za její práci. Chtěl bych ještě reagovat na projev paní Doyleové. V době, kdy prožíváme hospodářský propad, bychom si neměli dovolit chybovat v tom, že budeme zanedbávat výzkum a vývoj nebo výzkumné pracovníky, kteří působí v těchto oblastech. Podporuji proto opatření týkající se vytvoření právního rámce pro evropskou výzkumnou infrastrukturu.

Musíme si být vědomi faktu, že je nezbytné, aby evropská výzkumná infrastruktura měla příslušné právní rámce a také odpovídající financování, ale že tyto peněžní prostředky nemohou pocházet z příspěvků jednotlivých regionů či dokonce zemí. Také otázka vhodného systému zdanění je v tomto případě důležitá. Domnívám se rovněž, že je potřeba docílit lepší spolupráce mezi výzkumnými středisky a ekonomikou, včetně malých a středních podniků. Jsem přesvědčen, že evropská výzkumná infrastruktura, pokud bude náležitě propojena s rámcovými programy, také přispěje ke zlepšení situace lidí, kteří působí v oblasti výzkumu, zejména mladých lidí, jak uvedl pan Gierek. To může také zabránit odlivu mozků v Evropě. Měli bychom mít na zřeteli fakt, že Lisabonská strategie stanoví podíl výdajů na výzkum a vývoj ve výši tří procent HDP. V Evropské unii dnes – mé údaje jsou za rok 2007 – tento ukazatel činí 1,84 %. Věřím proto, že evropská výzkumná infrastruktura tuto situaci zlepší.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, za prvé bych vám rád poděkoval za vaši podporu. Myslím, že všichni chápeme, jak důležité je téma, o kterém hovoříme. Nemohu postupovat podle pořadí jednotlivých otázek, ale pokusím se stručně odpovědět na vaše dotazy.

Paní Doyleová, pokud jde o financování z veřejných prostředků, zkušenost z minulosti ukázala, že v době krize je velice pravděpodobný odliv prostředků soukromého financování. To je také důvod, proč by financování z veřejných prostředků nemělo dělat tu strašlivou chybu a řídit se těmito trendy, protože by to bylo řešení, které by nás po krizi přivedlo do naprosto nevhodné situace. To je také důvod, proč musí financování z veřejných prostředků postupovat proticyklicky a proč jsme i my v Evropě zaznamenali zkušenost tohoto typu. Jako příklad lze uvést Finsko na začátku 90. let 20. století. Myslím, že bychom měli jednat podobně a zvolit tuto cestu.

Pokud jde o náklady na patentové přihlášky, situace je hodně alarmující. Myslím, že na to neexistuje jednoduchá odpověď. Lepší reakcí by byly jistě postupy, které by byly orientovány horizontálněji než cokoli, co jsme mohli udělat my. Minulý rok jsme se snažili udělat vše, co bylo v našich silách, a navrhli jsme proto, že vysvětlíme tuto koncepci patentu ve vztazích mezi soukromými a veřejnými institucemi, ale to jistě v plnosti nepostihuje hloubku problému, s nímž jsme konfrontováni u patentových přihlášek.

Nyní bych se rád věnoval navrhovaným otázkám k financování ze sedmého rámcového programu. Doposud jsme financovali přípravnou fázi projektů, u kterých bylo financování schváleno. Záměrem není, abychom financovali institucionální formou infrastrukturu. To provedou členské státy a také členské státy rozhodnou například, kde bude umístěna. Jakmile však bude tento proces završen, budeme určitě, stejně jako v případě jiné infrastruktury, financovat granty.

To je skutečně jediná možná cesta směrem vpřed. Chtěl bych vám připomenout, že když jsme projednávali otázku rozpočtu na výzkumnou infrastrukturu, z hlediska procentních bodů byl rozpočet skutečně krácen většinou v položkách sedmého rámcového programu. Přesto vidím další perspektivy do značné míry optimisticky. Jsme ve výrazném předstihu a myslím, že právní předpisy nabízejí dobrá řešení.

Pokud jde o DPH, rád bych, aby byly věci nazývány přesně. V právních předpisech nenavrhujeme osvobození od DPH. Jsme přesvědčeni, že pokud se při budování společné infrastruktury spojí více zemí, řekněme Německo se Slovinskem nebo Spojeným královstvím či s kýmkoli jiným, v konečném důsledku žádná z těchto zemí nebude ochotna platit DPH v této zemi. Taková situace nastává také dnes – ale co přesně se vlastně dnes děje? Dnes o tomto typu osvobození vyjednávají jednotlivě příslušné země. Prostřednictvím těchto právních předpisů se snažíme zaručit status mezinárodní organizace, která by vzhledem k aktuálně platným právním předpisům upravujícím DPH měla zaručeno osvobození od DPH.

Tím by už v podstatě celá věc byla uzavřena, ale zmínili jsme se ještě o časovém aspektu. V této souvislosti má čas klíčový význam, mluvíme tedy o tom, zda můžeme urychlit a zjednodušit způsob, kterým v současné době budujeme společně výzkumnou infrastrukturu. Dnešní situace v oblasti výzkumné infrastruktury je bohužel natolik složitá, že zaznamenáváme časové i finanční ztráty. Taková je v zásadě naše situace.

Zapomněl jsem ještě na soudržnost. Odpověď zní ano.

Na závěr bych dodal, že právě tento aspekt musíme zdůraznit. Infrastrukturu potřebujeme. Potřebujeme ji co nejrychleji. Toto je krok, jak celý proces urychlit. Děkuji vám, že to chápete a děkuji vám také za vaši podporu v této souvislosti.

Předsedající. – Ještě než dám slovo naší zpravodajce, rád bych něco vysvětlil paní Doyleové. Zkoumali jsme formální detaily.

Je to o něco déle než rok, 8. ledna 2008, kdy jste obdrželi sdělení od náměstka generálního tajemníka Rady o rozhodnutí Konference předsedů ze dne 27. října 2007. V bodě 3 písm. B se naprosto jednoznačně uvádí, že doba pro postup *'catch the eye'*, je maximálně pět minut a omezuje se maximálně na jednu minutu na jednoho řečníka.

Takový je jednací řád, ale bylo pro nás natolik příjemné vám naslouchat, že jsme si s velkým potěšením vyslechli, co jste měla na srdci. Slovo nyní dáme naší zpravodajce, paní Riera-Madurellové.

Teresa Riera Madurell, zpravodajka. – (ES) Vážený pane předsedající, ráda bych všem, kdo se podíleli na této rozpravě, ještě jednou poděkovala za jejich příspěvky a také bych chtěla poděkovat paní komisařce za její slova a poznamenat, že se zcela ztotožňuji s jejím velmi jasným vysvětlením problematiky DPH. Na závěr bych ráda jednoduše konstatovala, že většina z nás je zajedno, pokud jde o jádro věci. Závěr je jasný: nezbytným předpokladem pro vynikající výsledky ve výzkumu je špičková výzkumná infrastruktura a v podstatě vzhledem k vysokým nákladům na její vybudování a provoz je důležité, aby významná část této infrastruktury byla sdílena. Jinými slovy, je nanejvýš prozíravé uvažovat o zřízení evropské infrastruktury, která může sloužit celé evropské vědecké obci.

Cestovní mapa vypracovaná ESFRI byla bezesporu krokem vpřed směrem k lepšímu plánování výzkumné infrastruktury na úrovni Společenství. V současné době potřebujeme tuto cestovní mapu provést. Jedním z hlavních problémů je bezesporu financování, jak už se zmínili někteří z mých kolegů, protože bez ohledu na zvýšení objemu finančních prostředků vyčleněných na sedmý rámcový program a možnosti podpory infrastruktur v programech politiky soudržnosti, na které někteří z mých kolegů také poukázali, rozpočet Evropské unie není dostatečný k financování veškeré nezbytné infrastruktury. Je proto nezbytně nutné, abychom maximálně zmobilizovali zdroje financování, vnitrostátní i soukromé, zejména z odvětví průmyslu, a to bez ohledu na to, že, jak pan komisař správně podotkl, pro to není právě nejvhodnější doba.

Jiný problém, který není o nic méně důležitý, je chybějící právní struktura. Takový byl také cíl Komise při předložení tohoto návrhu: vytvořit právní rámec a nezbytné podmínky pro rozvoj evropských výzkumných infrastruktur. Je to dobrý návrh, k jehož zlepšení podle našeho názoru ještě přispěl Parlament, jak již pan komisař správně řekl.

Ráda bych požádala Radu, aby si naše sdělení vyslechla ještě jednou.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedající, rád bych vás požádal, zda by topení mohlo být zapnuté až do konce zasedání, protože ve Sněmovně je příliš chladno.

Předsedající. – Tuto připomínku bereme v úvahu. Naše večerní rozpravy by zřejmě měly být živější a rozhovornější, aby vzduch ve Sněmovně prohrál. Je ovšem pravda, že Sněmovna je velká.

K této zásadní otázce, která významně přispěje k rozvoji evropského výzkumu, je rozprava uzavřena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. – (RO) V dobách, kdy je ekonomika v propadu, mívají příslušné orgány sklon krátit finanční prostředky vyčleněné na výzkum. S potěšením ale konstatuji, že projednáváním této zprávy o návrhu nařízení Rady o právním rámci Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu vysíláme důležitý signál, že výzkum zůstává pro Evropskou unii činností, která má prioritu.

Pevně věřím, že díky vytvoření tohoto institucionálního rámce pro podporu výzkumné činnosti budeme svědky výsledků, které evropskou ekonomiku posílí. Důvodem pro tuto skutečnost je fakt, že výzkum není jakýmsi vrtochem, ale nutností, která zaručí konkurenceschopnost evropské ekonomiky na celosvětové úrovni.

Rád bych zdůraznil jednu nesmírně důležitou oblast, v níž může hrát výzkum důležitou roli. V příštích 25 letech se v důsledku urbanizace očekává, že téměř 25 % půdy bude vyjmuto ze zemědělského fondu. Abychom dokázali kompenzovat toto snížení celkové plochy zemědělské půdy, potřebujeme docílit vyšší produktivity takto redukované plochy, s nižším používáním vody nebo pesticidů. Řešení může přinést výzkum, zejména v oblasti biotechnologií, pochopitelně s náležitým zřetelem k zásadě bezpečnosti potravin.

To je dalším důvodem k podpoře rozsáhlejší výzkumné činnosti a k zajištění jednotného evropského rámce.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), písemně. – (RO) Vítám zprávu o vytvoření právního rámce pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI), a také návrh nařízení pro tuto oblast předložený Komisí.

Evropská výzkumná infrastruktura reaguje na reálné potřeby evropských výzkumných pracovníků a bezesporu přispěje k posílení konkurenceschopnosti v evropské vědě.

Jedním z důležitých prvků tohoto nařízení je možnost, aby Evropská unie držela v subjektu typu evropské výzkumné infrastruktury majetkovou účast. To dává Společenství možnost podílet se na transevropských výzkumných politikách a usměrňovat je.

Vzhledem k tomuto prvku vyzývám Evropskou komisi, aby měla na zřeteli tři aspekty, pokud jde o poskytování finanční podpory pro evropskou výzkumnou infrastrukturu:

- 1) Angažovanost Společenství výlučně v projektech s mimořádně vysokým vědeckým potenciálem.
- 2) Podpora zřizování evropských výzkumných infrastruktur v oblastech, které byly tradičně postiženy odlivem mozků, uvnitř i vně Společenství.
- 3) Umožnit přístup do evropské výzkumné infrastruktury soukromým společnostem.

Politiky Společenství v této oblasti musí představovat spojení vynikajících vědeckých výsledků a vyvolání přílivu výzkumných pracovníků a efektivních infrastruktur do zemí, jakými jsou například noví členové Evropské unie z přístupových kol v roce 2004 a 2007.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva sestavená Teresou Riera Madurellou má speciální význam vzhledem k tomu, že vytváří právní rámec, který je potřebný pro rozvoj výzkumných infrastruktur.

Zřízení evropských výzkumných infrastruktur bude zárukou, že výzkum dosáhne vysoké úrovně.

Kromě toho vytvoří nové příležitosti pro užší spolupráci mezi týmy evropských výzkumných pracovníků, k nimž se mohou připojit také četní studenti a techničtí pracovníci, což přispěje k získání mladých lidí pro výzkum vybavený špičkovými technologiemi.

Tento právní rámec musí také zajistit lepší spolupráci mezi průmyslem a akademickým výzkumem, čímž přispěje k zavádění inovací.

Podporuji návrh zpravodajky, kterým žádá Komisi, aby pravidelně informovala Evropský parlament o stavu rozvoje evropských výzkumných infrastruktur.

Náklady na zřízení rozsáhlých výzkumných infrastruktur vyžadují, aby se při jejich realizaci spojilo několik zemí.

Vytvoření společného právního rámce je naprosto nezbytným předpokladem umožňujícím a urychlujícím rozvoj těchto infrastruktur.

25. Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je krátké přednesení zprávy (A6-0039/2009) o zvláštním místě pro děti v rámci vnější činnosti EU paní Kinnockovou, jménem Výboru pro rozvoj (2008/2203(INI)).

Glenys Kinnock, zpravodajka. – Vážený pane předsedající, musím hned v úvodu uvést, že velice vítám sdělení, které vypracovala Komise. Myslím si, že je komplexní i ambiciózní zároveň.

Ve své zprávě, pane komisaři, doporučuji, která praktická opatření, a které investice a procesy je třeba provést, abychom určili to mimořádně zvláštní místo, které mají děti ve vnější činnosti EU. Sdělení a závěry Komise a Rady k vnější činnosti navážou na vnější rozměr strategie EU o právech dítěte. Jsem přesvědčena, že pro Evropskou unii to je činnost zásadního významu.

Pane komisaři, již nyní se velice těším, že budu svědkem provádění opatření určených k naplňování ambiciózních cílů. Je třeba, aby slova byla doprovázena činy. To znamená, že musí být k dispozici potřebné prostředky a samozřejmě – věřím, že se mnou budete v tomto bodě souhlasit – nesmí docházet k neplnění závazků členských států Evropské unie, které tyto státy přijaly ve věci financování rozvojových cílů tisíciletí. Víme, že pro většinu ze dvou miliard dětí ve světě je třeba svádět každodenní boj proti chudobě a zranitelnosti. Jak víme, 98 % dětí v našem světě, které žijí v krajní chudobě, žije v rozvojových zemích.

Kromě toho je nyní jasné, že dopad finanční krize pocítí výrazně děti a mladí lidé, například v případech, že budou kráceny rozpočty na zdravotnictví a vzdělání. To je důvod, proč si myslím, že je správné, že přijímáme politický závazek na nejvyšší úrovni v zájmu dětí a společně s nimi. EU musí vidět ve svém partnerství s rozvojovými zeměmi příležitost k ovlivňování veřejné politiky za účelem záchrany dětských životů. Je třeba podporovat prioritní činnosti pro děti, jestliže Evropská komise projednává regionální a tematické strategie pro strategické dokumenty zemí, následně když jsou tyto dokumenty vypracovány a podrobeny přezkumu.

Jestliže má rozpočet podporu, včetně smluv na rozpočet rozvojových cílů tisíciletí, musí být jeho součástí konkrétní cíle a ukazatele týkající se dětí. Vítám záměr Komise vypracovat partnerské národní akční plány pro děti. Musíme mít jistotu, že i děti, které jsou nejvíce společensky marginalizovány – včetně zdravotně postižených dětí a sirotků – budou mít rovný přístup ke službám v oblasti zdravotnictví, sociální péče a soudnictví.

Jsem přesvědčena, že je třeba, aby byli pracovníci Komise více a lépe školeni – v Bruselu i v jednotlivých delegacích – zejména pokud jde o způsob, jakým řídí účast dětí v životě společnosti. V Evropské unii musíme zásadně přehodnotit postupy, jak zajistit, abychom dětem naslouchali, a abychom je přizvali k účasti na utváření života naší společnosti, protože si uvědomujeme, že děti samy věnují svůj život hodnotám, které jsou zakotveny v mezinárodním právu prostřednictvím Úmluvy o právech dítěte dohodnuté v roce 1989. Mám osobní zkušenost s tím, že děti samy – mladí lidé – mají nepřehledné zkušenosti a velkou schopnost porozumění – jež musíme od nich čerpat – jak bojovat proti chudobě a zhoršování životního prostředí.

Vítám skutečnost, že Komise uznává význam projednávání v průběhu vypracování strategie EU k právům dítěte. Byla jsem také informována, že to bylo plánováno na první polovinu roku 2009. Pane komisaři, může Komise potvrdit, kdy tento proces bude zahájen? Věřím, že nebude přijato žádné rozhodnutí, a že veřejné projednávání – za účasti dětí – bude odloženo, dokud nebude zvolena nová Komise a zvolen nový Parlament.

A konečně, abych citovala Kofiho Annana, „Na světě neexistuje posvátnější důvěra než ta, kterou svět vkládá do dětí. Neexistuje důležitější povinnost než potřeba zajistit, aby byla dodržována jejich práva, zajištěna ochrana jejich blaha, aby jejich životy byly zbaveny strachu a nouze, a aby vyrůstaly v míru.“ Myslím si, že se všichni shodneme na tom, že jsou to záslužné cíle.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, je mi potěšením, že zde mohu dnes být a hovořit o dětech a také o zprávě, kterou zanedlouho přijmete.

Dovolte mi, abych několik minut promluvil o tom, jak jsme se dostali tam, kde jsme nyní a co nás čeká v budoucnosti, a také o účasti dětí, což je se vši pravděpodobností naše největší výzva, pokud jde o děti.

Dnešek představuje důležitý krok v dlouhém procesu, který byl zahájen před několika lety v Komisi na interní bázi. Uznáváme, že EU potřebuje strategii týkající se dětí. Potřebujeme definovat strategii, která stanoví, jakým způsobem my, Evropská unie, budeme plnit své závazky. My i zbytek světa jsme podepsali Úmluvu o právech dítěte Spojených národů.

Prvním krokem bylo sdělení Komise „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“ v roce 2006. Po něm následoval v roce 2008 soubor sdělení o dětech ve vnějších činnostech, který nastínil komplexní přístup EU k dětem prostřednictvím využití všech dostupných nástrojů, které má EU k dispozici ve vnější spolupráci.

Dovolte mi na chvíli menší odbočku, protože jsem přesvědčen, že někteří z vás mi položí následující otázku: a co strategie EU o právech dítěte, která byla oznámena ve výše uvedeném sdělení? Mohu potvrdit, že Komise na této strategii pracuje a bude představena ve funkčním období příští Komise.

V průběhu slovinského předsednictví v květnu 2008 Rada přijala závěry k prosazování a ochraně práv dítěte ve vnější činnosti Evropské unie – rozvoji humanitárních rozměrů práv dítěte.

Výbor pro rozvoj pak začal pracovat na návrhu zprávy. Nyní je tento proces završen a zítra budete o této vynikající zprávě hlasovat.

Kromě toho je politika EU týkající se dětí založena na dvou obecných zásadách EU – obecných zásadách Evropské unie týkajících se dětí a ozbrojených konfliktů a obecných zásadách Evropské unie týkajících se práv dítěte – zásady zakotvené v obou dokumentech jsou prováděny v řadě zvolených prioritních a pilotních zemí. Komise vítá tuto zprávu – která je vynikajícím doplňkem k našemu sdělení – závěrům a obecným zásadám Rady. Zcela jistě ji použijeme při naší práci týkající se dětí.

Dovolte mi, abych své závěrečné poznámky zaměřil na to, co je pravděpodobně největší výzvou dneška: účast dětí na rozhodování. Jak zajistíme, aby se děti podílely na rozhodnutích, které se jich týkají? Jak zajistíme, aby děti měly přístup k relevantním informacím? Jak zajistíme dětem rovný přístup, aby mohly vyjádřit své názory? Musíme uznat, že kromě všech aspektů, na kterých jsme se dohodli v Úmluvě o právech dítěte, by toto mohla být nejzávažnější výzva.

Musíme také připustit, že v oblasti účasti dětí na rozhodování jsme zatím ani zdaleka nedosáhli něčeho významného. V Komisi začínáme uvažovat o tom, jak navrhnout a uvádět do praxe náležitou účast dětí na rozhodování, která by nebyla pouhou politikou symbolických zlepšení. Měli bychom docílit relevantní, smysluplné a poučené účasti dětí na rozhodování. Zajistili jsme také příslušné financování pro účast dětí na rozhodování v rámci tematického programu „Investice do lidí“.

Proč to nám dospělým činí takový problém? V zásadě proto, že je zpochybněno cosi, co má pro nás zásadní význam: způsob, jakým se chováme.

Jaké kroky podnikne Komise ve své vnější činnosti, aby prosazovala účast dětí na rozhodování? Komise dá našim delegacím k dispozici nástroje k projednávání příslušných otázek s dětmi, ale tyto nástroje budou používat nejenom naše delegace, ale také partnerské země. Společně s organizací UNICEF pracujeme také na souboru nástrojů, který se zaměří nejenom na účast dětí na rozhodování, ale také na celkovou ochranu dětí, právní reformu a tvorbu rozpočtu na politiku týkající se dětí.

Kromě práce na souboru nástrojů také celkově přehodnocujeme a upevňujeme naši spolupráci s organizací UNICEF, abychom byli schopni zlepšit naši podporu partnerským zemím v jejich úsilí směřujícím k tomu, aby děti měly možnost vyjádřit svůj názor na úrovni jednotlivých zemí.

Úzce také spolupracujeme s různými nevládními organizacemi, abychom od nich získali informace o možných formách v tomto směru, do kterých jsou často zapojeny děti a na kterých se smysluplným způsobem podílejí děti. Řekněme si to otevřeně: vytčeného cíle nedosáhneme zítra. Je to pouhý začátek dlouhodobého procesu.

Dovolte mi jen ještě jednu poznámku ke zprávě. Zpráva zdůrazňuje, že by Komise měla věnovat pozornost účasti dětí na rozhodování, ale, kolegové poslanci, vy budete muset udělat totéž a já vás mohu ujistit, že Komise bude s vámi velice ráda spolupracovat na prosazování této věci. Měli bychom využít potenciál spojení našich dvou institucí pro prosazování této důležité otázky.

Dovolte mi, abych ještě jednou za Komisi vyjádřil, jak si této zprávy ceníme, a zdůraznil, že uděláme maximum pro realizaci jejích doporučení. Počítáme s tím, že Parlament nás bude i nadále v této oblasti podporovat.

Pokud jde o odpověď na otázku paní Kinnockové, těší mě, že mohu potvrdit, že se postoj Komise v této věci nezměnil. Myšlenka uskutečnit v roce 2009 proces projednávání byla iniciována přímo Komisí a my pracujeme na vytvoření podmínek pro projednávání příslušných otázek s dětmi, který by využil všech stávajících nástrojů.

Rád bych také zdůraznil, že Komise má velký zájem na tom zajistit takový proces projednávání, který bude plně respektovat práva dítěte.

A konečně dovoluji vám, abych vám poděkoval, paní Kinnocková, za velice plodnou spolupráci v oblasti týkající se dětí a jejich problematiky, nejenom v souvislosti s touto zprávou, ale po celou řadu minulých let. Víím, že můj projev byl dlouhý, ale nikdy nemluvíme příliš dlouho, jestliže hovoříme o právech dítěte.

Předsedající. – Mnohokrát vám děkuji, pane komisaři. Váš projev byl skutečně velice zajímavý a týkal se problematiky, která je také velice důležitá.

Tento bod jednání je uzavřen.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Je to smutný den, jestliže jsme nuceni konstatovat, že každý den ve světě umírá více než 26 000 dětí mladších pěti let, většinou z příčin, kterým bylo možno předejít.

Je tragické, že mnoho životů lze zachránit přijetím vhodných opatření, ať už lékařských nebo finančních, a přesto se situace zhoršuje. Zvláštní pozornost je třeba věnovat nejzranitelnějším a sociálně vyloučeným dívkám a chlapcům, včetně zdravotně postižených dětí, dětských přistěhovalců a dětí z řad menšin.

Zpráva zaslouží uznání. Nesouhlasím jenom s těmi aspekty, které se týkají potratů.

Výbor pro rozvoj přijal vlastní zprávu (jejíž návrh vypracovala paní Glenys Kinnocková (PES, UK) o zvláštním místě pro děti v rámci vnější činnosti EU, která reaguje na sdělení Komise k tomuto tématu. Výbor uvítal toto sdělení a čtyři základní zásady akčního plánu Komise týkajícího se dětí v rámci vnější činnosti, které vycházejí z přístupu založeného na globálním a všeobecně platném pohledu na dětská práva.

Aniž bychom ztráceli další čas, musíme:

- (a) provést zevrubnou analýzu dětských práv;
- (b) využít stávající sítě pro mládež a pro děti jako udržitelné platformy pro konzultace s dětmi;
- (c) zajistit, aby mezinárodní dohody mezi EU a třetími zeměmi obsahovaly právně závaznou doložku o ochraně dětských práv.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Je naší povinností zajistit, abychom byli těmi, kdo budují lepší budoucnost, nejenom pro Evropany, ale také pro rozvojové země.

Děti představují budoucnost a my musíme zajistit, aby jejich práva byla prosazována a dodržována v zemích, které jsou příjemci finančních prostředků z evropských fondů.

Jako prioritu je třeba prosazovat požadavek, aby ve vztazích se třetími zeměmi Evropská unie zajistila práva dětí na vzdělání a přístup ke zdravotním službám.

Je jistě pravda, že nyní procházíme obdobím finanční krize, ale nemůžeme opomíjet skutečnost, že někde ve světě každé tři vteřiny umírá dítě a každou minutu umírá žena při porodu.

Vzhledem k tomu, že děti tvoří polovinu světové populace, musíme brát zřetel na to, že dětská práva jsou prioritou v rozvojové politice Evropské unie.

Každý členský stát by se měl podle svých možností zapojit do politiky spolupráce s rozvojovými zeměmi. Evropská komise by měla ve skutečnosti vyvíjet tlak na rozvojové země, aby do vnitrostátních právních předpisů provedly ustanovení Úmluvy o právech dítěte Spojených národů.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Jsem ráda, že jsem mohla ve Výboru pro práva žen k této zprávě napsat stanovisko. Vážně jsem se zabývala otázkou dětských práv v rámci vnějších vztahů.

Mé stanovisko bylo přijato jednomyslně. Především se v něm připomíná, že vnější strategie EU, pokud jde o dětská práva, by měla být založena na hodnotách a zásadách definovaných ve Všeobecné deklaraci lidských práv, zejména v článcích 3, 16, 18, 23, 25, 26 a 29. Ty jsou obzvláště důležité pro člověka jako jednotlivce i pro blaho společnosti. Stanovisko zdůrazňuje, že všechna opatření ve prospěch dětských práv by měla respektovat prioritní postavení rodičů a nejbližších příbuzných dítěte.

Tím, že Evropský parlament přijal moje stanovisko, podporuje význam ochrany lidského života od jeho početí a dává každému dítěti jeho vlastní identitu. Dokázala jsem zavést ustanovení, která odsuzují diskriminaci

podle pohlaví na základě dědičných vlastností, které se stává v některých zemích stále běžnější. Stanovisko žádá Komisi, aby v rámci rozvojové politiky Unie zdůrazňovala význam a potřebu registrace narození každého dítěte ve všech třetích zemích, a aby vážala své programy pomoci na tento požadavek.

Podporuji každou snahu, která napomáhá rozvojové pomoci. Trvám však na tom, aby humanitární organizace a mezinárodní orgány odpovědné za přidělování pomoci zaručily, aby se přiměřená pomoc a potřebné prostředky skutečně dostaly k dětem, a aby se s nimi neplýtvalo.

26. Uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0023/2009) o uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství panem Cottignym, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci 2008/2246(INI) .

Jean Louis Cottigny, zpravodaj. – (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval jednotlivým stínovým zpravodajům za jejich nepředpojatý přístup v průběhu naší spolupráce na tomto textu ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci.

Členské státy musí zlepšit provádění směrnice o informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci, zejména v současném kontextu finanční krize a jejích důsledků pro podniky, v případě, že provádějí restrukturalizaci, fúzi nebo jsou přesouvány do zahraničí. Toto je signál, který měl Výbor pro zaměstnanost úmysl vyslat v této vlastní zprávě.

Evropská unie má 23 milionů podniků s méně než 250 zaměstnanci. Představují 99 % z celkového počtu podniků a zaměstnávají více než 100 milionů pracovníků. Práva pracovníků na informace a projednávání jejich věcí představují základní prvky sociálně tržní ekonomiky.

V provádění směrnice 2002/14/ES do vnitrostátního práva v některých členských státech došlo k výrazným prodlevám. V této vlastní zprávě zdůrazňujeme, že dopad této směrnice je zjevný v zemích, ve kterých neexistoval žádný obecný systém informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci.

Chtěl bych vyzvat ke zlepšení stavu provádění této směrnice v členských státech. Žádáme, aby Komise přijala co nejdříve opatření, která by zajistila náležité provádění této směrnice členskými státy, a aby zahájila řízení o nesplnění povinnosti proti těm státům, které ji vůbec neprovedly nebo těm, které ji provedly nesprávně.

Zpráva také zdůrazňuje, že některé členské státy do opatření zaměřených na provedení této směrnice do vnitrostátního práva nezahrnuly některé mladé pracovníky, ženy pracující na částečný úvazek nebo pracovníky zaměstnané na krátkou dobu na dočasné smlouvy.

Žádáme, aby členské státy definovaly přesně termín 'informace' tím, že povolí zástupcům pracovníků, aby přezkoumali předané údaje a nespokojili se s pouhým očekáváním ukončení postupu informování, pokud mají rozhodnutí podniků pro pracovníky přímé důsledky. Žádáme členské státy, které postrádají účinné, vyvážené a odstrašující sankce, aby je zavedly. A konečně, za účelem zlepšené koordinace různých legislativních nástrojů, vyzýváme Komisi také, aby přezkoumala, jaké kroky je třeba podniknout pro koordinaci šesti směrnic a nařízení o informování zaměstnanců, aby bylo možné provést jakékoli změny, které by odstranily vzájemné překrývání jednotlivých právních předpisů a rozpory mezi nimi.

Vzhledem k tomu, že tento typ prosazování práv pracovníků je více než prospěšný, Unie dluží sama sobě kroky zaručující, že členské státy provedou závazky směrnice správně a v úplnosti. Je nezbytně nutné, aby všichni evropští pracovníci věděli, že je Evropa podporuje v jejich účasti na životě jejich podniku, v jejich denních životech jako pracovníků, a zejména v kontextu současné situace.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, beru náležitě na vědomí zprávu pana Cottignyho o důležité směrnici, která upevňuje na úrovni Společenství základní sociální právo zaměstnanců. Komise přikládá velký význam informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci na vnitrostátní i nadnárodní úrovni, zejména v současné složité situaci finanční krize.

Navrhli jsme přepracování směrnice o evropské radě zaměstnanců. Tento proces byl úspěšně dokončen. Pokračujeme v naší práci v oblasti očekávání a společensky odpovědném řízení restrukturalizace a otázek vznikajících na úrovni Společenství z projednávání nadnárodních smluv.

Jak bylo vysvětleno ve sdělení Komise ze 17. března 2008, prvořadým zřetelem Komise v souvislosti s prováděním směrnice 2002/14/ES je skutečnost, že by tento proces měl být komplexní a efektivní ve spolupráci s členskými státy a oběma sociálními partnery, kteří, jak víte, musí hrát nesmírně důležitou úlohu. Je třeba vést v patrnosti, že směrnice vytváří pouze obecný rámec, který mohou provádět a rozšiřovat oba sociální partneři, zejména na úrovni podniku.

Komise provádí a podporuje činnosti zvyšování informovanosti, prosazování výměny osvědčených postupů a zvyšování kvalifikace všech zúčastněných stran prostřednictvím seminářů, školicích kurzů, studií a finanční pomoci pro projekty, zejména v rámci zvláštní rozpočtové položky.

Komise také sleduje správné uplatňování směrnice ve funkci strážkyně Smluv: například v případě, že odborové organizace podávají stížnost. Komise však doposud obdržela jen velmi malý počet stížností týkajících se provádění této směrnice.

Předsedající. – Tento bod jednání je uzavřen.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) V provádění směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství, do vnitrostátního práva v některých členských státech došlo k výrazným prodlevám.

Uvědomuji si, že vzniká potřeba posílit demokratickou účast pracovníků na rozhodování, která mají dopad na podnik, s ohledem na globální povahu současné finanční krize, jež postihuje členské státy bez rozdílu v jejich ekonomických vazbách a vyvolává obavy ohledně restrukturalizací, fúzí nebo přesouvání podniků.

V případě restrukturalizace podniků bych chtěla apelovat na to, aby evropské fondy a pomoc byly poskytovány také pracovníkům, nejenom podnikům. Považuji také za nutnost, aby v situaci, kdy je nadnárodní podnik restrukturalizován, byli k jednáním přizváni zástupci odborů nejenom z členského státu, ve kterém má (mateřský) podnik své ředitelství, ale také ze všech dceřiných podniků, a restrukturalizace s nimi byla projednána.

Považuji také za důležité pravidelně aktualizovat právní předpisy týkající se práv pracovníků na informace a projednání rozhodnutí, která se jich týkají a zařadit tento bod na pořad jednání o evropském sociálním dialogu, ve vztahu mezi podniky i mezi odvětvími.

27. Sociální ekonomika (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je krátké přednesení zprávy (A6-0015/2009) o sociálně tržní ekonomice paní Toiaovou, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (2008/2250(INI).

Patrizia Toia, zpravodajka. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, velice mě těší a s hrdostí konstatuji, že se Evropský parlament zabývá problematikou sociálně tržní ekonomiky a předkládá praktické návrhy, jak tomuto odvětví poskytnout skutečnou podporu.

Moje zpráva si klade tři cíle. Za prvé, upozornit na odvětví, které má velký dopad na mnoho oblastí, včetně ekonomiky; do tohoto odvětví spadá 10 % evropských podniků a také 9 % až 10 % pracovních míst. Jedná se o odvětví, které tvoří různé hospodářské subjekty – družstva, vzájemné společnosti, nadace, sociální podniky a sdružení – jež sdílejí konkrétní hodnoty a významným způsobem přispívají k tvorbě HDP. Doufáme proto, že tato skutečnost přispěje k jejich většímu institucionálnímu zviditelnění.

Druhým cílem je potvrdit, že se nejedná o okrajové odvětví nebo výjimku; je spíše pevně zakotveno v tržní ekonomice, se svými vlastními pravidly, která musí vnitřní trh uznávat a respektovat. Představuje alternativní způsob podnikání, výroby, spotřeby a poskytování zaměstnání, který si nicméně vydobyl právo být součástí trhu. Jedná se o metodu, pro kterou je příznačná řada charakteristických rysů, které nesmějí být setřeny, a které určuje především záměr spojovat a uvést do souladu výrobu a zaměstnání s hodnotami solidarity, odpovědnosti a lidské důstojnosti ve všech oblastech, včetně světa práce.

Jak to někdo podle mého názoru kdysi zcela správně pojmenoval, tyto podniky vyvíjejí činnost s kapitálem, ale ne pro kapitál. Toto jsou koncepce, které jsou součástí ideologického dědictví Evropské unie – nelze si nevzpomenout na Delorse – často jsme totiž verbálně uznávali sociální ekonomiku za úhlavní kámen evropského sociálního modelu, ale v praxi jsme pak pro ni udělali velice málo.

Nyní nastává ideální okamžik pro znovuobjevení významu těchto podniků, vzhledem k tomu, že současná krize ve výrobě ukázala, že mnohé tradiční hospodářské subjekty jsou velice křehké, velice slabé a někdy značně bezohledné. Svět sociální ekonomiky je oproti tomu zakotvený více místně, má blíže k reálné ekonomice a k lidem a to, jak se ukázalo, jej chrání před spekulacemi. Je to také odvětví se širokou škálou subjektů, které vykonávají mnoho veřejné sociální práce a představují uznávané centrum služeb sociální péče. Jsem přesvědčena, že může pomoci udržovat naše sociální systémy při životě v náročné době.

Třetím cílem je rozhodnout, co můžeme udělat v praxi pro podporu tohoto odvětví. Velice stručně popíšu jeden nebo dva návrhy. Především potřebujeme jasnou definici, abychom přesně chápali profily a definice těchto značně odlišných subjektů. Klíčový význam má také přesná vnitrostátní statistická evidence přínosu tohoto odvětví v různých zemích. Nespadá ani pod kapitalistickou ekonomiku ani pod veřejnou ekonomiku a je tedy pro ně třeba speciální definice. Komise se k této definici do určité míry přiblížila svou příručkou, ale je nutné ji uplatňovat v praxi. Věřím, že akademická obec, výzkum a univerzity v tom mohou být také nápomocny.

A konečně bych chtěla vyzvat k přijetí některých legislativních iniciativ. Byla učiněna řada kroků, jako například přijetí statutu evropského družstva a nadace a konstatovala jsem také, že Komise znovu zahájila svůj proces projednávání. Musíme proto pochopit, co je užitečné a zda má smysl jít dál touto cestou. Nechceme odvětví, kterému prospívají ideje, motivace a svoboda, dusit zbytečnou administrativou, ale tam, kde je třeba přijmout právní předpisy Společenství nebo je bude třeba přijmout v budoucnosti, by bylo moudré je vytvořit.

Mým posledním požadavkem je zapojit toto odvětví do sociálního dialogu. Kde a na jaké úrovni by se měl proces projednávání a dialog s Evropskou komisí uskutečnit? A konečně, jakou přímou podporu by měly poskytovat evropské programy – měli bychom mít ad hoc programy pro sociální ekonomiku nebo vytvořit prostor v rámci stávajících programů pro tyto hospodářské subjekty? Je na Komisi, aby to posoudila.

Na závěr bych ještě ráda poděkovala vnitrostátním sdružením a evropským institucím, které mi byly v této práci hodně nápomocné, parlamentní pracovní skupina pro sociální ekonomiku, která funguje dobře, stínová zpravodajové a také pan Verheugen a pan Špidla, s nimiž jsem měla otevřenou a důkladnou výměnu názorů.

Předáváme tuto zprávu, k níž významně přispěly společenské subjekty a sdružení, Komisi s nadějí, že i přesto, že do konce tohoto funkčního období zbývá jen málo času, najde si Komise čas, pane komisaři – vy zde dnes zastupujete celou Komisi – navrhnout určité iniciativy a vyslat jasný signál, aby představitelé příštího Parlamentu a příští Komise nemuseli začínat znovu od nuly, ale měli možnost se opřít o pevné základy.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, Komise vítá iniciativu Parlamentu formulovat stanovisko k sociální ekonomice formou vlastní zprávy. Zejména v kontextu současné finanční a hospodářské krize si toto odvětví zaslouží větší podporu.

Sociální podniky vyvíjejí speciální způsob podnikatelské činnosti, protože předmětem jejich podnikání jsou hospodářské výkony ve vzájemných vztazích mezi jednotlivými členy, často spojené také s dosažením sociálních a společenských cílů. Mají tedy optimální podmínky k přispění k politikám a cílům Společenství, zejména v oblasti zaměstnanosti, sociální soudržnosti, regionálního rozvoje a rozvoje venkova, ochrany životního prostředí, ochrany spotřebitele a sociálního zabezpečení. Sociální podniky jsou nedílnou součástí politiky Komise v oblasti podniků. Vzhledem k tomu, že většinou se jedná o mikropodniky, malé nebo střední podniky, využívají již v současné době ve svůj prospěch iniciativu pro další posílení udržitelného růstu a konkurenceschopnosti malých a středních podniků nazvanou „Small Business Act“ (Akt o drobném podnikání pro Evropu, SBA) a veškeré činnosti, které jsou zaměřeny na malé podniky.

Pokud jde o sociální ekonomiku, našim cílem je vytvořit právní a správní prostředí, na úrovni Společenství a v každém členském státě, ve kterém budou moci prosperovat sociální podniky v jakékoli formě a jakéhokoli rozsahu a ve kterém budou schopny vyrovnat se s výzvami, které představuje globalizace a hospodářský propad. V konkrétní rovině je cílem politiky Komise zaručit, aby sociální podniky mohly růst a prosperovat vedle jiných forem podniku. Komise za tímto účelem věnuje zvláštní pozornost snaze zajistit, aby všechny ostatní politiky Společenství v oblastech jako je hospodářská soutěž, účetnictví, podnikové právo, zadávání veřejných zakázek, zdraví, sociální věci, zemědělství, rybolov, bankovníctví, pojišťovnictví, partnerství

veřejného a soukromého sektoru a regionální rozvoj, zohlednily specifické potřeby, speciální cíle, činnosti a pracovní styl tohoto typu podniku.

Závěrem bych rád uvedl, že služby Komise v současné době pracují na dokumentu, který zhodnotí pokrok dosažený od roku 2004 v oblasti podpory družstev. Posoudí také situaci ostatních sociálních podniků a v případě potřeby navrhne nové činnosti.

Předsedající. – Tento bod jednání je uzavřen.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Iles Braghetto (PPE-DE), písemně. – (IT) Nevýdělečné činnosti a neziskové organizace zaznamenávají v Evropě nepřetržitý růst.

V době hospodářské a finanční krize, která má závažné dopady na sociální úrovni, je krok směrem k posílení ekonomiky založené na sociálních užitech, nikoli na zisku, strategickou volbou, která nám umožňuje zmírnit dopad krize a prosazovat rozvoj Lisabonské strategie realizací jednoho z jejích prvořadých cílů, a to výzvy k sociální odpovědnosti.

Za druhé, sociální ekonomika je schopna podnítit činnosti na místní úrovni a stát se spolehlivým partnerem orgánů veřejné správy, které potřebují plánovat opatření k podpoře zranitelných osob ve společnosti.

Měli bychom proto uvítat krok Evropského parlamentu směřující k uznávání, v oblasti právních předpisů i ve statistice, těch organizací, které působí a jsou hluboce zakotveny ve struktuře evropské společnosti vzhledem k jejich schopnosti dosahovat sociálních cílů.

Je to vize zohledňující řadové voliče, která představuje zásadní přínos k evropskému sociálnímu modelu.

Gabriela Crețu (PSE), písemně. – (RO) Sociální ekonomika může hrát v evropské ekonomice prvořadou roli vzhledem k tomu, že vytváří nový typ ekonomiky založené na demokratických hodnotách, ekonomiky, která klade občany na první místo a podporuje udržitelný rozvoj.

Sociální ekonomika ovšem čelí závažné překážce: nedostatečnému institucionálnímu zviditelnění, vzhledem ke skutečnosti, že není uznávána jako sektor ekonomiky, který se liší od dvou hlavních sektorů: veřejného a soukromého.

Vyzýváme Komisi a členské státy, aby vypracovaly právní rámec, který uzná sociální ekonomiku jako třetí sektor a zavede předpisy, jež jasně stanoví, které subjekty mohou v tomto sektoru působit, aby žádný jiný typ organizace nemohl mít prospěch z finančních prostředků nebo z veřejných politik, jejichž cílem je podpořit podniky v sektoru sociální ekonomiky.

Vyzýváme také Komisi a členské státy, aby nabídly v této oblasti finanční podporu, školení a poradenství a také, aby zjednodušily postupy pro zřizování podniků v sociálním sektoru.

Sociální ekonomika tak bude plnit svou účinnou roli v obecném kontextu evropské ekonomiky, nejenom tím, že pomůže bojovat proti chudobě, ale také tím, že umožní přístup ke zdrojům, právům a službám, které občané potřebují, aby se mohli podílet na životě společnosti.

Gábor Harangozó (PSE), písemně. – Především bych rád poblahopřál naší zpravodajce, paní Patrizii Toiaové, ke kvalitě zprávy, kterou dnes představuje. Ve skutečnosti je důležité určitým způsobem vyjasnit definici pojmu sociální ekonomiky a zajistit její právní status prostřednictvím široké škály vnitrostátních zkušeností. Sociální ekonomika skutečně vyžaduje zviditelnění – prostřednictvím lepší znalosti údajů v celoevropském měřítku – pro snazší dosažení cílů solidarity, zaměstnanosti, podnikavosti, růstu, konkurenceschopnosti, sociální soudržnosti a sociálního dialogu v Unii jako celku. Sociální ekonomika se stále výrazněji stává důležitým faktorem na místní i regionální úrovni a v současné době musí více než kdy jindy – vzhledem k závažným dopadům finanční krize – hrát významnou roli v evropském sociálním a hospodářském rozvoji. Unie musí soustředit své úsilí na podporu sociální a hospodářské dynamiky, aby překonala mechanické vnímání veřejného a soukromého sektoru jako dvou zcela oddělených sfér, pokud chceme skutečně najít nová a inovační řešení, která zajistí pro naše občany udržitelné pracovní příležitosti a kvalitnější životní prostředí s kvalitními službami obecného zájmu ve společnosti podporující sociální začlenění.

Magda Kósáné Kovács (PSE), písemně. – (HU) Po dobu několika měsíců jsme se pokoušeli zmobilizovat všechny instituce a zdroje EU, abychom zmírnilí dopady narůstající krize. Pozitivním momentem v tomto jinak neradostném vývoji je skutečnost, že zpráva paní Patrizie Toiaové je nyní na pořadu jednání plenárního zasedání, vzhledem k tomu, že iniciativy zaměřující se na solidaritu a také na sociální a regionální soudržnost mají v dnešní době mimořádný význam. Toto je těžiště sociální ekonomiky, která představuje směsici organizačních forem, jejichž cílem je solidarita a společný finanční zájem místo zisku. Takové instituce nelze nahradit žádnými tržně orientovanými organizacemi. Nabízejí možnost omezit dopady hospodářské stratifikace na ty členy společnosti, kteří jsou společensky marginalizováni, poskytují občanům důstojnou práci a prostřednictvím různých forem, od samostatné výdělečné činnosti, až po sociální družstva, jsou schopny opětovně využít výtěžku své práce v obecný prospěch.

O sociální ekonomice jsme hodně hovořili a napsali, ale bez evropské statistické základny ji v našem každodenním životě nedodáme náležitou publicitu. Pokud je společnosti tento pojem neznámý, jeho solidarita nemůže pomoci. Organizace zapojené do tohoto konceptu jsou na druhé straně příliš malé na to, aby se o nich vědělo na makroekonomické úrovni.

Zpráva paní Patrizie Toiaové může pomoci rozptýlit případné podezření zákonodárců a zainteresovaných tržních subjektů, že peníze a produkty vytvářené sociální ekonomikou jsou jednoduše výsledkem činnosti organizací, které se snaží vyhnout pravidlům hospodářské soutěže.

Teď a tady může dát tato zpráva sociální ekonomice příležitost účinně a s poměrně malým úsilím zvládnout současnou krizi, zabránit ztrátě zaměstnání a chránit před ztrátou prostředků obživy.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Sociální ekonomika zajišťuje stabilitu zaměstnání, protože v jejím rámci nejsou uplatňovány praktiky přesouvání výroby. Považuji za potřebné, aby Evropská unie a členské státy EU ve svých právních předpisech a politikách podněcovaly a podporovaly konkrétní formy zavádění sociální ekonomiky, např. družstva, vzájemné společnosti, sdružení a nadace.

Je důležité navrhnout soubor opatření zaměřených na rozvoj mikroúvěrů a speciálně uzpůsobeného financování z prostředků EU, vzhledem k tomu, že hodnoty sociální ekonomiky jsou v souladu s evropskými cíli sociálního začlenění, přispívají k vytvoření rovnováhy mezi prací a osobním životem, a zlepšují také situaci v oblasti rovnosti pohlaví a kvalitu života pro starší občany a pro zdravotně postižené osoby. Jsem přesvědčena, že úloha žen v sociální ekonomice musí být posílena, vzhledem k jejich účasti na činnosti sdružení a dobrovolných organizací.

Žádám Komisi, aby začlenila sociální ekonomiku do jiných politik a strategií sociálního a hospodářského rozvoje, zejména s ohledem na iniciativu Small Business Act, vzhledem k tomu, že struktury sociální ekonomiky se v prvé řadě zaměřují na malé a střední podniky a služby obecného zájmu. Toto úsilí by mohlo být podpořeno také zřízením statistického registru podniků v sektoru sociální ekonomiky v každém členském státě Evropské unie a zadáváním příslušných dat do evropského statistického systému EUROSTAT.

28. Duševní zdraví (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je krátké přednesení zprávy o duševním zdraví (A6-0034/2009) paní Tzampaziovou, jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (2008/2209(INI)).

Evangelia Tzampazi, zpravodajka. – (EL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, společnost si v současné době stále více uvědomuje, že duševní zdraví je nezbytným předpokladem fyzického zdraví. Začínáme si být vědomi faktu, že problémy s duševním zdravím často mají dopad, z humanitárního i finančního hlediska, na osobní, rodinné, profesní a společenské životy jednotlivců a jejich rodin a na společnost jako celek.

Statistické údaje mluví samy za sebe: každý čtvrtý člověk má zkušenost s nějakou formou duševní poruchy. Deprese je jednou z nejčastějších poruch a do roku 2020 bude nejčastější nemocí v rozvojovém světě. V Evropské unii je každý rok spácháno přibližně 59 000 sebevražd, z toho 90 % lze připsat duševním poruchám. U zranitelných skupin a sociálně marginalizovaných skupin, jako jsou například zdravotně postižení lidé, je vyšší pravděpodobnost, že budou mít problémy s duševním zdravím.

V Evropě, jejíž obyvatelstvo stárne, jsou také stále častější neurodegenerativní onemocnění. Všichni se tedy společně shodneme na tom, že potřebujeme zaujmout společný přístup k výzvám, jež představuje duševní zdraví a že se to týká nás všech. My všichni máme povinnost hájit duševní zdraví duševně nemocných pacientů a zaručení práv duševně nemocných pacientů a jejich rodin představuje ideologický a politický

postoj, jehož prostřednictvím stát poskytuje sociální podporu a ochranu těm, kdo ji potřebují. Prvním krokem byla Zelená kniha Komise; dalším krokem pak evropská konference 'Společně za duševní zdraví a pohodu', která také založila Evropský pakt za duševní zdraví a pohodu.

V souladu s těmito kroky zpráva o duševním zdraví, kterou jednomyslně schválil Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, obsahuje řadu doporučení k podpoře duševního zdraví a pohody obyvatelstva s cílem bojovat proti stigmatizaci spojené s diskriminací a sociálním vyloučením, posílit preventivní opatření a svépomoc a poskytnout podporu a přiměřené zacházení lidem s duševními problémy a jejich rodinám a pečovatелům.

Ve zprávě zdůrazňujeme potřebu poskytovat špičkové, přístupné, účinné a všeobecné služby v oblasti duševního zdraví a zajistit aktualizaci právních předpisů. Žádáme, aby byl kladen důraz na školení všech činitelů v klíčových funkcích. Žádáme, aby byl zajištěn přístup k příslušnému vzdělávání, školení a zaměstnání, a aby bylo vytvořeno příslušné podpůrné prostředí, se speciálním důrazem na zranitelné skupiny. Žádáme, aby byl kladen důraz na prevenci duševních chorob prostřednictvím sociálních zásahů. Žádáme členské státy, aby zplnomocnily organizace, které zastupují osoby s problémy v oblasti duševního zdraví. Navrhujeme přijetí platformy ke sledování provádění Paktu. Žádáme Komisi, aby představila závěry tematických konferencí. Zdůrazňujeme potřebu vytvořit vhodné ukazatele s cílem zlepšit posuzování potřeb na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství.

Zároveň formulujeme návrhy v rámci pěti prioritních oblastí Paktu. V tomto rámci zdůrazňujeme, že za účelem předcházení depresím a sebevraždám musíme provádět víceoborové programy a zřizovat sítě institucí, rozvíjet zdravou atmosféru ve školách, zlepšovat pracovní podmínky, přijmout opatření ke zlepšení kvality života a konečně, pokud jde o boj proti stigmatizaci a sociálnímu vyloučení, klademe důraz na potřebu veřejných informačních a osvětových kampaní. V této souvislosti bych ráda poděkovala kolegům poslancům, kteří k této zprávě přispěli svými návrhy, a doufám, že vyšleme signál, že duševní zdraví je cennou společenskou hodnotou, a že všichni potřebujeme pracovat na tom, abychom je podpořili.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, blahopřeji Evropskému parlamentu a jeho zpravodajce, paní Tzampaziové, k její vlastní zprávě o duševním zdraví. Zpráva zcela správně zdůrazňuje významný dopad, který má duševní zdraví na celkovou duševní pohodu, na vzdělání, na učení a na sociální soudržnost v Evropské unii.

Skutečnost, že Parlament přijímá tuto zprávu pouhé dva roky po usnesení reagujícím na zelenou knihu Komise o duševním zdraví, signalizuje naléhavou potřebu aktivnější činnosti v této oblasti.

Podle mého názoru máme určitý důvod k optimismu. V porovnání se stavem před pouhými několika roky existuje větší povědomí o významu duševního zdraví a pohody napříč odvětvími. Tento trend se projevil také ve výrazné podpoře, jíž se dostalo konferenci Komise na vysoké úrovni 'Společně za duševní zdraví a pohodu' a Evropskému paktu za duševní zdraví a pohodu, jež zde zmínila zpravodajka.

K dalším projevům příznivého vývoje patří fakt, že mnohé členské státy přehodnotily své strategie v oblasti duševního zdraví nebo vytvářejí akční plány, například ve Finsku a v Maďarsku. Sociálně-ekonomická témata byla zařazena do učebních osnov. Ve Spojeném království jsou nyní otázky související s různými aspekty života na mnoha školách samostatným předmětem.

Zaměstnavatelé si jsou stále více vědomi vazeb mezi duševní pohodou a produktivitou. Platforma CSR Europe dokonce vytvořila nástroj pro duševní pohodu na pracovišti. Ale, aby bylo jasno, rozhodně není žádný důvod pro sebeuspokojení, a je třeba udělat ještě mnohem více. V důsledku současné finanční a hospodářské krize by mohla vznikat nová rizika pro duševní zdraví. Členské státy by mohly být v pokušení krátiť své rozpočty na oblast duševního zdraví nebo omezit své iniciativy směřující k vybudování moderních systémů péče o duševně nemocné na bázi komunitních služeb místo zastaralých azylových zařízení.

Hospodářský propad zhoršuje budoucí perspektivy mladých lidí, zejména vycházejících žáků a absolventů. Nejistota ohledně pracovního místa, s ní spojené obavy týkající se stálého příjmu a rostoucí míra nezaměstnanosti vytvářejí nové významné hrozby pro duševní zdraví.

Během příštích dvou let Komise zorganizuje řadu tematických konferencí k pěti prioritám Paktu za duševní zdraví. Bude se jednat o společné akce s předsednictvími Rady a členskými státy. První mezinárodní konferenci o stigmatizaci a psychiatrické péči zorganizuje české předsednictví 29. května letošního roku. První tematická konference o duševním zdraví mládeže a o vzdělávání se uskuteční ve Stockholmu 29.–30. září ve spolupráci se švédským předsednictvím. Druhá tematická konference o předcházení depresím a sebevraždám bude uspořádána v Maďarsku v prosinci. V prvním semestru roku 2010 bude španělské předsednictví hostitelskou

zemí tematické konference o duševním zdraví starších lidí. Kromě toho jsme v kontaktu s členskými státy v souvislosti se dvěma dalšími konferencemi o duševním zdraví v prostředí na pracovišti a o boji proti stigmatizaci a sociálnímu vyloučení.

Zpráva Parlamentu obsahuje mnoho konkrétních návrhů, které představují cenný přínos pro budoucí diskuse na těchto konferencích. Zpráva nejenže zdůrazňuje význam duševního zdraví v Evropské unii, ale ukazuje také, že existuje řada možností, jak činit opatření v oblasti duševního zdraví na úrovni Evropské unie.

Jedním z návrhů obsažených ve zprávě je zřízení struktury, která by zajišťovala dohled nad prováděním Evropského paktu za duševní zdraví a pohodu. Souhlasím s názorem, že pravidelný přezkum pokroku dosaženého z hlediska cílů Paktu by vytvořil významnou přidanou hodnotu.

Vážně se zamysleme nad tím, jak bychom nejlépe tuto myšlenku uvedli do praxe. Ještě jednou bych rád poděkoval Parlamentu a jeho zpravodajce za tuto velice užitečnou zprávu a její nesmírně důležitá doporučení.

Předsedající. – Tento bod jednání je uzavřen.

Hlasování se uskuteční ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Louis Grech (PSE), písemně. – Duševní zdraví je klíčovým faktorem v životě lidí a projevují se stále pádnější důkazy o jeho dopadu na sociální, hospodářské a právní systémy. Podporuji tuto zprávu, protože představuje komplexní přístup k výzvám, s nimiž jsme konfrontováni v oblasti duševního zdraví, jako je boj proti stigmatizaci, diskriminaci a sociálnímu vyloučení, ale zároveň uznává potřebu preventivních programů, veřejné podpory a přiměřeného zacházení s lidmi.

Věda o duševním zdraví, jako relativně nový vědní obor, není obecně uznávána jako priorita, ale nedávný technologický vývoj nám umožnil zkoumat podrobněji funkce lidského mozku a ukázal nám cestu k novým způsobům léčby jednotlivců, které mění jejich život. Jsem přesvědčen, že bychom měli důrazně podporovat další výzkum v této oblasti a věnovat zvláštní pozornost nárůstu stárnoucí populace v Evropě, která doufá, že pro ni bude zajištěno zdravé, důstojné a aktivní stárnutí.

Potřebujeme přístupné struktury pro péči o duševně nemocné pacienty a jejich léčení, je ale také velice důležité mít možnost opřít se o podpůrné prostředí, jako například programy začlenění do trhu práce. Duševní zdraví má také velký význam v oblasti prostředí pracoviště, kde může vážně brzdit výkonnost, musíme proto mezi zaměstnavateli podporovat osvědčené postupy, které snižují zbytečný stres a chrání duševní pohodu jejich zaměstnanců.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Ráda bych poděkovala paní Tzampaziové za její zprávu o duševním zdraví, pro jejíž přijetí jsem hlasovala.

Každý čtvrtý člověk trpí alespoň jednou v životě duševními problémy. Odhaduje se, že do roku 2020 se deprese stane nejčastější nemocí v rozvojovém světě a druhou nejdůležitější příčinou vzniku pracovní neschopnosti. Vnější faktory, jako jsou důsledky současné finanční krize, přispějí k větší zranitelnosti lidí vůči těmto problémům. Duševní nemoc nejenže přináší výdaje, které jsou zátěží pro odvětví zdravotní péče a celý sociální a hospodářský systém; zbytečně snižuje také kvalitu života nemocných postižených příslušnou chorobou a jejich rodin.

Přestože v této oblasti došlo k převratným pozitivním posunům, pokud jde o úroveň péče a celkového postoje společnosti, lidé, kteří trpí duševními problémy a jejich rodiny jsou stále častěji společensky marginalizováni. Rozdíly v normách, které se vztahují na prevenci a záruku prvotřídní péče, jsou příliš velké, jak mezi zeměmi EU, tak regionálně v rámci jednotlivých zemí.

S potěšením konstatuji, že ve zprávě paní Tzampaziové byla speciálně zmíněna problematika duševního zdraví mladých lidí, a že se ve zprávě navrhuje, že by měly existovat meziodvětvové programy, které by tento problém řešily. Neměli bychom ovšem zapomínat, že nejdůležitější preventivní činnosti v oblasti ochrany duševního zdraví vždy spadají do kompetence pedagogů a institucí mimo rámec rodiny a domova. K těmto činnostem patří propagace zdravého životního stylu, naslouchání dětem a mladým lidem a věnování pozornosti jejich názorům.

Za obzvláště důležité aspekty považuji špičkovou kvalitu, snadnou dostupnost a účinnost všeobecných služeb v oblasti duševního zdraví, jež požaduje zpráva paní Tzampaziové, stejně jako rozsáhlejší investice

do špičkového výzkumu. Vyšší objem financování by měl být vyčleněn zejména na lékařský výzkum spojitosti mezi prevencí a problémy duševního a fyzického zdraví.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Poruchy duševního zdraví představují problém vnitrostátního zdravotnictví v mnoha zemích, protože mají významný dopad na lidi, kteří jsou jimi postiženi, jejich rodiny a společnost obecně. Poruchy duševního zdraví také často vedou k invaliditě a mohou tak společnosti přivodit významnou hospodářskou zátěž.

Podle zprávy Světové banky o vývoji v roce 1993, čtyři z deseti nejběžnějších příčin zdravotního postižení byly zdravotní a/nebo neurologické poruchy. Zatímco v roce 1993 byla deprese na čtvrtém místě mezi nemocemi působícími zdravotní postižení, pokud budou současné trendy pokračovat, do roku 2020 se deprese může stát druhou nejvýznamnější příčinou zdravotního postižení u celkové populace a dokonce nejvýznamnější příčinou zdravotního postižení u žen.

Přes rozsah a závažnost důsledků poruch duševního zdraví existují doposud země světa a Evropy, ve kterých je tomuto problému věnována nedostatečná pozornost. Tuto situaci často způsobuje převládající částečně negativní veřejný a politický postoj ve společnosti a stigmatizace duševně nemocných. Zmíněný postoj zase vede k tomu, že je věnována nedostatečná pozornost duševnímu zdraví, dále pak k omezené dostupnosti služeb, nedostatku alternativních léčebných metod a nedostatečným informacím o možnostech léčby.

Bez ohledu na skutečnost, že řešení problémů duševního zdraví spadá do pravomoci členských států, je důležité, aby byl objem finanční pomoci a pomoci založené na znalostech poskytované členským státům ze strany EU dále zvýšen, aby jim pomohl rozvíjet a zlepšovat nezbytné zdravotnické služby, sociální služby, pečovatelské služby, vzdělávací služby a preventivní opatření.

Jsem přesvědčena, že podpora duševního zdraví a pohody jednotlivců se musí stát cílem vysoké priority ve všech členských státech Evropské unie, protože duševní zdraví jednotlivců má ten nejbezprostřednější dopad na hospodářskou produktivitu a zaměstnanost v členských státech.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Jak víme, duševní zdraví představuje pro každého jednotlivce zásadní hodnotu a my, zástupci národů Evropy, nesmíme na tuto skutečnost zapomenout. Myslím si, že je dobrá věc, že jsme dnes tuto otázku nastolili ve fóru Evropského parlamentu. Duševní nemoci, záplava sebevražd a deprese se staly hrozbou současné společnosti. Tyto problémy mají dopad nejenom na lidi, kteří žijí v neustálém stresu, ale také na děti, mladé lidi a starší lidi. Myslím si, že bychom měli přijmout dalekosáhlá opatření k potírání těchto civilizačních chorob. To je také důvod, proč podporuji výzkum a volný přístup k výsledkům tohoto výzkumu a také k výsledkům specialistů.

Kromě poděkování za zprávu o duševním zdraví bych se zároveň rád dotázal, zda by bylo možné, vedle poskytování pomoci starším lidem, činností směřujících proti stigmatizaci a sociálnímu vyloučení, také zařadit projekty, jejichž cílem je pomoci sociálně marginalizovaným lidem. Tito lidé často projevují antipatii vůči druhým, prožívají pocit odcizení a mají strach z kritických postojů společnosti. Podle mého názoru prvořadým problémem, na který bychom se měli zaměřit, je realizace rozsáhlého vzdělávacího programu, který by zajistil, aby každý, kdo je potřebný, věděl, kam se má obrátit, jaký druh pomoci může získat, a co je nejdůležitější, že je možné se vrátit do normálního života.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Duševní zdraví a pohoda jsou ve století, ve kterém žijeme, významnou výzvou. Světová zdravotnická organizace odhaduje, že do roku 2020 budou duševní poruchy představovat 15 % všech nemocí.

Obzvláště mě znepokojuje budoucnost mladistvých a dětí, což je také důvodem, proč jsem navrhla činnosti směřující ke zvyšování povědomí občanů o zhoršování stavu duševního zdraví dětí, jejichž rodiče emigrovali, společně se zaváděním programů na školách, jejichž účelem bylo pomoci těmto mladým lidem, aby se vyrovnali s psychologickými problémy souvisejícími s nepřítomností jejich rodičů.

Trvala jsem na této záležitosti vzhledem k velkému počtu dětí opuštěných rodiči, kteří odešli za prací do zahraničí, což je situace, s níž se ve střední a východní Evropě setkáváme stále častěji. Se zřetelem k potřebě podpory těmto mladým lidem jsem také navrhla činnosti směřující k podpoře zřizování poradenských funkcí na každé střední škole a nabízející alternativní možnosti, které jsou důvěrné, a které nebudou tyto děti stigmatizovat, aby bylo vyhověno jejich sociálním a emocionálním potřebám.

S ohledem na skutečnost, že duševní zdraví určuje kvalitu života občanů Evropské unie, musí být tato otázka řešena stejně seriózně jako záležitosti fyzického zdraví. Ve skutečnosti je pro tyto účely potřeba vypracovat evropský akční plán, jenž by reagoval na výzvy, které představují duševní poruchy.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) Jestliže hovoříme o zdraví, máme obvykle na mysli stav fyzické pohody. Ale duševní nemoc může být stejně tak handicapem pro denní životy pacientů, kteří jsou jí postiženi, a má rozsáhlé negativní sociální dopady. Iniciativa Parlamentu směřující ke zlepšení informovanosti o duševním zdraví je tedy velice pozitivním krokem. Měla by proto proběhnout rozsáhlejší veřejná diskuse o přístupech k duševním poruchám a kromě toho by metody prevence duševních poruch měly být zpřístupněny široké veřejnosti.

V této souvislosti by mělo být zdůrazněno zejména prostředí pracoviště. Vzhledem k tomu, že pracující lidé tráví na pracovišti hodně času a při práci jsou vystaveni stresu, je třeba podporovat duševní zdraví v tomto konkrétním prostředí. Pouze motivovaní, duševně vyrovnaní pracovníci mají předpoklady ke splnění požadavků, které jsou na ně kladeny.

O tomto problému by proto měly být informovány podniky i veřejné orgány. Celkově lze konstatovat, že uznáním významu duševních poruch Parlament prokazuje moderní pojetí zdraví a nabízí pacientům postiženým duševními poruchami dlouhodobou pozitivní perspektivu.

29. Sledování národních akčních plánů pro energetickou účinnost: první hodnocení (krátké přednesení)

Předsedající. – Poukázali jste na to, že jsme trochu ztlumili osvětlení ve Sněmovně. Předpokládám, že to je kvůli úsporám energie.

To je velmi případné, protože dalším bodem je krátké přednesení zprávy o sledování národních akčních plánů pro energetickou účinnost: prvního hodnocení (A6-0030/2009), panem Gyürkem, jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (2008/2214(INI)).

András Gyürk, zpravodaj. – (HU) Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane komisaři, plynová krize v lednu měla bezesporu jeden pozitivní přínos. V každém členském státě oživila dialog o energetické politice.

Obdobně i zde, v Evropském parlamentu, se hodně diskutovalo o různých alternativních přepravních trasách, rozšíření skladovacích kapacit, a také o budoucí roli jaderné energetiky. My jsme ale věnovali pramálo pozornosti energetické účinnosti. Velice mě potěšilo, že zpráva o národních akčních plánech energetické účinnosti v průběhu posledních několika týdnů nastolila diskusi o této problematice.

Význam energetické účinnosti spočívá v její schopnosti dosáhnout viditelných výsledků rychleji než jinými prostředky. Jak nedávno zdůraznil Andris Piebalgs, komisař pro energetiku, opatření EU týkající se zařízení ve vypnutém stavu by mohla snížit ztráty zařízení v pohotovostním režimu o hodnotu odpovídající roční spotřebě energie v Maďarsku.

Nelze dostatečně zdůraznit, že energetická účinnost může vyřešit všechny problémy týkající se energetické politiky. Především může pomoci zmírnit energetickou závislost Evropy na třetích zemích. Kromě toho může mít také blahodárný vliv na konkurenceschopnost evropského průmyslu a může snížit zátěž našeho životního prostředí. Připomeňme si také, že zlepšení energetické účinnosti může snížit rovněž zátěž nejzranitelnějších spotřebitelů.

Pochopitelně, že pokud jde o konkrétní okolnosti a potenciál, a také v oblasti legislativních iniciativ, mezi jednotlivými členskými státy existují velké rozdíly. Souhlasíme proto se směrnicí EU z roku 2006, která stanoví pro členské státy požadavek shrnout v národních akčních plánech plánovaná opatření ke zlepšení energetické účinnosti.

V této zprávě jsme se snažili vyvodit obecné závěry týkající se výše uvedených akčních plánů. Zároveň bylo naším cílem definovat nezbytné budoucí kroky v právních předpisech EU. Rád bych upozornil na několik klíčových bodů ve zprávě.

Zpráva především vyzývá Komisi, aby přijala důraznější opatření proti prodávám ve vypracování národních akčních plánů energetické účinnosti. Tentokrát je třeba důkladně přezkoumat, zda jsou tyto plány doprovázeny praktickými kroky podniknutými členskými státy. Závažným nedostatkem několika národních akčních plánů je skutečnost, že jsou velmi vzdáleny od politik jejich vlád.

Za druhé, zdroje určené ke zlepšení energetické účinnosti musí být zvýšeny na úrovni členských států i na úrovni Společenství. V důsledku finanční krize si jen velmi málo evropských občanů může dovolit investovat

do energetické účinnosti. Stávající projekty zaměřené na podporu energetické účinnosti musí být proto okamžitě rozšířeny. Tím se dostáváme k příštím rozpočtu Společenství na dobu sedmi let, v němž musí být energetická účinnost dále zdůrazněna a k opravdovým zlepšením mohou přispět také daňové úlevy.

Za třetí, Evropská unie i nadále potřebuje právní předpisy upravující energetickou účinnost. Jsem přesvědčen, že doporučení Evropské komise vytyčila v této oblasti správný směr. Přísnější právní předpisy v oblasti energetické spotřeby budov by například mohly přispět ke značným úsporám.

A za čtvrté, národní vlády musí převzít průkopnickou roli ve vývoji energeticky účinných řešení. Povědomí o těchto řešeních by mělo být šířeno prostřednictvím osvětových kampaní. Spotřebitelé se rozhodnou investovat do energetické účinnosti pouze v případě, že si budou plně vědomi, jaké pro ně má užítky.

A závěrem bych se s vámi rád podělil ještě o jednu myšlenku. Jsem přesvědčen, že k energetické účinnosti nelze přistupovat jako k druhořadému faktoru, a to ani v době recese. A kromě toho mohou programy energetické účinnosti v Evropě vytvořit stovky tisíc pracovních míst. V roce rozsáhlých propouštění tento aspekt určitě není od věci.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, vítám příležitost pronést projev k tomuto částečnému zasedání Evropského parlamentu, a to částečně na téma posouzení národních akčních plánů energetické účinnosti, které bylo představeno ve druhém strategickém přezkumu energetické politiky v listopadu 2008 a v dřívějším sdělení Komise z ledna 2008.

Podrobnější technická syntéza posouzení národních akčních plánů energetické účinnosti Komisí bude představena v dokumentu o národních akčních plánech energetické účinnosti Komise letos na jaře.

Rád bych proto využil této příležitosti a poděkoval zpravodaji, panu Gyurkovi, za jeho práci a také Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE) za jejich cenné diskusní podněty a připomínky.

V minulých několika letech Komise dala zcela jednoznačně najevo, že energetická účinnost je prvořadou prioritou energetické politiky Evropské unie a velice důležitým hlavním článkem postupů směřujících ke splnění vytyčených cílů do roku 2020, a že národní akční plány energetické účinnosti hrají v tomto ohledu klíčovou roli. Směrnice o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách, jak je vám známo, stanoví pro členské státy povinnost, aby tyto plány předložily, a aby ukázaly, jak v praxi dosáhnou svých národních cílů v oblasti energetické účinnosti.

Původní lhůta, do které měly členské státy své plány předložit, byl 30. červen 2007, ale jak víte, členské státy se bohužel opozdily. Komise obdržela poslední národní akční plán energetické účinnosti v červnu 2008.

Komise v této fázi dokončila všechna jednotlivá posouzení a odeslala dopisy s výsledky těchto posouzení všem členským státům. Jako následné opatření se uskutečnila řada bilaterálních jednání a řada členských států prohlásila, že by v příštích měsících měla zájem své národní akční plány energetické účinnosti zlepšit. Jak konstatovali členové výboru ITRE, první národní akční plány energetické účinnosti se ukázaly jako skutečně užitečný postup. Mnohé členské státy skutečně poprvé vypracovaly komplexní akční plány energetických úspor. Mnohé z nich také potvrdily, že meziodvětvové činnosti potřebné k jejich sestavení, považují za velmi užitečné.

Podle směrnice o energetických službách mají národní akční plány energetické účinnosti pouze omezenou roli. Komise ovšem ve svém sdělení z listopadu 2008 a v jiných nedávných prohlášeních vždy nabádala členské státy, aby jejich roli rozšířily.

Komise vypracuje nový akční plán energetických úspor pro Evropskou unii, který posílí a lépe zacílí činnosti Evropské unie a pomůže členským státům a podnikům v EU šetřit energii nákladově efektivnějším způsobem.

Ve své zprávě jste žádal Komisi, aby navrhla závazný cíl energetických úspor. Jak je vám známo, současný cíl úspor 20 % primární energie do roku 2020 je nezávazný. Komise je však přesvědčena, že se souborem opatření ke klimatu a energetické politice, a také s návrhy ve druhém strategickém přezkumu energetické politiky můžeme dosáhnout 20 %.

Ve zprávě pana Gyürka se také správně uvádí, že se finanční podpora musí zvýšit. Finanční problémy týkající se energetických úspor uznala Komise v evropském plánu hospodářské obnovy z 26. listopadu 2008 a v rámci jiných koordinovaných iniciativ směřujících k vytváření pracovních míst, jež se vyskytují často u malých a středních podniků, protože investice do energetické účinnosti a zejména do budov souvisejí především s projekty renovace menšího rozsahu.

Závěrem bych rád připomněl, že v průběhu funkčního období této Komise vůdčí činitelé EU přijali reálný závazek, že budou podporovat energetickou účinnost. Zvýšení investic do energetické účinnosti a souvisejících nových technologií představuje zásadní přínos pro udržitelný rozvoj a také bezpečnost dodávek. Energetická účinnost má širší dopad, který výrazně přesahuje rámec energetické politiky. Má celkově pozitivní dopad na ekonomiku Evropské unie jako takovou: zvýšení účinnosti pomáhá vytvářet nová pracovní místa, podporuje hospodářský růst a zlepšuje konkurenceschopnost. Jak jste správně uvedl, to je přesně ten směr, kterým bychom měli jít v této obtížné a náročné době.

Předsedající. – Tento bod jednání je uzavřen.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Je jasné, že ceny ropy klesají, ale jakmile současná hospodářská krize pomine, ceny opět porostou. Dovolte mi tedy, abych vám připomněl, že je důležité více diverzifikovat energetické zdroje a trasy dodávek EU s cílem zmírnit negativní dopady, které mohou vzniknout v důsledku budoucí ropné krize.

Stupeň závislosti jednotlivých členských států EU, zejména tzv. 'energetických ostrovů EU', na dovozu energetických dodávek a stávající infrastruktury se liší. Můžeme hovořit o jednotném trhu s energií, jestliže například pobaltské státy, včetně Litvy, jsou energetickými ostrovy? Neschopnost Evropy vystupovat vůči hlavním dodavatelům energie jednotně je také akutním problémem. Na papíře vytváříme ambiciózní evropskou energetickou politiku, ale v praxi i nadále převládá bilaterální energetická politika. Kolegové poslanci, zpolitizování energetického odvětví nepřispívá ke stabilitě. Mohli bychom a měli bychom se snažit tuto situaci změnit prostřednictvím diverzifikace a solidarity. Musíme doplnit chybějící propojení energetických sítí a zavést koordinační mechanismus EU, který by reagoval na obdobné krize. Je nezbytně nutné, aby členské státy, které jsou nejvíc závislé na dodávkách energie, měly dostatečné rezervy těchto dodávek. Nesmíme uvažovat jenom o krátkodobých opatřeních k zajištění bezpečnosti dodávek energie, ale musíme brát také v úvahu dlouhodobý výhled. Evropa musí dále diverzifikovat své zdroje energie a zlepšit bezpečnost dodávek.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně. – (RO) Energetická účinnost nabývá neustále na významu, v souvislosti s tím, jak jsme konfrontováni s reálnými výzvami týkajícími se poskytování dodávek energie EU a vzhledem k tomu, že potřebujeme vyvinout důslednější úsilí směřující ke snížení emisí kyslíčnicku uhelnatého. Podporuji přístup k problému energetické účinnosti, který je konzistentní s jinými politikami EU, zejména se souborem opatření k boji proti změnám klimatu a s potřebou diverzifikovat zdroje energie.

Pevně věřím, že odvětví výzkumu a vývoje musí být podporováno, protože může významně přispět ke zvýšení energetické účinnosti. Komise a vlády členských států by měly výrazněji podporovat projekty, jejichž účelem je zvýšení energetické účinnosti, ať již jde o investice, které mají přispět k maximální energetické účinnosti veřejné dopravy, investice určené k izolaci budov, atd. Myslím si, že státní zdroje by měly být orientovány více tímto směrem než směrem k dotování ceny energie, vzhledem k tomu, že tyto projekty poskytují zároveň podporu zranitelným spotřebitelům, kteří jsou konfrontováni s rostoucími cenami energií.

Vyzývám proto členské státy, aby předložily účinné a realistické akční plány, aby poskytly občanům maximální možné množství informací o energetické účinnosti, a aby spolupracovaly prostřednictvím výměny tzv. osvědčených postupů. Vyzývám také Komisi, aby podporovala vnitrostátní orgány, zejména formou technické pomoci.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), písemně. – (RO) Energetická účinnost budov je obzvláště znepokojivý problém pro země, které zdědily velký počet budov postavených podle nekvalitních norem komunistické éry.

Rád bych využil této příležitosti a požádal Komisi, aby zavedla finanční nástroje a účinné postupy k renovaci topných systémů v těchto budovách v souladu s cílem dvacetiprocentního zvýšení energetické účinnosti v EU do roku 2020.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Energetická účinnost je jedním z hlavních cílů Evropské unie, jehož dosažení bude znamenat důležitý krok směrem k prosazování udržitelného rozvoje. Z tohoto důvodu, vedle úsilí členských států směřujícího k aktivnímu podílu na uplatňování politik zaměřených na vyšší účinnost energetické spotřeby, musí také existovat koordinace na úrovni Společenství, aby bylo dosaženo mnohem lepších výsledků.

Jedním způsobem, jak dosáhnout energetické účinnosti, je opatřit budovy tepelnou izolací. Podle jisté studie lze snížit energetické ztráty na úrovni Společenství přibližně o 27 %, což znamená ve svém důsledku snížení nákladů, které ponesou občané.

Jedním z problémů, jemuž čelí místní komunity, které navrhují realizovat projekt renovace topných systémů v obytných objektech, je složitý postup, který musí dodržovat. Při návrhu opatření, která budou přijata v budoucnosti, je proto třeba zvážit zjednodušení těchto postupů. Tento cíl vyšší energetické účinnosti prostřednictvím izolace budov musí být také zaměřen na znevýhodněné sociální skupiny, čímž posílí princip solidarity v Evropě.

Anni Podimata (PSE), písemně. – (EL) Zkušenost z prvního posouzení národních akčních plánů ukazuje v praxi, že podmínky v EU doposud nedozrály k bodu, v němž by opatření k prosazování energetické účinnosti mohla být podporována. Jedním ze závažných nedostatků v prvních národních akčních plánech energetické účinnosti, který je daleko podstatnější než velká prodleva při jejich předkládání určitými členskými státy, včetně Řecka, je skutečnost, že ambiciózní plány nejsou doprovázeny jasně definovanými praktickými návrhy s přidanou hodnotou, bez ohledu na to, že podle nedávných údajů zveřejněných Evropskou komisí, pokud by bylo dosaženo cíle 20 % zlepšení energetické účinnosti, EU by používala přibližně o 400 megatun ropného ekvivalentu méně primární energie a emise CO₂ by poklesly o 860 megatun.

Z tohoto důvodu rozsah potenciálu, který nám dává podpora energetické účinnosti, zejména v době hospodářské recese, takové, kterou nyní prožíváme, nebyl plně pochopen. EU by proto měla bez dalších prodlev přistoupit k začlenění energetické účinnosti do všech svých odvětvových politik, s jasnými návrhy a podpůrnými opatřeními a ke zvýšení pomoci Společenství v této oblasti. Energetická účinnost je klíčovým dalším krokem následně po přijetí souboru opatření ke změnám klimatu a může zaručit energetickou bezpečnost, snížení emisí skleníkových plynů a posílení evropské ekonomiky.

30. Aplikovaný výzkum v oblasti společné rybářské politiky (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je krátké přednesení zprávy (A6-0016/2009) o aplikovaném výzkumu v oblasti společné rybářské politiky paní Miguélez Ramosovou, jménem Výboru pro rybolov (2008/2222(INI)).

Rosa Miguélez Ramos, zpravodajka. – (ES) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, zajištění souladu mezi náležitou ochranou ekosystémů a udržitelným využíváním mořských zdrojů, předcházení a kontrola dopadu lidské činnosti na životní prostředí, zlepšování znalostí, technologický vývoj a inovace, jsou úkoly, s nimiž se nelze vypořádat bez podpory evropské vědecké obce.

Výzkum v odvětví rybolovu má také zásadní význam pro vypracování doporučení a poskytování vědeckého poradenství zákonodárcům. Vyšší investice do výzkumu a vývoje a do shromažďování a zpracovávání spolehlivých dat by vyústily v solidnější a udržitelnější společnou rybářskou politiku.

Přestože výrok, který jsem zaslechla z úst jednoho vědce (*Nikoli peníze, ale lidské zdroje představují problém*), výstižně popisuje situaci, nebudu tvrdit, že výzkum v odvětví rybolovu má přemíru finančních zdrojů. Místo toho chci konstatovat, že čelíme dvojímu problému.

Za prvé, pane komisaři, částky vyčleněné v sedmém rámcovém programu na mořský výzkum, které by měly mít průřezový charakter, se zdají být nedostatečné pro integrovaný přístup, který je dnes potřebný pro řešení tohoto problému.

Kromě toho, pane komisaři, vědci – a ujišťuji vás, že jsem hovořila s mnohými z nich, abych mohla vypracovat tuto zprávu, před zahájením tohoto procesu i v jeho průběhu – mají problémy při předkládání projektů pro sedmý rámcový program. Tyto problémy lze na jedné straně částečně připisovat odlišnému zaměření, jež je potřebné pro akvakulturu, která je svou povahou v zásadě průmyslová, a na druhé straně pro výzkum v odvětví rybolovu a mořský výzkum, jež jsou svou povahou multidisciplinární a dlouhodobější.

Až do sedmého rámcového programu byly na oba tyto obory vyčleněny tytéž finanční prostředky a spadaly pod Generální ředitelství pro rybolov, což umožňovalo, aby se navzájem doplňovaly. V současné době za ně odpovídá Generální ředitelství pro výzkum a v důsledku toho se pro vědeckou obec stává složitým informovat o zájmech a potřebách odvětví ty, kteří vypracovávají pokyny pro výzvy k předkládání návrhů.

Ve vědecké obci kromě toho převládá názor, že se generální ředitelství zřejmě rozhodlo upřednostnit základní výzkum, aniž by dávalo prostor výzkumu zaměřenému na veřejné politiky. Uvedu příklad: obohatit z

vědeckého hlediska strategii mořského výzkumu Společenství nebo přezkoumat vztah mezi rybolovem a změnami klimatu.

Abych tento problém shrnula, cíl mořské politiky Evropské unie spočívající v dosažení produktivního rybolovu v čistém mořském prostředí vyžaduje, aby vědci, kteří působí v tomto oboru, měli přístup k horizontálním mechanismům financování v sedmém rámcovém programu.

Na závěr bych ráda zmínila druhý problém: znepokojující nedostatek mladých vědců ve výzkumu v odvětví rybolovu, který je zřejmě důsledkem odborných kurzů, jež nejsou příliš atraktivní ve srovnání s jinými vědními obory základního výzkumu.

Je nesmírně důležité, abychom zavedli zajímavé a uspokojivé vysokoškolské kurzy, které by nabídly kvalitní profesní příležitosti. Zdá se také, že je třeba, abychom standardizovali různé modely výzkumu uplatňované v různých členských státech, aby byly schopny lépe porovnávat výsledky a umožnily agregaci dat a rozšíření spolupráce mezi vnitrostátními výzkumnými institucemi. Samozřejmě si také myslím, že je nesmírně důležité lepší začlenění zkušeností a odborných znalostí rybářů do procesu utváření vědeckých názorů, na nichž mají být založena politická rozhodnutí, která jsou součástí rámcového programu Společenství.

Janez Potočnik, člen Komise. – Vážený pane předsedající, oceňuji, že mohu hovořit o oblasti, za kterou odpovídám. Komise vítá zprávu Parlamentu o aplikovaném výzkumu týkajícím se společné rybářské politiky a rád bych poděkoval zpravodajce, paní Rose Miguélez Ramosové, a Výboru pro rybolov, za jejich skvělou práci.

Zpráva přichází v pravý čas souběžně s právě probíhajícím zpracováním společné výzvy k předkládání návrhů na mořský a námořní výzkum. Přichází také v okamžiku zveřejnění pracovního programu do roku 2010 pro sedmý rámcový program a Zelené knihy o reformě společné rybářské politiky, která obsahuje kapitolu o výzkumu. Komise v zásadě souhlasí s hlavními prvky zprávy.

Vítáme podporu vyjádřenou evropské strategii mořského a námořního výzkumu, která stanoví jako své priority rozšíření budování kapacity, nové infrastruktury, nové iniciativy v oblasti dovedností a vzdělávání, rozvoj integrace napříč zavedenými disciplínami mořského a námořního výzkumu, podporu synergických efektů mezi členskými státy a Komisí a novou správu a řízení v oblasti výzkumu.

Komise uznává význam vyčlenění dostatečného rozpočtu na výzkum v odvětví rybolovu a akvakultury v sedmém rámcovém programu a zároveň zachování přiměřené rovnováhy s ostatními odvětvími výzkumu, zejména v oblasti zemědělství, lesnictví a biotechnologie: Téma 2 – bioekonomika založená na znalostech a Téma 6 – životní prostředí. Roční rozpočet pro sedmý rámcový program bude v průběhu posledních tří let programu postupně navýšen a jak odvětví rybolovu, tak odvětví akvakultury budou mít z tohoto navýšení určité užitek.

Komise bude prosazovat své úsilí na podporu výzkumu v souladu se zprávou tím, že v sedmém rámcovém programu dá větší prostor výzkumu v odvětví rybolovu a akvakultury a zajistí přiměřenou rovnováhu mezi výzkumem podporujícím politiku a disciplínami zaměřenými více na základní výzkum a zároveň posílí šíření výsledků a prosazování lepší koordinace mezi vnitrostátními výzkumnými programy.

A konečně, Komise umožní začlenění výzkumu v odvětví rybolovu a akvakultury do širšího kontextu své agendy strategického výzkumu, evropského výzkumného prostoru a nové strategie mořského a námořního výzkumu Evropské unie.

S ohledem na iniciativy, jež jsem právě popsal, jsem přesvědčen, že nyní existuje solidní základ, ze kterého můžeme vycházet při zlepšování odvětví rybolovu a akvakultury prostřednictvím inovačního výzkumu, který bude součástí rámcového programu. Tato odvětví budou mít dále užitek ze zlepšené spolupráce a koordinace vnitrostátního výzkumu, prostřednictvím různých iniciativ evropského výzkumného prostoru a v rámci směřování společné rybářské politiky.

Pokud mi dovolíte osobní poznámku, mohu vám zaručit, že tento proces není složitější než doposud, jednoduše proto, že na něm pracují titíž lidé a spolupráce s mým kolegou, panem Borgem, je skutečně výtečná. Myslím si, že toto je způsob, jak by měl být výzkum realizován v budoucnosti. Spolupracujeme napříč jednotlivými odvětvími a tento přístup skutečně přináší lepší výsledky, které by byly nemyslitelné, kdybychom postupovali v jednotlivých odvětvích izolovaně. Velice vám děkuji za skvělou práci, kterou jste odvedli.

Předsedající. – Tento bod jednání je uzavřen.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 19. února 2009.

31. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

32. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 11:30)